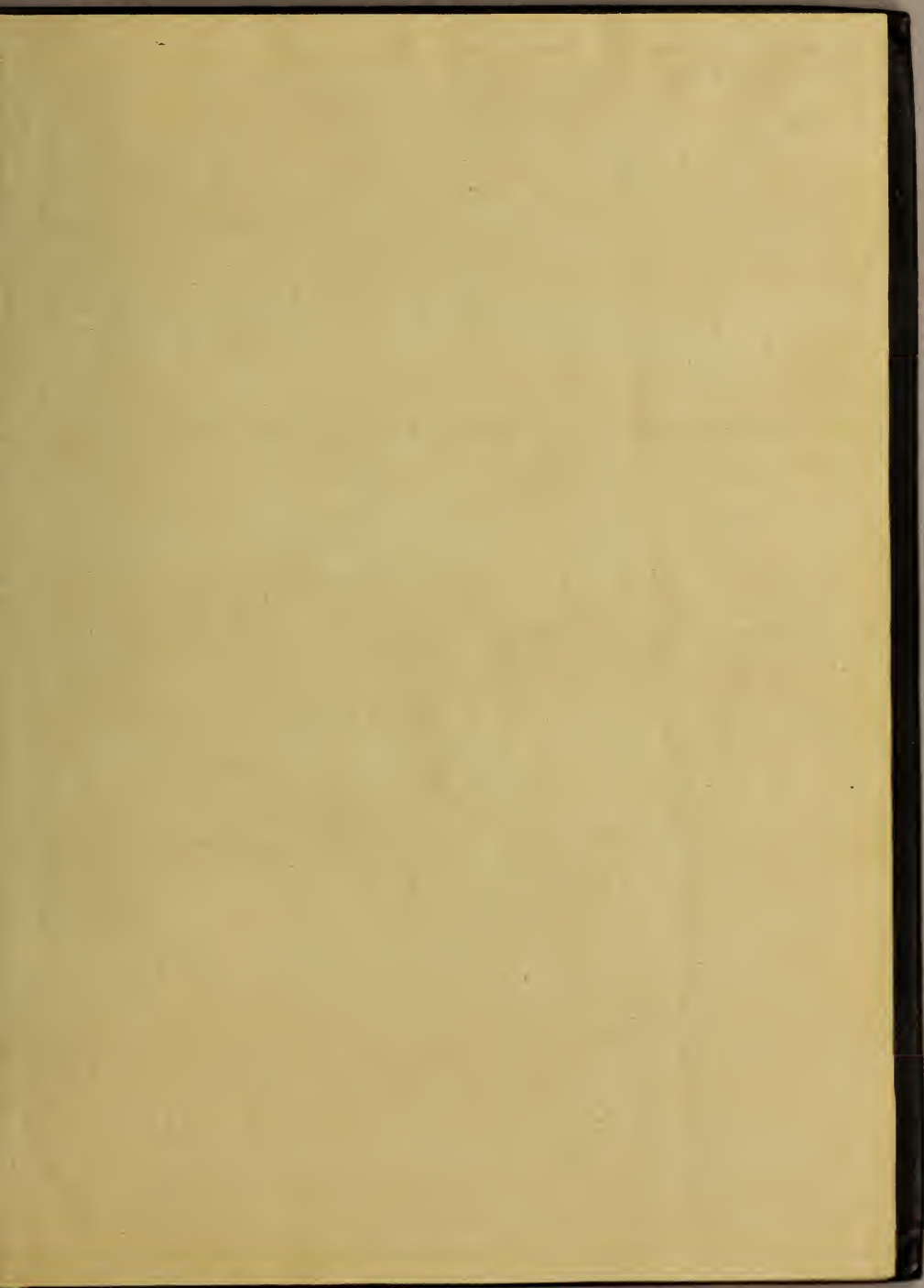
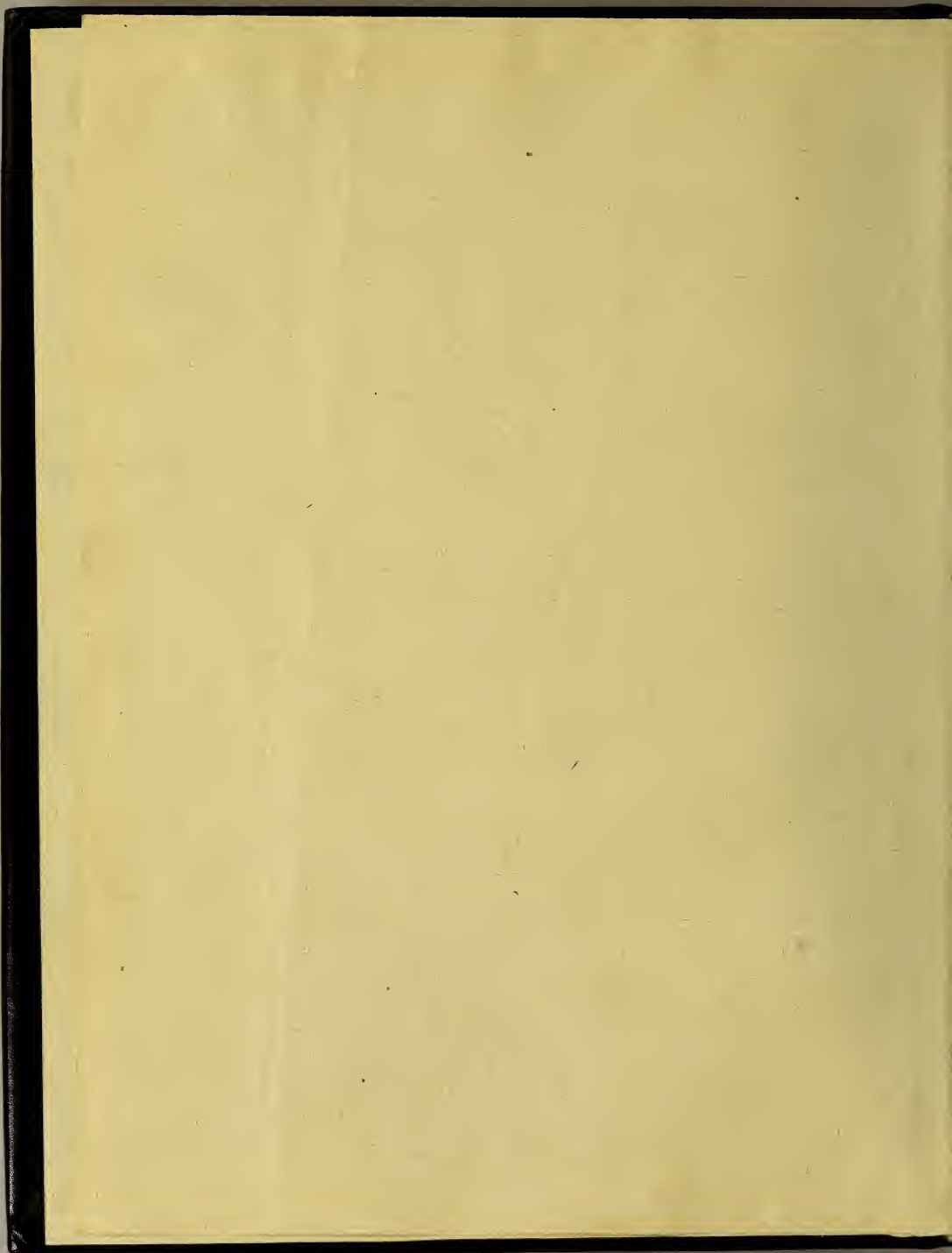

29117

JOHN CARTER BROWN
LIBRARY

Purchased from the
Trust Fund of
Lathrop Colgate Harper
LITT. D.

AS POMPONII ME-
LÆ DE SITV ORBIS
LIBRI TRES.

Vnà cum auctario Petri Ioannis Oliuarij Valen-
tini, instauratione totius libelli & castigatione
perquam multorum locorum, insertis quo-
que locis plerisque in eodē libello desideratis.

AD
CAROLVM LOTHARINGVM
CARDINALEM.

PARISIIS,
Apud Iacobum Keruer, in via Iacobea
sub duobus Gallis.

1557.

CVM PRIVILEGIO.

Extrait du priuilege du Roy.

IL est permis à Iacques Keruer Libraire iuré en nostre Vniuersité de Paris, d'imprimer ou faire imprimer tant de fois qu'il luy plaira, vendre & distribuer ce present liure intitulé, *Pomponij Mela de situ orbis libri tres, vna cum auctario Petri Ioannis Olinarij Valentini instauratione totius libelli & castigatione perquam multorum locorum insertis quoque locis plerisque in eodem libello desideratis.* Et defenes estre faites à tous Libraires, Imprimeurs & autres de quelque estat & qualité qu'ilz soient, de n'imprimer ny faire imprimer, exposer en vente & debiter, ny distribuer autres que ceux que ledit Iacques keruer auoit fait imprimer, iusques au temps & terme de six ans, à compter du iour & date de la premiere impression qui en sera faite sur les peines contenues audict priuilege. Et qu'en mettant en brief au cōmencement ou à la fin dudit liure le contenu dudit priuilege, il soit tenu en telle vertu & effect que s'il y estoit expressement & particulièrement signifié, sauf que si aucuns vouloient pretendre que ce brief ne contint verité, sera tenu ledit Iacques keruer en bailler copie aux despens desdictz demâdeurs, & ce par deuant le Preuost de Paris ou son Lieutenât, & non ailleurs.

Donné à Paris, le vingtseptiesme de Iuillet, mil cinq cens cinquante & six, apres Pasques. Et de nostre regne le dixiesme.

Par le conseil.

De Courlay.

REVERENDISSIMO AC
ILLVSTRISSIMO D. D. CAROLO
à Lotharingia S. R. E. Cardinali amplissimo
P. Ioannes Oliuarius Valentinus. S. D.

Vm ex longa peregrinatione Lutetiam Parisiorum rediissem, Carole à Lotharingia cardinalis ac princeps clarissime, tenerèq; magno videndi tui desiderio, sæpe mecū cogitavi, & de industria reluctatus fui, vtrum satius esset, ac pro dignitate ac grauitate celsitudinis tuæ, & officio erga te meo, salutarem te tantum verbis, an præmisso munusculo aliquo tibi non iniocundo captarem mihi occasionem audacius te inuisendi. ab his enim duobus deterrebant me cum amplitudo singularis tua, & autoritas propè diuina, tum etiam meritorum tuorum inaudita planè magnitudo, quorum omnium vix particulā vel hæc mea exigua ac remissa dictio, vel stylus humilis assequi poterāt: restiti aliquamdiu. & me ipsum collegi. Sed cum intelligerem me mihi ipsi tantam felicitatē inuidere, perfricui frontem, & ieci prorsus aleam subiturus multorum iudicium, eorum præfertim, quos sentij, neque inuidia, minus aliquo animi morbo facile perturbari posse, vt sunt Persi & huiusmodi Viri doctissimi, qui omnia prius examināt, librant, atque expendunt, quàm iudicent. quamquàm vnum hoc me planè recreabat, & maximam spem faciebat, fore, vt si quando hoc genus vituperatorum in me vel verbis vel scriptis debacharetur, te propugnatore potentissimo pertimesceret & planè obmutesceret. Caterū cum hæc in celeberrimi nominis tui gratiam animo statuerem meo, & incredibili atque inuisitata patrociniij tui spe à solitudine ista liberarer, commodum visum fuit, auctarium quoddam meum in Mela geographiam perinde atque Xeniolum, & illud perquam

exiguum præstantissima D. T. consecrare, quo duce eandem intrepide ac audacter salutarem. Opus est summo atque quotidiano amicorum meorum conuitio Colonia inceptum, Traiecti batavorum continuatum, & tandem Lutetia Parisiorum absolutum, & inde à nouis amicis planè extortum; argumentum quoque est, si quod aliud, vel plausibile vel gratum, plurimum habens oblectamèti, & quod facile studiosos ad sui lectionem pertrahere videatur. Igitur hoc in Melam auctarium animù erga te meum alioqui tibi ab hinc multis annis deditissimum ostensurum est. eritque & candoris & officij erga te mei signum vel maximù, & benignitatis erga me tua, qua superioribus annis me ornasti perquã iocunda recordatio. Quod si huic labori meo honestissimorum ac grauissimorum Virorum iudicio quicquam tribuendum fuerit in R. D. T. transferendum erit, cuius vetustissima ac egregia nobilitate cum imperatorum tum regum, victurus, est magnum est profecto, & vt dicam rariù, reipub. aliquam initio optime instituere, at illud singulare atque inauditù, nescio an dicam propè diuinum existimarim, eandem in eo statu conseruare. Neque aliter puto mihi contigisse in hac mea editione. peperi inquam illam quam toties parturiri, cuius nomen propugnare ac conseruare minimè potueram, nisi accessione patrociniij tui. & fecissem, crede mihi, abortum: nisi ea spe peperissem. Dabitur hoc splendori non modo maiorum tuorum, qui præclarissimis rebus gestis immortales sunt & perpetuo erunt, sed & tuo, qui non solum non degeneraueris ab illorum gloria, sed potius eandem auxeris ac latissime propagaueris, vsque adeo, vt maius fuerit, quod tu de tuo adiecisti, quàm quod illi reliquerunt, referre posses maiorum tuorum res præclare gestas, sed quia illa illustriores sunt, quàm vt possint à me explicari in præsentia omitto. Tantum hoc à Reuerendissima ac Illustrissima D. Tua impetrare optarim, vt hanc meam lucubratiunculam non graueris in patrociniùm recipere tuum seruet D. Opt. Max. celsitudinem tuam, atque ad auspiciatissimos & felicissimos prouehant successus. Lutetia Parisiorum. 7. Idus Octobris. 1556.

INDEX TRIVM LIBRORVM
Pomponij Mellæ Cosmographi, de Situ orbis.

A bera oppidum	33	africa populi plures	22
vnde	56	africa ignobilis terra	24
Abdera Hispania	74	africa minoris descriptio	27
Abydos oppidum	47.56	agatha oppidum	70
Abyla mons	24.74	agathyrsi populi	51
abrotanum oppidum	28	agathyrsi corp ⁹ pingunt	53
abyrtis insula	80	aiacis sepulchrum	47
abrosos insula	ibidem	albani populi	95
academici nihil affirmant	46	albigaunum oppidum	65
acanthos oppidum	56	albio victus ab Hercule	70
acarnania descriptio	59	albis fluvius	93
acesines fluvius	102	aleria	80
achaia oppida	59	alexandri magni patria	58
achaia regio	ibidem	alexander vbi Darium superavit	41
achæi populi	50	alexander vbi cum Peris pugnavit	48
achelous fluvius	60	alexander vbi contra Tyrios	40
Ἀχαιῶν λιμὴν	46	alexandria Aegypti oppidum	33
achetusa specus	48	alon oppidum	73
achillea insula	78	alope oppidum	59
Ἀχιλλέων δρόμος	52	alope peconesus oppidum	56
achiuorū bellatūū statio	46	aloros oppidum	58
acragas	80	alpes vsque in Thracia penetrant	66
acritas promontorium	60	alpheus fluvius & oppidum	60
acroaton oppidum	57	alpium descriptio	65
acronius lacus Rheni	91	altinum oppidum	64
acrocorynthos	60	amanus mons	40
action oppidum	ibidem	amanoides promontorium vbi iacet	41
adiabene regio q̄ Syria	38	amardi populi	98
adria castellum	65	amazones vbi	17
adriaticum mare	20	amazonum regna	50
adrimitios campus	46	amazonum castra	49
adrobicum oppidum	86	amazonici montes	50
aeæe insula	80	amazones Sauromatide	95
aeas Istriæ fluvius	61	amazones potitæ aësa	45
aeacidarum regia	60	ambracia oppidum	60
ægathes insule	79	ambracius sinus	ibidem
ægæum mare	20.56	amyclæ oppidum	59
ægæi maris insule	79	amyson oppidum	49
ægion oppidum	60	amisus fluvius Germa.	93
ægina oppidum	79		
ægina insula	ibidem		
ægira	60		
ægypitūū populi	17.22		
ægypiti mira	33		
ægypiti descriptio	32		
ægypus imbrūū expers ibi.			
ægypiti fertilitas omnium maxima	ibidem		
ægypitūū Macrobij.	33		
ægypitūū mores erga mortuos	33		
ægypitūū pietas	ibidem		
ægypitūū animalia colūt. ibi.			
ægypitūū reges	ibidem		
ægypitūū vetustas	ibidem		
ægypitūū vrbium viginti milia	ibidem		
ægipanes quales	22.31		
ægios fluvius	56		
ægaria insula	80		
ægios æneæ vrbis	56		
ægolis regio	17		
ægolidis descriptio	46		
ægolis insule & earum nomina	80		
ægæe quidam se exornant aurum spernentes	106		
ægsculapii Epidauri templū.	60		
ægstria insula	80		
ægstus maris quid	84		
ægthiopia	17		
ægthiopicum mare	22		
ægthiopiæ descriptio	110		
ægthiopes populi	110		
ægthiopes Hesperii	111		
ægthiæ montis descriptio	80		
ægtolia	59		
ægtolorum coloniarum	46		
ægthiæ descriptio sumaria.	22		
ægthiæ termini	ibidem		
ægthiæ particularis descriptio	24		
ægthiæ quæ pars fertilis, & quæ non	22		
ægthiæ aëalibus ïfestatur. ibi.			
ægthiæ provinciæ quæ.	ibidem		
ægthiæ maria	ibidem		
ægthiæ provincia	27		
ægthiæ maris insule	79		

INDEX.

- Ammonis oraculum 30
 Ampelusia promontorium. 24. 111
 amphiarai sanum vbi 59
 amphiloehij 60
 amphipolis 56
 ampla castellum 24
 ampfaga fluuius 26
 ana fluuius 85
 anas fluuius 73
 anaximandri physici patria 45
 anchialos oppidum 55
 ancona oppidum 65
 ancus fluuius 26
 andromeda à Perseo serua-
 ta 38
 androphagi populi Scythiæ 102
 andros insula 79
 anemurium promotorium 42
 animam immortalè asseren-
 tes 55
 animalia nociua vbi esse nõ
 possunt 81
 animalia bruta Egyptii lu-
 gent, & sepeliunt 33
 animalia vbi nefas occide-
 re ibidem
 animalibus nõ vefcentes 30
 anio fluuius 65
 annibalis scalæ 73
 antandru vnde dictum 46
 antæi oppidũ & promonto-
 rium ingens 24
 antæi regnũ & imago 112
 antedon oppidum 59
 antenor 64
 antibarani populi 17
 antichthones populi 6
 antichthones qui ibidem
 anticyra oppidum 60
 antiochia oppidum 38
 antipolis 70
 antissa oppidum 78
 antium oppidum 65
 antronia oppidum 59
 anthropophagi populi Scy-
 thiæ 53
 antros Garunæ insula 90
 apenninus mons 64
 aphrodisium promontoriũ 44
 aphrodisium oppidum 65
 apis bos qualis 33
 apollonia magna 08
 apollonia Istricæ op. 56. 61
 apollinis promontoriũ 27
 apollinis sanum & oracu-
 lum 43. 59
 apollinis Branchidæ oracu-
 lum 45
 apollinis Patarei orac. 43
 apollinis Didymi orac. 45
 apollinis Clarij sanũ ibidẽ
 apollinis apud Hyperbore-
 os cultus 94
 appuli populi 64
 aquileia oppidum 64
 aquitania prouincia 91
 arabia regio 17
 arabia Eudaimon 105
 arabia oppidum 105
 arabie regiõis descriptio 37
 arabie fertilitas & odores
 ibidem
 arabicus sinus 103. 105
 arados insula 40. 78
 arati poetæ monumentũ 41
 araurario fluuius 70
 arausio oppidum ibidem
 araxus fluuii descriptio 95
 araxos promontorium 60
 arcadiæ descriptio 59
 archeisilai Academici patria 46
 archias Megaresiũ princeps
 Chalcedona condidit 48
 ardea oppidum 65
 aræ Philenorũ 28
 arelate oppidum 70
 arecomici Galliæ populi ib.
 arethusa fons ex Alpheo 80
 argi oppidum 60
 argyre insula 103
 argolicus sinus 17
 argolis regio 56
 argos oppidum ibidem
 argo naus vbi facta ibidẽ
 aria 117
 Aria insula Marti sacra 78
 ariadnes amor 79
 ariane regio 17
 arimaſpi vnoculij 51
 ariminum oppidum 65
 armenij populi 17
 armeniz pilæ 43
 armenæ locus 49
 armorum ignari vbi 94
 artichi populi 50
 arsenaria oppidum 26
 arsenæ oppidum 109
 artabri populi 86
 artemisia reginæ opus 44
 artemidii magnitudo mi-
 randa 105
 arufaces fluuius 106
 aryanda oppidum 44
 arympei pop. iustis. 50
 ascalon oppidum 38
 ascanium Aenæ filij à Græ-
 cis captum esse 46
 asia populi plures 17
 asia summa descriptio 16
 asia descriptio particularis 32
 asie termini & figura 16
 asine insula Sporadum 79
 asine adriatica 80
 asine oppidum 66
 asineus ager ibidem
 aspendos collis & oppidum 43
 asirij populi 17
 aslon oppidum 43
 asta 85
 astaboras Nili locus 32
 altacon oppidum 48
 astigi oppidum 73
 astapus Nili locus 32
 asticla oppidum 79
 astyra 46
 astures populi 86
 atacini populi 70
 atax fluuius ibidem
 aternus fluuius 85
 athenæ oppidum 59
 athenarum portus 66
 atheniensium in mari certa-
 men 160
 athenopolis oppidum 76

I N D E X.

athenistagora mons & fluuius	50	gatur	ibidem	bosphorus Thracius	17.55
athos mons	56	baetri populi	17	bosphot ^o Cimmericus ibid.	
atyras fluuius	55	baig oppidum	65	bosphori Cimmerici oppida	52
atlantes populi	22	balsa oppidum	85	botrys oppidum	40
atlanticus oceanus	85	balears insulæ	81	braccata Gallia	70
attis regio	59	barchino oppidum	73	bragada flumen	27
attica classis naufragiū	56	bargylos oppidum	44	branchidæ Appollinis orac.	
aquaticorum stagnum	70	barium oppidum	65	45	
auenio Cauarum	ibidem	basilicus sinus	44	brauron oppidum	59
aues pennas in homines iculantes	78	basilidæ populi vbi	52.53	britannæ descriptio	98
aues equinis auribus	107	bastuli populi	85	britannii picti, inculti, imdecarii cudidi	ibid.
aues cornuta	111	barthinis oppidum	55	britannorum bellandiritus	
auim ouis viuentes	102	beati populi Vbi	98	99	
auernus lacus	65	belgæ populi	90	britania gemmis abundat	58
aufidus fluuius	ibidem	bello oppidum	74	brutium promontorium	65
augusta oppidum Treiurum	90	bellum vbi ignotum	98	brutii populi	ibidem
augusti turris	85	bergesul oppidum	74	brundisium oppidum	ibi.
augustodunū oppidum	90	bergion ab Hercule Victus	70	bubastis oppidum	33
augilæ populi quid de diis sentiant	31	berini populi	112	bubessus sinus	44
augilæ populi vbi	22	beritos oppidum	40	bucara oppidum	65
aulis	59	beronice oppidum	109	bucephalos promotoriū	60
auo fluuius	85	beronice alia	ibidem	budini populi	45
aures ingentes habetes	102	besippo oppidum	74	buges fluuius	51
aurci quondam velleris lucus	50	bestiarum pellibus induti	30	butroton oppidum.	60
auri contemptus	110	bætica prouincia	73	buxedi populi	49
aurum vbi à formicis feretur	101	beris fluuius	85	buxentum oppidum	65
aurū Gryphi custodiunt	51	betullo oppidum	73	C	
aurea fontium vincula	107	bisfanthe oppidum	55	Cadufii populi	17
aufci populi	90	bithynis	78	Cæsaraugusta oppidum	73
austro rupes sacra	30	bithyni populi	37	caycus fluuius	46
automalæ populi	106	bithyniæ descriptio	47	caystros fluuius	45
aurigones populi	86	byblos	40	calabria regio	65
arenus nunc Euxinus	48	byzantium	55	calabri populi	64
axiacæ gens eiusq; mores	53	bizone oppidum	ibidem	calaris oppidum	81
axiaces fluuius	52	blanda oppidum	65.73	calarnea turris	56
axius fluuius	58	blemmyæ populi sine capite	16.24	Calauria insula	79
azotos Arabia portus	37	blytera oppidum	70	calbis	44
B		bocchi lugurthæq; regnorum terminus	24	calydone insula	79
Babylonia regio q; Syria	38	bœotia regio	59	calydon oppidum	60
Babylon oppidum	ibidem	bœotis	ibidem	calliaros oppidum	59
babyloni	17	boion oppidum	79	callipides populi	52
babyloniorum fines	107	bolbiticum Nili ostium	33	callipolis	60
bacchus vbi nutritus, & natus	105	bomarei populi	17	calypso vbi habitauerit.	80
bacchus curbis genitus fin-		Bononia oppidum	64	calpe mons	24.74
		Bonum summum quibusdā in rifu	49	cambises contra Aegyptios	38
		borion promontorium	28	camiros oppidum	78
		borysthenes fluuius & gcs	52	campaniæ regionis amenitas	85

INDEX.

caaaſtreū promōtor.	58	caſſius mons	37.107	chelidoniz inſulæ & earum nomina	78
candari populi	17	caſtea oppidum	58	chelonates promontor.	60
candidum promōtorii	27	caſtor & Pollux Dioſcuriã condiderunt	50	chelonophagi	107
canopicum Nili oſtium	33	caſtra cornelia	27	chemnis inſula natans	32
canopus inſula	78	caſtrum nouum	65	cherroneſus oppidum	52
canopus Menelai gubernator	ibidem	catathabamos	30	cherſoneſus peniſula.	56.60
canna Æolidis oppidū	46	cataractes fluius	43	chios inſula	78
cantabri populi	86	caton inſula	79	chymera in Lycia	43
candæi populi	105	catina oppidum	80	cryſe inſula	105
canuſium oppidum	65	cato vbi ſe peremerit	27	cyaneæ inſulæ	78
cappadoces populi	17	catoblepas fera	111	cyanos inſula	79
caphareum promōtor.	79	caunus oppidum	44	cicyneton	79
capitibus carentes	31	cauaræ populi	70	cyclades cur inſulæ	79
capraria inſula	80	caucus mons	43	cyclopes vbi	80
capræ inſulæ	ibidem	caucaſij populi	ibidem	cicones populi	56
caprullon portus	56	caucaſi montes	50	cydna oppidum	58
capua oppidum	64	caulonea oppidum	65	cydnus fluius	41
cara vel Carræ oppidū	109	cecina oppidum.	65	cydon oppidum	79
carambis promontor.	49	cædis ex pertem eſſe vbi op probrium	33	cygnum oppidum cur dictū	50
carania inſula	80	celadufe inſula	80	cilicia regio	17
carcinites ſinus	52	celandus fluius	85	ciliciz deſcriptio	41
carcine oppidum	ibidem	celendris oppidum	42	cilices populi	40
cardia oppidū Europæ	56	celtæ populi	90	cyllene oppidum	60
caria regio	17	celtici populi	85	cyllenius mons	9
caria portus	55	celticum promontor. ibid.		cymbri populi	93
cariz deſcriptio	44	cencheræ oppidum	60	cyme oppidum	46
cariz portus	ibid.	centuripinum oppidū	80	cyme dux amazonum. ibid.	
cares belli amantes	ibid.	cephalonia inſula	79	cymira caſtellum	40
carum incerta origo	ibid.	cepæ oppidum	50	cymonis ducis cōtra Phœnicas & Perſas naualis pugna	42
caryſtos oppidum	79	cerameus ſinus	44	cimmerius Boſphorus.	6.52
carmanij populi	104	ceranunij montes	50.60	cimmerij	17
caro contuſa quibusdā pro farre	76	cerafus oppidum	49	cimmerium oppidum	50
carne vbi nō alatur.	23.101	cerberus vbi ex inferis tractus	48	cimolis oppidum	49
carni populi	64	cercaſorum oppidum	32	cinyps fluius	28
carpathos oppidum	80	ceretici populi	50	cyanoſ oppidum	59
carpathium mare	ibid.	cercinna inſulla	79	cynoſema ſepulchrum Helicubæ	56
cartenna oppidum	26	cereris in Sicilia tēplū	80	cynotum promontoriū	44
carthago Africae, & illius potentia	27	cereris Eleuſinæ tēplū	59	cinnami copia vbi	109
carthago Hispaniæ	74	ceruaria locus	71.73	cion oppidum	48
carthæia oppidum	ibidem	cæſarea quondam Ioloppidum	26	cypariſſus oppidum	60
caſpij populi	98	caſpium mare	107	cypariſſus ſinus	ibidem
caſpij montes	50	chalcedon	48	cyprus inſula	78
caſpij maris deſcript.	17.98	caſchis	107	cypſella oppidum	56
caſpius ſinus	99	chalcis oppidum	79	ciraua oppidum	78
caſpiani populi	17	chalcis inſula	79	circei	65
caſpiæ pilæ	43	chaldæi populi	107	circe's domus	ibidem
caſſandria oppidum	48	chalybes	49		
caſſiterides inſulæ	101	charybdis	80		

I N D E X.

cyrenaica provincia	30	corcyra nigra	84	demosthenes vbi mortuus	
cyrene prouincia	22	cordynia	58		79
cyrenaicorū viuēdi rit ^o	30	corduba oppidum	73	derbices	98
cyrene oppidum	ibidem	corycos oppidum	41	derris oppidum	58
cyrrha oppidum	60	corycius spec ^o insignis. ibi.		deua oppidum	86
cyrus fluuius	99	corina oppidum	45	dianium insula	80
cistena oppidum	46	corinthus oppidum	60	dianę Pergeę templum	43
citharistes oppidum	70	corij	107	dianę Ephesę templum à	
cythera insula	79	coraelius Nepos	99	quibus conditum	45
cytheron mons	59	corfica insula	80	diarrhytus Hippo.	27
cythoros Phryxi filius	50	corfitę populi	17	dictynna	79
cythmos	79	cos insula	78	didyme insula	80
cyzicū oppidū, & à quo.	48	coffa oppidum	65	didymi Apolinis ora culum	
cyzici regis interitus	ibid.	cofura insula	80		45
clampetia oppidum	65	couini currus	102	dies vbi sex mensum	98
clarij Apollinis fanum	45	cragus mons	43	diogenis cynici patria	49
claterna oppidum	65	crete insula	79	diomedis patria	56
elazomena oppidum	45	creufis oppidum	60	diomedia regio	80
cleona oppidum	54	crife	79	diomedis turris	56
cleornia	65	crya promōtorium.	44	dionysfa insula	79
clodianum oppidum	73	Κεῖβ ^o μέγαρον scythicū	57	dionysopolis	55
clupea oppidum	28	Κεῖβ ^o μέγαρον Cretę promō-		dioryges aluceus	109
cnemides oppidum	59	torium	79	diolcurias oppidum	50
coamani populi	17	crocodilus animal	32	dyrrhachium oppidum	60
codanus sin ^o Germanię	93	cronna oppidum	49	discheri populi	49
codanonia	102	croto	65	dodonę Iouis templū	59
cœle Syria	38	crunos portus	55	doris	ibidem
cœclos portus	56	cudum	105	doristos locus	56
cœneum promōtorii	79	cumę oppidum	65	δρῶμος ἀγέλαος	52
cœcinum	65	cuncus ager promont.	85	druidę	90
colchi populi	48.50	cupra oppidum	65	dulbritrana oppidum	111
colaca oppidum	109	cuteleotos insula.	72	dulichium insula	79
colox promontoriū	ibidē	D		durias fluuius.	73
colophon oppidum	45	D Assurethę	60	durius fluuius	85
colubraria insula	81	dahę populi	20.96	E	
columna regia	65	Damascene regio.	38	Easo fluuius	86
columnę Herculis	24.74	Danubius fluuius	52.61.93.	Ebora castellum	85
comageni populi	17	danubij ostia	52	Ebore abundantes	112
comata Gallia	90	dardania oppidum	47	Ebrietas ex feminibus in ig-	
comari populi	17	darius vbi ab Alexandro su-		nem coniectis	55
concordia ciuitas	64	peratus	41	Ebasos insula & oppidū	81
cōcubitus cōmunis vbi	31	dasyhylos oppidum	48	echidnon oppidum	59
confilinum	65	dauni populi	64	echinades insulę	79
cophes fluuius	105	deceatuum oppidum	70	egathes insulę	ibidem
copos portus	58	decumani populi	ibid.	egnatia oppidum	65
corocōdama peninsulę	50	dædali opera vbi	79	elea	46
coraxici montes	ibidem	delos insula	ibidem	electrides insulę	80
coraxicus mons	99	delphi oppidum	59	elephantis oppidum	32
coraxi populi	50	delta oppidum	32	elephantum vsus vbi	105
corcyra	79	demetria oppidum	59	elcus Hellesponti finis	56
		democriti Phisici patria.	56	eleusin sacra Cereri	59

I N D E X

Eliberri vicus	71	Europæ sinus maximi	ibid.
Elis regio	59	Europæ provincie	ibidem
elufaberris	90	euroras fluvius	60
emerita oppidum	73	euthanæ oppidum	44
eandymion à Luna amat	45	cuxinus pontus	48
enioche	17	cuxinus olim axinus	48
enna oppidum	80	exampeus fons	52
eoum mare	16		
ephefus oppidum	45		
ephefus Dianæ templū ibid.		Faneſtris colonia	65
epidamnus oppidum	60	Fœminæ vbi dominetur	33
epidaurii populi	ibidem	Fœminarum cum viris eadē	
epidaurus oppidum	ibid.	exercitia	50
epigoni populi	45	fœminæ vbi militiam exer-	
epirus	59	ceant	ibidem
equinus pedes habetes	102	fœminæ equestre prælum	
equorum ferax terra	73	exercentes	ibidem
erafinus fluvius	60	fœminæ que nō ferro, sed la-	
erectos oppidum	78	queis hostes cōficiūt ibi.	
erethria oppidum	79	fœminas cum maritis sepe-	
erginus fluvius	55	liri vbi maximū decus	55
eriesia insula	80	fœminæ vbi humeris onera	
erymanthus fluvius	59	virī autem capitibus ex-	
erythia insula	101	ciant	33
erithiæ regis monumētū	105	fœminæ nupturæ vbi se lo-	
eryx mons	80	cent ducendas, aut venū	
eslis fluvius	65	se exponant	55
essedones populi	51	fœminas deformes q̄ ducāt	
essedones parentum defun-		vbi mercede q̄rantur ibi.	
ctorum edunt corpora.		fœminæ vbi non nubant, ni-	
		si prius hostem intereme-	
essedones parentum capita		rint	50
auro incincta pro poculis		fœminæ vbi cum viris bella	
gerunt	53	ineant	97
essedones funera parentum		fœminæ sine viris concipien-	
celebrant	52	tes	111
etesia	46	fœminarū tantū insula ibi.	
eubœa insula	79	fœminæ se propter maritos	
eudæmon Arabia	108	perimentes	55
eudoxus	110	fœminæ vbi prima nocte nu-	
euenos oppidum	60	ptiarū stupro pateant	31
euphrates fluvius	38.104	fœminæ plures vni nuptæ	55
euprosopon promotoriū	40	fœminæ quibus dextera adu-	
eurimedon fluvius	42	ritur manū	97
euripus Eubœæ	79	fœminæ vbi forum & nego-	
europæ puellæ raptus	79	tia curent	33
europæ summa descriptio.	20	ferraria promontoriū	73.81
		fertilitas vbi maxī	101.110
europæ ab Asia separatio &		firmum castellum	65
distantia	48	flucio lacus, & insula Rheni	
europæ termini	20		
		Flumen auri & gemmarum	
		Ferax	81
		fons Solis dirigens, nō du-	
		feruens	50
		fons extinctas facēs redac-	
		centens	59
		fons in quo visuntur lacta	
		Alpheum amnem	80
		fons falsissimus	71
		fornicæ ingentes aurum fet-	
		uantes	109
		fornicæ oppidum	65
		fortunatæ insulæ	110
		forum iulij Colonia	70
		fossa Mariana	ibidem
		fratres montes septem	24
		frentani populi	64
		fretum quid sit	6
		fretum quondā vbi nūc ter-	
		ra, eiusdem rei signa	26
		fundi oppidum	63
		funera læta vbi	52.55
		funerū consuetudo mira	33
		funerum curatio	ibi
		furtum quidā ignorant	53
		Gades insula	78.101
		gades oppidum	ibidem
		gaditanum fretum	84
		galatha insula	80
		galatis oppidum	55
		gallia	20
		gallia tripartita	50
		Galliæ Narbonensis descri-	
		ptio, & termini	70
		gallia Braccata	ibidem
		galliæ vrbes opulentiss.	90
		gallorum sapientes	ibi
		gallorum sapientes nobilif-	
		simos gentis tantum doce-	
		bant	ibidem
		galliæ descriptio	90
		galliæ finis	71
		gallia ferax	90
		gallia comata	ibidem
		galliæ termini & fluvii	ibi
		galli homines immolat ibi.	
		gallia togata	64
		Galli superbi, & superstitiosi	
		& crudeles	81

I N D E X.

Galli facundi ibidem
 gallorum de animis opinio
 deq; mortuis cura 90
 gallicenæ anūstites 109
 gallograeci populi 17
 gamphasantes nudi 16.22
 gamphasantes armorū m-
 gnari 31
 gaphasantes obuios fugiūt
 ibidem
 ganges fluius 105
 garamantes populi 31
 garamātibus communēs v-
 xores. ibidem
 garamātes liberos suos for-
 me similitud. agnoscut ib.
 garamanctum armenta qua-
 lia ibidem
 garganus mons 65
 gargara oppidum 46
 garumna fluius 90
 gaudos oppidum 79
 gausos insula 81
 gaza ærarium Perfarum 38
 gebennici montes 70
 gedrosis regio 17
 geloni hostiū cutibus se-
 vant 53
 geloni populi 50
 gelos portus 44
 genua oppidum 65
 georgi populi 17.52
 gerestos promontori. 79
 germani 20.93
 germanix descriptio ibid.
 germanix termini ibi.
 germanorum feritas ibid.
 germani immanes animis
 & corporibus ibi.
 germani bellicosi ibidē
 germani ad labores confue-
 ti ibidem
 germaniorū ius in virib⁹ ibi.
 germani hospitib⁹ boni ib.
 germanix flumina & palu-
 des ibid.
 german. mōtes & syluæ ibi.
 germanicum mare. ibi.
 germanis diurna est pueri-
 tia ibidē
 germanorum nandi patica-

ria ibidem
 Germani cruda carne vesci
 soliti ibidem
 germana noīa ore Romano
 vix eloqui possunt 92
 geryonis monumentū 85
 geryonis regnum. 101
 gerrus fluius 52
 geforiacus portus 91
 gelsi fluii ostium 45
 getæ quid de anima sen-
 tiant 55
 getuli 21.110
 gyaros insula 79
 gigantum pugna vbi 58
 gildanum oppidum 112
 gythius 60
 γυθηκων γατῶ μινος
 glanon oppidum 70
 gna fluius 112
 gnidus oppidum 44
 gnofos oppidum 79
 gorgones vbi 109
 gortyna oppidum 79
 græcia 58
 græcorum apud Troiam sta-
 tio 46
 graiæ vrbes 47
 granicus fluius 48
 grauiscæ oppidum 65
 gryphi feræ 51
 gryphi aurū custodiūt. ibid.
 gronii populi 85

H

H Adrumentum opp. 28
 Halicarnassus opp. 44
 Halys fluius 49
 halmidesos oppidū 55
 halonesos insula 79
 halycidon Malsilienū por-
 tus 70
 hamoxobitæ populi 52
 hanna Carthaginiensis 107
 hebeaum vbi nascatur 105
 hebras fluius 55
 hecubæ sepulchrum 56
 hecuba in canem versa. ibi.
 hedui populi 90
 helena vbi stuprata 79
 helenæ insula ibidē

hellas prouincia 58
 helle spontus 6
 hemisphæria duo. ibidem
 hemodes insula 101
 hæmodes mons 43
 hæmodus mons 102
 hæmus mons 55
 heniochi populi 50
 heracleæ Euxini 48
 heraclea oppid. Siciliae 80
 heraclea oppid. Italiae 65
 herculanzum oppid. ibid.
 hercules vbi mortuus. 58.101
 herculi sacer specus 24
 hercules Diomedem peri-
 mit 56
 herculis costumæ in occi-
 dente 24
 hercules Argiuis 48
 herculis aegyptij templum
 in Gadibus 101
 hercules contra Albiona &
 bergion pugna 70
 hercynia sylua germa. 93
 hercyniæ syluæ magnitudo
 ibidem
 hermiones populi 93
 hermoia oppidum 60
 hermisum oppidum 52
 hermonassa oppidum 50
 heropoliticum oppidum
 & sinus 105
 hesperides insulae 110
 ἠσπερος νήγος promōt. 109
 hetitæ oppidum 79
 hettruria regio 64
 hexi oppidum 74
 hiberi populi 17
 hybla oppidum 89
 hydaspes fluius 102
 hydria insula 80
 hydrus mons 65
 hiera insula 80
 hyla promontor. 44
 hymera oppidum 80
 hymera fluius 80
 himantopodes populi 110
 hypacryis fluius 52
 hypanis fluius ibidem
 hypanos insula 79
 hypatos fluius 49

INDEX.

Hippuris insula	80	Icosum oppidum	26	Issicus sinus	ibidem
hiperborei populi	98.17	Ida mons	46	Isthmos aecoliz	46
hiperborei montes	98	Idæus Cretæ mons	79	Isthmos Thraciæ	56
hiperboreorū mores	ibid.	Idæus aecolidis mons	46	Isthmos Helladi Pelopon-	
hiperborei apolinem ve-		Ierna fluius	85	nesum adnectens	60
nerantur	ibidem	Iginium insula	80	Isthmici ludi p Neptū. ib.	
hippis oppidum	44	Ignem ex ofsibus vbi	53	Ister fluus us Germaniæ.	52
hippo oppidum	65	Ignis quibus ignotus	108	Istri ostia	ibid.
hippodos populi	102	Illicenses	81	Istria popouli	ibidem
hipopotamus animal	32	Illicitanus sinus	72	Istria	60
hippo regius	27	Illicen oppidum	ibid.	Istropolis oppidum	55
hipponensis sinus	ibidem	Illyris	20	Italia	64
hippo Diarrhytus	ibidem	Illyrici populi	60	Italiæ descriptio	ibid.
hyrcanus sinus	98	Illyrici finis	ibidem	Italici populi	ibid.
hircani	17.98	Illuro oppidum	73	Ithaca insula	79
hiria insula	79	Illua insula	80	Iturissa oppidum	36
hispania regio	20.73	Imbros insula	79	Iudæa regio	38
hispaniæ descriptio	73	Imera oppidum	80	Iugurthæ regni terminus.	24
hispaniæ fertilitas	ibid.	Inachus fluius	60	Iunonis templū Mycenis.	59
hispaniæ insulæ	ibidem	Indi populi	17	Iunxo oppidum	111
hisp. diuisio & nomina	72	Indi à Sueuorum rege do-		Iuerna insula	102
histonium oppidum	65	no dati Metello	99	Iuernici omnium virtutū	
hoploxos oppidum	79	Indus fluus, & eius ortus	105	ignari	ibidem
homines equinis pedibus.	102	Indiæ descriptio	105	L	
homines quorū aures totū		Indiæ magnitudo	ib.	Labyrinthi Aegyptij de-	
corpus ambiunt	ibid.	Indiæ fertilitas	ibi.	scriptio	33
homines quidem immo-		Indorū cultus & mores, ib.		Lacedæmon, & Athen. pu-	
lant	53.90	Insula natans	90	gnavbi	56
hominum sanguinem bi-		Insula noxia animalia non		Lacedæmon oppidum	59
bentes	54	sustinens	81	lacinium promontoriū	65
hominum crudelitas	ibid.	Iol oppidum	26	lacippo oppidum	74
homines iterimere laus	ib.	Iolcos oppidum	59	lacobriga oppidum	85
hominū sanguinem in fe-		Iolis	34	laconice regio	59
dere quidam bibunt	ib.	Ioniz insulæ	77	laconica classis vbivi. ibid.	
homines longæ vitæ	98	Ioniz descriptio	45	laconicus sinus	60
homines natura muti	107	Ionij maris vrbes	45	laconum cesorū trophæa.	59
homines quidam in lupos		Ionium mare	20	ladon fluius	59
vertuntur	52	Ionis regio	17	lacus in quo leuissima que-	
humus serpentes fugans.	8	Iope opp. vetustissimū	38	que subsidunt	110
I		Ios insula	79	lampfacum oppidū & vnde	
Iadera oppidum	61	Iouis Olympici templum		dictum	47
Ialyos	78	& certamen	59	lambriaca oppidum	85
Iaxamathe	50	Iouis templum ab Iafone		lana syluz ferentes	105
Iamno oppidum	81	conditum	48	laodicea oppidum	40
Ianatum	86	Iouis sepulchrum in Creta.	79	lapideum litus	70
Iasius sinus	44	Iouis mons	73.102	lapideus imber	ibidem
Iaxartes fluius	99	Iuppiter vbi nutritus	79	laqueorū imbellis vsus	50
Iberus fluius	73	Iauri populi	17	larissa oppidum	59
Ibides aues	106	Ispalis oppidum	73	larymna oppidum	59
Icaria insula	79	Issa insula	80	latara castellum	70
Ichthis promontoriū	60	Istos oppidum	41	lathirus rex Alexandriæ.	107

I N D E X.

Latium	64	lindos oppidum	78	mapalia	30
latmus mons	45	lingua carentes	111	marathon, & vbi victoria	Græcorum
larumna oppidum	44	lino quidam vestiuntur.	105	marathos oppidum	40
laturus sinus	26	linternum oppidum	65	marianę colonię	80
laurentum oppidum	65	lipara insula	80	mariana fossa	70
leandri amor	56	litis oppidum	65	marindynei populi	47
lebedos oppidum	45	lysimachia oppidum	56	maria quatuor in terra	6
lebynthos insula	79	literę à quibus inuentę	39	maris nostri varia noĩa. ibi.	
ledun flumen	70	lyxus	112	mare vbi quondã terra	80
lęlia castra	27	locris regio	59	Mare vbi quondã terra	80
lemanus lacus	70	locri populi	65	mare nostrum quod	6
lemnos insula	79	lotophagi populi	28	mare vbi septies die refuat	
leontini	80	lucania regio	64	& quę istius cã	106
leptis oppidum	28	lucanię opima loca	64	mare rubrum	106
lerna oppidum	60	lucentia oppidum	73	maris rubri pisces max. ib.	
lesbos insula	78	lucrinum oppidum	65	mare Eoum, Indicũ, Arabi-	
leucadia insula	79	lucrinus lacus	65	cũ, Persicum, Scythicũ.	17
leuca litus	44	luna maris fluxus & refu-		mare Caspium	98
leuca oppidum	45	xus caufa	85	mare Superũ & Inferũ.	64
leucas oppidum	60	luna oppidum	66	mardi populi	17
leucata litus	71	lupina fluuius Germanię.	93	m artius Narbo	70
leuce insula	78	lupię oppidum	65	maronia	56
leucothea insula	80	lufitania promincia	73	massagetę populi	17
leucoęthiopes	22	lufitanię situs	85	mafsilia oppidum	70
liber vbi nutritus	105	M		mafsiliensium portus Haly	
liber cur Iouis femore in-		MAcar rex	78	lycidon	ibidem
sutus dicatur	ibidem	Mandęau insulę	ibi.	mafsusia	56
libethra	58	Macedonię descriptio	58	mater palus	52
libycum mare	22	macidos locus	56	mauri populi	22
libyes populi	ibidem	macrobij Ægyptij	110	mauritanę descriptio.	24
libunca	86	macrocephali populi	49	manfolęm sepuchrũ	44
liburni populi	61	Maędũ rãzjos	56	maufolus rex	ibidẽ
lycaones populi	18	mæander fluuius	45	mearus fluuius	86
lycaones ferę	110	mænalus mons	59	mecybernęs flexus	58
lycastos oppidum	80	maiorica & Minorica Ba-		mecyberna oppidum. ibid.	
lycasto oppidum	49	leares insulę	81	medi populi	17
lichos fluuius	40	mago oppidum	ibidem	mediterranci maris insu.	78
licia regio	17	magrada fluuius	86	megaris regio Mace.	80, 59
licię descriptio	43	magnum Lufitanię promõ-		megara oppidum	59
licia vnde dicta	ibi.	torium	85	melanchęni populi	53
licia insulę	78	magnefia oppidum	59	melas fluuius	36
licus Pandionis filius	43	magnus Mauritanę por-		melibęa oppidum	58
lictos	79	tus	24	melita insula	80
lidi populi	17	malaca oppidum	74	mella vbi frõdib ⁹ defl.	105
lignę vrbes vbi	50	malca promontorium	60	mellaria oppidum	74
ligures populi	64	maliacus sibus	59	melfiagum palus. Germ.	93
liguria	65	mallon oppidum	41	memphis oppidum	33
ligurum oppidum	ibid.	manes dii vbi colantur	23	menelai gubernatoris se-	
lilybeũ promontoriũ	80	manu factus amnis	109	pulchrum	78
limia fluuius	85	manethusa oppidum	79	mende oppidum	57
lymira fluuius & opp.	43	manto Tirefię filia	45		

INDEX.

mendesium Nili ostium	33	mæotis palus	6, 59	nefos oppidum	79
meninx insula	79	mons iouis	73, 105	nesua fluuius	86
menoba oppidum	74	mons ardens	80	nestos fluuius	56
mercurij promontoriū	27	monda	85	neuri ludos veretur	70
mercurius vbi natus	60	monstrofi homines vbi	99	nicea Galliarū oppidum	70
mæris lacus, capus olim	33	mopsus augur. Marcus filius	45	nigritæ populū	170
meroeni populi	106	morini populi	91	nili descriptio	170
meros mons Ioui sacer	105	moroncon promont.	109	nili varia nomina	170
mesia palus Germaniarū	93	mors volūtaria quorūdā	98	nili ortus ad Iulium	ibidem
messana oppidum	80	mortuos sepelire quidā fas		nili ostia	33
messeni populi	60	non putant	33	nili fons	17
messenaria oppidum	55	mortuos quidam simo obli		nili augmenti causa	33
messenia	59	nunt	33	niphates	43
messene oppidum	ibidem	moschi populi	17, 50, 98	nymphæus specus	32
mesopotamia	38	noflyneci populi, corūm		nyfa op.	107
mesua collis	70	que mores	49	nyfij populi	ibidem
metagonium promont.	27	mulucha fluuius	24	nyfyros insula	79
metapontum oppidum.	65	mundi partes quatuor	55	negra oppidum	86
metaurus fluuius	ibid.	muricis copia	29	nomades	Scythiarū populi
metaurum oppidum.	ibidē	murrani populi	17	vbi	98
metellus Celer proconsul	99	musagoti	72	nomades	32
methone oppidum	59	musarū parēs, & domus	50	nomades vagi	32
metilim Nili locus	32	mutina oppidum	64	nomina quidā nō habēt	32
mycenæ oppidum	59	muti populi	107	nox sex mensium	98
myconos insula	79			noctes breues, ætate luci	98
miletum oppidum	49			da, hyeme verō obscuræ	98
mirerua vnde Tritonia	28				
mirerua promontoriū	65	N abar fluuius	26	nuchul fons	110
minyæ colchon petentes,		Nar Istricæ fluuius	61	nudi incedentes	105
Cyzicū acie fuderūt.	48	Narius	86	numantia op.	74
minyæ vbi nauem Argo sol		narbo	70	numana	65
ueriat	59	narbonensis prouincia. ibi		numidæ populi	22
mindus oppidum	44	narona	61	numidæ descriptio	26
minus fluuius	85	natifo	64		
minotaurus monstrum	79	natidos oppidum	42	O bliuionis fluuius	89
minturnæ oppidum	65	naues ex arundinibus	105	Obrius fluuius	70
myriandros oppidum	40	naumachos insula	79	Occani descriptio	16
myrina oppidum	46	naupactos op.	59	Octavianorum colonia	70
myrlea oppidum	43	naustathmos promont.	30	Ocellus oppid.	55
myrmecon oppidum	52	naxos insula	79	Odore quorūdā seminū, in	
myrtyris oppidum	85	neapolis Africæ op.	28	ignem coniectorum, in-	
Myrtoum mare & eius insu		neapolis Caricæ op.	37	bricati	ibidem
la	58	neapolis Italicæ oppid.	44	Odorum copia	105
Myfia regio	46	nebis fluuius	85	Oea oppidum	28
Myfius mons	48	nemaufus op.	70	Oecantia oppid.	60
miscenus Aencæ miles	65	nemesis Phidiaca vbi	59	Oechalia oppid.	79
Miscenum oppidum	ibi.	neptuni ludi vbi	60	Oenomausa Pelope victus	71
mistræ oppidum	65	neptuni fanum	48		
mytilenc oppidum	78	Neptuni fanū in Isthmo	60	Oefyma oppidum	46
mænis fluuius	91	neptuni fanū in Tanaro. ib.		Oestros fluuius	43
mæotici populi	17, 50	nerij populi	85	Oetcus saltus	43
		neritos insula	79		

INDEX

ogyris insula	ubi q. 20	368	pallene regio	56	pelusium Nili ostium	53
olbia oppidum	102	70	palibotri populi	102	peneus fluius	58
olbiani	204	48	palinurus	65	perga oppidum	43
olbis op.	204	72	palma oppidum	80	pergez Dianæ templū. ibid.	
olearos insula	102	79	paltos op.	40	perinthus op.	55
oleaster lucus	204	85	pamiffum fluius	60	perfa populi	17
olympus mons	204	85	pamphylia descriptio	42	perfa vbi ab Alexandro victa	41.48.
olympici Iouis certamen			pamphylia regio	17	perfa à Thefeo victi	59
oplum, simulachrum	102	59	pandataria insula	80	perfa à Cymone Atheniensi duce victi	42
olynthos op.	102	56	pandion collis	44	perfarum in mari pons	56
oltingi op.	102	85	panionium regio	44	perfis regio	17
oluros op.	102	60	panormus oppidum	80	perficus sinus	107
onoba op.	102	85	panticapæum oppidum	52	petilia oppidum	65
ophiophagi populi	102	108	panticapes	52	petra Sirenum	ibidem
opocis op.	102	59	paphlagonia regio	49	peuce insula	78
opontius sinus	102	ibidem	paphos oppidum	79	phanogoria op.	50
orbelos mons	102	55	parentum carnis vescentes, &c.	52.102	pharmacotrophi populi	17
orbis miraculū unum		37	parentum funera lati celebrantes	48	pharos insula	78
orbis situm dignissimū est cognoscere		1	paretonius portus	30	pharos Brundusij	80
orchades insula	102	102	paridis iudicium vbi	46	pharusij populi	23.110
orchomenos oppidum	59		paricani populi	17	phasis flu. & oppidum	50
orestes & iphigenia apud Tauros		53	parion oppidum	47	phasacum promont.	57
oricum oppid.	68		parmara insula	80	phaselis oppidum	43
orontes fluius	86		parnasus mons	59	phaeaces populi	60
origuiones	86		paros insula	79	phœnicia descriptio	39
orpheus vbi nemora traxerit		56	paropanisus mons	43.105	phœnicis cū Peris ab Atheniens. caesi & fugati	42
orpheus primus Bacchi festa cum Mænadibus celebravit		55	parthenius amnis	49	phœnicum solertia	39
ostimi populi	91		parthenion promont.	52	phœnices literarum inventores	ibidem.
ossa mons	58		parthini populi	60	phastos oppidum	79
ostonaba oppid.	85		pasphaes amor	79	phicores populi	50
ostia oppidum	65		pathmiticū Nili ostium	33	phidia opus	59
osteodes insula	80		patarci Apol. oraculum	43	phygela	45
oxos fluius	99		patauium oppidum	64	philenorum ara	25
			patarea ciuitas	43	phileas oppidum.	55
			patra op.	60	philippus Græciae domitor vnde	58
Pæthinum promont.	80		paulon fluius	65	philippi vrbes	56
padus fluius	65		pedalion promont.	44	philoctetes philos. vnde	58
pælici populi	99		pegasus equis aur.	107	phycus promontor.	48
pæstanius sinus	65		pelasgorum colonia	48.57	phinopolis oppidum	55
pæstum oppidum	ibidem		pelion mons	58	physcella oppidum	58
pagasa oppidum	6		pella oppidum	48	phytonia	80
pagasæus sinus	ibidem		peloponnesus	59.60	phiusa	79
pagæ oppidum	60		peloponn. provinciar. ibid.		phocis ionia	45
pagonus portus	ibidem		pelops Oenomaus sup.	46	phocis Græciae	59
palæapaphos op.	78		pelorum promontorium.	80	phœnis auis	106
palæstina regio	38		pelorus Annibalis gubernator	ibidem	phocæi mæsilia cōdidere	70
palantia oppidum	73					

INDEX.

Phœnicula infula	80	Polyzægi infula	79	Rophanes populi	17
pholoë mons	59	Pompeii oppidum	66	Riphaces populi	ibi.
phoristæ populi	17	pompeiopolis	41	rubrefus lacus	71
phryges populi	ibidem	pontus	55	rubricatum opp.	73
phryxi filius	43	pontiæ	80	rudix oppidum	65
phryxi templum	43	pontici popali	17	ruscada oppidum	24
phtheleon	59	populonia oppid.	65	ruscino oppidum	71
phthiotis regio	ibidē.	<i>populus</i>	6	S	
phthia oppidum	ibidem	postidium prom.	45	Sabatia oppidum	65
phthiophagi	50	potentia oppid.	65	Sabei populi	105
picientes	64	potidæ oppidum	57	sacrum promontorium	86
picenum	ibidem	præfamarci pop.	96	sagæ populi	95
picientia	65	priapos oppidum	47	saguntus oppid.	73
pindus	50	prienc oppidum	45	says oppidum	27
picria Musarū domus	58	prochita infula	80	sala fluuius	112
pygæzi popul	109	proconetos infula	28	salacia oppidum	86
pylos oppidum	60	pro pontis	6.48	salamis oppidum	78
piliij	ibidem	propontidis vrbes & amnes		salamis infula	ibi.
pinaria infula	79	55		salduba oppidum	74
pyramidō descriptio	33	prote Infula	79	sale promontorium	65
pyramus fluuius	41	protefilai delubrum	56	salenos fluuius	86
pyræus portus	60	psophis oppidum	59	salentini populi, campi, lit-	
pyraei populi	61	ptolemais oppidum	30.105	tora	64.65
pyrenæi montes	73	puerperia lugentes	52	sulia fluuius	86
pyrgi oppidum	65	puteolanus sinus	65	salona oppidum	61
pyrrha oppidum	77.78	puteoli oppid.	ibid.	saluceꝯ fons	71
pythir regia	60			same infula	79
pisaurum op.	65	R		samiorum coloniæ	42
pisæ Elidis op.	59	Rauenna oppi.	65	samos infula	79
pisæ oppidum	65	Regum electio & custodia,		samonium promontorium	79
pisces lapidi & sine ossib.	52	ac delinquentium pœna		samothræce infula	ibid.
pisces maximi	106	49		santones populi	91
pisces è terra eruti	71	rhesi regnum	55	sardabale fluuius	26
piscebus vescentes	105.102	rhamnus oppid.	59	sardemisios mons	43
pisicium cutibus velati	107	rhegium opp.	65	sardinia iusula	80
pisidæ	17	rhenus fluuius	91	sardones populi	71
pytane oppidum	46	rheni lacus duo	ibi.	sarmatic descriptio	97
pithecusa infula	80	rhetæ littora & oppid.	47	sarmatæ argentum & aurū	
placia oppidum	48	rhene infula	79	nesciunt	53
plaustra pro sedibus	52	rhetico mons	93	sarmatarum domus	ibid.
plotæ	79	rhindacus fluuius	48	saronicus portus	60
plumbi copia	100	rhion mare	60	sarpedon promotorium	42
poacula ex parentum capitibus	53	rhoda	73	sarpedonis regnum	ibid.
poacula ex hostiū capitib ^{us}	ib.	rhodanus fluuius	93	sars fluuius	85
pola oppid.	61	rhodani ortus	70	sararchi populi	52
polaticus sinus	ibid.	rhodope mons	55	satyri quales	23
polentia	81	rhodi infulæ & oppid.	78	satmali populi	101
pollux & Castor Colchon nauigantes Dioscuriam condiderunt	50	rhodiorum coloniæ	44	sauromate populi	51
		rhipeji montes	51.98	sauromatæ vbi	17
		rifus summum bonum	49		
		roma à pastoribus cõdita	64		

INDEX.

Saurium	86	sidon oppidon	40	T	
Schenitas portus	60	syene oppidum	23	Tabraca oppidum	27
Scamander fluuius	46	figa oppidum	24	tanaros promont.	60
Scandille insula	79	figarum op.	46	Tagus fluui. aurifer	85
Scaphia oppidum	59	filarus fluuius	65	Taygetus mons	59
Schenus sinus	44	fimois fluuius	46	Talca insula	102
Scyathos insula	79	fymyra castellum	40	tamaris fluuius	85
Scyllaceus sinus	65	simplegades insulæ	79	tamarici	ibidē
Scyllaceum oppidum.	ib.	findones populi	50	tamos promontor.	105
scyllæ oppidum	48	findos oppidum	ib.	tamuada, fluuius	24
scylla oppid.	66	sinonia insula	80	tanais fluuius	50
scyllæ descriptio	80	sinope oppidum	49	tanais descriptio	ibidē
scyllæon promont.	60	sinuessa oppidum	65	tanais Europæ finis	6
scyros	79	sinus magni quatuor	6	tanicum Nili ostium	33
scione oppidum	57.59	siphacis regia	26	taphræ oppi.	28.52
scyronia saxa	60	siphnos insula	72	taptobane insula	105
scythiæ descriptio	20.51.98	sipius	65	tarracina	65
scythicum mare	16	sipuntum oppidum	ibi.	tarraco oppid.	73
scythiæ insula	102	siracusæ oppidum	80	tarraconensis Hispania	73
scytharum gens	17.51	sirenes vbi habitauerint	65	tarentinus sinus	65
scythico arcui terra similis	48	syria regio	17.30	tarentus oppid.	ibi.
scenos fluuius	56	syriæ descriptio	38	tarichizæ insulæ	79
scrobilum oppid.	109	surocilices populi	17	tarfus	41
scëbenniticū Nili ostium.	33	syrtis	28	tartessos oppid.	74
secundani populi	70	syrtis maior	ibi.	taurus mons	102
seleucia oppidum	40	sittianorum colonia	26	taur ^{us} mōs lyciæ.	43.105.78
selymbria oppidum	55	smyrnæum sinus	45	tauri populi aduenas pro vi	
femiramidis opera	38	fogdiani populi	99	stimis cędunt	53
senæ insula	101	solis insula	106	taurici pop. & mōtes	50.52.
senogallia	65	solis mensa & vrbs	110	taurianum op.	65
sepias promont.	58.59	solis fons mirus	30	taurominium	80
septétrio vbi nō appa.	104	solis ostia	106	tectosagum oppidum, nunc	
septumani populi	70	solæ oppidum	41	Tolossa	70
sequana fluuius	90	sophene Syria	38	telamon	65
seres populi iustissimi	17	Sperchius fluuius	60	telmisos oppid.	43
serabis	73	Sphinges feræ	110	temesa oppid.	65
seriphos insula	79	Sporades insulæ	79	tempe	58
serpentum copia	111	Stœchades insulæ	81	teneæ	59
serpentes magni	105	Stratos oppidum	59	tenedos insula	78
serpentibus vescentes	109	Strymon fluuius	56	tenos insula	79
serrium promont.	56	Strongyle insula	80	teos	45
serfamus oppidum	49	Strophades insulæ	79	terapne oppid.	59
sestos oppidum	56	Subur oppidum	73	terina oppidum	65
sestianę aræ	86	sucron fluuius	73	tergestum	61
sexoliteꝝ pepuli	50	sucronensis sinus	73	termini regnorum Bocchi	
sextani populi	70	suel oppidum	ibid.	Iugurthæ que	25
ficilie descriptio	80	suesia palus	93	teroteꝝ populi	112
scygnus insula	79	suuorum rex	99	terra in duo latera diuid.	6
scycon oppidum	60	sunium promontor.	56	terræ zonæ quinque	ibid.
syda oppidum	42.43	surrentum oppidum	65	terræ forma qualis	ibidē
		sustani populi	17	terræ partes tres	71

I N D E X.

Terra sine cultu fertilis	112	ringi op. ab Antqo cōd.	24	veneris templum	80
terra ob niues inuia	103	Tios oppidum	49	vesuuius mons	65
teutoni populi	93	typhoneus specus	42	via fluuius	85
thabis mons	102	tyra fluuius	52	vibon oppidum	65
thalos mons	79	tiresiæ filia Mantō	45	vicenna op. Allobrogum	70
thalecis astrologi patria.	45	tyros insula & oppid.	39	virgi oppidum	74
theanum oppid.	65	tristris promont.	55	virgitanus finus	ibi.
thebæ Ægypti	34	tirthenum mare	20	virgines quæ sine parentib ⁹	nubunt
thebæ campus Acolizæ	46	tobolicum Tritium	86		55
thebæ in Bœotia	59	tolossa oppidum	70	virtutum ignari	102
theganusa	79	toreatæ populi	50	visurgis fluuius	93
Thelis fluuius	71	torone oppidum	56	visula qui & Vistula fluuius	
themiscyrum oppidum	49	tragopomones aues	110		97
Θεσβονικῶν mons	111	tragurium Mædonizæ	61	vlysisis regnum	79
thera insula	79	tragurium insula	80	vlyssippo oppid.	85
thermæ oppid.	80	trapefus oppidum	49	vmbæ ad meridiem	104
thermodoon	45	treuiri populi & oppidū	51	vocontii populi	70
thermodon fluuius	50	trifernus regio	40	volcarum stagna	70
theodosia opp.	52	trifernus amnis	65	volfci populi	ibidē
thermopylæ	59	tritonis palus	28	vrbes lignæ vbi	49
thessalia regio	59	triton	ibidem	vurgo insula	80
thessalonice opp.	58	tritonia Minerua	ibidem	vrias finus	65
thicis fluuius	71, 73	tritonice opp.	55	vthifia oppidum	26
thymnias finus Carizæ	44	troas	17	vtica oppidum	27
thinnia promontoriū	55	trucones insula	80	vulturum fluuius	65
thymnias insula	78	troæzen	ibidem	vulturum oppidum	ibidē
thysfagetz populi	59	trogodytæ quales	23	vrbes communes	31
thussamissa portus	44	truentū castellum & flu.	65	vxoies se propter viros peri	mentes
tholobis	73	tubero fluuius	106		55
thoricos oppid.	52	tulcis oppidum	73	vxoies plures vni	ibi
thraciæ descriptio	54	turæ populi	50	vxor incerta Garamâtib ⁹	31
thraciæ fluu. & montes.	ibi.	turduli populi	85	vxoies vbi prima nocte stua	pro cunctis pateant ib.
thracia sterilis	ibid.	turduli & eorum opp.	85		X
thracum habitus	55	turris Augusti	ibidē		Xanthus fluuius
thracum mores varii	55	turrium oppidum	65		43
thracius Bosphorus Asiâ			V		Xanthos oppid.
ab Africa diuidit	48	Vagi populi	53		ibidem
thubule insula	103	Valentium oppid.	65		Xerxes populū numerat
thuris copia vbi	105	valentia oppid.	73		56
tuscum mare	20	varduli	86		Xerxes mare pōte trāsit ib.
tibareni in lusu risūq; sū	49	varum fluuius	70		Z
num bonū habent	49	vasio oppidum	ibid.		Zacynthos insula
tiberis flu. ostia	80	velia oppidom.	65		79
tiferuus fluuius	65	velleris aurei lucus	50		Zephyrion promon.
tigres animalia vbi	99	venaru victitantes	50		65
tigrium ferocitas	ibidē	veneti populi	64		Zephyre oppid.
tygris flume n	38, 107	venetus Rheni lacus	91		ibi.
tygris euanascit	ibidem	venus ex quo mari orta.	7		zonz habitabiles
timæus	64	Veneris portus	71		6
timothei Musici patria	45	Vesulus mons	64		zonz terræ quinque
					ibidē

INDEX

10	10	10	10
11	11	11	11
12	12	12	12
13	13	13	13
14	14	14	14
15	15	15	15
16	16	16	16
17	17	17	17
18	18	18	18
19	19	19	19
20	20	20	20
21	21	21	21
22	22	22	22
23	23	23	23
24	24	24	24
25	25	25	25
26	26	26	26
27	27	27	27
28	28	28	28
29	29	29	29
30	30	30	30
31	31	31	31
32	32	32	32
33	33	33	33
34	34	34	34
35	35	35	35
36	36	36	36
37	37	37	37
38	38	38	38
39	39	39	39
40	40	40	40
41	41	41	41
42	42	42	42
43	43	43	43
44	44	44	44
45	45	45	45
46	46	46	46
47	47	47	47
48	48	48	48
49	49	49	49
50	50	50	50
51	51	51	51
52	52	52	52
53	53	53	53
54	54	54	54
55	55	55	55
56	56	56	56
57	57	57	57
58	58	58	58
59	59	59	59
60	60	60	60
61	61	61	61
62	62	62	62
63	63	63	63
64	64	64	64
65	65	65	65
66	66	66	66
67	67	67	67
68	68	68	68
69	69	69	69
70	70	70	70
71	71	71	71
72	72	72	72
73	73	73	73
74	74	74	74
75	75	75	75
76	76	76	76
77	77	77	77
78	78	78	78
79	79	79	79
80	80	80	80
81	81	81	81
82	82	82	82
83	83	83	83
84	84	84	84
85	85	85	85
86	86	86	86
87	87	87	87
88	88	88	88
89	89	89	89
90	90	90	90
91	91	91	91
92	92	92	92
93	93	93	93
94	94	94	94
95	95	95	95
96	96	96	96
97	97	97	97
98	98	98	98
99	99	99	99
100	100	100	100

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

PETRI IOANNIS

OLIVARII VALENTINI AV-

ctarium annotationum suarum in Pomponium

Melam vnà cum instauratione totius libelli,

& castigatione perquam multorũ loco.

rum, insertis quoque locis plerisque

in eodem libello de-

sideratis.

Andem impetraui à me ipso tametsi egrè hortatibus imo vt verius dicam cogentibus geographiæ studiosis hoc auctarium operosum quidem & satis molestum mihi presertim homini aliis studiis, & illis quidem arduis districto planè atque implicito, Cæterum postq̃ id libuit amicis meis, qui poterant hoc fastidio me liberare: dicã, & ea, quæ tum lectione, tum etiam peragratione collegi, planà studiosis faciam.

Sed anteq̃ dico, ne studiosi geographiæ imparati ad hanc lectionem geographicam veniant, præfabor quædam satis huic lectioni apta atque accommodata, & quæ summam huic disciplinæ

In libros
Priorum.

perspicuitatem allatura sunt imitatus hac in parte geometras, qui ante Theoremata & problema ta sua præscribunt definitiones, effata, & postulata: hæc methodus fuit peripatetica, quam sequuti sunt veteres Aristotelis interpretes, qui solēt Aristotelem ipsum vocare φιλοσοφῶντες inter quos est Ioannes grammaticus alexandrinus. Sed quoniā græci interpretes & maximè peripatetici octo præfata vnicuique adhibuerunt disciplinæ, ex quibus singulæ constarent & fierent illustriores ex illis octo, nam non erat mihi opus omnibus illis, aliquot selegi, quæ mihi videbantur huic meæ tractationi nonnihil splendoris adferre. Dicam igitur imprimis de parte illa vtilitatis geographiæ quam reliquerunt, qui ante me in hoc argumento versati sunt, tum quos autores hic noster imitatus fuerit, deinde eius stylum persequar, postea quam methodum sequutus fuerit dicam. De scopo quoque nonnihil dixissem, sed quia videbam vtilitatem huius disciplinæ scopum planè complecti, ne vnum quidem verbum de illo feci.

De parte illa vtilitatis Geographiæ ab omnibus huius libelli enarratoribus pretermissa.

Polybius & Strabo huius disciplinæ vsum πῶς θεωρητικῶν exactè atque prolixè & nostris temporibus viri aliquot eruditi scripserunt, sed nescio quo argumento *πρακτικῶν* sub-
tucuerunt

ticuerunt: quanquam, Strabo nonnulla visus est attulisse reipubli. gubernationi vel maxime conuenientia quibus supra modum vsui esset geographia, sed quoniam id fecit vel remissiùs, quàm putabam, vel negligentius, quàm vt præstantissimũ deceret geographum, non ab re erit paulo accuratius hanc partem *περαττιμὸς* attingere. Itaque cum multis rebus speculatiuis facile accommodetur geographica hæc tractatio, veluti omnium lectioni librorũ, tũ vel maximè castrametationibus conducere videtur, quibus nostra ætas vel cruentissimis obruta prælijs egere videtur. Nihil dicam de Vallo & fossa, nihil de militibus, nõ enim sunt hæc instituti mei, sed tantum de loco in quo castrametari commodè possint imperatores exercituum, in cuius cõstitutione totum robur castrorũ collocatum est, & vtinam nunquam fuisset nobis præbita occasio hæc scribendi quod euenisset, si in principibus Christianis fuisset ea pax & concordia quam postulabat fides nostra Christiana, sed hæc aliàs. Redeo ad locum, castrametationis in quo tota eius virtus consistere omnibus rei militaris peritis visum est. Sed animaduertẽdum est, locum respicere in primis quatuor mundi partes: Orientalem & Occidentalem, Meridionalem & Borealem, quorum partium si nullam habueris rationem, perijt fũditus castrametatio. Atqui hæc circumspectio plurimum iuuat situm castrorum, nam in eorum collocatione si hyems ingruerit

præstat feligere locum Orienti expositum, quod ex geographia planè cognosces, neque aliter facturus es in alijs partibus veluti occidentali australi & boreali & hæc quod attinet ad cælum. Iã de loco ipso mihi dicendum est sine vlla ad cælū relatione: Quare egregij imperatoris & prouidi erit si locum sibi aptet accommodum omnibus ijs, quæ ad tutanda castra sunt necessaria, veluti locum aquis dulcibus in primis irriguum, at illis nõ stagnatis sed fluentibus, multum enim adiuuenti afferent istæ aquæ militibus & equis & pistori- bus castrorum: referet perquam multum si fuerit tibi locus non valdè montosus, quod si fuerit necessarium in monte castrametari, eliges montem vbi fontem aliquem reperire possis: neque erit tibi locus arenosus, min⁹ petrosus, neque argilosus & humidus, quod si aridus fuerit, considerabis an sit subiectus vento meridionali satis illi loco conuenienti, nam ille ventus in plerisque regionibus est pluuiosus, quod si minus cõtigerit, fossores intra castra ita fodiant, vt ex primoribus aquis deriuari possint riuuli, per omnia castra, quod si castrametatio fuerit iuxta aliquod oppidum, semper inquirendus est locus paulo inferior oppido, vt tormenta bellica facilius mittant globos suos, & concutiant muros. Sed de his satis: Venio ad mea hæc omnia haud dubiè ex geographia pendet, tãquam, ex infallibili regula, dicam semel, non est disciplina, siue rationales & contemplatiuas spe-
ctes

ctes, siue practicas, factibiles latinè dices, quæ non egeant huius geographici muneris auxilio.

Quos autores imitatus fuerit Mela.

Vex libro huius auctoris percipere possumus, varios in varijs regionum descriptionibus imitatus est auctores. Nam in Africa descriptione Salustium & Polybium, in Ægypto Herodotum & Strabonem sequutus est, in Hispania neminem, quod esset patria sua, in Gallia Cæsarè, in Germania nullum, propterea quod nondum satis aperta esset & explorata, eodem argumento in Sarmatia, in Italia Strabonem, & in Græcia: In Thracia Strabonem quem in multis alijs imitatus est, in Asia Herodotum & Strabonem, sed quod ad mores regionum attinet, maximè Herodotum, & is fuit eius coryphæus ferè in omnibus.

De Stylo.

Stylus eius varius est. sed antequam accedam ad eius compositionem, dicam de eius dictionibus, quas plerasque habet inusitatatas, latinas tamen: veluti fastigiar, esolidum esse, & perpetua fronte, & alias quasdam, compositio succincta & planè breuissima, laconicam dices: amat σιωπηλας. i. breuitatè veluti in illis locis in primo videlicet capite, vbi primùm se coarctat Hellespontus vocatur, propontis, vbi expandit, vbi iterum pressit Thracius bosphorus, vbi iterum ef-

fundit pontus euxinus, qua paludi committitur cimmerius bosphorus, palus ipsa Mæotis. Vtitur quoque mira breuitate in loco illo, quod terrarum iacet à freto ad ea flumina, ab altero latere Africam vocamus, ab altero Europem, ad Nilum Africam ad Tanaim Europè quandoq; τὰ ἐπιφωνήματα. id est, acclamationes lubens inferuit libello suo, tropos perquam plurimos, veluti cum ait: abigit vastè cedentia littora, in quibus verbis duo sunt similes tropi. Compositio non est vsque adeo ornata & compta, vt possit admirationi alicui esse, nam hoc fecit varium argumentum inequabile & minimè sibi constans, vt dicit in sua præfatione: demittitur interdū, sed rursus exurgit, neque in descriptione antrorum & labyrinthorum fuit aliquis vel diligentior vel felicior. Visus est quoq; affectare quasdā dictiones & sæpissimè eas repetere, veluti sunt illæ solidum, perpetuo, frequens, inclytum, obliquare incuruare, fastigiare margine, frôte pro promontorio, ora pro littore & alias, quas recensere lógum esset: in tropographia succinctus admodum, sed qui nihil omittat, præterea, quæ videntur illi fabulosa, Denique floridum habet stylum, quem magna ex parte imitatus est Plinius.

De methodo

Methodus est illi resolutiua, nam omnes partes terræ in primis in vniuersum describit, deinde in partes distribuit.

Præfatis.

Præfatis his omnibus venio ad alia, quæ huic argumento necessaria sunt, & quæ huic libello anteponenda sunt vnâ cum alijs, quæ in fine mearum annotationum annotata fuerunt. Incurrunt sæpissime lectores librorum geographicorum in quædam vocabula quæ sunt propria & peculiaria geographis, & in ea significatione nulli alteri disciplinæ, habet enim vnaquæque disciplina suas peculiare dictiones. Nostra igitur geographia habet suas: veluti sunt quæ sequuntur.

Sub Citerior

Supra Inferior

Cis Superior

Trans

Ulterior

Regio quæ magis accedit ad Boreã quàm alia dicitur semper supra esse, & alia sub, ita dicimus Ægyptũ esse supra Æthiopiam, & Æthiopiã sub Ægypto.

Cis & trãs vel de regionibus dicitur, inter quas est mons aliquis, vel de ijs, inter quas est fluuius. Dicimus Galliam comatam & esse Galliam Cisalpinam, reliquas vero Belgicam Aquitanicã, Lugdunensem, & Narbonensem. Galliam transalpinam solebant vocare Itali habita ratione illorum cum tamen nobis hæc partes Galliæ sint Cisalpinæ, in fluuijs constat nam apud Cæsarem reperitur regio transrhenana & cisrhenana.

Ulterior & citerior habita ratione alicuius fluminis dicuntur, vt Hispania citerior, quæ ab Ibe-

ro fluuio protenditur vsque ad Pyreneos: vltior quæ ab Ibero vsque ad Oceanum Occidentalem. Inferior & superior regio dicitur habita ratione alicuius fluuij , superior enim Germania dicitur propterea quod magis accedit ad fontem Rheni inferior, quæ magis propinqua est ostijs eiusdem fluuij.

De terminis quibus facilius regiones distinguntur.

Regionum aliquot distinguntur fluminibus, aliquot mari, aliquot vero montibus, & aliquot ex sententia Ptolemei linea quadam ficta: seiunguntur flumine Tanai Europa & Asia, Nilo vero, Asia & Africa, sed mari rubro ex Ptolemeo, Europa ab Africa mari nostro, Hispania à Gallia Pyrenæis montibus, Italia à Gallia alpibus, Germania à Gallia Rheno fluuio, à Polonia Vvifula flumine.

Quæ istarum distinctionum sit magis geographica.

HA autem distinctio quæ fit fluminibus propria est geographi, proxima est, quæ montibus.

Pomponij

POMPONII MELÆ
DE SITU ORBIS
LIBER PRIMVS.
PROOEMIUM.

Rbis situm dicere ag-
gredior, impeditum
opus & facundia min-
ime capax (constat enim
ferè ex gentium loco-
rumque nominibus &
eorum perplexo satis
ordine, quem persequi
longa est magis, quam
benigna materia) verum aspici tamen, cognoscique;
dignissimum: & quod si non ope ingenij oratis, at
ipsa sui contemplatione pretium operæ atten-
dendum absoluat. Dicam autè aliàs plura & exactius.
Nunc autem ut quæque erunt clarissima, & stri-
ctim. Ac primò quidem quæ sit forma totius quæ
maximè partes, quo singulè modo sint, utque hà-
bitentur, expediam. Deinde rursus oras omnium,
& littora, ut intrà, extràque sunt, atque ut eà subit
ac circumluit pelagus, additis quæ in natura regio-
num, incolarumque memoranda sunt. Id quò faci-
lius sciri possit atque accipi, paulò altius summa
repetetur.

Impeditum opus & facundia minime capax] *presatur operis pondus, varietatem & obscuritatem, Deinde, quid in hoc libro & in aliis persequetur, dicere] recens & inusitata locutio pro describere & delineare, impeditum opus] impeditum inuolutum, obscurum implicatum, Et facundia minime capax] non est inquit opus in quo aliquis possit exercere stylum, neque iocunde & facile dicere, minus ornate disserere, reddit causam, Costat enim ferè & gentium locorumque nominibus,] barbaris quidem, Et eorum perplexo satis ordine] intricato, obscuro, implicito. Quem persequi longa est magis quam benigna materia] lege, quod, ut referatur ad opus. Similem habet locutionem describens Syriam, nam postquam diuisit Syriam in partes venit ad Antiochiam loquitur de Syria, olim inquit ac diu potens, dicam postea, Verum aspici tamen cognoscique dignissimum] refertur ad opus ut dixi, at ipsa sui contemplatione] lege ipsum hoc modo, at ipsum videlicet opus sui contemplatione. Dicam autem aliàs plura & exactius] ex his dictis facile quiuis colligere potest Melam prolixius scripsisse, Nunc autem ut quæque erunt clarissima & strictim] expunge strictim & reponere strictius Quo singula modo sunt] lege, quo singula modo sit & sint, Deinde rursus] dele illud deinde intra extraque sunt] intra sinus & extra sinus additis] τῶν ἐν τῷ τροπῶν φάσιν spectant.*

Mundi in quatuor partes diuisi. Caput. I.

Mne igitur hoc, quicquid id est, cui mundi cælique nomen indidimus, vnū est, & vno ambitu se cunctaque amplectitur. Partibus differt. vnde sol oritur, oriens nūcupatur, aut ortus: quò demergitur, occidens

dens vel occasus: quâ decurrit, merides: ab aduer-
 sa parte, septentrio. Huius medio terra sublimis
 cingitur vndiq; mari, eadêmq; in duo latera, quę
 hemisphęria nominantur, ab oriente diuisa ad
 occasum, zonis quinq; distinguitur: mediam est⁹
 infestat: frigus vltimas: reliquę habitabiles, paria
 agunt anni tempora, verum nõ pariter. Antich-
 thones alterã, nos alteram incolimus. Illius situs
 ob ardorem intercedentis plagę incognitus, hu-
 ius dicens est. Hęc ergo ab ortu porrecta ad oc-
 casum: & quia sic iacet, aliquanto quàm vbi latif-
 sima est, lógior, ambitur omnis oceano, quatuor-
 que ex eo maria recipit, vnum ab septentrione, à
 meridie duo, quartum ab occasu. Suis locis illa re-
 ferentur. Hoc primum angustum, nec amplius de-
 cem millibus passuum patens, terras aperit, atque
 intrat: tum longè lateque diffusum, abigit vaste ce-
 dentia littora, iisdémque ex diuerso prope coeun-
 tibus, aded in arctum agitur, vt minus mille passi-
 bus pateat. Inde se rursus, sed modice admodum
 laxat, rursusque etiam quàm fuit arctius exit in
 spatium. Quò cum est acceptum, ingens iterum
 & magnum, & paludi (~~eeterum~~ exiguo ore) con-
 iungitur. Id omne quâ venit, quâque dispergitur,
 vno vorabulo nostrum mare dicitur. Angustias,
 introitumque veniētis, nos fretum, Gręci πορθμύ
 appellant. Quâ diffunditur, alia alijs locis co-
 gnomina acceptat. vbi primum se coarctat,
 Hellepontus vocatur: Propontis, vbi expandit:

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

vbi iterum preffit, Thracius Bosphorus : vbi iterū effundit, Pontus Euxinus : quā paludi committitur, Cimmerius Bosphor^o: palus ipsa Meotis/Hoc mari & duobus inclytis amnibus, Tanai & Nilo, in tres partes vniuersum diuiditur. Tanais à septentrione ad meridiem vergens, in mediam ferē Meotida defluit : & ex diuerso Nilus in pelagus. Quod terrarum iacet à freto ad ea flumina, ab altero latere Africam vocamus, ab altero, Europen: ad Nilum, Africam: ad Tanaim, Europen/Vltrā quicquid est, Asia est.

A N N O T A T I O N E S

In caput primum.

Omne igitur hoc quicquid id est] *Videtur Mela in dubiū vocare substantiam cœli, quicquid inquit id est, hoc fecit propterea quod fuit muneris geographici agere de substantia cœli. Cui mūdi cœlique nomen indidimus] veteres philosophi magnum iniecere Scrupum in his duobus nominibus, mundus & cœlum, confundentes dictiones, ego vero secutus Alexandrum Aphrodisœum, quem relictis omnibus aliis mihi proposui ad imitandum. Dico mūdi duplicem habere acceptionem, sumitur enim mundus pro cœlo tantum. i. pro toto illo diuino & circulari corpore, at cœlum pro prima circumferentia & extrema capitur, alio modo continua eius corpora veluti alij cœli alio modo pro tota compositione ex cœlo & terra & omnibus, quæ in eis aut sub eis sunt. Hanc posteriorem partem mutuatus est Alexander ab Aristotele in libello de mundo, priorem partem amplectitur hic noster Mela mundum vocans cœlum. quod satis constat ex sequentibus verbis, videlicet vno ambitu se cunctaque amplectitur, Vnum id est] quod sit tātum vnum cœlum vel vnus mundus variis argumentationibus docet Aristoteles libro primo* τὸ δὲ τὸ ἐξ ὧν & Alexander, in eundem librum.

Alexander
in primum
de Cœlo
Aristotelis

Et vno

Et vno ambitu se cuncta que amplectitur] duo hic dicit Me-
 la, alterum quod cœlum sit circularis figura, alterum quod seipsum
 & omnia que sunt sub ipso complectatur, Partibus differt] par-
 tes vocat cœli Orientem Occidentem Septentrionem & Austrum
 sed ut is locus sit manifestus & sciamus unde ista nomina varia,
 propterea dico nos posse considerare cœlum sine consideratione alia-
 rum rerum volo dicere nulla habita ratione terræ neque eorum que
 supra terram sunt: hac consideratione nullus erit Oriens, neque Occi-
 dens, Septentrio neque Auster. nã si nulla esset terra, quibus sol orire
 tur & occideret? quibus esset Septentrio & Auster: certe nemini. si
 intelligatur cœlum habita ratione terræ tunc ab effectu erunt ista
 quatuor partes his nominibus nuncupata. Dicuntur ea partes &
 finguntur mobiles, nam ubique Sol oritur, ibi est Oriens, & ubi
 occidit Occidens, secus dicendum de Septentrione & Austro, que
 sunt siue finguntur puncta fixa & immobilia. Geographi tamen
 ut constaret ratio longitudinis terræ, excogitarunt punctum quod-
 dam fixum siue partem æquatoris fixam per quam transiret Meri-
 dianus Insularum fortunatarum, & inde ab Occidente in Orien-
 tem procedentes signarunt in æquatore centum & octoginta par-
 tes siue gradus usque ad terram versus Orientem expositam & ex-
 ploratã, itaque gradus longitudinis initium sumunt ab Occidente,
 quare autem ab Occidente & non Oriente, dicunt geographi id fa-
 ctum fuisse propterea quod Occidente Sole sequitur aspectus stella-
 rum fixarum & erraticarum ex quo fiunt observationes multæ, que
 non possunt interdum ob splendorem Solis fieri, Itaque longitudinem
 ab Occidente in Orientem faciunt, latitudinem vero à Septentrio-
 ne in Austrum, aduersus Aristotelem, qui longitudinem ab Austro
 ad Septentrionem describit, latitudinem vero ab Ortu ad occasum.

Quod non sit longitudo nisi ab Occidente in
 Orientem vel contra.

Cum cœlum sit corpus mobile & moueatur ab Oriente in Occi-
 dentem videtur quod longitudo debeat ab Oriente in Occidentem
 sumi, nam cum termini motus cœli sint Oriens & Occidens, &
 Oriens sit terminus à quo, & Occidens ad quem, cum motus fiat

ab altero illorum ad alterum supra polos mundi, longitudo pace omnium dixerim erit ab Occidente in Orientem & contra. Ad hæc cum aliquid mouetur ab .a. in .b. dicimus illum fecisse vel longam viam vel breuē, longitudo igitur debet accipi ab Occidente in Orientem, quod Aristoteles discesserit à sententia geographorum, in causa fuit immobilitas polorum cœli & axis siue diameter ducta à polo ad polum: nam dixit longitudinem in omnibus corporibus esse maximam in illis distantiam, sed cum in sphaera maxima sic distantia, quæ à polo ad polum est, consequens est longitudinem sumi a polo ad polum, quod si dixeris eodem argumento posse fieri ut ducatur linea diagonalis ab Oriente in Occidentem æqualis axi polorum aiunt distantiam poli ad polum in diametro illâ esse iam præscriptâ & decretam ab omnibus philosophis & astronomis, reliquas vero minime sed tantum imaginationis addunt quod sursum & deorsum sumuntur à polo ad polum vnde altitudo ab illis sumetur. alie sunt rationes Aristotelicæ, quæ non arriident geographis, propterea illi ponunt longitudinem inter terminos motus circularis ipsius cœli nã quod Aristoteles ait à deorsum ad sursum esse altitudinem, ut demus illi hoc, non propterea faciebuntur altitudinem esse longitudinem in corpore spherico, sed ut hæc melius à lectoribus mearum lucubrationum intelligantur, totam hanc questionem soluam.

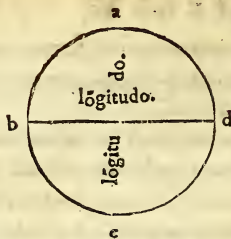
Vnde debeat sumi longitudo in figuris planis.

In figuris planis circularibus longitudo potest accipi ex omnibus partibus postquam diametri omnes in circulo sunt æquales neque aliquo argumento in circulo potest esse longitudo in vna parte potius quam in alia, Esto circulus a. b. c. d. Quæro quare sumetur longitudo magis ab .a. in .c. quam à .b. in .d. postquam ambæ diametri sunt æquales potest tamen sumi longitudo ab .a. in .c. præscripta & determinata ad eam, quam medietatis demonstrationem. In corporibus rotundis & sphericis alia est habenda ratio, nam si corpus est mobile sumenda est longitudo inter terminos motus, nam quando mouemur solemus interrogari quam longum iter fecimus, hoc quidem in motibus circularibus, ita de cœlo dicimus longitudinem eius esse

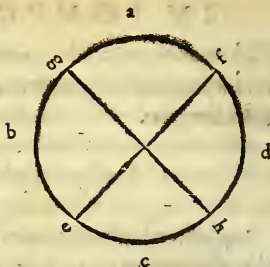
esse ab Oriente in Occidentem inter quos terminos est motus cœli, si
 vero corpus fuerit immobile ab eo loco longitudinem metiemur, à
 quo voluerimus.

In figuris planis πολυγώνοις.

In figuris planis polygonis. i. multorum angulorum veluti trian-
 gulis, quadratis, pentagonis & aliis, alia habenda est ratio, in trian-
 gulis ut nonnulli volunt aliter ex varietate triangulorum, nam
 cum sint triangula æquilatera quadam, alia duum inequalium late-
 rum, alia trium inæqualium, appellantur & in quadratis similia
 & in quadrangulis, in quadratis longitudinem deprehendendam
 esse nonnulli asserunt ex linea diagonali ab angulo ad angulum
 protracta, vel ex linea recta in lineam rectam ad perpendicularum
 incidente utraque opinio probabilis est neque aliena à veritate,
 interim aperienda sunt ista, in triangulis æqualium laterum longi-
 tudo deprehenditur ex basi siue ex linea recta producta ab angulo
 acuto trianguli usque ad basim tunc illa linea recta ad perpendicu-
 lum longitudo est trianguli & eodem modo in aliis triangulis, sed in
 his semper maior latus est longitudo, in quadratis magna difficul-
 tas sed si volumus longitudinem accipere per lineam rectam inci-
 dentem ad perpendicularum in lineam aliam rectam omnia latera
 quadrati pro longitudine accipi possunt. Sed sunt nonnulli alij, qui
 lineam diagonalem ab angulo quadrati ad alium angulum sibi op-
 positum ductam longitudinem appellent quadrati, nam cum qua-
 dratum linea illa diagonali dividatur in duos triangulos quorum
 basis communis est linea illa diagonalis siue diameter quadrati ma-
 ior reliquis lateribus quadratis, consequens erit illam esse longitudi-
 nem. In quadrangulis longitudo nota est, in pentagonis ex linea dia-
 metrali ab angulo ad angulum quemcumque voluerimus.

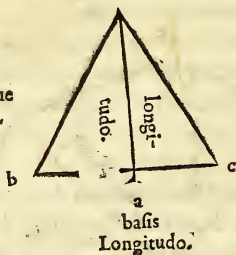

Triangulus æquilaterus

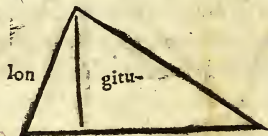

Triangulus duum æqualium

ex vtraque
opinione,

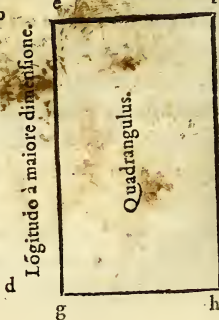
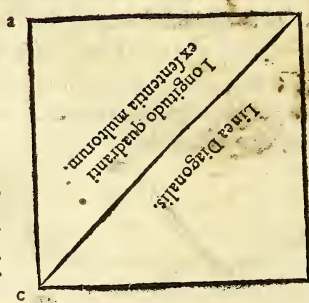
Triangulus trium inæqualium laterum.

de linea perpendicu-
laris.

Longitudo
bafis ex vtraque opinione.

Lōgitudō quadrati ex aliorū opinione
quod etia contigit alijs lateribus.

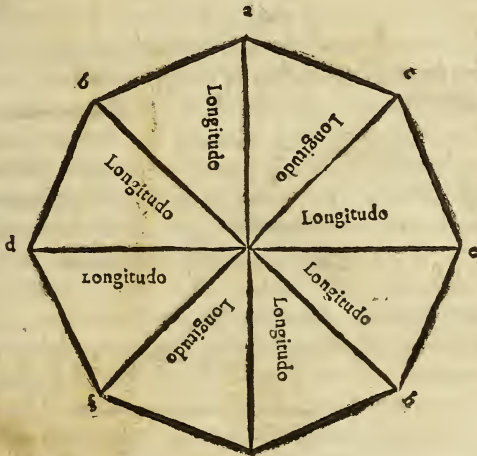
Lōgitudō à maiore dimenfione.

In circulis & solidis sphericis corporibus indifferenter deprehenditur longitudo vt in proposito circulo. a.b.c.d. nam non rectius capitur longitudo ab. a. in. c. quam a. b. in. d.

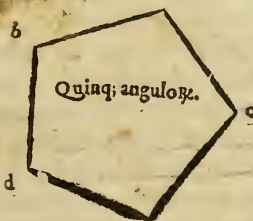
In triangulis à basibus accipitur longitudo vt volunt nonnulli, vel à linea recta protracta ab aliquo angulo trianguli ad vnum latus dati trianguli vt in triangulo. a. b. c. longitudo sumitur. ab. a. d.

In quadratis vnumquodque latus est longitudo vt placet nonnullis, aliis sumitur longitudo per lineam diagonalem vt in quadrato. a. b. c. d. a. b. latus erit longitudo vel. a. c. aut. c. d. & b. d. vel linea digonalis. b. c.

Ostogonus
Ostogonorum.
Diagonales
linee. a. g. b. h. d. e
f. c.

Pentagonus.

Quinq; anguloz.

P. I O A N. O L I V A I A N N O T A.

Ex his omnibus facile intelligimus lōgitudines omniū figurarū,
Sed ut diximus, veteres & recentiores geographi punctum sibi pro-
posuerunt, in aequatore quem inter secaret meridianus incidens in in-
fulas fortunatas inde ex serie numerorum absoluerunt medietatem
sphaere. 180 graduum. is Occidens fuit praescriptus & Oriens, & in-
uenta est tunc longitudo semicirculi. 180. graduum.

Vnde deprehendetur longitudo in aequato-
rem & quomodo cognoscetur.

De longitudine quaestio est magnis contentionibus à recentiori-
bus nautis agitata, neque in hoc tempus soluta, quibusdam dicenti-
bus longitudinem haberi ex ecclipsi lunæ ut Ptolemæus, aliis ex
ecclipsi Solis. fuere aliqui & illi peritissimi nautæ, qui longitudi-
nem stellis fixis tribuerunt ex propinquitate & distantia eandem
ad lunam vel Solem & quamquam sententia Ptolemæi deberemus
esse contenti, neque à tanto viro tam leuiter discedere exponam sen-
tentias aliquorum nautarum, quas ab illis in meo cubiculo audiui,
Annus agitur sextus decimus ex quo inuiserunt me quatuor incre-
dibili experientia nautæ, Iacobus Quarterius Britannus ex mi-
nore Britannia, Germanus Sorisius Nortmanus, Magallanus ne-
pos illius celeberrimi Magallani, qui nomen dedit freto australi por-
tugalis natione, & Gaspar senensis, hī omnes me praesente,
hanc magnis clamoribus agitarunt quaestionem, Germano proban-
te Ptolemæi sententiam & Iacobo Quarterio reclamante, erant
enim veteres simultates inter eos, Quarterius aiebat longitudinem
posse deprehendi ex ortu & occasu stellarum fixarum, & hæc fuit
sententia Marini Geographi, quam damnat Ptolemæus, eadem fuit
eius sententia de latitudine, Magallanus noluit dicere sententiam
suam, Gaspar subscripsit Ptolemæo & Germano. Reliquum erat
ut ego vltimus dicerē quid sentirem quamquam ægre id fecerim in-
ter tantos in re nauigatoria expertos, dixi iam si memini longitudi-
nem cæli sumi ab Oriente in Occidentem & contra, quod ex motu
ipsius collegi, at de longitudine terre. hic nobis dicendum erit, quā
hodie si velimus eam accipere ex argumento Ptolemæi aperte falle-
remur, ait enim Ptolemæus longitudinē terre esse ab Occidente in

Longitudo cæli
Longitudo terre

Oriente[m] propterea quod maior sit distantia inter punctum Occidentalem & Orientalem terræ videlicet cognita[m] quam sit inter punctum borealem & australem terræ cognita, quod argumentum seculo Ptolemæi validum fuit, nam eius tempestate maxima distantia terræ explorata ab æquatore versus boream erat 63. graduum ad Thule[m] Insulam. ab æquatore vero ad Austrum 20. quibus si addideris 63. summa erit. 83. graduum latitudinis terræ cognita, distantia vero terræ cognita ab Occidēte in Orientem fuit 80. graduum à meridiano Insularum fortunatarum Orientē versus & ab soluentibus totam semisphæram 180. graduum, hæc omnia doctissime ab illo dicta sunt, sed ego nescio quid diceret si distantia essent æquales, an propterea nulla esset longitudo, minus latitudo certa essent in terra hæc duæ dimensiones non tamen ex suo argumento, sed ex motu cœli cui respondet longitudo terræ ab Occidente in Orientem. Nostro autem tempore tantum inualluit audacia hominum & cupiditas inmodica indagandi totam terram, ut distantia latitudinis terræ cognita sit 142. graduum, à quibus si abstuleris gradus latitudinis seculi Ptolemæi. 183. restant. 59. gradus, quibus latitudo seculi nostri exuperat latitudinem seculi Ptolemæi, qui gradus redacti ad communia milliaria unicuique gradui dando 60. milliaria colliguntur. 2440. milliaria terræ post tempora Ptolemæi explorata, que si diuidantur & in leucas, ut vulgus loquitur, reducantur ita ut cuilibet leuca quatuor tribuatur milliaria summa expletur, 560. leucarum, longitudo vero nostro seculo omnis terræ explorata est. 340. graduum à quibus si auferantur, 180. gradus longitudinis Ptolemæi residuum erit, 240. graduum quibus superat longitudo terræ nobis cognita, longitudinem terræ cognita seculo Ptolemæi, ita fit ut dimensiones istæ terræ sint nunc multo maiores. Vnde Sol Oritur, Oriens nuncupatur, aut ortus, quò demergitur Occidens vel Occasus, qua decurrit Meridies, ab ad uersa parte septentrio] Oriens græcis est, ἀνατολή Italis leuante Germanis Ost. Occidens græcis est δύσις, Italis ponente, Germanis Vuest, Meridies græcis μεσημβρία, Italis mezzogiorno, Germanis sud, Septentrio græcis est, ἀναπτυξιας, siue βόρεια & Italis tramon tana Germanis Norden] De Meridie pauca dicturus sum, ne lectores geographicorum librorum interdum hallucinentur, tota igitur il

63
= 0
83
gradus gradus
1 60 560
3540
us Lun 138
4 1 3540
59
++

142
83
560
340
1 60 59
3540
++

++ 40 / 600
7 40 / 700
7 40 / 700
++ 40 / 600

6. de
V. de
3540

nite
V. de
V. de

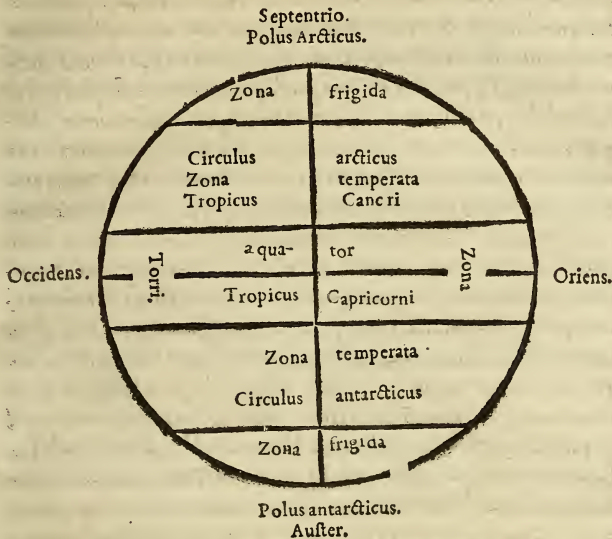
La pars, quae inter duos tropicos sita est meridionalis dicitur, quia corpus planetae Solis intra illam decurrit, progredientibus enim nobis a Septentrione usque ad illam partem obicitur, illa pars versus Austrum, quod contingit venientibus ex Austro ad illam eandem partem, utrisque igitur erit Meridies & nostris & illis, nostris à Septentrione ad illam accedentibus, illis vero ab Austro ad eam tendentibus De ventis quot & qui sint dicam postea. Huius medio terra sublimis] Medium intelligit centrum mundi siue ipsius caeli circa quod est terra, quae propterea quod non mouetur sublimis videtur & alta, & seipsam librare, sed Heraclides ponticus ut refert Alexander Aphrodisaeus caelum immobile esse voluit terram autem mobilem esse & caelum immobile dixit Heraclides ponticus ut refert Alexander Aphrodisaeus secundo libro de Caelo Aristotelis, at ipsemet Aristoteles refutans has omnes frigidas opiniones ait terram esse immobilem hoc uno argumento, si terra moueretur, vel ad medium moueretur, quod falsum est nam ipsa est in medio & in suo loco naturali, vel à medio quod etiam falsissimum est, nam cum sit corpus grauisimum quiescit in loco suo naturali, si enim à medio moueretur motus ille esset motus grauis corporis sursum & inde motus violentus, & cum nullus motus violentus perpetuo daret motus ille non esset perpetuus, quod esset contra perpetuitatem mundi, propterea dicit illam non moueri à medio, nam moueretur à medio, & graue ascenderet, quod est contra naturam grauis corporis possem & alia referre, sed philosophari non est instituti geographici. Cingitur vndique mari] Homero & Aristoteli, ac Straboni terra insula est Homeri versus sunt qui sequuntur, ἔμψυχον ὄφρα μένι πολυφόνε βε πείρατα γαίης ὠκεανόν τε θαλάσσης γένεσις, Sed & Aristoteles libro de mundo ita habet νῆσῳ αἰμῆρ εἰσι μεγάλα, καὶ ἀπερ ἡ σὺν πασσα ἢ διέδινα μένι λέλε κτα. Strabo ex his quae multi obseruarunt tam navigationibus quam peragrationsibus ad hunc modum scribit, quod autem habitabilis terra sit insula, primum à sensu & experientia capiendum est, nam quocumque accedere mortalibus ad terrae nouissima possibile factum est, mare obuenerit quod Oceanum appellamus, ubi vero sensu percipere non obtigit, ratio ipsa demonstrat. Lacus namque ab Oriente, quod ad Indos pertinet, ab occasu quod ad Hispanos & Mauritanos, ut plurimum ab Australi parte

Aristoteles
li. 2. de
Caelo.

Ho. Iliad.
14.
Arist. in li.
de mundo
3. cap.
Strabo lib.
primo.

li parte ac boreali navigationibus ambitur, & alia, Zonis quinque distinguitur] Polybius sex zonas facit, Parmemides quinque summo iudicio. Est autem zona spatium terra respondens praescripto in caelo inter duos circulos aequae distantis.

Polybius sex zonas facit

In hoc typo sunt zonae quinque, duae frigidae illa videlicet quae est à polo arctico usque ad circulum arcticum propterea quod longe distat à corpore solari, nam cum Sol non transgrediatur duos tropicos fit ut plurimum distet ab illa zona antedicta, pari argumento dicendum est de altera zona, quae est à circulo antarctico usque ad polum antarcticum. Sunt quidem aliae duae zonae temperatae, illa videlicet quae est à circulo arctico usque ad tropicum Cancræ, & alia quae est à tropico capricorni usque ad circulum antarcticum, nam temperantur à propinquis zonis duobus frigidis & una torrida ob consistentiam continuam corporis solaris, quae est à tropico Cancræ usque ad tropicum Capricorni.

B *Veteres quibus non innotuerant iste zona ex peregrinatione,*
scripserunt zonas illas frigiditas tam esse intemperatas ut essent in-
habitabiles & zonam illam torridam ob æstum quoque fecerunt in-
habitabilem, nec miror cum non peragraverint neque habitauerint
in illis, non dubito eorum seculo nauigasse multos sub illis zonis sed
non habitasse, quo fit, ut visa fuerint omnibus ferè hominibus in-
habitabiles, nobis vero in hoc seculo tam audaci sunt habitabiles
quamquam non commode. De zona frigida versus polum arcticum
non dubitamus, quandoquidem scimus habitare illam populos mul-
tos, de alia versus ant arcticum constat ex terra australi nuper inue-
ta. Ultra enim circulum arcticum sunt regiones habitabiles, Gron-
landia, Gotta septentrionalis, Cacul zechi & alie regiones habita-
biles veluti, Scrinia, Nogai, & alie videlicet, Lapia, Ceterum non ve-
D *lim quenquam putare me affirmare has esse omnino habitabiles*
commode nisi educatis in illa regione: Neque zona temperata, sunt
omnino temperata, nisi ea pars que vergit ad zonam frigidam est in-
temperata, & alia que ad torridam zonam intemperata medium au-
tem illius zone temperatissimum. Neque torrida est inhabitabilis ut
apparet ex nauigationibus portugalesium: Nam quantus est æstus
interdiu tanta est humiditas nocte, que ambe temperantur, accepi
à multis portugalesibus Insulam S. Thomæ esse habitabilem &
fertilissimam quod minimè contingere posset nisi esset temperata,
nec laboro, quid dixerit Cleomedes qui hæc ex suo seculo mensus fuit
Mediam æstus infestat frigus vltimas] Mediam. s. torridam
æstus infestat quia diu corpus planetæ Solis decurrit per eam frigus
vltimas, Reliquæ habitabiles paria agunt anni tempora]
videlicet zona que est à circulo arctico ad tropicum Cancri &
alia australis à tropico capricorni vsque ad circulum antarcticum
nam habent habitantes & æstatem & hyemem, quemadmodum
nos. Sed non pariter] quia quando illis est æstas nobis est hyems
& quædo illis hyems, nobis æstas, Antichthones alteram, nos
alteram incolimus] Quod sint Antichthones est tam clarum
ex nauigationibus ut nihil clarius ut interim omittamus illa, que
adfert Augustinus in libris de ciuitate dei, neque est quod hic locus

nos moretur, Illius situs ob ardorem intercedentis plagæ incognitus huius dicendus est] illius hoc est *zona Antichthonum* ob ardorem intercedentis plagæ incognitus, dixi de ardore & de habitatione istius torridæ seculo Melæ nemo ausus fuit ultra fretum gaditanum nauigare, mirabantur eo tempore hominem ex Gadibus Romam venientem, quin Hieronymus ipse quiddam magnum esse putat, ex Gadibus venisse aliquem nam scribens Paulino ita habet in principio bibliorum nostrorum, ad Titum Lium laeteo eloquentia fonte manentem de ultimis Hispania Galliarumque finibus quosdam venisse nobiles legimus, & alio loco in eadem epistola miratur Pythagoræ adijisse memphiticis vates in Aegypto & Platonem Aegyptum ipsam quasi magn^o ac admirabilis fuisse ex Græcia in Aegyptum traiectus. Huius *zona* nostra situs dicendus est Hæc ergo ab ortu porrecta ad occasum, & quia sic iacet, aliquanto quam vbi latissima est longior, ambitur omnis. Oceano] Terra longitudo ea tempestate qua floruit Melæ & nostra maior fuit latitudine, nam tunc latitudo terræ cognita à Septentrione in Austrum fuit 83. graduum & longitudo, 180. nunc quoque ut diximus longitudo terræ aperta, est. 240 graduum, quæ superat latitudinem. 142] Quod ambiatur Oceano tota terra dixi. Quatuor ex eo maria recipit] error fuit veterum geographorum quod terra ex Oceano quatuor maria acceperit, nam Caspium non accepit. Vnum ab Septentrione] videlicet Caspium quod falsum est, causam erroris subiungam, veteres putabant Caspiū mare parū distare ab Oceano quod non erat verū nam distabat. 12. gradibus qui redigebantur in. 720. miliaria hijs additi sunt à recentioribus. 3. gradus qui summam absoluūt. 180. miliarium quæ addita. 720. summā efficiunt 900. miliarium at. 900. ad leucas ut vocant ducta vnicuique leucæ dando tria miliaria colliguntur trecentæ leucæ magnæ. per quam distantiam non poterat fluere Oceanus vsque ad Caspium] sinum nam nunquā visus est tam longus Oceani fluxus, per subterranea aiunt nonnulli ex veteribus mare illud in eum locum venisse, verum nugamentum. Ego vero post habitus veterum sententiis sentio lacum illum vel sinum ex influxione magnorum & multorum fluminum ad vastam magnitudinem peruenisse. à Meridie duo] Persicum & Arabicum

vide
libro
de
ca
magna
offe

83
180

240

37

12

720

180

900

3

180

Quartum ab occafu] *videlicet mediterraneum fuae noftrum;*
 Hoc primum] *hoc efl mediterraneum & noftrum.* Anguftum
 nec amplius decem milibus paffuum patens] *10. millibus*
paffuum tribus leucis vt vulgus appellat & tertia parte vnus leuca
lisdemque ex diuerfo propè cocuntibus] ex diuerfo ex op-
posito in Hellesponto, Ingens iterum & magnum & paludi
& lege ingens iterum & magnum paludi abfque & . Cæterum
exiguo Ore] lege tantum exiguo ore. Vno vocabulo no-
ftrum mare dicitur] Noftrum mare dicebatur olim totum illud
mare quod fluit à freto Gaditano vſque ad paludem Mæotida poſt
fretum, dictum noftrum, quod tantum Itali Hiſpani, Gallique &
littora eius habitantes regiones nauigabant alij vocant mediterraneum
propterea quod fluat inter duas terras. Africam videlicet &
Europam & partem Aſiæ. fretum dicitur à feruendo autore Varro
ne. vulgus hunc feruorē vocat corrente, inde omnia freta nauigan-
tibus ſunt inuiſa τωρεμυτ traiectū latine de græco verbo. τωρεμύε-
vo, quod eſt traicicio, primum fretum dicitur Gaditanum ab inſula
qua propè fauces Occidentales ſita eſt, olim dicta Gades, nunc ve-
ro Cadis & Calis corrupto vocabulo, fretum hodie hiſpanicè dicitur
ſtrecho de Gibraltar corrupto etiam vocabulo, nam gibel lin-
gua arabica mons appellatur, propterea debuit vocari ſtrecho de
Gibeltar eſt enim Gibeltar oppidum in medio freti littore natura
munitiſſimum, Hellespōtus] hodie dicitur el far de Calipoli Ita-
licè, far enim ſtrictum ſignificat. Thracius boſphorus] hodie el
far de Conſtantinopoli, nam Conſtantinopolis eſt metropolis Thra-
cia. In tres partes] Varro in duas Aſiam & Europam, veteres
apud Herodotum in quatuor, Aſiam, Africam, Europā, & AEG-
gyptum, recentiores in tres tantum, nam AEGYPTUM Aſiæ partem
faciunt.

Aegyptus
#6

Summa Aſiæ deſcriptio.

Caput. II.

Ribus hanc è partibus tãgit oceanus, ita
 nominibus vt locis differēs. Eous ab oriē
 te, à meridie Indicus, à ſeptentrione Scy
 thicus. Ipſa ingenti ac perpetua fronte ad orientē
 verſa

versa tantum ibi se in latitudinem, quantum Europa, & Africa, & quod inter ambas pelagus immisum est, effundit. Inde cum aliquatenus solida processit, ex illo oceano quem Indicum diximus, Arabicum mare & Persicum, ex Scythico Caspium recipit: & ideo quae recipit angustior. Rursus expanditur, & fit tam lata quam fuerat. Deinde cum iam in suum finem, aliarumque terrarum confinia devenit, media nostris equoribus excipitur: reliqua, altero cornu pergit ad Nilum, altero ad Tanain. Ora eius cum alueo Nili amnis, ripis descendit in pelagus, & diu, sicut illud incedit, ita sua littora porrigit: deinde fit venienti obuiam, & primum se ingenti ambitu incuruat, post se ingenti fronte ad Helleponticum fretum extendit: ab eo iterum obliquat ad Bosphorum, iterumque ad Ponticum latus curua, aditum Meotidos transuerso margine attingit. Inde eam gremio ad Tanain usque complexa, fit ripa, qua Tanais est. In ea primos hominum accepimus ab oriente, Indos, Seres, & Scythas. Seres media ferme eorum partis incolunt: Indi & Scythae, vltima: ambo late patentes, neque in hoc tantum pelagus effusi. Spectant enim etiam meridiem Indi, oramque Indici maris (nisi ubi estus inhabitabilem efficiunt) diu continuis gentibus occupant. Spectant & septentrionem Scythae, ac littus Scythicum (nisi vnde frigoribus arcetur) usque ad Caspium sinum possident. Inde proxima est Ariane, deinde Aria, & Gedrosis, & Per-

sis ad sinum Persicum, hunc populi Persarum ambiunt, illum alterum Arabes. ab ijs, quod in Africam restat, Aethiopum est. illic Caspiani Scythis proximi, sinum Caspium cingunt. vltra, Amazones, vltraque eas Hyperborei esse memorantur. Interiora terrarum multæ variæque gentes habitant: Cádari, & Paricani, Bactri & Sufiani: Pharmacotrophi, Bomarei, Coamani, Rophanes, Dahar. Super Scythas Scytharumque deserta, ac super Caspium sinum, Comari, Massagete, Cadusij, Hircani, Hiberi. Super Amazonas & Hyperboreos, Cimmerij, Scythæ, Eniochiæ, Georgi, Moschi, Corfite, Phoriste, Riphaces: atque vbi in nostra maria tractus excedit, Mardi, Antibarani: & notiora iam nomina, Medi, Armenij, Comageni, Murrani, Vegeti, Cappadoces, Gallogreci, Licæones, Phryges, Pisyde, Isauri, Lydi, Syroclices. Rursum ex iis quæ meridiem spectant, eadem gentes interiora littora tenent, vsque ad sinum Persicum. Super hunc sunt Parthi, & Assirij: super illum alterum, Babylonij: & super Aethiopas Ægyptii. Rhipis Nili amnis & mari proxima, iidem Ægyptii possident. deinde Arabia angusta fronte sequentia littora attingit. Ab ea vsq; ad flexum illum quæ supra retuli m^o, Syria: & in ipso flexu, Cilicia: extra autem, Lycia & Paphlagonia, Caria, Ionia, æolis, Troas vsq; ad Hellespontum. Ab eo Bithyni sunt ad Thracium Bosphorum. Circa pontum aliquot populi, alio alioque sine: omnes vno nomine Pontici dicuntur: ad lacum, Meotici: ad Tanaim, Sauromate.

ANNOTATIONES

In caput secundum.

Pomponius sequutus suam methodum resolutiuam describit in summa & in vniuersum Asiam. à Septentrione Scythicus] dixidus hoc falsum esse, Asiam] Asia ab vxore Promethei dicta sine ab Asia Coryos filio. Ingenti ac perpetua fronte] non interrupta, sed perpetua & continua, vel nullos habens magnos sinus & tamen habet barbaricum sinum satis amplum, Tantum ibi se in latitudinem effundit, quantum Europa & Africa, & quod inter ambas pelagus immissum est] Ego nescio quis fuerit ille qui compositionem huius clausulæ Pomponii inuertit, ut in fine periodi verbum, effundit, posuerit, fateor me reperisse in bibliotheca franciscanorum inferioris Traiecti vulgo Vtrecht hunc librum Mela bene glossatum & infrascatū pantagruelizando, in quo hæc periodus erat eo modo inuersa, puto illum fuisse audiretorem alicuius professoris Pomponij, qui hæc dictante præceptore exceperat, nemo enim est, qui nesciat tantum & quantum non admittere longam hyperbaton sine verbo. Solida] non interrupta continua, absque sinibus hoc tempore Pomponij, Ex Scythico Caspium recipit] falsum & mendosum hoc esse diximus, Et ideo qua recipit angustior. i. in his partibus in quibus recipit angustior est, hæc ex Charta aperta sunt. Rursus expanditur & fit tam lata quam fuerat] fit quidem rursus lata ad auream Chersonesum, & hoc nostro seculo ad Sinam regionem quam portu galenses vocant Chinam, Deinde cum iam in suum finem aliarumque terrarum confinia deuenit] locus iste est sub obscurus & aliquandiu torsit me, nam cum dicat Mela, ipsa ad Orientem versa, quomodo potest si ad Orientem vertitur deuenire ad suum finem & ad confinia aliarum terrarū videlicet Africa & Europe, Propterea mihi videtur legendum esse rediit, ex Oriente enim rediit ad suum finem. i. ad totum illum tractum terra maritima. Syria qui est à Pelusio ostio vsque ad Amanum montem, versus Occidentē nam ex Oriente rediit in Occidentem illa tractus est finis eius, nec ibi alicui terræ confinis est, sed post Amanum montem vsque ad fontes Tanais & ultra est confinis Europe, in parte au-

strali est cōfinis Africa, Media nostris æquoribus excipitur
i. mare nostrum accipit eam per medium, Deinde fit venienti
Obuiam) deinde Asia fit obuiam mari nostro fronte illa maxima
quæ est à sinu Iſſico vsque ad Hellespontum, Et primum ingenti
ambitu se incuruat] in sinu Iſſico, Post se ingenti fronte
ad Hellesponticum fretum extendit] frons illa totam orã
maritimam Asiæ minoris amplectitur vsque ad Hellespontum.
Deinde obliquat ad Bosphorum, bosphorum Thracium in
propontide obliquat quidem parum. bosphorus à meabili bouis tran-
situ dictus iste vero Thracius est constantinopolitanus, Aditum
Mæotidos. i. Cimmerium Bosphorū, Transuerso margine. i.
littore nam duo littora ponti inuicem se respicientia alterum Euro-
pæ, alterum Asiæ extransuerso sibi occurrunt vsque ad Cimmerium
bosphorum. Vide semper Chartas alioqui perdis operam. Inde
eam gremio ad Tanaim vsque complexa fit ripa, qua
Tanais est, Inde inquit Asia ipsa eam paludem gremio complexa
vsque ad Tanaim fit ripa, fluuij, cum esset antea litus nam allueba-
tur mari sed in Ostio Tanais incipit septentrionem versus esse ripa,
Tanais hodie non dicitur à Scythijs & Sarmatis, Tana ab Italis. V
Ab Oriente Indos, Seres, & Scythas, Indi ab Oriente &
Meridie retinent nomen] Diuisa est India in superiorē & Inferiorē,
Inferior quidē in Indiã extra Gangē, & intra Gangē superioris sunt
regna præcipua Cathai, Mulpha, Cyamba, Chaira, Thebet, Bocar,
& regnū Muvsuli, Moabor, Moabat, & regnū Var, nūc Synarū
Lusitani vocant Chimarum, India extra Gangem habet Iamai re-
gnum, & propè Malacha India vero intra Gangem habet Nar-
singam regnum potentissimum, & propè caput Curie Calicut re-
gnum & ciuitatem, Vbi & canamor, Tornapacain, Pandarani,
Bisnagar, & Bartacala, Serica regio non pertinet ad mare Ori-
entale, cum sit mediterranea & media inter Indos & Scythas, huius
regionis sunt due prouincie Camul & Chilchitalis, Scythæ sunt se-
ptentrioni expositi & Orienti protenduntur ab Oriente vsque ad
Rha fluuium ad Occidentem nam vsque ad illum fluuium omnes
vno nomine Scythæ dicuntur, & tota regio nostro seculo magna
Tartaria dicitur, Principio ab Oriente sunt Scythæ extra Imaum
montem | ramentum Tauri sunt quidem tartari, apud quos est Tan-

De India

Serica

Scythia

gur, Cathai, & Halor subiecta oia magno Cham regi Tartarorū
 In Scythia intra Imaum sunt alij Tartari vsque ad Rha fluium,
 vt diximus postea vsque ad Tanain sunt Sarmatici asiatici, Spe-
 ctant etiam ad Meridiem Indi nisi vbi Æflus inhabita-
 bilem faciunt] hoc credebatur seculo Mela, nam illa hodie explo-
 rata fuit à portugalsibus, qui aiunt, illam partem esse habitabilem
 & magnos populos eam habitare, In ea parte est Calicut, Camba-
 ia & Canamor, & alia per multa ciuitates ditissimæ. Nisi vnde
 frigoribus arcentur] pro vnde lege vbi, Inde proxima est
 Ariane] pro inde lege indis. Ariana regio & Aria, hodie Turque-
 stan regnum extenditur enim vsque ad Carmamam] Gedrosia] ho-
 die regnum Tarse de quo in psalmis dauidicis fit mentio, reges Tar-
 sis & Insula munera offerent, Persis nota est regio dominus eius est
 Sophi. Illum alterum .i. arabicum. Ab iis, quod in Africam
 restat Æthiopum] est quod in Africam restat intelligit versus
 Meridiam. Ultra Amazones] Amazones esse ridet Herodotus
 & Strabo necnon & fabulosam earum historiam quod facile pro-
 bat Strabo, verba ipsa Strabonis in medium proferam, habent illa
 in hunc modum: Nam cum fabula ab historia distinguatur, anti-
 qua enim & falsa & miraculosa, fabula appellantur, historia siue
 antiqua sit, siue noua, veritatem postulat, miraculo vero aut non
 habet, aut perraro, De amazonibus quidem eadem nunc dicuntur,
 quæ olim quamquam miraculosa sint, & à fide plurimum distent.
 Quis enim credat, vt vel exercitus, vel ciuitas, vel gens vnquam, ex
 solis constitit mulieribus, & non solum constitit, verum etiam
 inuasit aliena, & non modo vicinis fuerit dominata, adeo vt vs-
 que in Ioniam processerit, sed etiam exercitum trans Pontum mis-
 rit, vsque in Atticam hæc & post alia multa refert Strabo. Hy-
 perborei esse memorantur] de Hyperboreis & eorum mori-
 bus & vita, de que eorum cælo dicam, sunt qui putant Hyperbo-
 reas gentes non esse, sed tantum montes, alij & montes & gentes.
 Cælum vt existimant alij in eo loco non potest esse saluberrimum,
 cum sit frigidissimum, neque est ibi tempus temperatissimum vt nõ
 nulli volunt, qui aiunt Hyperboreos viuere vltra centesimum an-
 num. Sed vt demus gentem illam illic habitare, non dabimus tamen
 quicquid de solo eorum & vita à plurimis dicitur quin potius asse-

Pfal. 71.

Herodotus
in Melpo-
mene.
Strab. li. 11.

rimus nugamenta esse impudentissima, sed de hiis latius dicam in tertio libro, Candari lege Gandari. Pharmacotrophi] Sunt, qui aluntur Veneno, Dahæ] lege Daæ. Super Scythas Scythar- que deserta ac super Caspium sinum] hic locus fuit mihi semper Obscurus, & diu habuit animum meum ancipitem, ut quid sentire deberem planè ignorarem, constat enim ex omnibus geographis hos populos, quos hic refert Mela non esse super Scythas neque deserta Scytharum, sed potius sub nam Scythæ sunt borealiores & magis vergunt ad Septentrionem & Caspiū quoque mare, idem postea de Amazonibus, si illorum fabellæ ferendæ sunt, nam ille magis accedunt à Septentrionem quam illæ regiones quas hic adfert Mela propterea sepiissime mecum cogitavi, quid essem in horū locorum expositione dicturus: videbam Comaros & Massagetas esse multo australiores desertis Scythiæ & Scythia ipsa, Amazonas & Hyperboreos multo Septentrionaliores Cimmeriis Scythiis georgis, & Moschis, quamobrem magna consideratione opus est, & accurata collatione locorum Melæ, Mihi hoc tantum incumbit, ut dicam sententiam meam, neque quicquam definitè aliis præscribere.

Cum conferrem locos istos Melæ in hoc primo libro cum locis Tertij libri omnibus libratis ac perspectis, inuenio apud Melam esse duplices Amazonas, alias Boreales post quas versus Boream sunt Hyperborei, alias quas idem Mela vocat Sauromatidas: hæc sunt ad sinum Caspium iuxta Sarmatas. Scythas etiam diuidit in Scythas Septentrionales vltimus versus Oceanum & alios ad Tanaim & paludem Meotidos, hæc sunt Melæ in Tertio libro, quæ diuisio vix etiam videtur satisfacere & soluere difficultatem, nam neque simpliciter, neque diuisione illi populi sunt super ex Ptolemæi tabulis & chartis & ex aliis longe exactioribus. Sed quia incidit sermo de chartis velim admonere huius disciplinæ studiosos ut interlegendum Melam habeant semper ab oculos chartas quas poterūt minus falsas, quamquam in iis, quæ in manibus hominum habentur innumera ferè sint mendacia, nec propterea aliquis mirari debet, nã nulla est disciplina, in qua facilius quiuis errare possit quam in ista, dicam postea. Cæterum de his locis dicturus sum & id quidem modestissime neque hac mea sententia aliorum velim præripere sensu dicam semel tantum, ita legendum esse locum istum Melæ, sub Scythis

Scythis Scytharumque desertis ac sub Caspio mari & alio loco sub Amazonib⁹ & Hyperboreis Cimmerici. Comageni] lege comma geni. Super illum alterum Babylonij] alterum videlicet arabicum. Pamphilia] lege Pamphylia.

Summa Europę descriptio. Cap. III.

Europa terminos habet ab oriēte Tanain & Meotida, & Pontum: à meridie, reliqua nostri maris: ab occidente Atlanticum: à septentrione, Britannicū oceanum. Ora eius, forma littorum, à Tanai ad Hellespontum, quā ripa est dicti amnis, quā flexum paludis ad Bosphorū redigit: quā Ponto, Propontidi, & Hellesponto late adiacet, contrariis littoribus Asię non opposita modò, verumetiam similis est. Inde ad fretū nunc vastè retracta, nunc prominens, tres maximos sinus efficit, totidēque in altum se magnis frontibus euehit. Extra fretum ad occidentem inęqualis admodum, præcipuè media, quā procurrit ad septentrionem, nisi vbi semel iterūque grādi recessu abducitur, penè vt directo limitè extenta est. Mare, quod primo sinu accipit, Ægęum dicitur: quod sequēti in ore Ionium: Adriaticum interius: quod vltimo, nos Tuscum, Graij Tyrrenum perhibent. Gentium prima est Scythia, alia quàm dicta est. à Tanai media fermè pontici lateris. Hinc in Ægæi partem continens, Thraciæ ac Macedoniæ adiungitur. Tum Græcia prominet, Ægæumque ab Ionio mari dirimit. Adriatici la-

tus Illyris occupat. Inter ipsum Adriaticū & Tuscum Italia procurrit. In Tusco intimo Gallia est. vltra, Hispania est. Hęc in occidentem. Denique etiam ad septentrionem diuersis frontibus vergit: deinde rursus Gallia est longè, & à nostris littoribus huc vsq; promissa. Ab ea Germani ad Sarmatas porriguntur, illi ad Asiam. Hęc de Europa.

AN NOT AT I O N E S.

In caput tertium.

Europa terminos habet ab Oriente Tanain & Mæotida & pontum] *lege ab Oriente Tanain Mæotida & pontum & dele illud, & Mæotida.* A meridie reliqua nostri maris] *tota hæc lectio est inuersa, propterea lege hoc modo, Europa terminos habet ab Oriente Tanain, Mæotida, & Pontum ab Occidente Atlanticum, à Septentrione Britannicum Oceanum, à Meridie reliqua nostri maris.* Ad fretum] *f. Gaditanum.* Nunc vaste retracta] *in sinibus,* Nunc prominens] *in promontoriis* Frontibus] *promontoriis.* Extra fretum ad Occidentem inæqualis admodum, præcipue media qua procurrit ad Septentrionem] *extra fretum est inæqualis qua procurrit ad Septentrionem inæqualis est ob paucos sinus sed magnos, quod ipse declarat, cum ait, Nisi vbi semel iterumque grandi recessu abducitur penè vt directo limite extensa est] à promontorio pyrenaorum quod vergit ad Septentrionem, vbi sunt Tarbelli hodie Terbenses vsque ad Gobæum promontorium, quod ciuitates complectitur armoricas in Britannia minore est magnus sinus & magnus recessus ab eo ad Cymbricam Chersonesum siue ad Codanum sinum multo maior id promontorium hodie dicitur Denmark latine Dania, & sinus maxime protenditur. Mela vult dicere, quod si isti duo grandes sinus non obstarent esset europa in media illa parte directo limite extensa. i. sine sinibus saltem magnis sed tantum exiguis, propterea addidit penè. Mare, quod primo sinu accipit, ægeum dicitur] *Ægeum in quam à capris,**

pris, nunc nostro seculo archipelago dicitur. i. princeps marium ci-
 tra fretum intelligo sed quare princeps maris nostri, quia comple-
 ctitur insulas quæ plurimas, ut postea dicit Mela. Quod sequen-
 ti in ore Ionium]. i. à sinu Corinthiaco usque fauces ad maris
 Adriatici, Adriaticum, interius] vocatur istud mare, mare su-
 perum, & Adriaticum, vulgo Iacanal el Golfode Venetia. Quod
 ultimo nos Thuscum] ab Hethruscis nunc dicuntur Toscani
 quare Thuscum & Tyrrhenum dicam in sequentibus narrationibus
 Gentium prima est Scythia, alia quam dicta est, à Tanai
 media fermè pontici lateris] loquitur hic de Scythia Europæa
 Gentium inquit primi sunt Scythæ versus septentrionem, & hæc
 Scythia alia est ab ea quam diximus Asiatica & incipit à fontibus
 Tanai] usque ad medium latus, ponti Euxini. i. usque ad Ostia
 Danubij siue Istri in Ponto, videant iam omnes interpretes Mela,
 an non sit verum quod Scythæ Europæi continent totum tractum
 iuxta Tanain paludè. Maotidos usque ad ostia istri, Hinc in Æ-
 gei partem continens Thraciæ ac Macedoniæ adiungitur
] hinc. i. ab Ostiis Danubij terra ipsa continens nullo inter iacè-
 ti mari, Thraciæ primum & postea Macedoniæ adiungitur. Tum
 Græcia prominet] in Peloponeso nunc dicta la Morea & hæc
 peninsula distinguit Mare Aegeum à Ionio, nam ut dixi Aegeum
 mare initium habet ab Helleponto & finem accipit in sinu megi-
 rico inde à sinu corinthiaco protèditur Ionium usque ad fauces ma-
 ris Adriatici, Adriatici latus Illyris Occupat] latus quidem
 Orientale. Inter ipsum Adriaticum & Thuscum Italia pro-
 currit] aspiciat unusquisque chartam & id videbit apertè. In
 Thusco intimo Gallia est] si Galliam intelligat Cisalpinam il-
 la plurimum distat à Thusco mari nam in intimo Thusco. Hætru-
 ria & Liguria sunt & non illa gallia Cisalpina. si vero intellexit
 de transalpina, certe illa non est in Thusco intimo neque in Thusco,
 quod maius est, nam incipit à Varo flumine usque ad montes Pyre-
 naos. Quod si dixerit Mela esse in intimo Thusco, Galliam Cisal-
 pinam propterea quod est in intima parte maris Thusci, tunc quo-
 nam pacto ista constabunt, quæ dicit in intimo Thusco Gallia est,
 Ultra Hispania est, nam Hispania non est post Galliam Cisalpi-
 nam sed potius Gallia transalpina media est inter Cisalpinam &

Hispaniam. Propterea magno iudicio opus est colligendis ac connectendis his locis, nam non videtur verisimile Melam hiis hæsisse, aut secum pugnare idcirco operepræcium facturum ero, si hunc locum aperiam, faciam id quidem, & sedulo, sed nescio an rem ipsam acu tetigero, quamquam nolim lectores hæere dictis meis dicam tamen, quæ potui coniectura & collatione locorum Melæ colligere, in hoc loco, Mela est corruptus, ut in aliis plerisque locis, nam hic iudicio meo legendum est, non intimo sed pro intimo, ultimo voluit enim Mela quod ab ultima parte maris Thuscici inciperet Gallia, & ita est, & propterea dicit in ultimo maris Thuscici.

Sed quia in hoc eodem capite reliqui locum quendam & non aperte clarum quem ex ordine præposuisse decebat, nam non meminere, nunc illum exponam, ne fraudem & lectores & auditores hoc meo laboræ. Igitur in hoc capite ait Mela, nisi ubi semel, iterumque grandi recessu abducitur, penè ut directo limite extenta est, in Tertio libro cap. 20. loquens de latere Gallie quod Septentrionem respicit à promontorio Pyrenæorum usque ad Rhenum, ita ait, & loquitur de Gallia, Tunc ad Septentriones conuersa, iterum longo rectoque tractu ad ripas Rhæni amnis expãditur, libro primo cap. 3. ait semel grandi recessu abducitur, & ni hoc esset, directa & recta fuisset, sed propterea quod non est recta ibi Gallia ipsa dixit penè nisi ille sinus obstitisset, in Tertio libro aperte sine additione aliqua dicit longo rectoque tractu, videntur ista pugnare, nam illic videtur inter Rhenum & promontorium illud Pyrenæorum ponere magnum sinum & longum, usque ad Gobæum promontorium in Britannia minore quod hodie. S. Matthæus dicitur ubi sunt armoricæ ciuitates. Pomponius sentit rectam esse oram propterea quod tantum esset vnus sinus & non plures, nam in primo libro loquitur de Europa & tunc bene addidit penè quia sunt duo grandes sinus à promontorio Pyrenæorum usque ad promontorium Codanum quod hodie. Dania & Denmarc vocatur & Cymbrica Chersonefos. Ultra Hispania est] Dele illud est, Deinde rursus Gallia est] ea videlicet quæ est à promontorio pyrenæo usque ad Rhenum. Longe & à nostris littoribus] id est mari nostro siue Mediterraneo. Ab ea Germani ad Sarmatas illi ad Asiam] iste locus non nihil habet difficultatis, nam libro 2. Mela ait

la aut Scythas protendi à fontibus Tanais vsque ad ostia Danubij & comprehendere Essedones, Agathyrsos & Sauromatas vt semel dicam totum illud caput attinet ad Scythiam Europeam nam nulli sunt Sauromatae ad paludem Meotidos Tanain & pontum, nisi in Scythia Asiatica & Sarmatia asiatica, quod si verba Mela volles referre ad Sarmatas minores verum erit quod ibi dicitur ab ea Germani ad Sarmatas, si ad maiores falsum erit, nõ enim Germani ad Sarmatas maiores porrigantur, sed potius ad minores, neque ad Asiam porriguntur Sarmatae sed Scythae. Sed vt hæc non faceffant negocium geographiæ studiosis, ex sententia veterum geographorũ ante Plinium & Ptolemeum, quamquam Plinius in hanc nostram pedibus inuit sententiam, omnes regiones Europæ quæ à Tanai versus Septentrionem & Occidentem vsque ad Visulam amnem sitæ erant, vno nomine Scytharum regiones vocari in quorum numero Sarmatae & aliæ permultæ. Scythæ appellabatur, itaque Sarmatae sub Scythis erant huius opinionis est Mela noster, alij dixerunt Sarmatiam complecti illas oēs regiones vt sunt recēiores scriptores, propterea ex sententia Mela, vbi in hoc loco legitur Sarmatas, legendum est Scythas, & tunc leges hoc modo, ab ea Germani ad Scythas porriguntur, qui ad Asiam.

Summa Africæ descriptio.

Cap. 4.

Africa ab orientis parte Nilo terminatur, pelago à cæteris. breuior est quidẽ quàm Europa: quia nec vsquam Asiæ, & non totius huius littoribus obtenditur. Longior tamẽ ipsa, quàm latior, & quæ ad fluuium attingit, latiflima: vt quæ inde procedit, ita media præcipuè in iuga exurgens, pergit incurua ad occasum, fastigiataque se molliter, & ideo ex spatio paulatim adductior. vbi finitur, ibi maximè angusta est. quantum incolitur, eximie fertilis. Verum quod pleraq; eius inculta, & aut arenis sterilibus obducta.

aut ob sitim cæli terrarúmque deserta sunt, aut infestantur multo ac malefico genere animalium, vasta est magis quàm frequens. Mare quo cingitur, à septétrione, Libycum: à meridie, Æthiopicum: ab occidente, Atlanticû dicimus. ab ea parte quæ Libyco adiacet, pròxima est Nilo prouincia, quam Cyrenas vocant. Deinde cui totius regionis vocabulo cognomen inditum est, Africa: cætera Numidæ & Mauri tenent: sed Mauri in Atlanticum pelagus expositi. Vltrà Nigrítæ sunt, & Pharusij, vsque ad Æthiopas, hi & reliqua huius, & totum latus, quod meridiem spectat, vsque in Asiæ confinia, possident. At super ea quæ Libyco mari abluuntur, Lybies Ægyptij sunt, & Leucoæthiopes: & natio frequens multipléxque, Gétuli: deinde late vacat regio, perpetuo tractu inhabitabilis: tum primos ab oriéte Garamantas, post Augilas & Troglodytas, & vltimos ad occasum Atlantas audimus. Intra (si credere libet) vix iam homines, magisquæ semiferi Ægipanes & Blemmye, & Gamphasantes, & Satyri, sine tectis passim ac sedibus vagi, habent potius terras, quàm habitent. Hæc summa nostri orbis, hæ maximæ partes, hæ formæ, gentésque partium. Nunc exactius oras sitúsque dicturo, inde est commodissimum incipere, vnde terras nostrum pelagus ingreditur: at & ab iis potissimum, quæ influenti dextra sunt. Deinde stringere littora ordine quo iacent, peragratisq; omnibus quæ mare attingunt, legere etiã
 illa

illa quę cingit oceanus, donec cursus incepti operis intrā extraquę circumuectus orbem, illuc unde cœperit redeat.

ANNOTATIONES

In Caput quartum.

Et qua fluiuium attingit latissima] *fluiuium Nilum ibi latissima est.* Ita media præcipue iniuga exurgens] *à Numidia, quę sita est in medio Africa incipiunt exurgere montes quamquam à Catabathmo vsque ad fretum semper exurgat Africa præcipue tamen in Numidia. Pergit in curua ad Occasum]. i. valde curua, nam duas Syrtes habet vastas & portus aliquot, Fastigiisque se molliter]. i. erigitur & cõtrahitur incunę formã pedetentim, Ideoq; ex spatio paulatim adductior] quasi vix scires cognoscere discrimẽ cõtractiõnis nisi in magno spatio, Vbi finitur, ibi maxime angusta est] à promontorio Viridi vsque ad cõtes promontoriũ suę Ampalusiã. Quantum incolitur eximie fertilis] in maritimis videlicet regionibus nã in mediterraneis sterilibus ob penuriã aquarũ, Cyrenas vocat] nũc dicitur Corena, Africa, nũc Barbaria, At Super ea, quę lybico mari abluuntur] lege sub iis, quę lybico mari, abluuntur.*

Ad Lectorem.

Exposui has tres partes terrę quam breuissime potui optime lector, nõ ob aliud, quam quod viderem autorem scripturum & repetiturum fuisse illa sigillatim & per partes nũc vero postquam eò ventum est, vt ea, quę in vniuersum enarraui particulatim sint mihi declaranda oratum te velim vt si qua in re fuero vel negligentior vel impe

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

ritior, des vel huic argumento vt dixit Mela intricato & perplexo, sunt enim & oppida & nomina oppidorum & montium ac fluuiorum mutata partim v̄tustate, partim bellis, tum terre motibus deinde inūdationibus fluuiorum & maris, vt postea dicam hijs accessit bellorum rabies, quæ oppida funditus deleuit & solo æquauit, quod factū fuit his temporibus, hinc est, quod ista omnia de terruerūt Ciceronem à descriptione orbis. ita habet ille in 2. epistolarum ad Atticum: Et enim geographica, quæ constitueram magnum opus est, ita valde Eratosthenes, quem mihi proposueram, à Serapione & Hipparcho reprehenditur, Quid censes si tyrannio accesserit, & Hercule sunt res difficiles ad explicandum, Et alio loco in alia epistola, De geographia etiam atque etiam deliberabimus, & in priore epistola de geographici s dicit, quod non possunt ἀνθηρογενεσθαι, id est iocunde scribi & floridè hæc Cicero. Quod ad nomina recentiora attinet, dicam multa, sed nōnulla subdicebo, propterea quod retinuerunt nomina sua antiqua, historiam non scribam, nam infiniti sunt qui hoc præstiterunt, tantum situm geographicum ob oculos auditorum ponam & locos mēdosos Castigabo, & desideratos restituam difficiles vero quo ad potero nodabo, cetera qui uolet legat Strabonē Herodotum & Plinium. Vale.

P A R T I C V

PARTICVLARIS AFRICÆ
descriptio. Mauritania. Cap. V.

Dictum est Atlanticum esse oceanum , qui terras ob occidente contingeret. Hinc in nostrum mare pergētibus, læua Hispania, Mauritania dextra est. Primę partes illæ Europę, hę Africę. Eius orę finis Mulucha. Caput atque exordium est promontorium, quod gręci Ampelusan, Afri aliter, sed idem significante vocabulo appellant. In eo est specus Herculi sacer, & vltra specum Tingi oppidum peruetus, ab Anteo (vt ferunt) conditum. Extat rei signum, parma elephantino tergo execto, ingens, & ob magnitudinem nulli nunc vsuro habilis : quam locorū accolæ ab illo gestatam pro vero habēt traduntque, & inde eximię colunt. Deinde est mons præaltus, ei quem ex aduerso Hispania attollit obiectus. hunc Abylam, illum Calpen vocant, columnas Herculis vtrunque. Addit fama nominis fabulam, Hercule ipsum iunctos olim perpetuo iugo diremisse colles, atque ita exclusum antea mole montiū oceanum, ad quæ nunc inundat, admissum. Hinc iam mare latius funditur, summotasque vastius terras magno impetu inflectit. Ceterum regio ignobilis & vix quicquã illustre sortita, paruis oppidis habitatur, parua flumina emittit, solo quã viris melior & segnitie gētis obscura. Ex ijs tamen quæ cōmemorare non piget, montes sunt alti, qui continen

ter, & quasi de industria in ordinem expositi, ob numerum septem, ob similitudinem, fratres vocantur. Tamuada fluuius, & Ruscada, & Siga parua vrbes: & portus, cui Magno est cognomen ob spatium. Mulucha ille quem diximus, amnis est ingentiam olim regnorum terminus Bocchi, Iugurthæque.

A N N O T A T I O N E S

In Caput V.

Totius terræ & eius partium in vniuersum descriptio in hunc quem diximus habet mundū reliquū est, vt easdē partes Mela sigillatim describat. sequutus methodū suam resolutiuam, quam peripatetici in nonnullis libris sequuti sunt. At lector non expectet omnium oppidorum & fluminum montiumque delincationem, nam non hoc pollicitus fuerat principio, sed tantum præcipua quædam & insignia propterea præmisit in proœmio se quam breuissimè dicturum, dicam inquit strictius quasi mittens lectorem ad aliud opus geographicum multo prolixius. Sed cum hæc ita habeant mirum quod in particulari descriptione non orsus fuerit ab Europa nobis longe notiore dicam, cum vellet Mela tantum littora vtriusque maris & nostri & Oceani & promontiorum sinuum necnon & montium primariorum describere, situm, voluit à dextra incipere, vt totus circulus littoralis a dextra incipiens parte facilius absolueretur. Dictum est Atlaticum esse Oceanum, qui terras ab Occidente contingeret] cum constet maria varia accipere nomina ex regionibus quas abluunt, mirum est, quod Mela voluerit mare istud quod Hispaniam tangit Atlanticum vocare cū illud tantum Africa littora attingat, debuisset vocare Hispanicū illud tantū, quod Hispaniam attingit siue totum mare Occidentale vt Polybius & Salustius, ita est. Sed Mela antiquitatem secutus est terras, Africam & Hispaniam, Hinc] ex hoc Oceano. Primæ partes illæ Europæ] hunc locum si quis ausus esset castigare, nescio an accusaretur temeritatis vel audaciæ perquam insignis

gnis, sit ita sanè, nulla reprehensio poterit ob stare, quo minus dicam, quid sentio, totus hic libellus fuit inuersus & peruersus, illis temporibus quibus bonæ litteræ sepulta fuerunt. Hermolao satis fuit, emittere hunc auctore in lucem, cætera alia profecto neglexit, quanquam quibus literis scribenda essent nomina locorum oppidorum et montium diligenter præstitit venio ad locum. Quid si pro primæ partes illæ Europæ legeretur, prima pars illa Europæ, hæc vero Africa. in hoc sensu, prima pars illa videlicet, Hispania Europæ, hæc, s. Mauritaniam Africa, an nõ videretur lectori etiã medicæ iudicij restituta penitus illæ lectio propterea meo iudicio quatumuis exiguo ita legendum est, prima pars illa Europæ, hæc Africa, Eius oræ finis mulucha] finis Mauritaniam Tingitanam est Mulucha fluius nauigabilis. Sed postquam in descriptionem huius regionis incidi, animaduertat, qui leget hoc meum auctarium, hanc regionem variis seculis variis subiisse mutationes, nam bellis sæpiissime vastata ferè nulla fuit, & virorum inopia laborans inutilis atque sterilis mansit usque ad nostra tempora, quibus iam culta reperitur. Mulucha fluius est, si hispanis nauis habenda est fides, cuius ortus est in Atlantæ minore, dicto hodie maiuste hæc regio nostro seculo in duoregna diuisa est, in regnum videlicet, Fex, & de Marruecos, regnum Fex habet proprium regem & Marruecos, Fex est regio fertilissima ob fluios irrigantes regionem illam, & interfluentes quorum vnus est Mulucha, cuius fecimus mentionem, ab Oriente, ab Occidente in littore maris Oceani Marruecos est soli satis fertilis, ad Marruecos sunt dynastæ duo præcipui, qui vernacula sua lingua vocantur, Xerife dasaphi, & Xerife dazamor, Tingi opidum] Tingi nunc Tanger situm in promontorio, quod caput spartel vocatur, à grecis Ampelusia extra fretum Gaditanum in Oceano Occidentali, fretum vocatur Gaditanum à Gadibus insula vicina in, Oceano, at illud fretum hodie de Gibraltar appellatur propter oppidum eius nominis in littore freti, neque vnquam legi, quod vocaretur mare Hispalense aut de Seulla, vt nonnulli putarunt. Iol & Cyrtha, Arsenaria. Et Cartenna, non sunt in Mauritaniam Tingitanam, sed in Numidia, qui scripserunt esse in Mauritaniam Tingitanam maxime hallucinati sunt, Ob numerum septem ob similitudinem fratres vocantur] huius opinionis fuit Mela & complures alij cum eo. Strabo ait monumentum fuisse septem fratrum, qui ibi egerunt,

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

quod mihi sit verisimile, nam ob similitudinem dictos esse fratres non negarim, sed cur alij montes similes non dicuntur fratres? quod dicunt recentiores, qui volunt vocari geographi oppidum ibi situm esse dictum Septa propter numerum illorum montium, nec durante vita mea neque maiorum meorum illud dictum fuit, Septa, sed potius Accenta, Tamuāda fluius] Oriens ex Atlante minori. & nauigabilis, potest fieri, quod seculo Mele esset vna cum aliis innauigabilis, hic fluius rigat partem regionis Fex & Alarabum, dictus Bedia, Abyla] mons est dictus hodie la sierra dalmarsa totus plenus simis, Serra lingua Hispanica est mons, Siga] siga nunc la Guardia, Rusicada] nunc Astora. Mulucha] nūc Mulelacha arabice, Portus cui magno est cognomen] iuxta promontorium, vbi siga sita est, nam id promontorium portum facit spatiofissimum. Hæc Tingitana regio hodie à variis principibus possidetur, nam pars illa maritima, quæ est à promontorio Ampelusia. i. capite Spartelli vsque ad finem freti Gaditani à lusitanis possidetur, reliqua pars versus orientem in parte tenent Hispani subiecti regi Hispania.

A P P E N D I X.

Hæc Mauritania Tingitana quæ partim vergit ad Septentrionem partim ad Occidentem, partim in mediterraneis ad Meridiem bellis & terræmotibus vastata olim fuit, inde ad summam redactam miseriam Marrochiani inuasunt, gens mahumetica ex Arabia felici in ea aliquot, condidere oppida, at cum essent assueti latrociniis more sue Arabia, libuit eis illum sequi morem viuendi, inde ditiores facti totam illam regionem occuparunt, & in regnum redegerunt, neque hoc nostro tempore cessant latrociniis vicinas regiones molestare, hoc quidem maximo incremento nebulonum, qui se illis addixerunt, tanta est enim tyrannis in illis, vt regem Fex potentem principem sæpe inuadant, à nostris Hispanis hodie alarabes vocantur.

Numidia

Adeo Numidia ad ripas exposita fluminis Ampsage, spatio quidem quàm Mauritania angustior est, verum & culta magis, & ditior. Urbium, quas habet, maximæ sunt, Cirtha procul mari, nunc Sittianorum colonia, quòdam regum domus Iubæ & Siphacis, cum foret opulentissima. Iol ad mare, aliquando ignobilis, nunc quia Iubæ regia fuit, & quòd Cæsarea vocatur, illustris. Citra hanc (nam in medio fermè littore sita est) Cartena & Arsenaria sunt oppida & Ampsa castellum, & Laturus sinus, & Sardabale fluuius. Ultra, monumentum commune regiae gentis. Deinde Icosium & Vthisia vrbes, effluentes inter eas Ancus & Nabar, aliaque quæ taceri nullum rerum famæue dispendium est. Interius, & longè satis à littore (si fidem res capit) mirum admodum, spinæ piscium muricum ostreorumq; fragmenta, saxa attrita (vti solent) fluctibus, & non differentia marinis, infixæ cautibus anchoræ. Alia & huiusmodi signa atque vestigia effusi olim vsque ad ea loca pelagi, in campis nihil alentibus esse, inueniri que narrantur.

ANNO TATIONES

In caput. V I.

De Mauritania Cæsariensi nullam facit mentionem Pomponius forte existimans non opus esse, vel putans in Tingitana compre-

hendi *Casariensem*, *Ptolemæus* multo aliter sentit & alij *geographi*, sed ego *Melam* ipsum interpretor: quãquã nō ab re erit, si quẽdã *Mauritaniã Casariensis* attigero, antequam describam *Numidiam*. Fuere permulti *geographi*, qui has duas *Mauritanias* planẽ inuoluerunt atque implicarunt adeo confuse ut nihil supra, veteres non reprehendo, sed recentiores aliquot, qui volunt *geographi* haberi, quod mihi satis molestum est, cum videam eos hanc disciplinã sua natura confusam ac difficilem cōfusiorcm facere. *Casariensis Mauritania* in tria distribuitur regna, *Tremissem*, *Tenes*, & *Elgezair*, nomina sunt *Arabica*, ista tria regna habent sedes suas in *mediterraneis*, quanquã maritima habeant aliquot oppida, regio est importuosa, tantum habet vnum aut alterum, ibi est *Tremissem* oppidum & regio, huius regionis rex solebat pendere tributum regi catholico *Ferdinando*, annuo nunc numeret *Casari* nescimus, quin & rex *Tenes* solitus erat tributum persolvere quotannis regi *Ferdinando* Catholico, *Tremissem* regem noui puer, cū per *Valẽtiam* magnam iter faceret ad regem Catholicum. Est in hac *Mauritania* *Quiza* oppidum, hodie dicitur *Oram*, & est ciuitas Christianorū expugnata quondam expensis Cardinalis *Hispaniã* & archiepiscopi *Toletani* fratris *Francisci Cismenij* à *Cisneros*, qui erexit compluti in *Hispania* sexdecim collegia is omnia templa illius oppidi *Orani* consecrauit, & erexit in episcopatum, ante *Oranū* est castrū vnã cū oppidulo natura munitū in portu illo, quẽ diximus magnū vocatū hodie *Mazarquebi* lingua arabica, inde ad *Numidiam* in sinu *numidico* est oppidum *Bugia* dictum, olim amplum, & quod ego cum patre meo vidi in *Africa*, sed cum essem puer nō poteram illa discernere, expugnauit *Bugiam* *Petrus Nauarrus* dux vel maxime strenuus, seculo istius *Caroli Casaris* eius nominis quinti seruatã semper est, nisi quod moenia fuere diruta iussu *Casaris*, seruato Castro, quid postea actum fuerit ignoro, est & salde nunquã colonia ut multi putant, hodie *Alger*, arabice *Elgezair*, hodie regnum recens à *Barbarossa* factum, cum antea non esset nisi pagus in hoc oppido expugnando *Carolus quintus* maximam iacturam passus est omnium suorum bonorum ob tempestatem illam imminentem, de qua aliquid dixissem nisi *Villagagnonus* comendator *Melitenis* doctẽ & facundẽ ea scripsisset, is enim interfuit, & fuit vulneratus,

Vulneratus, istius Mauritaniæ non meminit Melela forte suo tempore oppida illius non erant tam insignia quàm nunc sunt. Tingitanna descripsit illi notissimam, nam à Melaria vsque ad Tingitanam est iraiectus quatuor horarū in fræto gaditano. Hinc est quod ab ipsa Tingitana statim venit ad Numidiã vltimam partem Cæsariensis Mauritaniæ ad fluuiũ ampſagam propterea dixit ab eo. s. Mulucha est Numidia ad ripas exposita fluminis Ampſagæ, Ampſagæ] Ampſaga oritur in Atlante maiori qui mons hodie dicitur ab Hispanis montes claros. i. clarimontes, ij montes diuidũt vniuersa Africã in duas partes. Spatio quidem quàm Mauritania angustior est] nam à promontorio Ampelusia quod hodie dicitur caput spartelli vsq; ad ampſagam fluuium semper angustatur & cõtrahitur Mauritania. Mauritania enim Tingitana latitudine complectitur tres gradus, quos si ad milliaria reducamus sunt. 18. milliaria loquor de regione mediterranea cognita seculo Melæ vsque ad montem Atlantem minorem. Numidia vero in latitudine habet duos tantum gradus videlicet. 120. milliaria, Verum & culta magis & ditior] ob inclyta oppida Melæ temporibus, & copiam stationum Cirtha procul mari] Si Salustio habenda est fides non est procul à mari, verba Salustij in iugurthino ita habent: Interim haud longe à mari prope Cirtham oppidum. si enim propè illum locum erat Cirtha non erat procul mari, propterea lege, haud procul mari, vocatur hodie Cirtha Constantina. Nunc Sittianorum colonia] Sittiani fuerunt primi & antiquiores Numidæ, Iolad mare] Iuba regia vocata Cæsarea, Iulia videlicet Cæsarea in Augusti fauorẽ. Cartenna, & Arsenaria] Cartenna hodie silleſo, Arsenaria hodie Aſſeram. Effluentes intereas Ancus & Nabar] lege & effluentes, Aliaque quæ ta ceri vsque ad finem capitis, Aliaque, quæ tacere nullum rerum famæue dispendium est, interius & longe satis, à littoꝛe, si fides rem capit, mirum admodum, spinæ pisciõli muricum ostreorumque fragmenta, saxa attrita, vti solent fluctibus & non differentia marinis, infixæ cautibus anchoræ, alia & eiusmodi signa atque vestigia effusi oli n vsq; ad ea loca pelagi, n cãpiis nihil alentibus esse] Sed ne Pomponius hæc prædicta miretur dicam quod vidi, apud

Tungrensem oppidum vise sunt spina piscium & cautes fluctibus attrita & anchora magna, & nonnulla istorum hodie visuntur, neque aliud potuit esse quam quod mare illuc olim perueniret, alioqui qui posset aliter fieri, in phrysia occidentali, ab oppido Harlinguen ad Amsterredamum vsque, olim erat terra spatium .I4. leucarum germanicarum, & iam mare suo impetu operuit totum illud terra spatium vt non possis ex Amsterredamo ire in phrysiam nisi navi, in eadem Phrysia, totus ille tractus terra qui est à mari ad Leoardiam vsque olim ferè erat mare, nunc terra in qua sunt & multa abbatia & parrochia imo iam rursus inundaret terram mare ipsum in illis locis, nisi prohiberèt aggeres, ausim dicere Hollandiam vniversam passurã fuisse maris inundationem nisi occurrerent incolae aggeribus, quin & superioribus annis bona pars Zelandia submersa fuit, quare non debent ista mira videri, postquam indies videtur & cõtractantur ab omnibus, & hæc de Numidia.

Africa minor.

Cap. 7.

Regio quæ sequitur à promontorio Metagonio ad aras Philenorũ, propriè nomen Africae vsurpat. In ea sunt oppida, Hippo regius, & Rusicade, & Tabraca: deinde tria promontoria, Candidum, Apollinis, Mercurij, vastè proiecta in altum, duos grãdes sinus efficiunt: Hipponensem vocant proximum ab Hippone Diarrhyto, quod littori eius appositum est. In altero sunt castra Lelia, castra Cornelia, flumen Bragada: vrbes, Vtica & Carthago, ambè inclytæ, ambè à Phœnicibus conditæ. Illa fato Catonis insignis, hæc suo: nũc populi Romani colonia: olim imperij eius pertinax emula: iam quidem iterum opulenta, etiam nunc tam priorum excidio rerum, quàm ope præsentium clarior. Ha
drumentum

drumentum, Leptis, Clupea, Abrotonū, Taphræ, Neapolis, hinc ad Syrtim adiacent, vt inter ignobilis, celeberrimæ. Syrti sinus est centum ferè millia passuum, quàm mare accipit, patens: trecenta, quàm cingitur. Verum importuosus atque atrox, & ob vadorum frequentium breuia, magisq̃ etiã ob alternos motus pelagi affluentis & refluentis infestus. Super hunc ingens palus, amnè Tritona recipit, ipsa Tritonis, vnde & Mineruæ cognomè inditum est, vt incolè arbitrantur, ibi genitæ: faciuntque ei fabulè aliquam fidè, quòd quem natalem eius putant, ludicris virginum inter se decertantium celebrant. Vltrà est Oea oppidum, & Cyniphs fluuius, per vberima arua decidens: tū Leptis altera, & Syrtis nomine atque ingenio par priori: cæterū altero ferè spatio, quàm dehiscit, quàmque flexum agit, amplior. Eius promontoriū est Borion, ab eoque incipiens ora, quam Lotophagi tenuisse dicuntur, vsque ad Phycunta: & id promontorium est, importuoso littore pertinax. Aræ ipsè nomen ex Philenis fratribus traxere, qui contra Cyrenaicos missi Carthagine, ad dirimendū cōditione bellū diu iam de finibus, & cū magnis amborū cladibus gestū, postq̃ in eo quod conuenerat, non manebatur, vt vbi legati concurrerēt, certo tēpore vtrinque dimissi, ibi termini statuerentur: pacti de integro, vt quicquid citrà esset, popularibus cederet: mirū & memoria dignissimū facinus, hīc se viuos obrui pertulerunt.

P. IOAN. OLIVA. ANNOTA.

ANNOTATIONES

In Caput septimum.

Post Numidiam describenda est nobis Africa quæ à veteribus dicta fuit minor & inter ceteras obtinuit nomen Africæ propter soli ubertatem & fertilitatem, quanquam nonnullis placet vocare illam Africam ab oppido græcis dicto Aphrodisium, quod hodie Africa dicitur, id oppidum præteritis annis expugnatum fuit à Cæsare Carolo quinto vnicunque fuerit Africa dicitur minor quemadmodum Asia minor, quæ nunc Anatolia dicitur & Turchia eodem argumento. Hispani & Itali ad hæc nostra tempora appellarunt Barbariã, et hoc nomine vocantur omnia oppida in illa parte, veluti Tripolis in Barbaria, Tunes in Barbaria, & alia ad hunc modum, Regio quæ sequitur à promontorio Metagonio] Metagonium promontorium hodie dicitur cabo de tres arcas. Cum nulla sit facta mentio in prædictis de metagonio promontorio, quid quæso iam meminit, vtriusque enim Mauritania versus Orientem finem fecit Ampsagam fluuium, Debuisset igitur dicere ab Ampsaga fluuiio, & non à Metagonio promontorio, hæc accepit Mela ex Strabone, qui huius promontorii mentionem facit, sed quia Straboni hæc regiones Africæ nondum planè compertæ erant non est is, quæ in hac descriptione imitari debeamus. Sed propterea quod distinctio regionum vt dixi propriè & præcipue sumitur à fluuiis, Ampsaga fluuius fuit terminus inter Numidiam & Africam minorem consequens est, vt sit initium regionis sequētis. s. Africæ minoris. vnde existimarim seruato iudicio eruditissimorum virorum locum esse deprauatum, itaque iudicio meo ita esset legendum, Regio, quæ sequitur à flumine Ampsaga, vel hoc modo & melius. Ab Ampsaga fluuiio regio, quæ sequitur ad Aras Phylenorum, propriè nomē Africæ vsurpat. Hippo regius, Rusicadè & Tabraca] Hippo regius oppidum fuit satis celebre Augustini ætate fuit à Vandalis & aliis barbaris dirutum, hodie dicitur Bona in regno Tunetensi, hoc oppidum et alia quædam maritima Cæsar coëgit ad pendendum tributum. sunt quidem subiecta regi Tunetensi interim Cæsar habet arcas. Rusicadè deleta fuit et nunquam instaurata. Tabraca ad mare iuxta Ostia Rubricati fluuij. Deinde tria promontoria,

toria, Candidum Apollinis & Mercurij] *Candidum iuxta Hipponem diarrhyton, Apollinis iuxta Vticam, Mercurij paulo ultra Carthaginem à Græcis Herme promontorium, Valte proiecta in altum] solum Apollinis promontorium vnà cum promontorio Mercurij est vaste proiectum, quamquam Mercurij vastius Duos grandes sinus efficiunt] inter Hipponem diarrhytò & Apollinis promontorium est prior ab Apollinis promontorio vsque ad Mercurij promontorium est posterior, Mercurij promontorium hodie vocatur cabo de Nubia. Hippon Diarrhyton] dictum est ab irrigatibus & interfluentibus aquis. Vtica & Carthago] Vtica hodie Biserta tributaria Caroli Casaris huius nominis Quinti subiecta tamen regi Tunetensi, hæc morte Catonis insignis ibi enim Cato sibi conscivit mortem, Carthago Totius Africæ olim metropolis, nomen retinet sita est in promontorio in mare protenso habens speciem insulæ, sed arctissimo ischmo Africa coniungitur, vrbs ipsa partim mari partim staguis angustatur, latitudo terræ, quæ eam cum Africa iungit, non amplius quam tria millia passuum continet ab vna parte quæ in mare protenditur. Vtica est in altera, in sinu paludis Tunes est oppidum, hodie visuntur quedam antiqua, vnde licet coniectare quanta ciuitas fuerit, ante actis temporibus tota eius potentia migravit in Tunes oppidum celebre & metropolitanum in regno Tunetensi, promontorium Cartaginis adhuc extat, sed Ischmus ille tam angustus minimè, nã ruina domorum factus est longe latior visitur hodie fluuius iuxta Ischmum Machera nomine fuit Carthago in faucibus illius paludis, qua itur ad Tunes, paulo interius fuit insula quedam siue monticulus satis planus in medio aquarum, in quo sarraceni & postea turcæ arcem munitissimam erexerunt, & quia est in faucibus illius paludis, Goletam vocarunt. i. paruum guttur vel paruam gulam, in sinu illius paludis est Tunes, quod oppidum à Carthagine distat. xv. millirum. i. v. leucis per paludem. Est tota illa via sicca. si per terram iter feceris sine fontibus ac puteis nisi quando distas paruo milliari à Tunes, Hadrumentum, leptis Clupea, Abrotonum, Taphræ, neapolis. hinc ad Syrtim adiacent.] magis perspicua erit oratio, si ita legatur, hinc Hadrumentum, leptis, Clupea, Abrotonum, Ta-*

phra, Neapolis, ad Syrtim adiacent Leptis parua: Clupea, hodie Quipia, in promontorio Mercurij, Taphra, vulgo fachs, vna ex tripoli. Neapolis vulgo tripolis barbaria huius expugnationem vidi vna cum patre meo, expugnauit eam strenuus imperator exercitus hispanorum Petrus Nauarrus nomine regis catholici Ferdinandi, fuit expugnata ipso die. S. Iacobi, hanc Cæsar Carolus Quintus dedit comendatoribus Melitensibus quam postea nescio cuius prodicione amissa fuit. Hæc sunt Pomponij, interim non est silentio prætereunda Aphrodisium, quæ nunc Africa dicitur, fuit oppidum fortissimum natura & arte antequam expugnaretur ab imperatore Carolo quinto, hæc est in sinu quem facit versus Orientem promontorium Mercurij. Syrtis] locus in mari arenosus interdum habens profundam aquam ex fluxu maris, interdum vel parum aquæ in refluxu, vel etiam nullam aquam, & tunc cõtingit videre arenam. Hispani vocant baxos de Barbaria, flandri Banchs, Itali Banchi. Sed non ab re erit transcribere locum illum salustij in Iugurthino de sertibus ita illæ habet: Cæterum situm inter duas Syrtis, quibus nomen ex re inditum, nam duo sunt sinus propè in extrema Africa impares magnitudine pari natura, quarum proxima terra præalta sunt, cætera vti sors tulit alta, alia intempestate vadosa, & alia quæ adferre longum esset. Qui contra Cyrenaicos] locus iste vt in prioribus annotationibus dixi est nullius sensus & planè mutilus, in quo quædam desiderantur, quæ ex Salustio restitui erit tamè operæ prætium breuem historiam Salustij huc afferre, ita habet ille, qua tempestate Carthaginenses plerique Africæ imperabant, Cyrenenses quoque magni atque opulenti fuere. Ager in medio arenosus vna facie, nequè flumen, neque mons erat, qui fines eorum discerneret quæ res eos magno diuturnoque bello inter se habuit. Postquam vtrinque legiones, item classes sæpe fusæ, fugatæque, & alteri alteros aliquantulum attriuerat, veriti ne mox victos, victoresque defessos alius aggrediretur, per inducias sponsonem faciunt, vti certo die legati domo proficiscerentur, quo in loco inter se obuij fuissent, ibi communis vtriusque populi finis haberetur. Igitur Chartagine duo fratres missi, quibus nomen philenes erat, maturauere iter pergere. Cyrenenses tardius iere. id socordianè an casu acciderit, parum

parum cognoui. Ceterum solet in illis locis tempestas haud secus atque in mari retinere nam ubi per loca aequalia & nuda gignensuū Ventus coortus arena humo excitauit, ea magna vi agitata, ora oculisque implere solet, ita prospectu impedito morari iter. Postquam Cyrenenses aliquantō posteriores sese vident, & ob rem corruptam domi poenas metuunt, criminari Carthaginenses ante tempus domo digressos, denique omnia malle quem victi abire, sed cum Poeni aliā conditionem tantummodo aequam peterēt, græci optionem Carthaginensibus faciunt: ut vel illi, quo fines populo suo peterent, ibi viui obruerentur, vel eadem conditione sese quem in locum vellēt processuros. Phyleni conditione probata, seque vitamque suam reipub. cōdonauere, ita viui obruti: Carthaginenses in eo loco fratribus aras consecrauerunt, alijque illis domi honores constituti, hæc Salustius in iugurthino, lectioni Pomponianæ debent post illud pacti de integro, addi ista verba, ut vel illi, quo fines populo suo peterent ibi viui obruerentur, vel eadem conditione sese, quem in locum vellēt processuros. Phyleni conditione probata, mirum & alia quæ sequuntur. Sed quia omisi aliqua de Cyniphe fluuiio & de fluuiio Tritone, ea non prætermisurus sum. Mela postquam scripsit priorem Syrtim versus Occidentē sinum esse importuosum atque atrocem, paulo post addidit. Super hunc ingens palus] lege sub hoc. Amnem Tritona recipit] Triton non longe à mari ortum habet, palus ipsa dicta est Tritonis, propterea Pallas vocata fuit Tritonia. Quod quem natalem eius putant] lege quem natalem eius diem putant. Cyniphs fluuius per vberima arua decidēs] omnes ripæ istius fluuij vsque ad fontem eius sunt fertilissimæ, neque est in vniuersa Africa fluuius fecundior isto, nam tota regio circumstans est omnium frugum & fructuum fecundissima generatrix eius promontorium est borion] importuosum quidem & nauium Stationibus infestum. Loto phagi] insula est lotophagorum in Syrti maiori quæ nunc dicitur Algibens, expugnata semel ab Hispanis & rursus amissa, magna clade ab Hispanis accepta, ibi interfectus fuit pater istius ducis Alnæ, qui iam gerit vices in Italia Philippi Hispaniæ & Neapolis Angliæ que regis.

Nde ad Catabathmon Cyrenaica prouincia est, in eaque sunt Ammonis oraculū, & fidei inclyte: & fons, quem Solis appellāt: & rupes quaedam Austro sacra. Hæc cum hominum manu attingitur, ille immodicus exurgit, arenasque quasi maria agens, sic sequit, ut equor fluctibus. Fons media nocte feruet, mox & paulatim tepescens, fit luce frigidus: tunc ut sol surgit, ita frigidior: subinde per meridiē maximè riget: sumit deinde tepores iterū, & prima nocte calidus, atq; ut illa procedit, ita calidior: rursus cū est media, perferuet. In littore promontoria sunt Zephyrion, & Naustathmos: portus Parætonius: Vrbes, Hesperia, Apollonia, Ptolemais, Arsinoë, atq; (vnde terris nomē est) ipsa Cyrene. Catabathmos vallis deuexa in Ægyptum, finit Africam. Orę sic habitantur, ad nostrum maximè ritum moratis cultoribus, nisi quòd quidam linguis differunt, & cultu deorum, quos patrios seruāt, ac patrio more venerantur. Proximis nullæ quidem vrbes stant, tamen domicilia sunt, quæ Mapalia appellantur: victus asper, & munditiis carens. Primores sagis velantur, vulgus bestiarū pecudumque pellibus: humi quies, epulæq; capiuntur. Vasa ligno sūt, aut cortice. Potus est lac, succusq; baccarum. Cibus est caro, plurimùm ferina. nã gregibus (quia id solum optimum est) quoad potest, parcitur. Interioriores

teriores etiam incultius, sequuntur vagi pecora; utque à pabulo ducta sunt, ita se, ac tuguria sua promouent: atque vbi dies deficit, ibi noctem agunt. Quanquam in familias passim & sine lege dispersi, nihil in commune consultant, tamen quod singulis aliquot simul cōiuges, & plures ob id liberi agnatiq̄e sunt, nusquam pauci degunt. Ex iis qui vltra deserta esse memoratur, Atlantes solem execrantur, & dum oritur, & dum occidit, vt ip̄sis agrisq̄e pestiferum. Nomina singuli non habent. non vescuntur animalibus, neque illis in quiete, qualia cæteris mortalibus, visere datur. Troglodytæ nullarū opum domini, strident magis quam loquuntur, specus subeunt, alunturque serpētibus. Apud Garamantes etiā armenta sunt, eaque obliqua ceruice pascuntur. Nā pronis directa in humum cornua efficiunt. Nulli certa vxor est. Ex his qui tam confuso parentū coitu passim incertisq̄e nascuntur, quos pro suis colant, formæ similitudine agnoscunt. Augilæ manes tantum deos putant, per eos deierant, eos vt oracula consulunt, precatique quę volunt, vbi tumulis incubuere, pro responsis ferunt somnia. Fœminis eorū solēne est nocte qua nubunt, omniū stupro patere, qui cū munere aduenerint, & tum cū plurimis concubuisse maximū decus, in reliquū pudicitia insignis est. Nudi sunt Gamphasantes, armorumque omniū ignari: nec vitare sciunt tela, nec iacere, ideóq; obuios fugiunt, neque aliorū quàm

quibus idem ingenij est, aut congressus, aut colloquia patiuntur. Blemmyis capita absunt, vultus in pectore est. Satyris præter effigiem, nihil humani. Ægipanum quæ celebratur, ea forma est. Hæc de Africa.

A N N O T A T I O N E S

In Caput VIII.

Inde ad Catabathmon Cyrenaica prouincia est] *Inde hoc est ab Aris Philenorum, Catabathmos descensus est siue decliuis regio ait Mela, Cyrenaicam prouinciam initium sumere ab Occidente ab aris philenorum usque ad Catabathmō i. usque ad principium descensus in Aegyptum, hæc regio originem duxit à græcis propterea populus in ea Olim loquebatur græce. hinc est, ut tot viri illustres, & perquam docti ex illa prodierunt possem eorum catalogum referre sed non est instituti mei. Ammonis Oraculum] ab hoc loco usq; ad illū in litore promontoria sunt, omnia scaten fabulis sumptis ex Herodoto mēdaciōrū parente. In litore promontoria sunt] antequam de promontoriis dicam hæc regio Cyrenaica hodie dicitur Corena, quo nomine etiam oppidum Cyrene hodie vocatur, Zephyrion & Naustatmos] Duo promontoria, quæ portum faciunt non satis tutum qui & Naustatmos quoque vocatur, quamquam dictus fuerit à nauium statione, Paretonius portus] portus magnus & eiusdem nominis olim ciuitas amplissima, Vrbes Hesperia, Apollonia, Ptolemais. Arsinoc] Hesperia vulgo Bernic. Apollonia hodie Bonadria. Ptolemais nunc Tolometa. Arsinoc nostro seculo Trochava. Atque vnde terris nomen est Cyrene] hodie Corena in mediterraneis. Hæc regio nō usque adeo est frequentata ob sterilitatem & quia arenosa est Tolometā ab iis, qui in Alexandriam nauigant, frequentatur ut recentem aquam dulcē haurire ex puteis possint. Proximis nullæ quidem vrbes stant] lege hoc modo, proximis nullæ quidem vrbes stata, tamen domicilia sunt. hoc vocabulo utitur sæpissime Mela, veluti primo capite libri secundi, habet Mela in hunc modum. Vagi Nomades,*

mades, pecorum pabula sequuntur, atque ut illa pecori durat, ita diu statam sedem agunt.

PARTICVLARIS ASIÆ
descriptio Ægyptus. Cap. 9.

ASiæ prima pars Ægyptus inter Catabathmon & Arabas, ab hoc littore penitus immissa, donec Æthiopiam dorso cōtingat, ad meridiem refugit. Terra expers imbrium, mirè tamen fertilis, & hominū aliorumque animalium perfecunda generatrix. Nilus efficit, amniū in nostrū mare permeantium maximus. Hic ex desertis Africę missus, nec statim nauigari facilis, nec statim Nilus est: & cū dieu simplex sæuisque descendit, circa Meroën latè patentem insulam, in Æthiopiã diffunditur, alteraque ex parte Astaboras, altera astapus dictus est. Vbi rursus coit, ibi nomen hoc capit. Inde partim asper, partim nauigia patiēs, in immanem lacum deuenit: ex quo præcipiti impetu egressus, & Tachempso alteram insulã amplexus vsque ad Elephantidem urbem Ægyptiã atrox adhuc feruensque decurrit. Tum demum placidior, & iam penè nauigabilis primū iuxta Cercasorum oppidum triplex esse incipit: deinde semel iterumque diuisus, ad Delta & Metilin it per omnem Ægyptum vagus atque dispersus, septemque in ora se scindens, singulis tamen grandis euoluitur. Non pererrat autem tantum eam, sed æstiuo sydere exundans etiã irrigat, adeò

efficacibus aquis ad generandum alendúmque,
 vt præter id quòd scatet piscibus, quòd hippo-
 tamos, crocodilòsque vastas belluas gignit, glebis
 etiam infundat animas, ex ipsaque humo vitalia
 effingat. Hoc eo manifestú est, quòd vbi sedauit
 diluuiá, ac se sibi reddidit per humentes campos
 quædam nõdum perfecta animalia, sed tum pri-
 mùm accipientia spiritum, & ex parte iam for-
 mata, ex parte adhuc terrea, visuntur. Crescit por-
 rò, siue quòd solutæ magnis æstibus niues, ex im-
 manib⁹ Æthiopiæ iugis largius quàm ripis accipi
 queant, defluunt: siue quòd sol hyeme terris pro-
 pior, & ob id fontem eius minuens, in estate tunc
 altius abit, sinitque integrú, & vt est plenissimus
 surgere: siue quòd per ea tempora flantes Etesiæ,
 aut actas à septentrione in meridiem nubes, su-
 per principia eius imbre præcipitant: aut venienti
 obuij aduerso spiritu, cursú descédētis impediūt:
 aut arenis, quas cum fluctibus littori applicant,
 ostia obducunt, fitque maior: vel quòd nihil ex
 semet amittit: vel quòd plus quàm solet, accipit:
 vel quòd minus quàm debet, emittit. Quòd si est
 alter orbis, suntque oppositi nobis à meridie An-
 tichthones, ne illud quidem à vero nimiũ absces-
 ferit, in illis terris ortum amnem, vbi subter ma-
 ria cæco alueo penetrauerit, in nostris rursus e-
 mergere, & hac re solstitio accrescere, quòd tum
 hyems sit vnde oritur. Alia quoque in his terris
 mira sunt. In quodá lacu Chemnis insula, lucos
 syluásque

syluâsque & Apollinis grande sustinens templû,
 natat, & quocûque venti agunt, pellitur Pyrami-
 des tricenum pedum lapidibus extructe, quarum
 maxima (tres namque sunt) quatuor ferè foli iu-
 gera, sua sede occupat: totidem in altitudinem eri-
 gitur. Mœris aliquando campus, nunc lacus, vi-
 ginti millia passuû in circuitu patens, altior quàm
 ad nauigandum magnis onustisque nauibus satis
 est. Psammetichi opus Labyrinthus, domos mille
 & regias duodecim perpetuo parietis ambitu am-
 plexus, marmore extructus ac tectus, vnum in se
 descensum habet, intus penè innumerabiles vias,
 multis ambagibus huc & illuc remeantibus: sed
 continuo anfractu, & sæpe reuocatis porticibus
 ancipites, quibus subinde aliû super alios orbem
 agentibus, & subinde târùm redeunte flexu, quã-
 tû processerat, magno & in explicabili tamen er-
 rore perplexus est. Cultores regionum multò ali-
 ter à cæteris agunt: mortuos fimo obliterati, plâgunt:
 nec cremare, aut fodere fas putât: verùm arte me-
 dicatos, intra penetralia collocât. Suis literis per-
 uerse vtuntur. Lutum inter manus, farinam calci-
 bus subigunt. Forum ac negotia, fœminæ: viri,
 pensa ac domos curant: onera illæ humeris, hi ca-
 pitibus accipiunt. Parentes cùm egent, illis neces-
 se, his liberum est alere. Cibos palâm, & extra sua
 tecta capiunt: obscœna intimis ædium reddunt.
 Colunt effigies multorum animalium, atque ipsa
 magis animalia, sed alij alia, adeò vt quædam eo-

rum etiam per imprudentiam interemisse, capitale sit: & vbi morbo aut fortè extincta sint, sepelire ac lugere solenne sit. Apis populorum omnium numen est: bos niger, certis maculis insignis, & cauda linguâque dissimilis aliorum: rarò nascitur, nec coïtu pecoris (vt aiunt) sed diuinitus & cælesti igne conceptus, diésque quo gignitur, genti maximè festus est. Ipsi vetustissimi (vt prædicant) hominum, trecenos & triginta reges ante Amasin, & supra tredecim millium annorum ætates certis annalibus referunt: mandatūque literis seruant, dum Ægyptij sunt, quater cursus suos vertisse sydera, ac solem bis iam occidisse, vnde nunc oritur. Viginti millia vrbium Amasi regnante habitarunt, & nunc multas habitant. Earum clarissimę procul à mari, Saïs, Memphis, Syene, Bubastis, Elephantis, & Thebæ, vtique (vt Homero dictum est) centum portas, siue (vt alij aiunt) centū aulas habēt: totidem olim principum domos: solitasque singulas, vbi negocium exegerat, dena armatorum millia effundere. In littore, Alexandria Africæ contermina. Pelusium Arabiæ ipsas horas secat. Canopicum, Bolbiticum, Sebenniticum, Mendesium, Pathmiticum, Tanicum, Pelusiacum, Nili ostia.

A N N O T A T I O N E S.

In caput. I X.

Asiæ prima pars Ægyptus] Ægyptum alij partem Africæ esse existimarunt, alij Asiæ: quidam mediam Asiæ fecerunt,

cerunt, mediam Africæ propterea quod Nilus per mediam interflueret. Mela Asiæ partem facit, sequutus Herodotum magistrum suum. Propterea admonendi sunt lectores, ut cum legerint hoc caput: sciant totum esse Herodoti, per pauca namque sunt Strabonis. Lego apud probatos autores Aegyptum esse donum Nili propterea quod aqua ipsæ Nili suo fluxu attulerunt tantum limi ut postea fieret terra habitabilis, quæ irrigaretur Nilo, Duo ex Veteribus geographis peragrarunt Aegyptum, Herodotus, & Strabo: sed Strabo partem Æthiopiæ vidit. Nilus efficit, Amnium in nostrum mare permeantium maximus, hic ex desertis Africæ missus] Hæc fuit opinio Iubæ regis, ut Nilus oriretur ex montibus Mauritanicæ versus Occidentem, quod probat Mela, alij dixerunt Nilum ortum habere in montibus Lunæ, alij in parte illa meridionali, quæ vergit ad Polum antarcticum. Sacra nostra scriptura ait Nilum circumire omnem terram Æthiopiæ, unde possum colligere, Nilum ortum habere in ultima parte Æthiopiæ contraria nostro hemisphærio, dicant quicquid volent Iuba & alij, Moyses multo melius nouerat ortum Nili omnibus istis geographis ethnicis, nam ipse longo tempore fuerat in Aegypto, & deus reuelauerat ei ortum eius, quare malo cum sacris litteris dicere Nilum oriri ex ultimis partibus Æthiopiæ, quam cum Iuba ethnico & aliis ex montibus lunæ & ex Mauritanicæ: hæc de ortu Nili in zona nobis contraria, De fluxu dicendum nobis est. Et cum diu simplex sæuisque descendit] si sæuis quomodo simplex, dicam, ibi sæuis dicitur magnus, simplex, nõ diuisus, Circa Meroen latè patentem insulam] Meroe insula Nili ubi primū Nilus non iam simplex sed diuisus fluit. Meroe à Cambysis sorore, dicta Meroe. In Æthiopiã diffunditur.] .i. ibi non iam simplex & indiuisus sed planè in duas partes diuisus in Æthiopiam diffunditur. Dicit Mela Nilū diffundi circa Meroeam insulam, quasi vero antea non diffusus esset, dixi Melam pro diuidere accepisse diffundere, et ita est, nam antea ut dixit simplex fluebat. Alteraq; ex parte Astaboras: altera Astapus dictus est] Astaboras in sinistro latere, Astapus in dextro, quæ duo latera cingunt insulam Meroem. Astaboras dictus est, quasi ramus aquæ venientis è tenebris. Astapus vero aqua latens. Vbi rursus

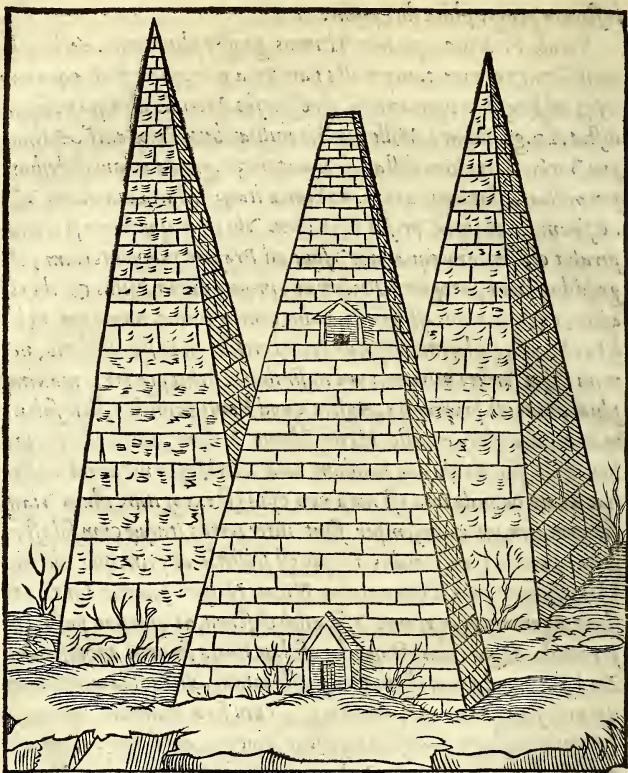
coit ibi nomen accipit.] *nomen. f. Nili nam in diuisione amittit nomen Nili, in coniunctione rursus recuperat.* Immanē lacum] .i. magnum hoc vocabulo saepe utitur Mela pro ingenti & immenso. Et Tachempso alterā insulam amplexus] a Meroe totus continuus Nilus fluit, inde rursus diuiditur & Tachempso insulam complectitur, huius insulae partem mediam occupant Aethiopes, partem autem alteram Aegyptij haec Herodotus. Vtque ad Elephantidem urbem Aegyptiam] Elephatis urbs & insula. Iuxta Cereasorum oppidum] Cereasorum lege sine o, sed tantum cum. o. ut sit nomen oppidi & non populorum. graeci dicerēt nequā & Geor. Triplex esse incipit] in tres diuiditur partes. Deinde semel iterumque diuisus] .i. bis diuisus. Ad deltam & Metilin it per omnem Aegyptum vacuus atque dispersus] Nilus cum ad Memphin urbem fluit, ibi se in septem partes diuidit, quae vocantur ostia Nili, quae diuisio formā habet, Δ. apud graecos ita ut sit triangulus, cuius basis sit in Ostiis fluminis, & conus apud Memphin. Septemque in ora se scindēs, singulis tamen grandis euoluitur] compertum est nostro seculo quod praeter tria ora, omnia alia sunt non magni momenti, Pelusiaticum vnum est, alterum Canopicum, Tertium Heraclioticum. quod aequale faciunt Canopico vicino, in Pelusiaco est Pelusium oppidum hodie dictum, Damiatia, de quo dicam in fine huius capituli. Sed Aestiuo sydere] Magna fuit disputatio de cremento & decremento Nili apud veteres, usque adeo ut videre videatur Strabo tantam operam tantumque sudorem in hoc argumento ab illis impensum fuisse. Herodotus citat friuolas quasdam sententias, quas hic repetit Mela, sunt, qui in cremento Nili astronomicantur, alii confabulantur, Denique omnia incerta relinquuntur.

De cremento Nili in media estate.

Licebit mihi per beneuolos lectores meam sententiam in re tam perspicua ac clara dicere quando alij tam libere & tam prolixè suā ob omnium oculos posuere, nec velim putent, qui mea legent, opinione mea absolutam esse quaestionem esset hoc hominis plane ridiculi, & qui multum sibi placeret, tantum in dicabo quid in hoc instituto

instituto geographice dici possit.

Seculo Ptolemæi qui fuit ultimus geographus tota Aethiopia nondum erat cognita, tantum illa pars nota erat, quæ est ab æquatore usque ad Prasum promontoriū, quæ versus Meridiem ab æqui noctiali distat, 20. gradibus, i. Mille ducetis milliaribus. Finis autem Aethiopiæ versus Meridiem distat ab æquatore 36. gradibus qui distributi per milliaria faciunt, 2160. milliaria itaque distantiæ æquatoris usque ad finem Aethiopiæ versus Meridiem ubi est caput bonæ spei exuperabit distantiam æquatoris usque ad Prasum promontorium, 16. gradibus terræ, incognita Ptolemæo, in qua oritur Nilus & ibi est æstas, quando nobis est hyems, nobis contra euenit nam cum nobis est æstas illis est hyems, si igitur Nilus crescat in nostro solstitio, nemini debet videri mirum, cum in finibus Aethiopiæ tunc maxime pluat, nam est propinqua Austro, quod Pomponius hic dicit sub ire maria cæco aluco ex alio Hemispherio Nilum fluere in Aegyptum hoc dixit suo seculo quo nondum tota Aethiopia nota erat nostra hac ætate quando tota est nota non opus est excogitare illam viam subtermarinam, nam semper fluit inter terras Itaque cum sol est in primo puncto Cancræ nobis, in quo est solstitium in principio alterius Hemispherij pluit unde augetur Nilus. Neque opus erat tanta torsione ingemorum in re non usque ad eam obscura, ut quæ non possit comprehendere. Quare non est quod post hac tanta sit opus inquisitione. De Iuba, quod aiunt illum peragrassse totam Aethiopiam, nescio an daturus sim fidem tanto mendacio, cum fera animalia venenosa & prodigiosa & malefica infestent viatores, quod aiunt illum accepisse ab iis qui ibi agunt Nilum crescere in parte quadam Mauritanie hoc venit in dubium, Crescit porro]omnia ista quæ sequuntur sunt Herodoti sed ultima sententia est nostra. Alia quoque in his terris mira sunt] ab hoc loco usque ad illud pellitur, sunt nugumenta impudentissima. Pyramides tricenum pedum lapidibus structæ] ita lege & non extructæ, quod si placet legere extructæ non laboro, Quatuor ferè soli Iugera] Iugerum complectitur ducentos pedes, quatuor Iugera constabunt ex. 800. pedibus.

Pſammeticus opus Labyrinthus] Pſammeticus rex fuit
 Aegypti, is cœpit conſtruere labyrinthum, ſed nõ ſolus abſoluit, ſed
 alij duodecim poſtea reges in Mœri campo: nam tunc Mœris non
 erat lacus. Anfractu] flexus ex V arrone. Artē medicatos] balſa
 mo, vel alius aromatis ne putreſcant & corrûpantur, Suis literis
 peruerſe vtuntur] nam ſcribût, vt hebræi, à dextra ad ſiniſtram
 Antè Amafiſim] Amafiſis rex fuit Aegypti, ſed ante illũ fuerũt
 330. reges, Primus rex fuit Mena, poſt deos reges, Poſt Menã Nitõris
 regina inde Mœris, poſt hũc Seſoſtris, quem ſequutus eſt Pheron, ab
 hoc Pherone caco, Memphis proteus, poſt Proteum regnauit Rham-

simus inde Cheops, ab isto Chephrenis, à quo Mycerinus, post quem
 Asichis. Deinde Anysis post quem Amyrtæus, postea Sethon, po-
 stremus fuit Orus post Orim, Amasis, primus postea sequutus est
 Psammiticus, cui successit filius nomine Necus in huius locum suffe-
 ctus est Psammis, huic filius eius Apries, hinc Amasis felix ille cu-
 ius hic fit à Pomponio mentio, Ab illo Mena primo rege vsque ad
 Amasim istum trecentos & triginta fuisse reges aiunt Aegyptij, at
 ego primores & rerum gestarum gloria per celebres recensui. Tre-
 decim millia annorum] ex eorum abdita supputatione. Vigin-
 ti millia vrbium Amasi regnante habitarunt] nunquam,
 dictum aut scriptum est, nugamentum tam insolens, quam dicere,
 aut scribere Aegyptum complexam fuisse viginti millia vrbium,
 nam neque Hispania neque Gallia minus Germania possent com-
 mode esse capaces tot vrbium, cum vnaquæque illarum regionum
 sit triplo aut quadruplo maior Aegypto. horrèda mèdacia Hero-
 doti & infanda nec non indigna tanto viro, Earum clarissimæ,

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

Sais Memphis, Syene, Bubastis, Elephantis, & Thebæ] Sais oppidum intra Delta, in cuius templo Minerva colitur, Memphis hodie messer in ipso cono delta versus Occidentem. Syene, non seruat Ordinem Mela nam Syene est vltima ciuitas Aegypti versus Meridiem Bubastis Metropolis in delta. Elephatis iuxta finem Aegypti versus Meridiem et Thebæ versus Meridiem oppidū olim ingens & florens. Solitalque singulas vbi negotium exegerat dena armatorum millia effundere] De portis loquitur Thebarum, nam Thebis centum erat portæ. sed illud iam non possunt aures audire singulas videlicet portas dena armatorum millia potuisse effundere, qui enim potest fieri, vt decies centena millia hominum armatorū possent ex vna ciuitate egredi tantam enim summam complent centies dena millia propterea dixi in prioribus meis annotationibus, locum istum esse tam apud Herodotum quā apud Melam vt ostendi ex Homero mendosum, Ita habet Homerus nono Iliados] οὐδ' ἔς ἐς ὄρχομεν,

Ποτινός τε, οὐδ' ὄρχομεν,

Ἀγυπτίας, ὅτι πλείω δόμοις ἐν ἡμίματι κείτεις,

Αἱ δ' ἐκατόμυλοι εἰσι, δεικνύσθαι δόξαν ἐκείνη,

Ἄνερες ἐξοιχνεύσθαι σὺν ἱπποισὶ καὶ ὄρχομεν. res mira quod Hermolaus vir doctissimus & qui vt ex eius scriptis possumus intelligere multa legerat, hunc locum praterierit & non viderit δεικνύσθαι ducentos significare & non denos, age omitto Hermolaum quid dicā de Camerte Vadiano & aliis, qui hunc locum reliquerūt intactum quando quaeso δεικνύσθαι, dena millia. significauit, neque aliud fuisse in causa putarim, quam quod maiorem rationem habuerint ostentationis eruditionis suæ quam castigationis libri, quam ego maxime præ oculis habeo, legendum igitur est, ducentos armatos milites effundere. Alexandria] nota est metropolis iam totius Aegypti emporium maximum mercatorum nomen retinet. Pelusium] nomē ὀστii & oppidi nunc dicti Damiatæ.

A P P E N D I X.

Olim vniuersa Aegyptus floruit sub variis regibus diuersorum nominum vsque ad Ptolemæos iam vere ethnicos nam Pharaones admodum pauci fuerunt. Ptolemæi longo tempore durarunt, vsque ad

ad Romanorum imperium, Inde perfracto romano imperiões ægyptia peruenit ad Agarenos Arabiæ felicis, quorum princeps vocatus fuit Sultanus, & alij sequentes quoque vocati sunt Sultani, mahumetani omnes, regnarunt multis annis donec à Turcis expugnati fuerunt: possidet iam totam Ægyptum Solymanus Turca, relicto ibi gubernatore, qui Baxa Ægypti vocatur, Solebant quondam cum Sultani regnabant & Rhodus floret ex aquis Sextiis vulgo aygues mortes quot annis bis ad Alexãdriam navigare mercatores: multi Lugdunenses, Auinionenses, & sæpe eueniebat, vt nauis magna Rhodiana veherentur, ex hac navigatione magnam sibi comparabant mercatores copiam aromatum & aliarum rerum, quas in Prouinciam exportabãt, magno incrementõ Galliarum. Veneti hæc navigationem sibi vsurparunt, in qua non magnum fecerunt questum, propter navigationem, Portugalesium. Pelusiacum ostium habet prope Damiatam ductam olim Pelusium oppidum satis celebre, Gaguinus ait Damiatam oppidum vocatum fuisse olim Helio-
polin, quod planè sementum est, hoc oppidum expugnatum fuit à rege diuo Ludouico in expeditione Hierosolymitana. Verum cum in descriptione Ægypti meminerit Mela Memphis & aliarum celebrium ciuitatum miror quod non fecerit mentionem Babylonie Ægypti, nunc Cayrum est ciuitas nõ tam magna quam fertur esse valet tamen populo, & ab exteris valde frequentata, quod autem videatur magna faciunt latissima suburbia in quibus domus sunt inuicem separate ab hac ciuitate vocantur Sultani sultani Babylonie, neq; est illa Babylonia Chaldeorũ quam erexit Semiramis.

Arabia. Cap. X.

Arabia hinc ad Rubrum mare pertinet, sed illic magis læta & ditior, thure atque odoribus abũdat: hinc, nisi quã Casio mōte attollitur, plana, & sterilis. portum admittit Azotum, suarum mercium emporium: quã in altũ abicit, ad eò ædita, vt ex summo vertice à quarta vigilia ortum solis ostendat.

Arabia hinc ad Rubrum mare pertinet] hinc. i. à Pelusio ostio, lectio ista dubia mihi videtur, nã si Mela loquatur de Universa Arabia, clarum atque apertum est Arabiã desertam non pertinere ad mare rubrum, sed potius ad Iordanem intuere chartam & descriptionem, Petraea Arabia & felix haud dubie pertinet ad mare rubrum: Quare hic tantum loquitur de duabus Arabiis ut ita loquamur. Sed illic magis læta & ditior] Sed illic. i. ad mare rubrum est felix & vocatur Arabia felix, Hic vero] i. in Arabia Petraea plana & sterilis. Portum admittit Azotum] in primis Azotum vel Azotus neque Arabia Petraea est, neque felix, nam est oppidum Idumaea: Quid ergo sibi vult Mela, cum dicit portum admittit Azotum, existimo Melã voluisse, dicere propinquorem portum Arabiae Petraeae esse Azotum, à quarta vigilia] i. hora secunda à media nocte.

Corollarium.

Sed quia hic tantum de littoralibus & maritimis regionibus loquitur, dicam nonnulla de Arabia Petraea cuius in hoc loco facit mentionẽ Mela, nã de felici idẽ Mela meminit in tertio. Hæc Arabia Petraea Nabathea regio antea dicta magna regio est & montuosa & arenosa nihil illustre habens, quam quod filij Israel quadraginta annis ibi manserunt, tantum est vnum celebre oppidum Petra, unde petraea: ibi est mons Sina, mons Seir, Abarim mons, Hermon mons. populi Moabita, Ammonita, Aedomita, fluij non sunt, præter vnum Torrentem nomine Zared, & iuxta terrã promissionis Arnon fluius, multæ sunt & variae gentes veluti Amorrhæi, solitudines pleraque, ut sunt Matthanae solitudo, Cade-moth solitudo, & alia: reliqua dicentur in descriptione Syriae.

SYRIA late littora tenet, terrásque etiam latius introrsus, aliis aliisque nūcupata nominibus. Nam & Cœle dicitur, & Mesopotamia, & Damascene, & Adiabene, & Babylonia, & Iudæa, & Sophene. Hinc Palestina est, quæ tangit Arabas cum Phœnice: & ubi se Ciliciæ cōmittit, Antiochia olim ac diu potens: sed cū eā regno Semiramis tenuit, longe potentissima. Ex operibus certe eius insignia multa sunt: duo maximè excellunt, constituta vrbs miræ magnitudinis Babylon, ac siccis olim regionibus Euphrates & Tigris immissi. Ceterum in Palestina est ingens & munita admodum Gaza (sic Persæ ærariū vocant) & inde nomen est, quod cum Cambyfes armis Ægyptum peteret, huc belli & opes, & pecuniam intulerat. Est non minor Ascalon. Est Ioppe ante diluuium (vt ferunt) condita, ubi Cephæa regnasse eo signo accolæ affirmant, quòd tulum eius fratrisque Phinei, veteres quædam aræ cum religione plurima retinent: quin etiam rei celebratæ carminibus ac fabulis, seruataque à perseo Andromadæ clarum vestigium, belluæ marinæ ossa immannia ostentant.

ANNOTATIONES

In caput. XI.

Syria late littora tenet] Syria olim Asiria fuit & ex sententia Pomponij protendebatur vsque ad Tigrim, quod constat ex
K ij

eo quod arbitratus est Sophenem, & Adiabenum regiones Ultra Tigrim esse Syria, Claudius Ptolemaeus angustiore[m] fac. t. Syriam & alij omnes geographi, quare verisimile est habuisse hæc Melam ex aliquo vetusto autore, quem voluit imitari & recte quidē propterea dixit, Syria late littora tenet. i. Syria à lacu illo Serbonico. Vel Serboni de vsque ad Amanum montem obtinet regionem maritimam latam, terrasque etiam latius introrsus]. i. Vt Syria habet totam regionem maritimam latam, ita & mediterraneā, aliis aliisque nuncupata nominibus] habet inquit varias regiones variis etiam nuncupatas nominibus. Nam & Cœle dicitur, & Mesopotamia, & Damascene, & Adiabene, & Babylonia, & Iudæa, & Sophene] Nam & Cœlo Syria dicitur. i. caua Syria, & Mesopotamia adde Syria. & Damascena Syria, & Adiabene Syria & Babylonia Syria, & Iudæa Syria, & Sophene Syria ista nomina varia habet ex prædictis regionibus, non ex ciuitatibus, nam præfata nomina sunt regionū. Hinc palestina est, qua tangit Arabas cū Phœnice] dixit de regionibus mediterraneis quas complectitur Syria, nunc redit ad maritimas, & ait, hinc Palestina est. i. ex his mediterraneis sequitur maritima Palestina qua tangit Arabas cum Phœnice. i. inter Arabas & Phœniciam, Et vbi se Cilicia committit Antiochia] Antiochia hic intelligitur regio nam antea semper loquutus est de regionibus, & nunc de regione Antiochena. Olim ac diui potens] in illa dictione Antiochia debet esse periodos & addi punctus periodus. tunc postea de eadem Syria sequatur illa verba olim ac diu potens. i. Syria ipsa olim ac diu potens, nec debent referri ad Antiochiā sed ad Syriam. Sed cum eam regno Semiramis tenuit potentissima] i. cum hoc regnum Syria Semiramis tenuit potentissima fuit Syria, Ex operibus certe eius insignia multa sunt, duo maxime excellent] sunt qui volūt illud eius referri ad Syriā, ut ita legamus, ex operibus certe eius videlicet Syria & non Semiramidis, mihi locus est ambiguus, interim tamen circa iniuriam doctorum vivorum et inuidorum dicam mihi aridere hæc sententiam, quod facile colligo ex antedictis. Mela enim post illa verba longe potentissima loquitur de Syria, nam statim sequuntur verba, ex operibus certe

certe eius. s. Syria potentissima. Gaza] nomen Theauri & oppidi
in Idumæa, Afcalon & Ioppe] duo hæc oppida sunt in Idumæa.

Accessio.

Tota hæc Syria hodie dicta est Suria, præsertim illa mediterranea cuius meminimus, regiones habet introfus. i. in mediterraneis. Cœle Syria. i. caua Syria inter libanum & antelibanum montes, & tota illa regio, quæ est inter illos duos montes vocatur Damascena, à Damasco opulentissima hodie vrbe, hanc urbem frequentant christiani mercatores præcipuè ligures & florentini, in hac regione fuit creatus Adam ex limo terræ. Hæc ciuitas habitatur à variis sectis mahumetanis nõ aliter quam Europa quæ à variis sectis christianis incolitur. Sunt enim græci christiani aliter quam nos viuentes, sunt apud præstum Ioannem in Aethiopia sub Aegypto christiani alij, aliam vitæ suæ christianæ rationem habentes. Damasci vero sunt Mahumetani à cingulo vsq; ad pedes, alij à cingulo vsq; ad caput et alie multæ hominũ varietates. Mesopotamia regio est illa, quæ inter duos maximos fluuios sita est Euphratem & Tigrin, inde dicta mesopotamia à μέσος quod latinis dicitur fluuius, et mesos media. i. media inter duos fluuios, metropolis huius regionis fuit Babylon dicam postea, Adiabene est ad Tigrin fluuium, viuunt Adiabeni utcumque christiani habent vnum præcipuum pontificem, quem vocant Catholicam. & Babylonia intellige regionem refert dicere Babylon aut Babyloniã, nam Babylon est ciuitas, Babylonia vero est regio, in ea regione est Babylon condita à Semiramide, quam interfluit Euphrates fluuius, nunc ciuitas dicitur Baldac. Iudæa nota est in Palestina, interea velim lectores meorum sudorum admonere, vt quando audierint aut legerint aliquid de Iudæa sciant veteres omnes vocasse totam palestina[m] Iudæam, nam omnes erant Iudæi, postea tota Palestina diuisa est in sex regiones, duas galileas, Idumeam, Iudæam, Samariam, & regionem Trans Iordanem omnes has terras possidet Solymanus Turca. Sophene regio est ultra Tigrin fluuium versus Orientem, in hac regione sunt suo more christiani & habent suum catholicam vt dixi pontificem summũ. Palestina antea dicta fuit Philistina, à populis Philisteis,

Et tantum Olim Idumæa dicebatur philistina propter quinque illas ciuitates, *Gazam, Accaron, Azotum, Geth. & Ascalon*: sed postea libuit maioribus nostris omnes illas quinque regiones quæ sunt inter Arabiam et Phœniciam, vocare palestina: quo argumento tamen id fecerint nescio, vicumque sit, istæ sex regiones datæ & distributæ sunt tribubus filiorum Israel, quemadmodum dicam regionem hanc vniuersam solebat Sultanus possidere, nunc vero Solymanus Turca, & præter Ioppen nihil est in ea, quod ad oppida attinet celebre, est enim Ioppe, nunc Iassa portus peregrinorum christianorum ad. S. Sepulchrum domini euastiū, oppidulum d. ceres paruis domunculis more turcarum habitatum. Ramatha nihil iam est, nisi tantum pagus vilissimus: in summa omnia illa oppida artificiosissime edificata in Palestina magnis ac assiduis bellis passa sunt ruinam, & bona eorum pars funditus deleta & redacta ad summam miseriam, omnia in ea quæ visu digna erant sunt vel lapidibus vel aquis vel terra obruta, imo in Hierosolyma vix vnus aut alterum est vestigium antiquitatis & illius Hierosolymæ triumphantis, pars quædam visitur templi, &c. vt aiunt, locus sepulchri sunt: rerum vices non possunt omnia esse perpetua, præcipue illa quæ de Hierosolyma Christus prædixerat ipse agens inter nos, & factus homo, & ante quam fieret homo per os prophetarum. Dicam alia multa postea in declaratione chartæ terræ Sanctæ. Quod ad Phœniciam attinet, duo illa oppida Tyrus & Sydo passa quoque sunt ruinam, dicam sequenti capite.

Phœnicia. Caput. XII.

PHœnicen illustrare Phœnices, solers hominū genus, & ad belli pacisque munia eximium. Literas, & literarum operas aliasque etiam artes, maria nauibus adire, classe configere, imperitare gētibus, regnum præliūque commenti. In ea est Tyros, aliquando insula, nunc annexa terris: defecit, quando ab impugante

gnante quondam Alexandro iacta sunt opera. Vicitenent vltiora, & adhuc opulenta Sidon antequàm à Persis caperetur, maritimarum vrbium maxima. Ab ea ad promontorium Euprosopon duo sunt oppida, Byblos & Botrys: vltra tria fuerunt, singulis inter se stadiis distàtia, locus ex numero Tripolis dicitur: tum Simyra castellum, & vrbs non obscura marathos. Inde iam non obliqua pelago, sed aduersa adiacens, à terra grandem sinum inflexo tractu littoris accipit. Populi dites circumsident, situs efficit: quia regio fertilis, crebris & nauigabilibus alueis fluminum peruia, diuersas opes maris atque terrarum facili commercio permutat ac miscet. In eo prima est reliqua pars Syriae, cui Antiochia cognomen additur: & in ora eius vrbes, Seleucia, Paltos, Beritos, Laodicea, Arados amnésq; inter eas eunt Lycos, & Hypatos & Orontes: tum mons Amanus, & ab eo statim Myriandros, & Cilices.

ANNOTATIONES.

In caput. XII.

Phœniciam illustrare Phœnices] *Mela voluit agere de Phœnicia seorsim, cum tamen sit pars Syriae, neque aliter describit eam nisi eo ipso quod est Syriae particula. Solers hominum genus] Solertes dicuntur homines artium plurimarum inuectores, vt erant Phœnices qui tam pace quàm bello artificiosissimi erant. In ea est Tyros aliquando insula nunc annexa terris, defecit] ego ita puto legendū esse aliquando insula, nunc annexa terris. Defecit quando ab impugnante quondam Alexandro iacta*

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

sunt opera. & est lectio perspicacior, nostro seculo dicitur Sur. O-
 pulenta Sidon] Sidon olim opulenta maritima quidem & apta
 nauium stationibus. Ab ea ad promontorium $\epsilon\upsilon\pi\epsilon\sigma\omega\pi\omicron\upsilon$.]
 ab ea. f. Sidone ad promontorium $\epsilon\upsilon\pi\epsilon\theta\omicron\sigma\omega\pi\omicron\upsilon$. i. belli aspectus. By-
 blos & Botrys] Byblos Saites vulgo. Tripolis] vulgo Tripol en
 Suria. Sunt, qui velint Tyrum & Sidona & Aradum esse tres il-
 las ciuitates, cuius sententia est Plinius. Symira castellum] Ca-
 stellum quidem sed etiam oppidum. Marathos] hodie Margath,
 In eo prima est reliqua pars Syriae, cui Anthiochia cognomen additur]. i. Syriae Antiochena, hinc licet aperte Scire
 in illo capite Syriae in principio Antiochiam sumi non pro vrbe,
 sed pro regione. Seleucia, Paltos, hodie Gibel, Berytos, laodicea,
 Arados] Seleucia dicta vulgo Soldi, Berytos hodie Barut-
 tus, & est portus Damasi, Laodicea nunc Liche. Myriandros]
 intellige oppidum, Orontes fluuius] nunc Tarfaro.

Auctarium.

Vniuersa haec regio maritima, & alia Mediterranea sunt So-
 lymani Turca, cuius nomine quemadmodum in Aegypto est gu-
 bernator nomine linguae suae Baxan & vocatur hodie el Baxan
 de la Suria, Syria maritima est sua natura fertilissima, praecipue
 ea, quae vergit ad Amanum montem, vbi est Antiochia sedes pri-
 ma Petri Apostoli, ciuitas ob fluuiorum amenitatem & Abun-
 dantiam fecunda quamquam Palestina, valet omnibus diuitiis &
 fructibus palmetis, et oleo, & aliis ad hominis victum necessariis,
 Turca vastarunt illam regionem quando intulere bellum aduersus
 Sultanum Aegypti, qui habitant Damasi pendem singuli vnum
 ducatum aureum Turca, itaque si fuerint sex in vna domo sex du-
 catos dabunt singulis annis, Iaffa. Ioppe olim, ditissima est ob ma-
 gnium numerum peregrinorum illuc venientium, habent ibi Turca
 suos asinos ad ducendos Christianos in Hierosolymam & redu-
 cendos ex Hierosolyma in portum Ioppensem, Antiochia ad Ama-
 num montem hodie ditissima est ob interfluentes & praeterfluen-
 tes fluuios, Mesopotamij & Armenij necnon & Babylonij illuc
 veniunt vendendis mercibus, quae illuc important in mediterraneo
 est

est oppidum ditissimum Alepe dictum Iudæis plenum, pendens etiam tributum Turcæ, Baruth oppidum est & portus Damasci satis opulentum ob merces exportatas ex occidente in Damascum, Palestina omnis, distributa est duodecim tribubus Israel, ex institutione Dei, distributio in tribus facta & completa est quando filij Israel appulerunt ad terram promissionis, dicam postea fustissime, Regio transiordanem non usque adeo felix est ob vicinitatem Arabiæ desertæ. De Alepe oppido ditissimo non memineram dicere, quæ de hoc oppido narrauit mihi quidam probus vir portugalsis Antonius de Lorono olim Iudeus nunc Christianus Londini in Anglia, is ex Portugallia profectus fuerat in calicut, postea absolutis negociis suis, quoniam Callebat linguam persicam, missus fuit vnâ cum legato regis Portugallie in Persiam ad regem Persarum, is cum non vellet iterum redire in Portugalliam per mare, accepta publica fide à Sophu rege persarum, penetrauit totam Persiam Chaldeam, Mesopotamiam & Arabiam desertam usque ad Alep. Vbi inuenit quàm plurimos Iudeos, quos rogauit, qui fieret quod illud oppidum esset tam diuus responderunt tantam esse copiam aromatum ex Persia in illud oppidum importatam ut totum oppidum esset ditissimum, nam tota Syria maritima in Alepem conueniebat.

Cilicia. Caput. XIII.

 T in recessu intimo locus est magni aliquando discriminis fusorum ab Alexandro Persarum, fugientisq; Darij spectator ac testis: nunc ne minima quidem, tunc ingenti vrbe celebris: Issos fuit, & hac re sinus Issicus dicitur. Procul inde Amanoides promotorium, inter Pyramum Cydnúmq; fluuios iacet. Pyramus Isso prior, Mallon præterfluit. Cydnus vltra Tarsum exit. Deinde vrbs est, olim à Rhodiis, Argi-

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

uisque, post Piratis, Pompeio assignante, possessa, nunc Pompeiopolis, tunc Soloë. Iuxta in paruo tumulo Arati poetæ monumentū, ideo referendum, quia ignotum, quam ob causam iacta in id saxa diffiliunt. Non longè hinc Corycos oppidū, portu, saloque incingitur, angusto tergoe continenti adnexum. Suprà, specus est, nomine Corycius, singulari ingenio, ac supra quàm vt describi facilè possit, eximius. Grandi nanq; hiatu patens, montem littori appositum, & decem stadiorum cliuo satis arduum, ex summo statim vertice aperit. Tunc altè demissus, & quantū demittitur amplior, viret lucis pubentibus vndique, & totum se nemoroso laterum orbe complectitur: adeò mirificus ac pulcher, vt mentes accedentium primo aspectu consternat: vbi contemplati durauere, nō satiet. Vnus in eum descensus est, augustus, asper, quingentorum & mille passuum, per amœnas umbras, & opaca syluæ quiddam agreste resonantis, riuus hinc atque illinc fluitantibus. Vbi ad ima peruentum est, rursus specus alter reperitur, ob alia dicendus. Terret ingrediētes sonitu cymbalorum, diuinitus & magno fragore crepantium. Deinde aliquandiu perspicuus, mox & quo magis subitur obscurior, ducit ausos penitius, altèque quasi cuniculo admittit. Ibi ingens amnis ingenti fronte se extollens, tantummodò se ostēdit: & vbi magnum impetum breui aluco traxit, iterum demersus absconditur. Intrà spatium est
magis

magis quàm vt progredi quispiam aufit, horribile, & ideo incognitum. Totus autem augustus, & verè sacer, habitariq; à diis & dignus & creditus. Nihil non venerabile, & quasi cum aliquo numine se ostentat. Alius vltra est, quem Typhoneũ vocant, ore angusto, & multum (vt experti tradidere) pressus, & ob id assidua nocte suffusus, neq; vnquam perspici facilis: sed quia aliquando cubile Typhonis fuit, & quia nunc dimissa in se confestim exanimat, natura fabulæque memorãdus. Duo deinde promontoria sunt, Sarpedon, finis aliquando regni Sarpedonis, & quod Ciliciam à Pamphilia distinguit, Anemurium: interque ea Celendris, & Natidos Saniorum colonix: sed Celendris Sarpedoni propior.

ANNOTATIONES

In Caput. XIII.

At in recessu intimo locus est] *in sinu issico, locus: ille est pars montis Amanus ex qua Alexander prospiciebat Dariũ fugientem.* Nunc ne minima quidem, tunc ingenti vrbe issos fuit] *lege nunc vero, fuit Issos deleta: sed miror, quod hic non meminerit huius nominis Cilicix, nam Geographi & illi peritissimi aiunt dictam fuisse Ciliciam à Cilice Phœnice Agenoris filio, dicta fuit olim Hypachia, Amanoides] porta sunt Amanus montis vbi finitur Amanus mons & ibi quoque est promontorium Pyramus Isso prior Mallon præterfluit] lege propior, Mallon nunc Malo. Tarsus] nunc Tarso, patria educationis Pauli apostoli: sed non eius natiuitatis, nam natus est in Iudæa in oppido Giscali. Lucis pubentibus]. i. virentibus. Contemplati durare]. i. deposuerunt metum & illam consternationem quam*

primo contrahunt aspectu. Penitus] ita legebatur in meis primis
lectionibus interim auditoribus excipieñibus ex me annotatiuiculas
visum est mutare locum & pro penitus, penitius reponere. Quem
Typhoneum vocat] lege Tryphoneum, ut dicā postea. Cubi-
le Tryphonis fuit] ita legendum, is Tryphon nomine proprio
Diodorus vocabatur cognomēto Tryphon. Dignus & creditus]
vide an melius legeretur dictus ac creditus, Anemurium & Sar-
pedon] duo sunt promontoria, quæ complectuntur partem illam
Ciliciæ vocatam Tracheam. i. asperam. Anemurium promonto-
rium est, quod Ciliciam à Pamphylia distinguit.

Corollarium.

Cilicia olim diuidebatur in Ciliciam asperam, quæ est inter duo
promontoria Sarpedona et Anemuriū, & Campestem, quæ est à
Sarpedone vsque ad Amanum mōtem. Hac regio fuit olim latiss-
sima nam protendebatur vsque ad Pelusium Nili Ostium, cuius
ditionis, posteaquam Turca occupauit, habuit rationē maximam,
nam Bassanum præposuit insignem toti Ciliciæ & Syriæ, non
est regio vsque adeo fertilis, plus enim habet iocunditatis quàm fer-
tilitatis, ob egregios fluuios. In hac regione præter Tarsum, non est
quod sit admiratione dignum, Cæterum oppida istius regionis ob
propinquitatem exercent mercaturam cum Cypriis vicinis, nam
non est illis aliunde prouentus, duo sunt oppida in Cypro, quæ ma-
gno sunt adiumento Cylicibus Salamina, & Nicosia, hæc duo cer-
tant cum ciuitatibus Syriæ, habitantes hodie vocantur Cyprioti.

Pamphilia. Caput 14.

IN Pamphilia est Melas nauigabilis flu-
uius, oppidum Syda, & alter fluuius Eu-
rymedon. Magna apud eum Cymonis
Atheniēsiū ducis aduersus Phœnicas & Persas
naualis pugna, atque victoria fuit. Mare quo pu-
gna-

gnatum est, ex edito admodum colle prospectat
Aspendos, quam argiui condiderant, possedere
finitimi. Deinde alij duo validissimi fluuij, Oe-
stros, & Cataractes. Oestros nauigari facilis: hic
quia se precipitat, ita dictus. Inter eos Perga est
oppidum, & Dianæ, quam ab oppido Pergeam
voçant, templum. Trans eosdem mons Sardemi-
fos, & Phafelis à Mopso condita, finis Pamphiliæ.

A N N O T A T I O N E S

In caput. XIII.

*Pamphilia, ab arborum copia dictam esse sunt, qui scribant,
Mopsopia fuit antea Alij aiunt esse partem Asiae minoris. Melas
Nauigabilis] ortus in parte Tauri montis. Oppidum Sida] olim
opulentissimum. Oestros & Cataractes] oestros nauigabilis ori-
tur in Tauro & Cataractes eodem modo, Perga oppidum] op-
pidum fuit celebre Perga.*

A P P E N D I X.

*Hæc regio vna cum tota Asia minore vt nonnullis placet Ana-
tolia vocatur sive Turchia, Anatolia dicta. i. Orientalis regio fer-
tilissima & feracissima, oppidum habet Attaliam hodie Sataliam
in quam descendunt interdum Hierosolymam nauigantes, ma-
xima sunt Cypriis negocia cum ciuibus Satalia, Gubernat & mo-
deratur hanc regionem Bassanus dictus Anatoliæ sub Solymano
Turca.*

Lycia. Caput. 15.

Lycia continuo cognominata à Lyco rege
Pandionis filio, atque (vt ferunt) infestata
olim Chimæaræ ignibus. Sydæ portus, &
Tauri promontorio grandem sinum claudit. Tau.

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

rus ipse ab Eois littoribus exurgens, vastè fatis at-
tollitur: deinde dextro latere ad septentrionem,
sinistro ad meridiem versus, it in occidentem re-
ctus & perpetuo iugo, magnarúmque gentium,
quà dorsum agit terminus. Vbi terras dirimit, exit
in pelagus. Idem autem & Totus, vt dictus est, di-
citur etiam, quà spectat Oriëtem: deinde Hæmo-
des & Caukasus, & Paropamisus. tum Caspiæ py-
læ, Niphates, & armeniaë pylæ, & vbi iam nostra
maria contingit, Taurus iteru. Post eius promon-
torium flumen est Lymira, & eodem nomine ciui-
tas: atque vt multa oppida, sic præter Pataram nõ
illustra. Illam nobilem facit delubrum Apollinis
quondam opibus, & oraculi fide, Delphico simile
Vltrà, Xanthus flumen, & Xanthos oppidum,
mons Cragus, & quæ Lyciã finit, vrbs Telmisos.

N N O T A T I O N E S

In Caput XV.

Lycia continuo cognominata à lyco rege Pandionis
filio] vbi est continuo debet esse colum, quasi diceret lycia sequitur
statim quod sit Lycia nuncupata à lyco Pandionis filio ait Strabo
hoc esse aduersus Homerum, Infestata olim chimere ignibus]
chimeram montem igneum ridet Strabo, quamquã non neget mon-
tem ibi esse hoc nomine appellatum, sed negat illum euomere ignem,
Taurus ipse ab Eois littoribus exurgens]. i. Orientalibus,
ortu enim habet in Orientẽ. Vaste fatis attollitur]. i. altis ver-
ticibus. It in Occidentem rectus perpetuo Iugo]. i. solido
& continuo. Magnarúmque gentiũ, quà dorsum agit, ter-
minus] Sericæ regionis, Gymnosophistarum, Caspiæ, Sachæ. Ba-
ctrianorum, Sogdianorum, Ariæ, Drangiana, Gedrosiæ, Aracho-
siæ,

ſia, Margiana, Hircania, Partia, Media, Meſopotamia, Armenia maioris & minoris, Cilicia, Pamphylia, & Licia, Vbi exit in pelagus. Idem autem & totus, vt dictus eſt, dicitur etiam, qua ſpectat Orientem] lege idem autē & Taurus, deinde Hamodes Vbi incipit Ramentum Imai montis. Caucaſus, propè Albaniam & Iberiam, inter hyrcanum mare & pontum Euxinum, ropamiſus è regione Baſtriana & Aria, Caſpie, Pylæ ad mare Caſpium, Niphates ad mediam Parthiam & Hyrcaniam, Armenia pylæ ad Armeniam maiorem, & Vbi iam noſtra maria attingit, in lycia. poſt eius promontoriū eius. i. Tauri, nā in Lycia Vbi exit in mare Taurus ſicut in præcipio vocatur. Patara] nomen retinet.

Λύμια ſine aſſumptio.

A Patara Vſque ad Phrygiam aiunt nunnulli eſſe Aſiam minorem, hæc Lycia regio paret Solimano, olim viuebant Lycij & Paphilici latrocinij erant enim pyratæ Lyciis euntibus in Pamphyliam, vt ſcinderent ligna conſciendorum nauigiorum gratia poſſet quidem noſtro tempore eſſe diuites nam hæc regio portuoſiſſima eſt, poſſent facile nauigare totum mare noſtrum, hodie hæc regio dicitur Brigua.

Caria. Caput. XVI.

 Aria ſequitur habitator incertæ originis Alij indigenas, ſunt qui Pelægos, quidā Cretas exiſtimant. gens vſque eò quondam armorum pugnaeque amans, vt aliena etiam bella mercede agerent. Hic caſtella aliquot ſunt: deinde promontoria duo, Pedalium & Crya: & ſecundum calbin amnem caunus oppidum, vale tudine habitantium infame. Inde ad Halicarnafſon hæc adiacent: Rhodiorum aliquot colonia:

portus duo, Gelos, & cui ex vrbe quam amplectitur Thissamissa cognomen est. Inter eos oppidū Larumna, & Pandion collis in mare emissus: tum tres ex ordine sinus, Thimnias, Schenus, Bubessus Thimniæ promontorium Aphrodisiū est: Schen⁹ ambit Hilam: Bubessus cinotum: Gnidus in cornu peninsulæ: intérque eā & Ceramicum sinum in recessu posita Euthane. Halicarnassos Argiuorum colonia est: & cur memoranda sit, præter cōditores, Mausoleum efficit, regis Mausoli monumentum, vnum de miraculis, septem, Artemisæ opus Trans Halicarnasson illa sunt, littus, Leuca: vrbes, Mindus, Aryanda, Neapolis: sinus, Iasius, & Basilicus. In Iasio est Bargilos.

A N N O T A T I O N E S.

In Caput

XVI.

Caria Sequitur habitator incertæ originis] Sunt qui dicant eos fuisse Cretenses & Vri propriis legibus, quod mihi non sit verisimile, ego non dubitarem dicere eos fuisse Rhodios, Calbin] fluvius est, Oriens in ramento quodam Cragi montis, Caunus oppidum] vulgo Magri iuxta Calbin, Caunij isti à cretensibus habuerunt originem, Valetudine habitantium infame] regio illa est felix valet pomētis & multitudine pomorum neque abest à vero regionem illam valetudinariam esse nam habitantes sunt colore viridi, de illis dixit Stratonicus Citharcedus, quod Homerus, Tale quidem genus est hominum, quale est foliorum. Cum vero illi Caunij incusarent, quod urbem vt morbidam carperet, respondisse eum aiunt, Ego eam morbidā dicere ausim, vbi mortui ambulant. Inde ad Halicarnasson hæc adiacent] Halicarnassus est oppidum in sinu Isthmi dorici situm.

Homerus
Iliad. 5.

Carians

Additio.

Cariam cum Doride miscent & confundunt plerique, imo Cariam cum parte Ionia, nescio tamen qua ratione; usque ad sinum Iasum Cariam protendi volunt, qui scribunt, Cariam non esse Asiae minoris in Caria praclarissimae ciuitates sunt Halicarnassus, Gnidus & Aphrodisium, haec regio duo respicit maria Occidentale, & Meridionale, In fine vergit ad Septentrionem, Insignes ibi sunt sinus & Portus admirandae stationis, & quia respicit duo illa maria vicina variis & multis insulis, praecipue Rhodo ad mercaturam aptissima, quamquam olim fuerit inter Rhodios et carios bellum atrox, imo hodie Rhodij sunt infesti Caribus, & enim quando Rhodos erat Christianorum semper Rhodij infestabant Cares, & contra: sed iam Solymanus qui est dominus, composuit omnia, Gnidus hodie dicitur cabo de Chio.

Ionia.

Cap. 17.

Rost Basilicum Ionia aliquot se ambagibus sinuat: & primum à possideo promontorio inflexum inchoans, cingit oraculum Apollinis, dictum olim Branchidae, nunc Didymi. Miletum urbem quondam Ioniae totius, belli pacisque artibus principem, patriam Thaletis astrologi, & Timothei musici, & Anaximandri physici, aliorumque ciuium inclytis ingeniis, merito inclytam, utcumque Ioniam vocat: urbem Hyppin, amnis meandri exitum, Latmum montem, Endymionis à Luna (ut ferunt) adamati fabula nobilem. Deinde rursus inflexa, cingit urbem Priem, & Gessi fluminis ostium: moxque ut maiore circuitu, ita plura complectitur. Ibi est Panionium

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

facra regio, & ob id eo nomine appellata, quòd eam communiter Iones colunt. Ibi à fugitiuis, vt aiunt, condita (nomen famæ annuit) Phygela. Ibi Ephesus, & Dianæ clarissimum templum, quod Amazones Asia potitè consecrassè traduntur. Ibi Caystros amnis ibi Lebedos, Clarique Apollinis fanū, quod Manto Tiresiæ filia, fugiens victores Thebanorum Epigonos, & Colophon, quam Mopsus eiusdem Mantus filius statuit, ad promontorium quo sinus clauditur, quod altera parte alium, quem Smyrnæum vocant, efficit, angustisque ceruicibus reliqua extendit. Inde latius abit in pēinsulæ faciem, super angustias, hinc Teos illinc Clazomena: & quia terga iungunt cōfinio adnexa maris, diuersis frontibus diuersa maria prospectāt. In ipsa peninsula est Coryna. In sinu Smyrnæo est Thermodon amnis, & vrbs Leuca: extra eum, Phocis Ionix vltima.

A N N O T A T I O N E S.

In caput. XVII.

Post Basilicum Ionia] post Basilicum Ionia Basilicum sinū intellige & respice chartam, Aliquot ambagibus] sinibus. Miletum] oppidum fuit olim celebratissimum nunc dictum, Me- lassam, conditum enim fuit à Neleo, qui genere Pylius fuit. Vt cū- que Ioniam vocant] lege hucusq; Ioniam vocant, Panioniū]. Vbi sanum est ad quod confluunt omnes Iones præter, Milesios, qui confederati fuere Persis cōtra alias ciuitates Ionix. Ciuitates Ionix fuerūt duodecim, Miletum, Myun, Lebedos, Colophon, Priene, Teos, phocæ, elazomenè, Ephesus, Chiis, Samus, & Smyrna. Phygel- la] habet hoc oppidū Dianæ Munichix tempus ab Agamemno-
ne

ne conditum. Ephesus] celeberrimum oppidum ubi templū Dianae. Clarii que Apollinis] qui volet legere fabulas huius Clarii Apollinis, legat Strabonem libro. 14. Epigonos] Epigoni graece, latine dicuntur posterī, Duo fuerunt Bella inter Gracos aliquot ex multis nationibus conflatos, & Thebanos: in priori victores fuere Thebani, posterī vero eorum, qui occubuerant iterum conflato de integro exercitu. Alcmeone exercitus imperatore vicere Thebanos & urbem deleuerunt, isti dicti sunt Epigoni, post epigonons lege crexit, Smyrneum] ab Smyrna oppido illustri quod in illo situm est dictum hodie lamyra, alij alio modo, breuis est traiectus ab illo ad Chium Insulam & Mitylenem aliam insulam & inde breuis nauigatio in Constantinopolim, sequitur vltimo Phocis vltima Ionia.

Corollarium.

Vniuersa Ionia regio fertilissima est, ab Occidente enim habet Aegeum mare, quod nunc archipelago dicitur. i. princeps marium propter regiones quas vtrinque alluit in Asia & Europa illustres & fecundissimas, nam in Europa alluit totam Macedoniam littoralem, in Asia Ioniā & ariam & Phocida vsque ad Hellespontum, praeterea habet innumeras penē insulas: sed Ionia tulit praclarissimos ac peritissimos viros pace & bello illustriissimos. Imperatores Constantinopolitani solebant recreationis gratia hanc Ioniam perlustrare propter eius fertilitatem, expugnatio istius regionis fuit causa propter quam amissum fuerit imperium orientale. neque abs re vocata haec regio Asia minor quod sua vbertate mereretur nomen Asiae.

Aeolis. Cap. 18.

Roxima regio, ex quo ab Aeoliis incolae cepit, Aeolis facta, antè Mysia: & quā Hellespontum attingit Troianis possidentibus, Troas fuit. Primam urbem à Myrino

conditore, Myrinam vocant: sequentem Pelops statuit, victo Oenômao, reuersus ex Græcia: Cymen nominauit, pulsus qui habitarent dux Amazonum Cyme. Suprà Caicus inter Eleam decurrit, & Pitanem illam, quæ Archefilam tulit, nihil affirmantis, Acadamiæ clarissimum antistitem. Tum in promontorio est Cāna oppidum, quod præteruectos sinus excipit non paruus, sed longè ac molliter flexus, retrahénsque paulatim oras, vsque ad ima montis Idæ. Isthmos paruis vrbibus aspersus est, quarum clarissima est Cistena. Gremio interiore campus Thebe nomine, Adrimition, Astyram, Eteffam, oppida. eodè quo dicta sunt ordine adiacentia, continet. In altero latere Antandrum. Duplex causa nominis iactatur: alij Ascanium Æneæ filium cùm ibi regnaret captum à Pelasgis, ea se redemisse commemorat: alij ab iis putant conditam, quos ex Andro insula vis & seditio exegerat. Hi Antandrum quasi pro Andro: illi quasi pro viro accipi volunt. Sequens tractus tangit Gargara, & Asson, Ætolorū colonias. Tum sinus alter *ἀχαιῶν λιμὴν*, non longè ab Ilio littora incuruat, vrbe, bello, excidióq; clarissima. Hic Sigæum fuit oppidum, hinc Achiuorum fuit bellantium statio. Huc ab Idæo monte demissus Scamander exit, & Simois; fama quàm natura maiora flumina, Ipse mons vetere diuarum certamine, & iudicio Paridis memoratus, orientem solem aliter quàm in aliis terris solet aspici.

aspici, ostentat. Nanque ex summo vertice eius speculantibus, penè à media nocte sparsi ignes passim micare, & vt lux appropinquat, ita coire, ac se coniungere videntur, donec magis magisq; collecti, pauciores subinde, & vna ad postremum flamma ardeant. Ea cum diu clara & incendio similis effulset, cogit se, ac rotundat, & fit ingens globus. Diuis quoque grandis, & terris annexus apparet: deinde paulatim decrescens, & quanto decressit, eo clarior: fugat nouissimè noctem, & cùm die iam sol factus, attollitur. Extra sinù sunt Rhetæa littora, Rhetæo & Dardania claris vrribus: Aiakis tamen sepulchro maximè illustria. Ab his fit arctius mare, nec iam abluit terras, sed rursus diuidens angusto Hellesponti freto, littus obuium findit, facitque vt iterum terræ, quæ fluit, latera sint.

NOTATIONES

In Caput XVIII.

Ab Æolibus] *graciæ populi fuisse, qui in hoc littore duodecim ciuitates cōdiderunt* Sequentem Pelops statuit] *videlicet Cymen postea ita leges, & victo œnomao reuersus ex Graciã, Cymen nominauit, pulsus qui habitarãt dux Amazonum Cyme. Academia] noua intelligit Academia, nã veteris fuit Socrates, Isthmos paruis vrribus aspersus est] *pro Isthmos sunt, qui legãt is mons videlicet Ida, & perperam, nam mons Ida non est aspersus paruis vrribus, neque Cistena est in monte Ida, Ἀχαιῶν λιμὴν. i. gracoriū portus, Nō longe ab Ilio littora incuruat vrbe bello excidioque clarissima] De ilio non attinet dicere quando omnes pœsa tam graci quam latini de illo fabulãtur præcipuè Homerus, sunt:**

qui dicunt ista omnia hæc de Ilio nugamenta esse, non dicam ego, ne comparem mihi inimicos multos hiis fabulis addictissimos, & reuera audiui à viris doctissimis, fuisse hæc omnia Homeri & aliorum poetarum somnia neque possunt sibi persuadere illa omnia, quæ apud Homerum sunt scripta,

APPENDIX.

Aeolis pars Asiae minoris olim magni nominis & fertilitatis vel maximæ, nunc redacta ad domunculas Turcarum, non enim ita colitur hodie illa regio ut quondam culta fuit, poetarum fabulis incluta, seculo imperatorum orientalium christianorum maxime exornata. Myrina oppidum nunc Sebastopolis appellata iam non obsequi nominis ob mercaturam, Sigeum oppidum & promotorium, nunc caput sanctæ Mariæ, Hellespontus, fretum est ex parte Asiae à Christianis possidentibus Asiam minorem dictum Brachium S. Georgij, ab Europæis ex altero latere el far de Callipoli ob oppidum ibi situm Callipoli dictum hoc est pulchrum per fretum istud Turcæ, qui iam totam Asiam minorem occupauerant, multa mala intulerunt Christianis, & hæc fuit ars militaris Turcæ, ut prius occuparet Asiam minorem, ex qua posset irruptiones in nos libere facere neque ex ea parte ipsum damnum aliquod accipere, nam si totam illam regionem Asiae minoris Troadis et Bythinia reliquisset in expugnatas, nullus fuisset illi traiectus ex Asia in Thraciam & Constantinopolim res admiranda nunquam defuit vnus proditor in omni hominum statu, id experiuntur principes indies, quamquam ut paulo liberius loquar graeci Cæsares in plerisque fuerunt negligentes & secordes, & alij principes Christiani multo negligentiores, non dubito factum hoc fuisse ob nostra crimina, & quia non respicimus indies res Christiana labitur in deterius.

Bithynia Caput. XIX.

Bithynia Bithyni sunt, & Mariandynei. In ora graiæ vrbes, Abydos, & Lampfacû, Parion & Priapos. Abydos magni quondam

dam amoris cōmercio insignis est : Lampfacum Phocęis appellantis nomen ex eo traxit , quod consulentibus in quāsnam terras potissimum tenderent, responsū erat, vbi primū fulisset , ibi sedem capefferēt. Tum rursus fit apertius mare Propontis. In id granicus effunditur, pugnā, quę primū inter Persas & Alexandrum fuit , nobilis. Trans amnem sedet in seruice peninsulę Cyzicū: nomen Cyzicus indidit , quem à Minyis imprudentibus, cū Colchos peterent, fūsum acie cæsūque accepimus. Post placia , & Scylacę parue pelagorum colonię. Quibus à tergo imminet mons Olympus, vt incolę vocant , Mysius: is flumen Rhyndacum in ea quę sequuntur , emittit. Circā angues nascuntur immanes, neque ob magnitudinem modò, sed ob id etiā mirabiles, quòd vbi in alueum eius estus, solēque fugerunt , emergunt atque hiant : superuolantēsque aues , quāuis altè & perneciter ferantur, absorbent. Trans Rhyndacum est Daschylos , & quam Colophonii collocauere Myrlea. Duo sunt inde modici sinus: alter sine nomine Cion amplectitur, Phrygię haud longè iacentis opportunissimum emporiū: alter Olbianos. In promontorio fert Neptuni fanum, in gremio Astacon, à Megarensis conditam. Deinde priores terrę iterum iacent, exiturq; in pontum pelagi canalis angustior. Europam ab Asia stadiis quinque disternat Thracius (vt dictum est) Bosphorus. Ipsis in faucibus oppidum,

in ore templum est : oppidi nomen Chalcedon : auctor Archias Megarensium princeps. Templi numen Iupiter, conditore Iasone. Hic iam sese in gens Pontus aperit (nisi qua promōtoria sunt) huc atque illuc, longo rectōque limite extensus, sinuatus cetera. Sed quia contrā minus quàm ad leuam & dextram abscēdit, mollibus fastigiis, donec angustos vtrinq̄ue angulos faciat, inflectitur ad formā Scythici arcus, maximè incuruus, breuis atrox nebulosus, raris stationibus, non molli neque arenoso circumdatus littore, vicinus aquilonibus : & quia non profundus est, fluctuosus atque feruens : olim excolentium seuo admodum ingenio Axenus : post cōmercio aliarum gentium mollitis aliquantum moribus, dictus Euxinus. In eo primum Mariandynei urbē habitant, ab Argiuo (vt ferunt) Hercule datam, Heraclea vocitatur : id famē fidē adiecit. Iuxta specus est Acherusia, ad manes (vt aiunt) peruius, atque inde extractum Cerberum existimant.

A N N O T A T I O N E S

In Caput XIX.

Interiorius Bithyni sunt] *indicat Bithynos non esse maritimos, sed potius mediterraneos, interiorius inquit sunt, id est, in mediterraneis. Sunt, qui volunt à Thinis Thraciæ populis originem duxisse, Bithynia vocata fuit olim Mygdouia Bithynia dicta à Bithino rege Thracæ, Mariandyni] populi Paphlagonibus finitimi, propè Bithynos, In ora Graiæ vrbes, Abydos, & lampfacum, Parion, & priapos, Abydos magni quondā amoris]*

ris] *Leandri & Hero*, Tam rursus fit apertius mare propo-
 tis] paulo apertius propontis dictum quia ante pontum, vocatum
 hodie la canal de Constantinopoli. In id Granicus effunditur] in
 id mare Granicus fluvius effunditur, apud illum fuit prima victo-
 ria Alexandri in Asia. Cizicum] hodie dicitur spiga. Parion]
 Parissa vulgo. Lampſacum] unnc dicitur Cirſe, Circa An-
 gues nascuntur immanes] & alia, quæ sequuntur sunt fabulo-
 ſa, Daſchilos] Diasquilo hodie. Chalcedon] nomen retinet ibi
 concilium Chalcedonenſe. Conditore Iafone] lege Conditor Ia-
 ſon. Scythici arcus] ve habet *M. Terentius Varro*, Axenus] in
 hoſpitalis, Euxinos] bene hoſpitalis. Iuxta ſpecus eſt Acheru-
 ſia] fabuloſa omnia.

Paphlagonia. Caput. XX.

Tum Tios oppidum, Mileſiorum qui-
 dem colonia, ſed iam ſoli gentiſque Pa-
 phlagonum: quorum in littoribus pe-
 nè mediis, promontorium eſt Carambis. Citrà,
 Parthenius amnis vrbesque Seſamus, & Cronna,
 & à Cytoro Phryxi filio poſita Cytoros. Tum
 Cimolis accolitur, & quæ Paphlagoniam finit,
 Armene.

ANNOTATIONES

In Caput. XX.

*Paphlagonia, antea dicta fuit Pylamania. Tum Tios oppi-
 dum Mileſiorum quidem colonia] hanc condiderunt Mile-
 ſei eo tempore, quo vna cum Perſis pugnarunt aduerſus Aſianos
 ſuos minores. Sed iam ſoli gentiſque Paphlagonum] nam
 antea erat Mileſiorum non enim erat in Paphlagonia ſed in Ponto.
 Promontorium Carambis] hoc promontorium valde excurret in
 mare. Parthenius amnis] ex Gigante monte fluit in Pontum.*

Iste dua regiones fuerunt olim imperij Trapezuntij, & imperator Trapezi illis imperabat, sed cum descenderet ex Turquia Ottomanus primum deleuit hoc imperium, ut facilius constantinopolitanum sibi asseret, quod fecit, & absoluit, omnia sunt hodie Solymani Turcæ.

Tios retinet nomen ablato sigma Ultimo. Cronna Comana nostro seculo Cimolis nunc Cinopolis.

Chalybes.

Caput. 21.

 Halybes proximi clarissimas habent Amison, & Sinopen, Cynici Diogenis patriam. amnes, Halyn, & Thermodonta. Secundum Halyn vrbs est Lycasto: à Thermodonte campus, in eo fuit Themiscyrum oppidū. fuere & Amazonum castra: ideo Amazonum vocant. Tibareni Chalybas attingunt, quibus in risu lusuque summum bonum est. Ultra Carambin Mossynæci, turres ligneas subeunt, notis corpus omne per signat, pro patulo vescuntur, promiscue concubunt: & palam reges suffragio deligunt, vinculisque & arctissima custodia tenent: atque vbi culpam prauè imperando meruere: inedia diei totius afficiunt. Cæterum asperi, inculti, pernoxij appulsis. deinde minus feri. verum & hi inconditis moribus, Macrocephali, Discheri, Buxedi. Raræ vrbes, Cerasus & Trapezus maximè illustres. Inde is locus est, vbi finem ductus à Bosphoro tractus

tractus accipit, atque inde se in sinu aduersi litto-
 ris flexu attolens, angustissimum Ponti facit an-
 gulum. Hic sunt Colchi. hinc Phasis erumpit.
 Hic eodem nomine, quo amnis est, Athenista-
 gora, Milesio deductum oppidum. Hic Phryxi
 templum, & lucus, fabula vetere pellis aureæ no-
 bilis. Hinc orti montes, longo se iugo, & donec
 Rhiphæis coniungantur, exporrigunt: qui altera
 parte, in Euxinum & Mœotida, & Tanain, altera
 in Caspium pelagus obuersi, Ceraunij dicuntur.
 Idem aliubi Taurici, Moschi, Amazonici, Caspij
 Coraxici, Cauca si, vt aliis aliisque appositis genti-
 bus, ita aliis aliisque dicti nominibus. At in pri-
 mo flexu iam curui littoris oppidum est, quod
 Græci mercatores constituisse, & quia cum cæca
 tempestate agerentur, ignaris quæ terra esset, cy-
 gni vox notam dederat, Cygnum appellasse di-
 cuntur. Reliqua eius feræ incultæque gentes, va-
 sto mari affidentes tenent, Melanchlæni: terre-
 stria, Sexfolytæ, Coraxi, Phthirophagi, Henio-
 chi, Achæi, Cercetici. Etiam in confinio Mœo-
 tidis Syndones. In Heniochorū finibus Dioscu-
 rias, à Castore & Polluce pontum cum Iasone in-
 gressis: Syndos, in Sydonum ab ipsis terrarum
 cultoribus condita est: obliqua tunc regio, & in
 latum modicè patens, inter Pontum paludèque
 ad Bosphorum excurrit, quæ duobus alueis in la-
 cum & in mare profluens, Corocondamam pen-
 insulam reddit. Quatuor vrbes ibi sunt, Herma-

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

nassa, Cepœ, Phanagoria, & in ipso ore, Cim-
 merium. Hæc ingressos lacus accipit longè latèque
 diffusus, quâ terras tangit, incuruo circumdatus
 littore: quâ mari propior est, (nisi vbi aperitur)
 quasi margine obductus, citra magnitudinem,
 propè Ponto similis. Oram quæ à Bosphoro ad
 Tanain vsque deflectitur, Mœotici incolût, To-
 reatæ, Arrichi, Phicores, & ostio fluminis proxi-
 mi Iaxamathæ. Apud eos easdem artes fœminæ,
 quas viri exercent, adeò vt ne militia quidem va-
 cent. Viri pedibus inherant, sagittisq; depugnat:
 illè equestre prælium ineunt. Nec ferro dimicant,
 sed quos laqueis intercepêre, trahendo conficiunt.
 Nubunt tamen, verùm vt nubiles habeântur, non
 in ætate modus est: nisi quæ hostẽ interemere, vir-
 gines manent. Ipse Tanais ex Riphœo monte de-
 iectus, adeò præceps ruit, vt cum vicina flumina,
 tum Mœotis & Bosphorus, tum Ponti aliqua bru-
 mali rigore durentur, solus estus hyeménq; iuxta
 ferens, idem semper, & sublimis, incitatusque de-
 currat. Ripas eius Sauromatæ & ripis hercætia pos-
 sident. Vna gens, aliquot populi, & aliquot no-
 mina. Primi Mœotici *γυρενοικητοὶ*, regna A-
 mazonum. Fœcundos pabulo, ad aliâ steriles nu-
 dósque campos tenent. Budini. Geloni urbem li-
 gneam habitant. Iuxtà, Thyrsagetæ Turcæque
 vastas sylvas occupant, alunturque venando.
 Tum continuis rupibus, latè aspera & deserta re-
 gio, ad Arymphœos vsq; permittitur. His iustiffi-
 mi.

mi mores. Pro domibus nemora, alimenta bæcæ
& maribus & fœminis nuda sunt capita. Sacri ita-
que habentur, adeoque ipsos nemo de tam feris
gentibus violat, vt aliis quoque ad eos confu-
gisse, pro asilo sit. Vltrà surgit mons Riphæus, vl-
traque cum iacet ora, quæ spectat oceanum.

ANNOTATIONES

In Caput XXI.

Chalybes sunt proximi] *Homerus vocat eos Alizonas, gens est, quæ nuda fodit metalla, Amifon & sinopem] Sûr, qui Amifon in Cappadocia constituant, Synopem vero in Paphlagonia, Synope nunc dicta Synopi, & Amifon Quinopoli. Themiscyrum oppidum] De Amazonibus dixi. Raræ vrbes Cerasus, & Trapezus] *Cerasus Ceraso nunc, Trapezus Trapizonda caput totius imperij. Colchi] natio percelebris, reliqua omnia possident Tartari vsque ad Europam.**

Additio.

Magna est mutatio harum regionum nam tota hæc regio quæ omnes istas ciuitates complectitur vsque ad lacum Caspium Tartaria minor dicitur, sub ditione Magni Chan, regio est aspera & motosa à barbarissimis hominibus habitata in hac regione. est magna Bulgaria non illa Theophilaëti quæ est in Europa sed alia. De hac regione semper est contentio inter Turcas & Tartaros eiusdè generis ambos, ambo enim sunt Scythæ.

POMPONII MELÆ DE SITV ORBIS
LIBER II.

Scythia Europæa. Cap. I.

Siæ in nostrū mare Tannainque vergentis quæ dixi, finis ac sit' est. At per eūdem amnem in Mœotida remeātibus, ad dextram Europa est modò sinistro latere in nauigātium apposita, ac Riphæis montibus (nam & huc illi pertinēt) proxima. Cadentes assidue niues adeò inuia efficiunt, vt vltra ne visum quidem intendentium admittant. Deinde est regio ditis admodum soli, inhabitabilis tamen quia Gryphi sæuum & pertinax ferarum genus, aurum terra penitus egestū mirè amant, mirèque custodiunt, & sunt infesti attingentibus. Hominū primi sunt Scythæ, Scytharūque, queis singuli oculi esse dicuntur, Arimaspi. Ab eis Essedones vsque ad Mœotida. Huius flexū Buges amnis secat. Agathyrsi & Sauromatæ ambiunt: quia pro sedibus plaustra

plaustra habent, dicti Hamaxobitæ. Obliqua tūc ad Bosporū plaga excurrens, Ponto ac Mœotide includitur. In paludem vergentia Satarche tenēt. In Bosporum Cimmericū oppida, Myrmecion, Panticapeum, Theodosia, Hermisium. In Euxinū mare, Taurici. super eos sinus portuosus, & ideo καλὸς λιμὴν appellatus, promōtoriiis duobus includitur. Alterū κρημὸν μέτωπον vocant, Carambico, quod in Asia diximus, patet aduersum: Parthenion alterū. Oppidum adiacet Cherronesus, à Diana (si credatur) conditum, & Nymphæo specu, quod in arce eius Nymphis sacratū est, maximè illustre. Subitum ripam mare, & donec quinque milliā passuū absit à Mœotide, refugientia vsque subsequens littora, quæ Satarchæ & Taurici tenent, peninsulam reddit. Quod inter paludem & sinum est, Taphrē nominatur: sin⁹, Carcinites. In eo vrbs est Carcine, quam duo flumina, Gerros & Hypaciris, vno ostio effluentia attingūt: verū diuersis fontibus & aliunde delapsi. Nam Gerros inter Basildas & Nomadas euoluitur. Syluę deinde sunt, quas maximas hæ terre ferunt, & Panticapes, qui Nomadas Georgósque determinat. Terra tum longè distēta excedēs, tenui radice littori adnectitur: post, spatiosa modicè, paulatim se ipsa fastigiat, & quasi in mucronē longa colligens latera, facie positiensis allecta est. Achilles infesta classe mare Ponticum ingressus, ibi ludicro certamine celebrasse victoriam, & cū ab armis quies erat, se ac suos cur-

fu exercitauisse memoratur: ideo dicta est, *ἡρόμοσα*
χ/Μεϊος. Tum Borysthenes gētem sui nominis abluit
 inter Scythiē amnes amcēnissimus: turbidis alijs,
 liquidissimus defluit, placidior q̄ ceteri, potariq;
 pulcherrimus. Alit lētissima pabula, magnosque
 pisces, quibus & optimus sapor, & nulla ossa sunt.
 longē venit, ignotisque ortus è fontibus, quadra-
 ginta dierum iter aluco stringit, tantōque spatio
 nauigabilis, secundum Borysthenida & Olbida
 gręca oppida egredirur. Callipidas Hypanis inclu-
 dit, ex grandi palude oritur, quam Matrem eius
 accolē appellant: & diu qualis natus est de fluit.
 Tandem non longē à mari, ex paruo fonte, cui
 Exampeo cognomen est, adēo amaras aquas acci-
 pit, vt ipse quoque iam sui dissimilis, & non dulcis
 hinc defluat. Axiaces proximus intra Callipidas
 Axiacāsque descendit. Hos ab Istricis Tyra sepa-
 rat, surgit in Neuris: quā exit, sui nominis oppidū
 attingit. At ille qui Scythiē populos à sequētibus
 dirimit, apertis in Germania fontibus, alio quā
 desinit nomine exoritur. Nam per immania ma-
 gnarum gentiū diu Danubius est: deinde aliter ap-
 pellantibus accolis, Ister fit: acceptisque aliquot
 annibus, ingens iam, & eorum qui in nostrū ma-
 re decidunt, tantū Nilo minor, totidem quot il-
 le ostiis, sed tribus tenuibus, reliquis nauigabilib⁹
 effluit. Ingenia cultusque gentium differunt. Esse
 dones funera parentum lēti, & victimis, ac festo
 coitu familiarium celebrāt. Corpora ipsa laniata,
 & cœ-

& cæsis pecorum visceribus immixta, epulando consumunt. Capita vbi fabrè expoliuere, auro cincta pro poculis gerunt. Hæc sunt apud eos ipsos pietatis vltima officia. Agathyrsi ora artusque pingunt: vt quique maioribus præstant, ita magis vel minus: cæterùm iisdem omnes noris, & sic vt ablui nequeant. Sarmatæ auri & argenti maximarum pestium ignari, vice rerum commercia exercent. Atque ob sæua hyemis admodum assidua demersis in humum sedibus, specus aut suffossa habitant, totum braccati corpus: & nisi quæ videt, etiam ora vestiti. Tauri, Iphigeniæ, & Orestis aduentu maximè memorati, immanes sunt moribus, immanemque famam habent, solere pro victimis aduenas cedere. Basilidis ab Hercule & Echidnâ generis principia sunt: mores regij, arma tantum sagittæ. Vagi nomades, pecorum pabula sequuntur, atque vt illa pecori durant, ita diu statam sedem agunt. Colunt Georgi, exercentque agros. Axiacæ furari quid sit, ignorant: ideoque nec sua custodiunt, nec aliena contingunt. Interioris habitantium ritus asperior, & incultior regio est. Bella cedereque amant, mosque est bellatibus, cruorem eius quem primum interemerunt, ipsis è vulneribus ebibere. Vt quisque plures interemerit, ita apud eos habetur eximius. Ceterùm expertem esse cedis inter opprobria vel maximum est. Ne fœdera quidem incruenta sunt: sauciât se qui paciscuntur, exemptumque sanguinem vbi per-

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

miscuere, degustant: id putant mansurę fidei pignus certissimum. Inter epulas, quot quisque interfecerit referre, lætissima & frequentissima mētio: binisque poculis, qui plurimos retulere, perpotatis interlocantur. is honos præcipuus est. Pocula ut essedones parentum, ita inimicissimorum capitibus expoliunt. Apud Anthropophagos ipse etiam epulę visceribus humanis apparantur. Geloni hostium cutibus equos, seque velant: illos reliqui corporis, se capitum, Melanchlenis atravectis, & ex ea nomen. Neuris statū singulis tempus est, quo si velint in in lupos, iterumque in eos qui fuere, mutantur. Mars omnium deus: ei pro simulachris enses & tentoria dedicant, hominesque pro victimis feriunt. Terrę latę patent, & ob excedentia ripas suas plerumque flumina nusquam non ad pabula fertiles, alicubi vsque adeo steriles ad cætera, ut qui habitant, lignorum egentes, ignes oisibus alant.

N N O T A T I O N E S

In Caput I.

Cimmerium & *Ubi habes Cimmericum repono Cimmerium.*
 Oppida Myrmecion] lege oppida sunt, Myrmecion ab abundantia fornicarum. Taurici] hodie tartari minores. καλὸς λιμὼ] id est, bonus portus. κρημὸν μέτωπον] arietis frontem vocant. Carābico, quod in Asia diximus] lectio ista est inuersa, lege hoc modo, quod, Carambico in Asia dicto patet aduersum. Carambicum promontorium] promōtorium Paphlagonum. Theodosia] campos habet ubertate maxima præstantes. Panticapæum] ciuitas metropolis eorum qui Bosphorum Cimmerium inhabitant,

habitant, & est in ostio Mæotidis olim opulentiſſima, hæc omnia oppida poſſidebant Cimmerij, quorum erat ditio latiſſima & fecundiſſima, & non longe à noſtris temporibus Veneri dominabantur & toti paludi Mæotidi, quæ vocatur hodie el mar negro, ſed Barbari Tartari totam illam regionem expugnarunt. Oppidum adiacet Cherroneſus à Diana ſi credatur, conditum] in hoc loco eſt mendum intolerabile, in primis ego non legi apud Geographum aliquem vetuſtum, neque apud Strabonem minus apud Herodotum omnium poſt Homerum vetuſtiſſimum oppidum aliquod vocari Cherroneſus. Deinde inuento apud Strabonem oppidum ibi eſſe Nymphæum vocatum, & illud percelebre, quare multo ſatius erit ita legere, oppidum adiacet Cherroneſo, à Diana ut ferunt conditū, et Nymphæo ſpecu quod in arce eius Nymphis ſacratum eſt, maxime illuſtre, & hæc eſt genuina lectio, nec video quibus autoribus poſſent aliqui mihi occurrere niſi Pomponio Plinio & Ptolemæo, quibus ego in hoco loco et in hac regione Strabonē antepno, qui erat natus ad Pontū & nouerat omnes circumuicinas ciuitates, at ille nullum iſtius oppidi facit mentionem. Strabo ipſe quæritur maxime de iis, qui ciuitates & flumina pro ſuo libito excogitant, veluti hiſtorici aliquot fecerunt, alij enim Riphæos montes nuncupant, alij Ozyon montem, & Gorgonum & Heſperidum domicilia, Thepompus dixit terram mecropidem, Hecateus excogitauit urbem Cimmeridem, Heuemerus rura panchia, in Libya liberi patris oppidum exiſtere. Quod inter paludem & finū eſt] paludem Mæotida, & ſinum Carcinitem. Pœnſulam reddit] Tauricam cherroneſon, ſiue Procopienſem, ſiue Tartariā procopienſem, nam hodie ibi minores Tartari habitant, ſolebant olim Genuenſes habere eius imperium Baſilides] Vralachi nūc, & nomades quoque vſque ad Iſtrū fluum, à Tauricis vſque ad Iſtrum & Vralachia, quam olim habitauerunt Getæ. Δεβου & Α = χιλλος] id eſt, curſus Achillis. Tum Boryſtenes] hodie Neper. Inter Scythiæ] dixi à fontibus Tanais vſque ad Danubium vocari regionem Scythicam vniuerſali vocabulo. At ille] Danubius eſt, qui Scythiam aut Tartaros minores. A ſequentibus populis dirimit] à Bulgaria minore et Myſia inferiore. Apertis in Germania fontibus] oritur Danubius in abno bio Germaniæ monte,

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

nunc dictus *Daunou*, Nam per immania magnarum gentium] per *Austriam*, *Ungariam*, quarum altera dicitur *Pannonia superior* videlicet *Austria*, alia inferior videlicet *Ungaria*, per *Mysiam inferiorem*, inter *Vulgariam* & *Valachiam* usque ad *Pontum*. Deinde aliter appellantis accolis] dicitur *Ister*, ab *aria* ciuitate nunc dicta *Colonamich* *Valachia* usque ad ostia *Ponti*. Hæc sunt apud eos ipsos pietatis vltima officia] *Epiphonyma* est, & illud: *Auri & argenti maximarum pestium*] aliud *Epiphonyma*.

Corollarium.

A fonte *Tanaïs* usque ad primum ostium *Danubij* versus Septentrionem *Scythia* à veteribus ducta est, quæ distribuebatur in duas partes, in *Scythiam* videlicet maiorem & *Scythiam* minorem, nostro seculo vocatur *Tartaria* unico vocabulo. *Tartari* possident non dissimiles *Mahumethanis*, imo paulo magis eruditiores, regio est fecunda vel incipiens ab ostio *Tanaïs* usque ad *Cheronesum* propter multitudinem fluuiorum tum in mare, tum etiam in paludem effluentium, reliqua vero usque ad *Danubium* non sunt contemnenda quanquam non tantæ fertilitatis *Bulgaria* est ea, quæ ad ostia *Danubij* protenditur, huius fuit *Archiepiscopus Theophilactus*, ea iam tota est *Solymani*, tantum potest secordia christianorum principum.

Thracia.

Cap. 2.

His Thracia proxima est, eaque à Pontici lateris fronte usque in Illyricos penitus immissa, quâ latera agit Istro pelagôque contingitur. Regio nec cælo læta, nec solo: & nisi quâ mari propior est, in fecunda, frigida, eorumque quæ feruntur, malignè admodum patiens. Raro usquam pomiferam arborè, vitem frequentius tolerat:

rat : sed nec eius quidem fructus maturat ac miti-
gat , nisi vbi frigora obiectu frondiũ cultores ar-
cuere. Viros benignius alit, non ad speciẽ tamen:
nam & illis asper atque indecens corporum habi-
tus est: cæterum ad ferociam, & numerũ, vt multi,
immitẽsque sint , maximè ferax. Paucos amnes,
qui in pelagus euadunt, verum celeberrimos, He-
brũ, Neston , & Strymona emittit. Montes inte-
rior attollit, Hæmon & Rhodopen , & Orbelon,
sacris Liberi patris, & cœtu Mænadum Orpheo
primũ initiante celebratos. E quibus Hæmus in
tantum altitudinis abit, vt Euxinũ , & Adriam ex
fũmo vertice ostendat. Vna gens Thraces habi-
tant, alijs alijsque præditi & nominibus & morib⁹.
Quidã feri sunt, & ad mortem paratissimi , Getæ
vtique: id varia opinio perficit. Alij reddituras pu-
tant animas obeuntiũ: alij, & si non redeant, non
extingui tamen, sed ad beatiora transire: alij , emo-
ri quidẽ, sed id melius esse quàm viuere. Itaque lu-
gentur apud quosdã puerperia, natique deflẽtur.
Funera contrã festa sunt, & veluti sacra cantu, lu-
sũque celebrantur. Ne fœminis quidem segnis est
añimus, super mortuorũ virorum corpora interfici,
simulq; sepeliri , votum eximiũ habent: & quia
plures simul singulis nuptæ sunt, cuius id sit decus
apud iudicatos magno certamine affectant. mo-
ribus datur, estque maximè lætũ, cum in hoc con-
tenditur vincere. Mœrent alię vocibus, & cũ acer-
bissimis planctibus efferunt. At quibus consolari.

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

eas animus est, arma, opésque ad rogos deferunt,
 paratíque (vt dictitant) cum fato iacentis, si detur
 in man⁹, vel pacisci, vel decernere, vbi nec pugnae
 nec pecunię locus sit: manentque dominas pro-
 ci. Nupturę virgines nō à parentibus viris tradun-
 tur, sed publicè aut locantur ducendę, aut veniūt.
 Vtrum fiat, ex speciè & moribus causa est. Probæ
 formosęque in precio sunt: ceteras qui habeant,
 mercede quæruntur. Vini vsus quibusdam ignor⁹
 est: epulantibus tamen vbi super ignes, quos cir-
 cumfident, quedã semina ingesta sunt, similis e-
 brietati hilaritas ex nidore contingit. In littoribus
 Istro proxima est Istropolis: deinde à Milesiis de-
 ducta Galatis & Tritonice, & portus Caria, & Ti-
 ristris promontoriũ, quod præteruectos alter pon-
 ti angulus accipit aduersus Phasiaco, & nisi am-
 plior foret, similis fuit. Hic Bizone motu terræ in-
 tercidit. Est portus Crunos: vrbes, Dionysiopolis,
 Odeffos, Messëbria, Anchialos: & intimo in sinu,
 atque vbi Pontus alterum sui flexũ angulo finit,
 magna Apollonia. Recta de hinc ora, nisi quod
 media fermè in promontoriũ, quod Thinnia vo-
 cant exit, & incuruis contra se littoribus obtendi-
 tur, vrbemque sustinet Halmidesson, & Phileas,
 & phinopolim. Hactenus Pontus. Deinde est Bos-
 phorus & Propontis. In Bosphoro, Byzantium: in
 Propontide, Selymbria, Perinthus, Bathynis: am-
 nésque qui interfluunt, Ergynus & Atyras. Tum
 Rheso regnata quondã pars Thracië, & Byfante
 Sa-

Samiorū, & ingens aliquando Cypsella. Post, locus, quem Graij *μακρὸν ἰεῖχος* appellant, & in radice magnæ peninsulæ sedens Lysimachia. Terra quæ sequitur, nusquam lata, atque hîc arctissima inter Hellespontum, Aegæumque procurrit: angustias, Isthmon: frontē eius Mastusiam, totam Chersonesum appellant. Ob multa memorabilis est. In ea flumē Aegos, naufragio classis Atticæ insigne. Est & Abydo obiacens Sestos, Leandri amore per nobilis. Est & regio, in qua Persarum exercitus, diuisa spatio pelagóque terras, ausus pontibus iungere (mirū atque ingens facinus) ex Asia in Græciā pedes, & non nauigata maria transgressus est. Sunt Protefilai oisâ consecrata delubro. Est & portus Cælos, Atheniensibus & Lacedæmonijs naua li acie decernentibus, Laconicę classis signatus ex cidio. Est Cynosema tumulus Hecubę, siue ex figura canis, in quam conuersa traditur: siue ex fortuna, in quā deciderat, humili nomine accepto: est Macidos, est Eleus, quæ finit Hellespótun. Ægæum statim pelagus vaste longū littus impellit, summotásque terras hinc ad promontoriū, quod Sunium vocatur, magno ambitu, mollique circū agit: eius tractum legentibus, præuectis que Mastusiam, tum sinus intrandus est, qui alterum Chersonesi latus abluens, iugo facie vallis includitur, & ex fluuio quem accipit, Melas dictus: duas vrbes amplectitur, Alopeconesum, & in altero Isthmi litore sitam Cardiam. Eximia est Ænos, ab Ænea
pro-

profugo condita. Circa Hebrum Cicones: trans eundem Doriscos, vbi Xerxem copias suas, quia numero nō poterat, spatio mensum ferunt. Deinde promontorium Serrium, ex quo canentem Orphea secuta narrantur nemora, & Zone. Tū Scœnos fluuius, & ripis eius adiacens Maronia. Regio vltior Diomedem tulit immanibus equis mandendos solitum obiectare aduenas, & iisdem ab Hercule obiectum. Turris, quam Diomedis vocāt signum fabulæ remanet: & vrbs, quam soror eius suo nomine nominauit, Abdera: sed ea magis id memorandū habet, quòd Democritum Physicum tulit, quàm quod ita cōdita est Vltrà Nestos fluit, interque eam & Strymona, vrbes sunt, Philippi, Apollonia, Amphipolis. Inter Strymona & Athō turris Calarnea, & portus Caprullon, vrbs Acanthos, & Oesima. Inter Athon & Pallenem, Cleona & Olynthos. Strymon (sicut diximus) amnis est, lōgēque ortus, & tenuis, alienis subinde aquis fit amplior, & vbi non longè à mari lacū fecit, maiore quàm venerat alueo erūpit. Athos mōs est adeò elatus, vt credatur altius quàm vnde imbres cadūt surgere. Capit opinio fidem, quia de aris, quas in vertice sustinet, non abluitur cinis, sed quo relinquitur aggere manet. Ceterum non promōtorio, vt alij, verū totus est, totòque longè dorso procedit in pelagus: quā continenti adhæret, à Xerxe in Graios tendente perfossus, transnauigatúsq;, & factus freto nauigabili peruius. Ima eius tenēt par-

uē Pelasgorum colonia. In summo fuit oppidum Acroathon, in quo (vt ferunt) dimidio longior quā in aliis terris ætas habitantium erat. Palene soli tam patentis, vt quinque urbium sedes sit atque ager, tota in altum abit, angusta satis vnde incipit: ibi est Potidea. At vbi laxius patet, Mēde, Scionēque referendę, illa ab Eretriis, hæc ab Achuis capto Ili o remeantibus posita.

ANNOTATIONES

In Caput I I.

His Thracia proxima est] his videlicet Scythis Thracia, est proxima ad Austrum & post ostia Danubij, aut si voles speciatim Bulgaris Thracia] à Thrace habitatore primi dicta, fabulas non infero nec libuit Inferere. nam sunt qui omnia referunt ad fabellas, veluti illi, qui dicunt Thraciam dictam fuisse à Martis filio Thrace. Alij volunt ab asperitate dictam fuisse Thraciam sic vt cunque voluerint non laboro, difficile enim est scire vnde nomina sint regionum fluuiorum & oppidorum & montiū neque illud ad institutum geographicum, A pontici lateris fronte]. i. ab ostiis Danubij. Vique ad illiricos penitus immissa] per Mysiam superiorem & inferiorem, nam inferior protenditur vsque ad ostia Danubij ego non ausus sum dicere vsque ad Dalmatas, nam Illiris est regio longe Septentrionalior Mysia superiore, propterea melius diceretur & verius vsque ad Dalmatas, nā illuc Thracia pertinet. Paucos amnes] octo habet amnes excentes in pelagus, octo enim multi mihi videntur, existimo tamen Pomponium voluisse dicere regionem istam pro eius amplitudine, nam est vasta, paucos habere fluuios. Verun celeberrimos, Hebrum, Neston, & Strymona emittit] Hebrum ostium hodie Mazerza vocatur, Nestos ad Macedoniam, Strymon] medius inter Macedoniam & Thraciam. Montes interior atcollit, Hæmon & Rhodopē & Orbelon] interior videlicet Thracia siue mediterranea. Hæmus mons hodie Cathena mundi, Rhodopæ hodie Valiza, sed Hæ-

mus. ut aiunt altitudinis est. VI. miliarium si non volet lector habere fidem abibit impune, quanquam hanc sententiam videtur confirmare Mela, cum dicit, E quibus Hæmus in tantum altitudinis abit, ut Euxinum & Adriam ex summo vertice ostendat] tanta est habenda fides huic confirmationi, quanta priori sententiæ, Getæ vtique] Getas alij geographi Ultra Danubium sitos esse dicunt, Mela ait citra versus Meridiē. Manentque dominas proci] hunc locum, qui nullum habebat sensum ego coniectura tantum restitui, nec scio quonam pacto hæc verba quadrent cum præteritis, nisi dicamus depravatam esse scripturam, nam Letio habebat manent, pro mœrendo, minias, prominus, proci, pro proficere, dissoluerant enim mœrendo in partes, mœren, &, do, itaque si ita legatur dictitant eas mœrēdo minus proficere locus erit apertissimus. In littoribus istro proxima est Istropolis, deinde à Mileis deducta Galatis] Locus iste est quoque mendosus, ita lege, in littoribus Istro proxima est Istropolis à Mileis deducta, Deinde Galatis et Tritonica ita habet Plinius. Hic Bizone motu terræ intercudit] Bizone & Heraclæa interciderunt terræ motu, Messëbria] Messëber hodie, Apollonia] antea Anthium. Deinde est Bosphorus & Propontis] Bosphorus Thracius & Bizantinus, hodie el far de Constantinopoli, & propontis la canal hodie de Constantinopoli, In Bosphoro Bizantium] hodie Constantinopolis à Constantino Cæsare instauratore, & nona Roma à veteribus pontificibus ecclesiæ nostræ, quod in prioribus illis Synodis legere unusquisque potest Ligos etiam antea dicebatur. Sedes fuit olim Occidentalium imperatorū hodie vero Solymani Turcæ. In propotide Selymbria] sine Selember. Inter duos fluuios. Ergynaum & Atiram] ad Constantinopolim, μᾶκρον τείχος] id est longus murus. Philippopolis] iuxta Strymonem fluuium finem. totius Thraciæ. Apollonia] Neapolis dicta. Amphipolis] hæ tres ciuitates sunt ante fluuium Strymona vocatum versus septentrionem. At hos mons] dicitur hodie monte sancto, sed hic mons potius est in Macedonia quam in Thracia. Deinde Pallene in Macedonia verius, quam in Thracia, ut mirer Pomponium voluisse hæc inuertere, Athos mons] hodie monte sancto, in Mari Aegeo dicto archipelago, dixi antea, in vertice olim fuit Acroathon, vbi

nunc sunt cœnobîa monachorum Sancti Basilij, & hæc quantũ ad Melæ expositionem attinet.

APPENDIX.

Thracia, quæ nunc dicitur Romania regiones, pleraque complectitur. Selymanus dominatur, habitata à Turcis, gubernat eam nomine Selymani Turcæ Beglerbeius: Romania, Turcæ, hanc regionem expugnavit prima regio ab ostiis Danubij versus Meridiem est Bulgaria parva, olim Christianorum subiecta tunc Imperatori constantinopolitano ad pontum Euxinum, qui hodie vocatur Mar maiore usque ad finem Hemi montis quem diximus vocari monte de argento, ad littus eiusdem maris ubi est Apollonia, nunc Varna inde ad Nesum sive Nestum fluvium vera est Thracia cuius metropolis est. Constantinopolis, Turcæ Selymani sedes, ante Constantinopolim est Phinopolis nunc dicta Cistopolis, sunt qui dicant esse oppidum illud, quod vulgo Peram vocant, quod non potest fieri, nam seculo Ptolemæi nondum erat oppidum illud ædificatum, nam ut audio à Genuensibus fuit ædificatum ante annos aliquot.

Digressiuncula.

Bizantium à Pausania Spartanorum rege primum conditum fuit, deinde à Constantino instauratum & regis aulis ac ædificiis magnificis ornatum, dictum postea Constantinopolis à Christianis Imperatoribus à multis seculis habitatum usque ad Constantinum Paleologum imperatorem ultimum Christianum, expugnatũ & direptum & prædæ, infidelibus turcis datum à Mahomete Turcarum rege, Anno Millesimo quadringentesimo quinquagesimo tertio. xxix. Martij.

Macedonia Caput. 3.

TVM Macedonum populi, quot vrbes habitant? quarũ Pallam maximè illustrem alumni efficiunt, Philippus Græciæ dominor, Alexãder etiam Asiæ. In littore flexus Me-

Cyberneus inter promontoria diuidit Canastreũ,
 & portum qui Copos dicitur: vrbes Toronem &
 Physcellam, atque vnde ipsi nomẽ est, Mecyber-
 nam incingit. Canastreo promontorio Scione
 proxima est. Mecyberneus autem in medio quã
 terra dat gremium, modicè in littora ingreditur.
 Cæterum longis in altum immissis lateribus, in-
 gens inter maria sinus est. In eum Axius per Ma-
 cedonas, etiam per Thessalõs Peneus excurrit.
 Ante Axium Thessalonice est. Inter vtrunque
 Cassandria, Cydna, Aloros, Derris: à Peneo, Se-
 pias, Cordynia, Melibœa, Castanea, pares ad fa-
 mã, nisi quòd Philoctetes alumnus Melibœam
 illuminat. Terrẽ interiores claris locorum nomi-
 nibus insignes, penè nihil ignobile ferunt. Hinc
 non longè est Olympus, hinc Pelion, hinc Ossa,
 montes gigãtum fabula bellõque memorati: hinc
 musarum parens domusque, Pieria: hinc nouissime
 calcatum Graio Herculi solum, saltus Oeteus: hinc
 sacro nemore nobilia Tempe: hinc Libethra, car-
 minumque fontes obiacent. Tum iam vastè &
 multum prominens Græcia, & dum Myrthoum
 pelagus attingat, à septentrione in meridiem ve-
 cta: quã sol oritur, Ægeis: quã occidit, Ioniis flu-
 ctibus obiacet: ac proxime spaciosa est Hellas no-
 mine, grãdi fronti procedit: mox mari vtroque, &
 Ionio magis, latera eius intrante, donec quinque
 millia passuum pateat, media fermè propè incidi-
 tur. Deinde rursum terris huc se & illuc, verum in
 Ionium

Ionium mare magis expandentibus progressisq; in altum, non tam lata quàm cœperat, ingens tamen iterum & quasi península extenditur, vocaturque Peloponnesos, ob sinus & promontoria, queis vt fibris littora eius incisa sunt: simul quòd tenui tramite in latus effunditur, platani folio simillima. In Macedonia prima est Thessalia, deinde Magnesia, Phthiotis: in Græcia, Doris, Locris, Phocis, Bœotis, Attis, Megaris: sed omnium Attis clarissima. In Peloponneso, Argolis, Laconice, Messenia, Achaia, Elis, Arcadia: ultra, Ætolia, Arcanania, Epiros vsque in Adriam. De locis, atque vrbibus, que mare non abluit, hæc maximè memoranda sunt: in Thessalia, Larissa, aliquando Iolcos: in Magnesia, Antronia: in Phthiotide, Phthia: in Doride, Pindus, & iuxtà situm Erineon: in Locride, Cynos & Calliaros: in Phocide, Delphi & mons Parnafus, & Apollinis fanum atque oraculum: in Bœotia, Thebæ, & Cytharon fabulis carminibusque celeberrimus: in Attide, Eleusin Cereri consecrata, & clariores, quàm vt indicari egeant, Athenæ: in Megaride, vnde regioni nomen est, Megara. At in Argolide, Argos & Mycenæ, & templum Iunonis, vetustate & religione percelebre: in Laconide, Terapne, Lacedæmon, Amyclæ, mons Taygetus: in Messenia, Messene & Methone: in Achaia atq; Elide quondam Pisè Oenomai, Elis & numen delubrumq; Olympij Iouis, certamine gymnico, & singulari

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

sanctitate, ipso quidem tamen simulachro, quod Phidię opus est, maximè nobile. Arcadium Peloponnesiacę gentes vndique incingūt. In ea sunt vrbes, Psophis, Tenea, & Orchomenon: montes, Pholoë, Cyllenius, Parthenius, Menalus: flumina, Erymāthus, & Ladon. In Ætolia Naupactos, in Arcania Stratos, oppida: in Epito, Dodonę Iouis templum, & fons ideo facer, quòd cum sit frigidus, & immerfas faces sicut cæteri extinguat, vbi sine igne procul admouentur, accendit. At cum littora leguntur, à promontorio Sepiade per demetriam & Boion, Phtheleon & Echinon ad Pagaseum sinum cursus est. Ille urbem Pagasam amplexus, amnem Sperchion accipit: & quia Minyę Colchida petentes inde Argo nauem soluere memoratur. Ab eo ad Sunium tendentibus illa prænauiganda, Maliacus & Opuntius grandes sinus, & in his cæsorum etiam Laconum trophæa, Thermopylę, Opoës, Scarphia, Cnemides, Alope, Anthedó, Larymna: Aulis Agamemnoniæ, Graiorumque classis in Troiam coniurantium statio. Marathon magnarum multarumque virtutum testis, iam inde à Theseo Persarum maxima clade pernotus. Rhamnus parua, illustris tamen, quod in ea sanum est Amphiarai, & Phidiaca Nemesis. Toricos, & Brauron olim vrbes, iã tantum nomina. Sunium promontorium est, finitque id litus Hellados, quod spectat ad orientem. Inde ad meridiem terra conuertitur vsque ad Megarã.

atticę

Atticæ, vt modò latere, ita nūc fronte pelago adiacens. Ibi est Piræus Atheniensium portus. Scyronia saxa, seu quondā Scyronis hospitio, etiā nūc infamia. Megarensium tractus Isthmon attingit: hoc illi cognomē est, quia quinque milliū spacio Ægeū mare ab Ionio submouens, angustō tramite Helladi Peloponneson annectit. In eo est oppidū Cenchreę fanum Neptuni, ludī, quos Isthmicos vocāt, celebres. Corinthos, olim clara opibus, pòst clade notior, nunc Romana colonia, ex summa arce, quā Acrocorinthon appellāt, maria vtraque contuens. Peloponnesi orā (sicut diximus) sinus & promontoria lacerant: ab oriente, Bucephalos & Chersonesus, & Scilleon: ad meridiē, Malea Tænaros, Acritas Ichthys: ad vesperū, Chelonates & Araxos. Habitant ab Isthmo ad Scylleon Epidaurij, Æsculapij tēplo inclyti, & Troezenij, fide societatis Atticæ illustres. Portus Saronicus, & Schenitas & Pagonus. Oppida autem Epidaurus, & Troezē, & Hermiona his littoribus apposita sunt. Inter Scylleon & Maleā Argolicus, inter hāc & Tænaron Laconicus: hinc ad Acritam Asineus inde ad Ichthyn Cyparissius. In argolico sunt noti amnes Erasinus, atque Inachus, & notum oppidū Lerne: in Laconico Gythius, & Eurothas: in ipso Tænaro Neptuni templū, & specus, illi quem in ponto Acherusiū diximus facie & fabula similis: in Asineo flumē Pamissū, in Cyparissio Alpheus. nomen dedere vrbes in littore sitæ: hinc Cyparissus,

rissus, illinc a sine. Messenij, Pylíque terras colunt & ipsa pelago Pylos adiacet. Cyllene, Callipolis, Patrae oram illá tenent, in quam Chelonates, & Araxos excurrunt: sed Cyllene, quòd Mercurium ibi natum arbitrátur, insignis. Rhion deinde (maris id nomen est) angustè & velut freto lacus ore frequenti incidens, inter Ætolos, & Peloponnesiacos vsque ad Isthmon irrūpit. In eo ad septentrionem spectare littora incipiunt. In his est Ægió & Ægira, & Oluros, & Sicyon: at in aduersis Pagæ Creusis, Anticyra, Oeanthia, Cyrria, & notior aliquanto nomine Calidon, & Euenos. Extrà Rhíó. in Acarnania maxime clara sunt oppidú Leucas, flumen Achelous. In Epiro nihil Ambracio sinu nobilius est: facit sinus qui angustis faucibus, & quæ minus mille passibus pateant, grande pelagus admittit: faciunt vrbes quæ assidunt, Actium, Argi Amphiloehij, Ambracia, Æacidarum regia Pyrrhíque Butroton vltra est. deinde Ceraunii montes, ab iis flexus in Adriam. hoc mare magno secessu littorum acceptú, & vastè quidem in latitudinè patens, quæ penetrat tamen vastius, Illyricis vsque Tergestum, cætera Gallicis, Italisque gentibus cingitur. Parthini, & Dassaretæ, prima eius tenet, sequentia paulatim Encheleæ, Phæaces: deinde sunt quos propriè Illyricos vocant: tum Pyrei, & Liburni, & Istria. vrbiū prima est Oricum, secunda Dyrrhachium, Epidamnos antè erat, Romani nomen mutauerunt, quia velut in damnum ituris

ituris, omen id visum est. Ultrà sunt Apollonia, Salona, Iadera, Naron, Tragurium, sinus Polaticus, & Pola, quondam à Colchis (vt ferūt) habitata (in quantum res transeunt) nunc Romana colonia. Amnes autem Æas & Nar, & Danubiüs, qui iam dictus est Ister: sed Æas secundū Apolloniam, Nar inter Pyreos & Liburnos, per Istros Ister emittitur. Tergestum intimo in sinu Adrię situm finit Illyricum.

ANNO TATIONES

In Caput III.

Macedonia, tum Macedonum populi, quot vrbes habitant] Macedonia antea dicta fuit Æmathia, sunt qui dicant, fuisse in Macedonia centū & quinquaginta populos, de quibus antequam dicam, quædam prædicturus sum. Non enim possum non mirari cur Pomponius confuderit Macedoniam cum Græcia, habet Macedonia suos populos & Græcia suos, distinctæ nanque sunt regiones, habet Græcia Atticam, Corinthiacam, Iaconicam, Messanicam, Eliacorum priorem, Eliacorum posteriorem, Achaicam, Archadicam, Bœoticam, Phocicam, Et Macedonia suas quoque, Stryphalicam, Pelagiscam, Thessalicam, Magnesiã, Phthiotim, Laphiam, Sinticiam, & alias multas, quæ ergo sūt, quod hæc regiones quæ montibus & mari sunt distinctæ, ita permisceantur? Desinam ipse mirari si narrauero bona fide, quare hoc fecerit Melam, cum enim ille hunc breuissimum libellum scriberet, studiosus instituti sui quod in proœmio suo dixerat se strictim scripturum, voluit vno & eodem capite & Macedoniam & Græciam coniungere, tum ob vicinatem tum etiam ob communionē linguæ, neque ignorabat ille esse Macedoniam & Græciam regiones distinctas. Quorum maxima Pellam maxime illustrem alumni efficiunt, Philippus Græciæ domitor, Alexander etiam Asiæ] Pella fuit metropolis Macedonum, Philippi & Alexandri

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

filij patria. In littore flexus Mecybernaeus inter promontoria diuidit Canastreu, & portum, qui copos dicitur] flexus ille est sinus Thermaticus maximus omnium eorum, qui sunt in Macedonia. Canastreum promontorium nunc dicitur Canistro, & oppidum ibi Canastreum, In eum Axius per Macedonas, etiam per Thessalos Peneus excurrit] ambo fluij in sinum Mecyberneum. i. Thermaticum excurrunt. Ante Axiu Thessalonica est] Thessalonica nunc Salonica dicitur. siue salonich patria Theodori Gaza. Inter vtrumque, Cassandria, Cydna, Aloros, Derris] inter vtrumque fluuium Axiu & Peneu, Cassandria nomen retinet, olim dicta Potidaea, Tempe] nemora sunt iocundissima. Hic libethra carminuque fontes obiacent] de libethris. Strabo ita habet, qui libethriadum Nympharu antrum consecrarunt, & qui prisca musa curam studiuque dederunt, Thracas fuisse perhibentur.

Distinctio Macedoniae & Graeciae.

Dictum est de Macedonia, nunc restat Graeciam describere. Tum inquit iam vaste & multum prominens Graecia] duobus in locis in Sunio promontorio & in Peloponneso Sunium hodie vocatur cabo de la Columba. Qua sol oritur Aegeis, qua occidit Ioniis fluctibus obiacet] ab oriente Graecia habet Aegeum mare ab Occidente vero Ionicum, dicam aperte, Mare Aegeum protenditur ab Hellesponto vsque ad sinu megaricu in Peloponneso, & a sinu megarico vsque ad sinu Corinthiacum & inde ad fauces Adriatici maris est Ionium. Grandi fronte] id est, ad sunium promontorium, Mox mari vtroque] id est, Aegeo & Ionio. Sed Ionio magis latera eius intrante] in sinu Corinthiaco, nam sinu Corinthiacus est longior multo sinu megarico, longitudo enim sinu Corinthiaci est quinque millium passuum. Peloponesos] id est, Pelopis insula, nunc la morca. In Macedonia prima est Thessalia, Deinde Magnesia, & Phthiotis] posteaquam recensuit, Mela oppida Macedoniae, nunc conuertit se ad praecipuas illius regionis, & inde Graeciae quoque praestantiores, Thessalia] Thessalia regio est. Celebris Macedoniae,

donia, valet amenissimis montibus, fluuiis, Nemoribus ac ortis, tanta fuit eius fertilitas, vt omnibus poetis dederit amplam occasione[m] mentiendi & fabulandi, fontes habet amenissimos. Magnesia] Magnesia fontibus quoque valet, oppida habet perquam multa, & illa celeberrima. Phthiotis] opulenta & antiquorum fabulis illustris. In Graecia Doris loctris, phocis, Boeotis, Attis, Megaris, sed omnium Attis clarissima] pergit ad Graciam, & eius regiones. In Peloponneso Argolis, Laconice, Messenia, Achaia, Elis, Arcadia: vltra Aetolia, Acarnania, Epiros vsque in Adriam] Graciae regiones nunc complectitur & exponit vsque ad Epirum. Doris inquit] Doris non est in numero regionum Graeciae ex Pausania. Dores ex Peloponneso originem ducunt, Locris] Locrenses diuiduntur in Locrenses. Hypocnemidij & opuntios, opuntij versus Orientem Epicnemidij versus Occidentem, hij sunt qui iuxta Parnasum montem habitant. Phocis] Phocis a Phoco, ornytionis filio nomen sumpsit, Maritima est, Boeotis] a Boeoto Amphictionis filio nomen accepit, vrbs maxima eorum Platea, Attis] in hac regione Acteus prius regnavit & propterea Actea dicta est, inde Attica Acteo successit Cecrops, cui etiam alij reges. Megaris] a Megara eorum vrbe, quam codiderunt Dorienfes, dicta antea Hybla.

De regionibus Peloponnesi.

In Peloponneso Argolis, Laconice, Messenia, Achaia, Elis, Arcadia, vltra Aetolia, Acarnania, Epiros vsque in Adriam] Argolis siue Argos, dicebatur tota Peloponnesus antea, iam est regio ad Orientem separata, Laconice] in Laconica regnavit prius lelege indigena & propterea postea dicti sunt Leleges populi, Messenia] ab vxore Polycraonis laconicorum regis vocata Messem. Achaia] Prisco nomine dicta Aegialus & incolae Aegialenses nominati, ab Aegialeo Sicyonia rege, appellata postea Achaia, ab Acheo Xuthi filio. Elis] ab Eleo Endymionis filio, alij dicunt Neptuni Arcadia] ab arcas Callistus filio illius regionis rege nomen deduxit. Aetolia] ab Aetolo Endymionis filio, Acarnania] ab Acarnane Alcmeonis filio. Epirus] Moloßia,

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

Chaonia antea dicta. De locis atque urbibus quàm mare non abluit hæc maxime memoranda sunt] *Regiones tam Macedonia quàm Græciæ descripsit nobis Mela & oppida earum maritima, nunc vero mediterranea oppida descriprurus est.* In Thessalia Larissa] *Larissa Achilles patria.* In Magnesia Antronia] *Antron ab aliis dictum oppidum.* In Phthiotide, Phthia. *Iuxta Peneum fluium.* In Doride Pindus] *& nomen montis & oppidi & fluij.* In Bœotia Thebæ] *Thebæ Bœotia commendantur à Thucydide, Et Cythceron Fabulis carminibusque Celeberrimis]* *Cythæron mons in Bœotia, vnde Venus Cytherea, Et Clariores quàm vt indicari egeant Athenæ]* *Athens nunc vicus & castrum quoddam hodie dicuntur Serhine.* Lacedemon] *alio nomine sparta oppidum præcipuum apud Lacedemonis.* In Megaride vnde regioni nomen est Megara] *ab Heraclidis cõdita seu si mauius instaurata nunc dicta Alcatoe, In Argolide Argos] à Cisso Altamensis patre ædificata.* Mycenæ] *à Perseo Danaes filio erecta. regia fuit oppidum illud Agamemnonis.* In Laconide Terapne, Lacedemon, Amycle mons Taygetus] *Lacedemon, olim sparta nunc Myssistrat. à Lacedemone Iouis & Taygetis filio condita, ex hoc oppido vt aiunt fuit rapta Helena.* In Messenia, Messene & Methone] *Messene hodie Missertia, Methone hodie Modon.* In Achaia atque Elide] *pisæ Abonomaos instaurata.* Arcadiam Peloponnesiacæ gentes vndique incingunt, in ea sunt vrbes Psophis, Tenea & orchomenon, Montes Pholoe, Cyllenius, Parthenius, Menalus, flumina, Erymanthus, & Iadon] *Psophis à Psophi de lycæonis filio dicta. Tenea] Teneam oppidum nusquam inuenio, apud omnes lego Tegeam oppidum in sine Ptolemæo, & antea Straboni, Plinio & postea Pausaniæ in arcadicis propterea lege Tegea, Orchomenon] Methydriion lycæonis filius condidit, Montes Pholoe] ab Pholoe habitatore, Cyllenius] Elatus filius Arcadi montem Cyllenyra obtinuit nomen istud tunc non erat huic monti inditum, Sed cum postea Elatus haberet quinque filios quorum vnus vocabatur Cyllenus, ab eo nomen mons accepit. Parthenius] mōs ab equa quadam nomine Parthenia erat enim equa cuiusdam Marmacris nomine Menalus] dictum satis est ante hunc locum, Ery-*

manthus & ladon] *Erymanthus & mons & fluuius*, Ladon quoque. Naupactos] *nunc Lepanto, à compingendis nauibus Acarnania*] *ab Acarnane Alcmeonis filio.* A promontorio Se-
 piade] *Promontoriū hoc est in Magnesia, Et quia Myniæ Colchida inde Argonaucm soluere memoratur*] *In primis hæc est inemendata locutio, præterea ad perfectum sensum aliquid deesse videtur, quod si uoles emendare, ita leges, & quia Minyas Colchida petentes inde Argonaucm soluere memoratur: vel melius & quia Minyas Colchida petentes inde Argonaucm soluisse memoratur, iam nulla est perfecta sententia, si nihil aliud addideris, nam post memoratur, debet aliquid addi quod possit respondere illi causali, quia quare iudicio meo debet addi vel celebris, vel inlyta.*
 Ab eo ad Sunium tendentibus illa præ nauiganda Maliacus & opuntius grâdes sinus] *Sunium hodie cabo de la columba, Maliacus] a Malico oppido apud Stephanū Opuntius] ab Opunte.* Thermopyle] *mons est præ longus ex Herodoto ad leucadem protensus, ibi sunt portæ angustæ, quas oportet eos, qui ex Macedonia in Græciam veniunt transgredi, ibi enim sunt Scaturientes aquæ calidæ, Scarphia] in excelsa parte Thermopylarum in vertice dices Marathon] oppidum in Attica multis nominibus illustre.* Corinthos] *nunc Coranto clara olim opibus, vnde uasa Corinthiaca, Clade notior] delent eam. L. Opimius, Maria utraque] Ionium & Ægeum.* Scilleon] *hodie Damala promontorium, Malea] promontorium nostro sæculo caput Maluasiæ. Tenaros] nunc Ereapolis. Epidaurij] est & oppidum, Epidaurus hodie Limeræ. Inter Scylleon & Maleam argolicus] iam loquitur de sinibus, argolico, laconico, Asinæo, Cyparisiæ. Patræ oram illam tenent] nunc Patras, Rhion] fauces sinus Corinthiaci vsque ad Isthmum, & etiam est nomen promontorij, quod angustum mare fauces illas facit. In his est Ægion & Ægyra & Oluros] hæc & alia oppida interciderunt. Leucas] hodie leucates. Actium] *actæ postea dicta. Ambracia] ciuitas nobilissima Epiri, nostro sæculo dicta larva. Ab his flexus in Adriam]. i. in mare Adriaticū alio nomine superū dictū. Illyricis vsque Tergestum] Illyrici hodie Sclauones siue Sclani, Tergestum] nunc Trieste. Gallicis] Cisalpinis qui & togati uocantur. Italis] Itali.**

noti sunt, dicam sequenti capite. Liburni] interiora tenent inter Dalmatas & Veros, Illyricos. Istria] regio versus Septentrionem ad Venetias. Dyrrachium] hodie Durazzo in ea parte Macedonia, quæ ad Adriaticum est. Apollonia] la Velona hodie. Salona] nomen retinet in Dalmatia. Iadera] Zara nostris temporibus. Naron] Navëta hodie. Epidaurus] Ragusa hodie non illa nona, sed vetus. Pola] nomen retinet notissima ciuitas. In quantum res transeunt].i. ut sunt rerum vices, rerum euentus, & vicissitudines. Nar] fluius Narcuta, De danubio dixi, & quod dicit. Mela per istros isther emittitur] haud dubie per Istrum intelligit Danubium quod certe falsum est, nam Danubius non fluit per Istrum multum enim distat Danubius ab Istria Præterea Danubius non vocatur Ister nisi in Valachia propè Pontum, Nec dubium est poetam fabulatos fuisse ex Danubio egredi fluium istrum dictum qui totam interfluere istriam vsque ad Sinum Adriaticum, Strabonis verba libro primo libet recensere, aduersus Hipparchum ita ille habet. At Ister à propinquis Ponto partibus nequaquam habet originem, sed contra à montibus supra Adriaticum, neque in vtriusque mare defluit, verum in Pontum dum taxat, & in ipsa sola diuiditur ostia, communem is quidem cum nonnullis ante illum ignoratiam habuit qui fluium quendam istro cognominem esse arbitrati sunt, qui ab eo diuisus irrumpat in Adriam, à quo & natio Istra perquam defertur appellationem assumpsit. hæc Strabo.

Corollarium.

Inter eas regiones quæ maxime deplorandæ ab omnibus sunt Christianis, pars Thraciæ & vniuersa Macedonia vna cum Græcia haud dubie à nobis sunt deplorandæ, cum & audiamus & videamus has regiones quæ olim sedes erant imperatorum christianorum, in quibus Christus maxime colebatur, nunc quod valde dolendum est, à Mahumetanis canibus conculcari, & nomen christi ludibrio haberi. qui fuerint in causa non dicam, tantum hoc ascribam delictis nostris, quibus in dies deum offendimus, neque tot calamitatibus alijs impendentibus occurrere volumus. non dubito christum ipsum exauditurum preces nostras, si ad sanctiorem vitam renouati resi-

respiceremus, hæc dixi, quoniam nullæ erant regiones vel illustriores & fertiliores in vniuerso Christianismo his tribus, nullæ ditiores & magnificentiores, denique nullæ præter istas omnibus rebus ornatiores, vt exordium à septentrionali parte Thraciæ incipiam ab ostiis videlicet Danubij vsque ad Bizantium Bulgaria fuit & pars, Mysia inferioris Christianissima & abundantissima, hæc est illa Bulgaria, quæ Theophilactum virum sanctissimum atque doctissimum habuit archiepiscopum, Patriarchæ siue Pontifici Constantinopolitano subiectum. Constantinopolis princeps Thraciæ & circumuicina regio vsque ad Hellespontum olim triumphauit, quot legimus archiepiscopos fuisse & patriarchas Constantinopolitanos? quot imperatores Christianos potentissimos? certe Innumeros. totus enim ille tractus terræ est hodie quoque fertilissimus. De vtraque Mysia narrauit mihi Cornelius Schepperius qui eas duas Mysias peragravit esse illas fertilissimas & fuisse olim in illis ciuitates magnificè adificatas, nunc vero redactas ad domunculas quasdam siue Tuguria, visuntur hodie ab iis, qui in Constantinopolim per terram ex Ragusa iter faciunt vestigia siue reliquia opulētissimorum adificiorum. idem confirmauit mihi Gerardus Velnichius, qui etiam nomine Caroli Quinti Cesaris illuc præteritis annis profectus fuit. ab Hellesponto vsque ad Nestum fluium, siue ad Strymona parum refert multa sunt iam deleta, quæ olim maximum præbebant spectaculum tota hæc regio est iam sub Turcica ditione. De Macedonia & Græcia non dicam quando ex plerisque alijs scriptoribus quiuis colligere potest.

Italie.

Cap. 4.

DE Italia magis, quia ordo exigit, quàm quia monstrari eget, pauca dicentur: nota sunt omnia. Ab Alpibus incipit in altum excedere, atque vt procedit, mediam se perpetuo Apennini montis iugo attollens, inter Adriaticum & Tuscum, siue (vt aliter eadem appellantur,

pellatur) inter Superum mare & Inferum excurrit, diu solida. Verum ubi longè abit, in duo cornua scinditur, respicitque altero Siculum pelagus altero Ionium, tota angusta, & alicubi multò quã vnde cœpit angustior. Interiora eius aliã alięque gentes habitant. Sinistra parte Carni & Veneti colunt Togatam Galliam. Tum Italici populi, Picētes, Frentani, Dauni, Appuli, Calabri, Salentini. Ad dextram sunt sub Alpibus Ligures, sub Apenino Hetruria. Post Latium Volsci, Campani, & super Lucaniam Brutii. Urbium quę procul à mari habitantur opulentissimæ sunt, ad sinistram Patavium Antenoris, Mutina & Bononia Romanorum coloniæ: ad dextram, Capua à Tuscis, & Roma quondam à pastoribus condita: nunc si pro materia dicatur, alterum opus. At in oris proxima est à Tergeste Concordia. Interfluit Timauus, noxum capitibus exurgens, vno ostio emissus. Deinde Natiso non longè à mari ditē attingit Aquileiam: ultra est Altinū. Superiora latè occupat littora Padus nanque ab imis radicibus. Vesuli montis exortus paruis se primū fontibus colligit, & aliquatenus exilis ac macer: mox aliis amnibus adeo augetur atque alitur, vt se per septem ad postremum ostia effundat. Vnum de iis magnum Padum appellant: inde tam situs profilit, vt discussis fluctib⁹ diu qualem emisit vndam agat, suūque etiam in mari alueum seruet, donec eum ex aduerso littore Istrię eodem impetu profluēs, Ister am-

nis excipiat. Hac re per ea loca nauigantibus, quã
 vtrinque amnes eunt, inter marinas aquas dulciũ
 haustus est. A Pado ad Anconam transitur Rauen
 na, Ariminũ, pisaurum, Fanestris colonia, flumen
 Metaurus, atque Esis, & illa in angusto illorũ duo
 rum promontiorum ex diuerso coeuntium, in-
 flexi cubiti imagine sedens, ac ideo à Graiis dicta
 Ancona, inter Gallicas Italicãsq; gẽtes quasi ter
 minus interest. Hanc enim pregressos piceni litto
 ra excipiunt, in quibus Numana, potentia, Clater
 na, Cupra vrbes: castella autem, Firmum, Adria,
 Truentum: id à fluuio, qui preterit, nomen est. Ab
 eo Senogallia maritima, ad Aterni fluminis ostia.
 Vrbes Bucara & Histonium. Dauni autem Tifer
 num amnem, Cliterniam, Lucrinum, Theanũ, op
 pida, montẽque garganum. Sinus est continuũ
 apulo littore incinctus, nomine Vrias, modicus
 spacio, pleraque asper accessũ. Extrã, Sypuntum,
 vel, vt Graij dixerẽ, Sipyus, & flumen quod Canu
 sium attingens, Aufidũ appellãt. Post Bariũ, Egna
 tia, & Ennio ciue nobiles Rudia: & in Calabria
 Brundisium, Valetiu, Lupia, Hydrus mons, tum
 & Salentini campi, & Salentina littora, & vrbs
 graia Callipolis. Hucusque Adria, hucusque Italiẽ
 latus alterum pertinet. Frons eius in duo quidem
 se cornua (sicut supra diximus) scindit. Cãterum
 mare, quod inter vtraq; admittit, tenuibus promõ
 toriis semel iterũque distinguens, non vno margi
 ne circuit, nec diffusum patẽnsque, sed per sinus

recipit. Primus Tarentinus, dicitur, inter promō-
 toria Salen & Laciniū, in eóq; sunt Tarentus, Me-
 tapontū, Heraclea, Croto, Turiū. Secundus Scyl-
 laceus, inter promontoria Lacinium, & Zephy-
 riū, in quo est Petilia, Cœcinū, Scyllaceū, Mistræ.
 Tertius inter Zephyrium & Brutium, Consilinū,
 Cauloniã, Locroſque circumdat. In Brutio sunt,
 Colūna regia, Rhegyum, Scylla, Taurianū, & Me-
 taurum. Hinc in Tuſcū mare deflexus est, & eiuf-
 dem terræ latus alterum Terina, Hippo nunc Vi-
 bon, Temefa, Clamperia, Blanda, Buxentum, Ve-
 lia, Palinurus, olim Phrygij gubernatoris, nunc lo-
 ci nomen: Pæſtanus ſinus, Pæſtum oppidum, Sila-
 rus amnis, Picentia, Petræ, quas Sirenes habitauere.
 Mineruę promontorium, opima Lucaniæ lo-
 ca, ſinus Puteolanus, Surrentum, Herculaneum,
 Veſuuij mōtis aſpectus, Pópeij, Neapolis, Puteo-
 li, lacus Lucrinus & Auernus, Baiæ, Miſſenum, id
 nunc loci aliquando phrygij militis nomen: Cu-
 mæ, Linternum, Vulturum amnis, Vulturū op-
 pidum, amœna Cápantiæ littora, Sinueſſa, Liris,
 Minturnæ, Formię, Fundi, Tarracina, Circes do-
 mus, aliquando Circeii, Antium, Aphrodiſium,
 Ardea, Laurentum. Oſtia citra Tyberim in hoc la-
 tere ſunt. Ultrà pyrgi, Anio, Caſtrum nouum, Gra-
 uiſcę, Coſſa, Telamó, pópulonia, Cecina, piſcę, He-
 truſca, & loca & nomina. Deinde Luna, Ligurum
 & Liguria, & Genua, Sabbatia, & Albiga unum.
 Tum paulon, & Varum flumina, vtraque ab Alpi-
 bus

bus delapsa: sed Varum, quia Italiam finit, aliquāto notius. Alpes ipsę ab iis littoribus longē latēq; diffusę, primo ad septētrionem magno gradu excurrunt: deinde ubi Germaniam attigerunt, verso impetu in orientē abeunt, direptisque populis immanibus, vsque in Thraciam penetrant.

ANNOTATIONES

In Caput. IIII.

De Italia magis quia ordo exigit, quàm quia monstrari eget pauca dicentur, nota sunt omnia] *Pomponius pergit iam in sua littorali descriptione, nam hoc pollicitus fuit in proemio, & certe in ordine littorali post Dalmatiam illyrios & lyburnos. & Istros sequitur Italia, Ab alpibus incipit in altū excedere] Non ab re erit huc ad ferre, quę de Alpibus scripsit Paulus Iouius, neminem enim fraudare volo suis sudoribus & merita gloria, Verba eius hoc modo habent, Carnicę Alpes ab Arsa flumine, qui ē carnicis iugis Adriaticū petit ad vada Sabatia ligustici littoris protenduntur. Primę Alpes post carnicas ab ortu in occasum tendentibus, Iulia occurrunt, quę à Taruisto iuxta Anaxum flumen, per bellunum & Feltrium in Noricum Austriamque perducunt, secundum eas sunt rheticę, quibus à Tridento per montis Cremeris clementia Iuga in Vindeliciam & loca ad oceanum amnem Hispurcho oppido proxima penetratur. His alię rheticę succedunt, quę ab Lario lacu per Volturenam vallem supra Abduę fontes & Burnias aquas celsissimum Abduę montis culmen habent, quod hodie Mongraium vocant. Subiiciuntur statim dorso ab Germanię parte. S. Petri vicus & à dextris Maranum atque Bolxamum oppida, nundinarum conuentu nobilia. Suntque alię quoque aditus secundum abduam montem, qui ad Lepontios Rhetosque pertinent, eę gentes hodie Grisoni vocabulo barbaro nuncupantur, societate Helueticorū clari, & possessione sex Valliū, ut alio loco memorauimus, cum multo pecore & lactis copia abun-*

dent alpinarum gentium altissimi, id vero inter cetera frequentis-
 simum est iter, quod ab eodem Lario per Clauennam munitissimū
 oppidum, & solium Bregariorum ad curiam Rhetiarum perdu-
 cit, duobus tramitibus septa. f. et Spluga, ubi columna Iulij Cæsa-
 ris hodie videtur, has alpes le pontias esse credimus, Rheni amnis o-
 rigine illustres, nam Rhenus in proxima valle caput tollit, quam
 etiam nunc veteri nomine Lepontinam appellant, ad minores Le-
 pontiæ, quibus à Bellizona, quæ oppidū Villitionis, ut quibusdam
 videtur antiquitus fuit, per Ticini amnis Vallem, Torfanum pri-
 mum Heluetiorum oppidum aditur, Non magno ab iis interuallo
 distant equitate viarum ac montium ceteris Alpibus Leniores,
 nisi editissimum diui Gotardi iugum, & profundissima Vallis,
 quam cum tremulo ponte infernam vocant, vno tantum vel alte-
 ro in loco maximam cum summo timore transeuntibus difficul-
 tatem præberent patent quoque eadem. Alpes supra Verbanum la-
 cum ad Domosulam oppidum, quod ipsis faucibus & profluentis
 Ogoniæ ripis edificatum Ludouicus Sfortia patrum nostrorum
 memoria & cede Sedunorum, & maximis operibus nobilitauit.
 Hactenus Iouius, Ego in meis annotatiunculis prioribus in hunc mo-
 dum scripseram. Alpes nos in quatuor itinera distribuimus, primū
 versus Septentrionem, & dicitur mons. S. Gothardi, secundum
 versus Meridiem, & dicitur mons. S. Bernardi, Tertium etiam ver-
 sus Meridiem, & dicitur mons. S. Dionysii, nunc Sanferis. Quar-
 tum etiam versus Meridiem & dicitur Pœnius. Apennini
 mons est Apenninus diuidens per medium totam Italiam, In duo
 cornua] in duo promōtoria, alterum Saletinorum, alterū dictum
 Leucopetra. Vnde cœpit] .i. ex Alpibus. Sinistra parte Car-
 ni & Veneti colunt togatam Galliam] Carni, sunt populi in
 ramento Alpium sunt omnes lingua selauī sub iugo Ferdinandi
 regis Romanorum, diuiditur hæc regio in duplicem Carmolam, al-
 teram siccā, in qua sunt Istri, alteram irriguam, vnde Sauius flu-
 uiius ortum habet. Veneti in intimo sinu maris Adriatici sunt, qui
 ut diximus la canal de Venetia, vocatur vel el Golfo de Venetia.
 Galli olim dicti Togati, à toga veste talari qua etiam nunc hodie
 videntur Veneti ea regio vsque ad Rubiconem fluium vocatur la
 marcha Treuisana ibi est ciuitas Venetorum magnis ac multis no-
 minibus

minibus illustrissima, cuius amplitudinem si quis cupierit scire, le-
 gat Bembum ac Sabellicum, Tunc Italici populi] à Rubicone
 usque ad promontorium Salentinorum, quod nunc dicitur caput. S.
 Mariae. Picentes] hodie Marcha de Ancona. Frentani] nunc
 Franca Villa. Dauni] Sypono, Manfredonia, Mons Garganus
 S. Angelo, Apulli] nomen retinent. Lapulla hodie, Calabri no-
 men retinent] nunc Calabria. Salentini] nunc Salen. Ligures]
 nunc Genouesi. Hetruria] nunc la Toscana. Latium Latni] ad
 Romam. Campani] Campania regio nomen retinet, & est ini-
 tium regni Neopolitani. Brutij] nomen habent, ubi Cosentia Ca-
 labrorum. Patavium] nunc Padua in Marchia Treuisana, ciuitas
 est subiecta Venetis & florentissima multis ac doctissimis viris or-
 nata. Mutina] nunc Modena. Bononia] nunc Bologna la Grassa.
 Capua] nomen retinet in Campania. Si pro materia] id est, si
 habeatur ratio magnitudinis Romanae & triumphorum. Alterū
 opus] id est, nemo est, qui credat urbem Romam conditam esse à
 pastoribus tam est ornata adificiis magnificis & tam potens.
 Tergeste] nunc Trieste. Concordia] non extat. Timauus] no-
 men est fluij & fontis. Natiso] & fluius nunc Lifontio, Aequi-
 leia] retinet nomen, Altinum] hodie Torcello, Padus] nunc el
 Po fluius. Ister amnis excipiat] dixi esse fabulam, quae de Istro
 dicuntur. A Pado ad Anconam transitur Rauena] id est
 per Rauenam nomen retinet, sed cum sequitur Ariminum Pi-
 saurum] illi accusatiui reguntur ab illa prepositione, ad, ut ita
 intelligatur ad Anconam, ad Ariminum ad Pisaurū. Pisaurum]
 nunc Pefaro. Ariminum] hodie Rimino, Metaurus] nostro se-
 culo Plumba fluius. Ancona] nomen retinet, Inter Gallicas
 Italiquasque gentes] Ancona terminus est Galliae Cisalpinæ
 & Italiae. Numana] deleta non extat. Potentia]. ubi nunc est
 sacellum diuæ Mariae Lauretanae nunc Loreto. Cliterna] nunc Fla-
 uianeo. Firmum] nunc Fermo. Adria] deleta non extat inde dice-
 batur mare Adriaticum. Truentum] fluius & oppidum, nunc
 Tronto. Ab eo Senogallia maritima] à Senonibus Gallis dicta
 ubi Senones multa oppida erexerunt. Aternus] fluius est dictus
 Pefcaria, Senogallia] nunc la Romandiola. Histonium] hodie
 Guasto. Tifernus amnis] hoc tempore Bisano. Teano] nomen

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

retinet Tiano. Garganum] nunc Santangelo. Sy punctum] hodie Sypono. Aufidus] La fante vulgo fluuius est. Barium] nunc Bari. Egnatia] Iuuenatia hoc tempore dicta, Rudia non extant, Brundisium] nunc Brindes. Lupia] Lexo. Hydrus mons tum & Salentini] locus est corruptus legendum est Hydrium, nam illud. M. dictionis mons debet addi Hydru, & dicitur Hydrium, postea debet coniungi, tum, cum Hydrium & erit Hydrium, nunc Otrento. Primus Tarentinus] hodie Taranto. Metapontum] Pelicor nunc, Croton] nomen retinet. Scylaceo intellige & sinum & oppidum. Lacinium] vulgo caput Colombe cabo de Colobe. Zephyrium] nunc caput Solis, cabo de Sole, ista sunt promontoria, Brutium] nunc cabo de Siglio, Regium] nunc Rexo. Metaurum] Teriana hodie. Buxentum] nunc Belueder. Paetum] vulgo Polycastro. Minerue] nostro tempore caput Minerue siue cabo dala Minerua, Surrentum] nomen retinet. Puteoli] nunc Puzoli. Neapolis] nomen retinet, Vlturnus] fluuius. nunc Vulturno. Sinuessa] nunc sessa. Laris fluuius] nunc el Garillano. Minturnæ] nunc Castellum, vulgo Traiectum, Formia] nunc Nola. Fundi] nomen retinet. Tarracina] nunc nomen retinet. Circeii] nunc Cercelli. Ostia] oppidum & portus nomen retinet, Pyrgi] nunc ciuita Vie Ia. Castrum nouum] nunc Corneto. Grauiscæ] hodie Montalto. Cosa] nunc Orbitello. Populonia] nunc Piubbino. Cessina] Cessena hodie. Pissæ] nomen retinet. Hetrusca] Toscana, hæc sunt nomina populorum & oppidorum. Luna] portus & oppidum, Liguria] terra de Genoua, Genua] nomen retinet. Sabatia] hodie Saona, Albiganum] nunc Arbenga. Varus fluuius nostro tempore el Var, iste fluuius versus Occidentem diuidit Galliam ab Italia, Magno gradu] usque ad Adulam montem, Direptisque populis] iuxta Horicos, Rheticos, Vindelicos, Patnonios superiores & inferiores, usque ad Mysiam inferiorem.

A P P E N D I X.

Italiam Alpes separant à Gallia Transalpina, quæ à Cesare diuisa fuit in tres partes. Belgicam, Celticam, & Aquitanicam, & mons Apenninus, qui est ramentum Alpium totam ipsam Italiam diuidit

diuidit vsque ad duo illa promontoria , alterum Salentinorum . alte
 rum dictum Leucopetram . non aliter quam Atlas maior mons
 Africam & Taur^o Asiam , Quare vero dicatur Adriaticum ma-
 re superum & Thuscum inferu ratio promptissima est , mare enim
 Adriaticum est magis septentrionale , quem Thuscum & in nostro
 Hemisphærio , quæ borealiora sunt supra dicuntur esse , quæ vero mi-
 nus pæcs ti infera dicuntur . Italia in ortu suo lata est , sed iuxta finē
 in regno Neapolitano valde angusta . Ille tamen nodus mihi soluē-
 dus est nam videtur Mela secum pugnare . dixit enim ab Ancona
 versus Meridiem vsque ad illa dicta promontoria ex altera parte
 Apennini Italiam esse . Nunc vero Venetos & Carnos ait colere
 Togatam Galliam , Clarū est Venetos non esse Italos et minus Car-
 nos , cum sint lōge remotiores , Iam si Carni & Veneti colunt toga-
 tam Galliam , cum Togata Gallia non sit Italia sed potius Gallia
 Cisalpina , quonam pacto Carni & Veneti interiora Italiae occu-
 pant . Haud dubie Mela hac in parte nihil quod sit à Veritate alie-
 num dixit , nam vt demus Gallos Senones cum primum venissent
 in Italiam post expugnatam Romam vt verissimum est in redi-
 tu consedisse in ea parte Italiae , quæ nunc Gallia Cisalpina dicitur
 & ibi multas condidisse ciuitates & oppida , non propterea fá-
 tebimur eam partem non fuisse Italiae , non loquor de latio , non enim
 ea pars fuit Latij . sed Italiae , ne confundamus latium cum Italia , ve-
 rum post erecta oppida illa à Gallis in ea regione , Galli ipsi totam
 illam regionem Galliam appellarunt , imo vnam partem vt dixi ,
 Senogalliam , vnde postea Romani ipsi Galliam comatam & Ci-
 salpinam vocarunt , inde postea in suum pristinum nomen reuoca-
 ta fuit , & hodie Italia dicitur , quicquid ab Alpibus vsque ad illa
 duo promontoria regni Neapolitani protenditur siue sinistra parte
 siue à dextra , Seculo Melæ adhuc retinebatur nomen & terminus
 Veræ Italiae , nam post illa verba , sinistra parte Carni & Veneti co-
 lunt Togatam Galliam , sequitur , tum Italici populi , Picentes , inci-
 pit à Rubicone flauio & Ancona , omnes enim populi isti vel ma-
 xima pars est regni Neapolitani . Ait præterea Mela patanum pro-
 cul esse à mari cum distet tātum vel paucis milliariibus , vocat eam
 Antenoris , & vt alij antenoriam , hæc sunt Corollaria fabularum ,
 quas antea prædixit .

Digressiuncula.

Sed quia dixi de Patauii Antenoris troiani (Ut Volunt) & commentum siue additamentum fabulosum existimaui , libuit parum digredi . Ego vero nescio vnde illa dementia vt honestius loquar quam amentia tot & tantorum virorum de omnibus disciplinis bene meritorum , tot dicam doctissimorum ac sapientissimorum virorum meritate , qui omniam populorum Occidentalium Troianos primores & progenitores maluerunt , quam græcos . Galli aiunt se Originem duxisse à Troianis , Germani quoque , Itali perquam maxime . nam nescio quæ fingunt de Ænea , Angli triumphant cū dicunt se Originem traxissimè à Troianis , denique misera est regio & planè ignobilis & deiecta , quæ non ab Troianis habuerit Originem Græci cum istis ex postularent hanc iniuriam , qui ferè omnia oppida in Asia minore Cilicia Pamphylia Caria & Ionia edificarunt qui linguæ græcæ copiam illis fecerunt , qui malum omnes omnium nationum ortus ad Troianos referunt ? an vero tanquam inuictos ? nõ profecto , an magnæ potentia ! minime , quid quæso fuit in causa , respondebo ipse pro istis quoniam nulla fuit argumentum quod tantam ansam daret nugandi græcis de rebus Troianis , quibus nugis per mota nationes Troianos se progenia maluerunt esse . His accedunt , quod regio Troadis vel parua fuit , potentia eorum pendebat ex auxilio aliarum regionum circum vicinarum , at Græcorum potentia absque auxilio exterorū erat superba , decem integros annos oppugnarunt Troiam & tandem expugnarunt , dices proditiōe , minime , nam ille equus plenus armatis danais , magis nugamētis eorum , qui hæc consinxerunt quam veritate plenus est . Præterea pro vno Troiano Hectore , aut alio quopiam dabo centum illustrissimos imperatores exercituum Codrum , Themistoclem , Alcibiadem , Cymonidem , & alios sexcentos , quos etiam referunt græci vt Pausanias , Plutarchus & alij . in hæc omnia digressus fui propter Patauium Antenoris . Simile quidpiam est illud Venetorum , quos dicunt fuisse antea Enetos , & originē duxisse ex Paphlagoniis , bone deus quæ lia nugament a : redeamus igitur vnde digressi sumus .

Italia Vera ab Ancona vsque ad promontorium Salentinū & Zephyrium vltra Apenninum ad mare adriaticū fuit in sinistra eius parte fuit in dextra ad mare Thuscum à Zephyrio promontorio vsque

Usque ad Varum fluvium separantem Italiam à Gallia, reliquum intra Alpes & Apeninnum versus Occidentem & Septentrionē & partem maris Adriatici erit Gallia Cisalpina, quæ rursus dividetur in Galliam Cispadanam & transpadanam, Cispadana erit inter Padum & Apeninnum, Transpadana vero Ultra Padum versus Septentrionem usque ad Alpes. In Cispadana est regio, quæ vocatur Romandiola, & alia, quæ via Flaminia appellatur, in ea Gallia sunt præcipua oppida Bononia, quæ nunc Bolonna la grassa appellatur Mutina. i. hodie Moneda, & Regium, nunc Rexo. Parma, et alia complura Oppida, quæ omnia recensere longum esset. In Transalpina, Maximæ civitates, Venetiæ, Mediolanum, Padua, Cremona, Verona, Mantua, Vincentia, Papiæ ad Tesinum, Bergamo, & alia. Hæc regio dicta est Gallia Togata & Cisalpina.

De Insubria.

Insubria pars est Galliæ Cisalpinae nunc regio dicitur Pedemontana fertilissima eo nomine quod Sol reflexione radiorum suorum à iunctis montibus totam illam regionem vivificat, Metropolis est Taurinū, dictū vulgo Turin ubi solebat esse Academia in utroque iure celeberrima, Verfeli oppidum munitissimum, regio & oppidū Iurea, fertilitate maxima, Saluffæ, Pegnerolo & alia multa oppidula memoratu digna, totam ferè hanc regionem habet Henricus secundus Galliarū rex invictissimus, quam Pater eius Franciscus Valesius eius nominis primus Galliarum quoque rex expugnavit.

De Romandiola siue Romagna.

A Ravenna ad Marchiam Anconitanam usque est Romandiola siue Romagna, in qua sunt multa oppida insignia, Ravenna, Riminum dictum olim Ariminum, Pesaro, Urbino, Forosembro-nium Senogallia regio & oppidum, Imola, & Ancona, pleraque sunt alia quæ brevitatis gratia omittimus.

De Marchia Anconitana.

Marchia Anconitana ab Ancona dicta, Pontificis est Maxi-

P. IOAN. OLIVA. ANNOTA.

mi. in ea sunt Ancona, Numana, Macerata, Potentia, Tolentino, Borgonovo, Camerino, Vico aut Vigo, fermo, & alia ab Ancona in Constantinopolim est nauigatio ferè quotidiana, quod si voles iter per terram facere ex Ancona inuenies perpetuo, qui deducem te in Ragusiam, inde in Mysiam superiorem & tandem in Thraciam, vbi est Constantinopolis.

De toto illo tractu littorali qui est ab Ancona vsq;
promontorium dictum Spartiuento.

Totum illud littus, Adriaticum quod est ab Ancona vsque ad Caput de Spartiuento, est pars regni Neapolitani, in quo sunt regiones, quas prædiximus vrbes et oppida in Littore, Atri, San anxolo, Pescara, Ortona, Guasto, Tremole. S. Anxolo, Manfredonia, Siponto, Trani, Barleta, Giouinazzo, Bari. S. Vito, Polignano, Monopoli, Vilanoua, Histona, Brindes, Castro, Otranto, Cabo de Leuca, Cabo de sancta Maria, Cabo de Colonne, Gallipoli oppidum Taranto. Bisignano, Crotona, Policastro, Schillachio, Cabo de Stillo, Ab eo loco vsque ad Gaietà est altera pars littoralis maris inferi regni Neapolitani, Cabo de Brasiano, Mamerto oppidum terra noua, Cabo de Spartiuento, Locri Cabo de larme. S. Gioni, Rexo, Carona, Binona, Lupizo, Castiglione, Paula, Belueder. S. Donato, Polycastro, Salerno, Melfi, Masa, Surrecto Noxera, Nola, Neapoli, Pozzolo, Gaeta, Fundi, omnia ista & penè infinita alia oppida Mediterranea ibi sunt, omnes isti tractus vocantur regnū Neapolitanum & est Philippi Hispaniarum regis.

Tractus reliquus littoralis, à Gaeta vsque ad Varum
fluuium distinguente Italiam à Gallia.

A Gaeta, Terracina est, Antio, Ostia & Roma, nā non multū distat ab Ostia, Ceruet, Ciuita viegia, Porto de Hercule. Orbitello. S. Stephano, Telamone, Castiglione, Piumbino, Populonia, Liorna, Pisa, Genoua, Albizola, Saoua, Arbenga, Vingtimilla, Monacho, Villa franca & Nissa, & Varus fluuius.

*De Italia Haftenus, cuius omnium rerum abundantiam, si
vellem.*

Vellem non possem verbis explicare, Duae sunt regiones in ea, quae, quod ad omnia attinet omnibus aliis praestant regionibus, Regnum videlicet Neapolitanum, et longobardia, neque dicam de structura ciuitatum domorum & arcium. Longum esset haec sigillatim referre.

Gallia Narbonensis. Cap. 5.

GAllia Lemano lacu, & Gebennicis montibus in duo latera diuisa, atque altero Thuscū pelagus attingens, altero oceanum: hinc à Varo, illinc à Rheno ad Pyrenæum vsque promittitur. Pars nostro mari appositae, fuit aliquando Braccata, nunc Narbonensis magis culta, & magis consita, ideóque etiā lætior. Urbium quas habet opulentissimæ sunt, Vasio Vocontiorū, Vienna Allobrogum, Auenio Cauarum, Arecomicorum Nemausus, Tolossa Tectosagūm, Secundanorū Arausio, Sextanorū Arlate, Septumanorumque Blitera. Sed antestat omneis Atacinorum, Decumanorūque colonia, unde olim iis terris auxilium fuit: nunc & nomen, & decus est Martius Narbo. In littoribus aliquot sunt cum aliquibus nominibus loca: cæterum rarę vrbes, quia rari portus, & omnis plaga Austro atque Africo exposita est. Nicea tangit Alpes, tangit oppidum Deceatum, tangit Antipolis: deinde forum Iulij Octavianorum colonia, tunc post Athenopolis, & Olbia, & Glanon & Citharistes, & Halycidon Massiliensium portus, & in eo ipsa Massilia.

Hæc à Phoceis oriunda, & olim inter asperas pō-
 sita, nunc vt pacatis, ita dissimilimis tamen vicina
 gentibus. Mirum quàm facilè & tunc sedem alien-
 nam ceperit, & adhuc morem suum teneat. Inter
 eam & Rhodanū maritima Auaticorum stagno
 affidet fossa Mariana. Partem eius amnis naviga-
 bili alueo effundit, alioquin littus ignobile est La-
 pideum (vt vocant) in quo Herculem contra Al-
 bionem, & Bergiona Neptuni liberos dimicantē,
 cum tela defecissent ab inuocato Ioue adiutū im-
 bre lapidum ferunt: credas pluuisse, ad eò multi pas-
 sim, & latè iacent. Rhodanus non longe ab Istri
 Rhenique fontibus furgit: deinde Lemano lacu
 acceptus, tenet impetum, seque per medium inte-
 ger agens, quantus venit egreditur. Inde contrā in
 occidentē ablatu, aliquādiu Gallias dirimit: post
 cursu in meridiem abducto, hæc intrat, accessuq;
 aliorum amnium iam grādis, & subinde grādior,
 inter Volcas & Cauaras emittitur. Vltrà sūnt sta-
 gna Volcarum, Ledum flumen, castellum Latara,
 Mesua collis, incinctus mari penè vndique, ac nisi
 quòd angusto aggere continentur annectitur,
 insula. Tum ex Gebennis demissus Arauraris iux-
 ta Agathan, secundum Blyteras Obris fluit. Atax
 ex Pyreneo monte digressus, quā sui fontis aquis
 venit, exiguus, vadusque est, & ingentis alioquin
 aluei tenens, nisi vbi Narbonem attingit, nusquā
 nauigabilis: sed cū hybernis intumuit imbribus,
 vsque eò solitus insurgere, vt se ipse non capiat.

Lacus accipit eum Rubrefus nomine, spaciosus admodum: sed quæ mare admittit, tenuis aditu. Ultra est Leucata littoris nomen, & Salsusæ fons, non dulcibus, sed falsioribus quàm marinæ sint, aquis defluens. Iuxta campus minuta arundine, gracilique peruiridis, ceterum stagno subeunte suspensus: id manifestat media pars eius, quæ abscissa proximis, velut insula natat, pelliq; se atque attrahi patitur: quin & ex iis quæ ad imum perfossa sunt, suffusum mare ostenditur: unde Graiis, nostrisque etiam authoribus verine ignorantia, an prudentibus etiam mendacij libidine, visum est tradere posteris, in ea regione piscem è terra penitus erui, qui vbi ex alto hucusque penetrauit, per ea foramina ictu captantium interfectus extrahitur. Inde est ora Sardonium, & parua flumina Thelis, & Thicis, vbi accreuerunt, persequa: colonia Ruscino, vicus Eliberri magnæ quondam urbis, & magnarum opum tenue vestigium. Tum inter Pyrenæi promontoria portus Veneris est in sinu salso, & Ceruaria locus, finis Galliæ.

ANNOTATIONES

In Caput V.

Gallia Iemano lacu & Gebennicis montibus in duo latera diuisa, atque altero Thuscum pelagus attingens, altero Oceanum: hinc à Varo, illinc à Rheno ad Pyrenæum vsque promittitur] *Miror Pomponium noluisse totam Galliam in primis in tres partes distribuere ut fecit in Tertio libro nam ita auspiciatus est Cæsar, quem ipse imitatur, in suis comentariis*

viis & Salustius in descriptione Africa. In primis dico Melam ser-
 uare semper institutum suum describendis littoralibus locis, & non
 omnibus, sed magni nominis, mediterranea nisi fuerint illustria non
 attingit, hic vero pergit ab littoribus Italiae, littora Galliae sequen-
 tia persequi, quamquam haec praefata distributio eadem videtur esse
 cum illa Gallia diuisa est in tres partes, hoc enim fecisset in hoc loco
 si maritima & mediterranea attingere voluisset, Lemano lacu]
 sunt qui vocent hodie el lago de Losana, alij el lago de Gineua quod
 non multum refert. nam & Losanam oppidum & Geneuam attingit,
 Gebennicis montibus] hoc nomine vocat Caesar montes il-
 los Aruerniae qui ad Pyrenaeum et fere lugdunum protenduntur, vo-
 cantur hodie les montagnes Dauuerne, Sed Strabo illos montes vo-
 cat Cemmenos, cum cemmeni sint prope Varum fluum. Thuscum
 Pelagus] iuxta Varum fluum, Altero Oceanum] ad ad Bo-
 realem Oceanum Hispanicum siue Britannicum. Dictum est de va-
 ro, de Rheno & Pyrenaeo postea suis locis dicam, Pars nostro ma-
 ri ad posita: fuit aliquando Braccata] pars illa quae a Varo
 fluuio vsque ad Pyrenaeum extenditur littoralem partem intellige,
 Braccata Gallia a Braccis genus est vestium. Nunc Narbonen-
 sis] a Martio Narbo. Vrbe illis seculis illustrissima, at nunc non tam
 vasta & frequenti, sed longe fortior & natura & arte haec regio,
 Tolosam pertingit, & complectitur totum Delphinatum, vocabatur
 olim prouincia Romanorum, nam inter omnes prouincias Galliae so-
 la ista erat ob omnium rerum non tam abundantiam quam iocun-
 ditatem in delitiis nunc nomen retinet Prouencia, Vasio vocontio-
 rorum] De Vocotiiis populis & vasionem diu mecum cogitavi Vbi
 esset iste populus vna cum oppidis vasionem & luco Augusti, res
 est obscura & a nostris geographis incertitudine quadam tradita,
 prodiderunt veteres geographi hanc regionem vocontiorum esse in
 Gallia Narbonensi Vbi vero, non dicunt. Vasionem & lucum oppi-
 da recensent in Vocontiiis agris, sed neque horum vestigia licet spe-
 ctare. Ego semper in hoc dubio existimaui Vocontios esse iuxta mon-
 tem quendam, visolium nomine, In ima parte Alpium De Vasio-
 ne & luco Augusti tantum legi nomina, alia vero minime. Vien-
 na Allobrogum] nota est ciuitas Viana in parte Narbonensis
 Prouinciae quae dicitur Delphinatus, olim iudicio meo haec pars del-
 phinatus

phinatus à Lugduno vsque ad Iseram fluuium Allobrogum erat, propterea dixit Vienna Allobrogum. Vnde illud venit in dubium fuerintne Sabaudi ij, quos vocamus Allobroges, an alij. Quantum ego ex lectione autorum colligere citra præiudicium eorum, qui ante me scripserunt, * veri Allobroges sunt Delphinates: Quod si ita est quo nomine appellabimus eos, qui Alpes incolunt veluti Tarantassios & alios videlicet la Chambre, Monmelliam, Ayguæ bella. & alia oppida, Certe nullo, Propterea aliis modis nobis vtendum est in descriptione istarum regionum dicemus in Corollariis. Auenio Ca uarum] nunc est Auignon, Cauari nomen est populorum ad Rhodanum, Arecomicorum Nemausus] Nemausus, Nimes vulgo, in regione quæ nunc Lenguedoch appellatur, de qua postea dicam, Tolossa] nomen retinet, ciuitas est maxima & inter Celebriores Gallie Narbonensis præclarior. Secundanorum A raufio] se- cunda legionis. Araufio, nunc Orange, Sextanorum. Sextæ legio- nis, Arelatæ] nunc Arles archiepiscopatus, Septumano- rum quæ Blittera] beses nunc. Sed ante stat decumanorum Colonia Martius Narbo] Narbona hodie, dixi de ea. Nicea tangit Alpes] Nisa nunc. Deceatû] hodie ragni. Tangit An- tipolis] nunc Antibio. Deinde forum Iulij octauianorum Colonia] nunc Freuis, Tunc post Athenopolis] nunc Eres, Massylia] Rhodanus fluuius, Inter volcas & Cauaras] no- mina sunt populorum, nam Volca sunt ij, qui ad montem Pefula- num agunt, Cauari. Auimionēs Leucata] nomē retinet. Salsule] nomen retinent nunc Salses. Ruscino] hodie Perpignan caput Co- mitatus Rosilionis, Portus Veneris] nunc cab de creus caput cru- cis. Ceruaria] vulgo Cobliure. Eliberri] Euna ecclesia Cathe- dralis in comitatu Rosilionis.

Additio.

Gallia Narbonensis omnibus aliis partibus Gallie præstat, sed Mela non videtur in hac parte sibi cōstare, nam cum de sola Nar- bonensi hic agat visus est distribuere Galliam in quatuor regiones, quemadmodum alij fecerunt, nam apud eos, qui in tres partes diui- dunt Galliam, Narbonēsis pars est Celticæ siue lugdunensis, & re- uera Mela non loquitur de Gallia Narbonensi, tanquam de parte
prin-

P. IOAN. OLIVA. ANNOTA.

principali & una ex illis tribus ex quibus tota constat Gallia, sed de parte Celtica, Varus fluvius ut dixi initium Narbonensis Galliae hodie dictus el Var oritur in colle Argenteria nomine. Rhenus fluvius ex Alpibus dicemus postea, Pyrenaeus mons est dividens Hispaniam à Gallia pars nostro mari mediterraneo magis certe culta habundat enim frumento oleo omnibus fructuum generibus, vino & omnibus aliis ad hominum victum necessariis, una pars est Galliae, quae non eget opera exterarum regionum, Vienna civitas est vetustate nobilissima, & Rhodani influxu amoenissima archiepiscopatus est, & ut legi & à multis audiui archiepiscopus huius civitatis olim erat primus Galliarum & Cancellarius regum Burgundiae cum à regibus gubernaretur. Avenio ad Rhodanum civitas opulentissima & artificio adificiorum celebris, pons ibi est in Rhodano altissimus & longissimus propterea quod ibi Rhodanus expanditur usque ad oppidum dictum la villanona, est ibi Academia iuris civilis & canonici. Nemausus nunc, Nimes oppidum peruetustum, quod satis constat ex vetustis adificiis, quorum reliquiae nostro tempore extant murus peruetustus id ostendit, & amphitheatrum, & aquae ductus mirabili structura. Tolosa nomen retinet ampla civitas & vasta populosa tamen & ditissima praecipue terra illa ex herbis sicis confecta quae pastel vocatur ad omnem tincturam pannorum aprissima, habet haec civitas Academiam in vitroque iure, omnium, quae sunt in Gallia nobilissimam & doctissimam, quae nisi obstarent factiones studiosorum multo esset illustrior, Arausio hodie Orange est principatus prope Avenionem olim oppidum insigne, nunc oppidulum Arelate civitas est parva, & caput archiepiscopatus, emporium mercatorum frumentum tractantium sita est ad Rhodanum Blittera, Bessiers oppidulum est. Narbona olim caput Galliae Narbonensis unde nomen nata est, & oppidum quondam illustre nunc vero non tam frequens quam munitum. Nisa ducis est Sabaudiae parvum oppidum sed fortissimum habet Castrum & ferè in expugnabile, Antibio oppidulum quoque ad mare & freius, Masilia oppidum parvum sed munitissimum in causa est portus fossa Mariana, aygues mortes oppidulum quoque ad ostium Rhodani, Messua collis, nunc Magalona & est peninsula. Agatha, nunc Montpellier. Leucata retinet nomen in vertice montis est quoque peninsula,

sula. Rusino Perpinam, nunc magnū oppidum, & pannorum magnū emporium vicus illiberri nunc ciuitas parua & episcopus Eulna vulgo dictus. Portus Veneris cap: de Creus hodie, Ceruaria oppidulum, Cobliure.

Hispania Caput. 6.

Renæus primo hinc in Britanicum procurrat oceanum: tum in terras fronte cōuersus, Hispaniam irrumpit, & minore eius parte ad dextram exclusa, trahit perpetua latera continuus, donec per omnem prouinciam longo limite immissus, in ea littora, quæ occidēti sunt aduersa, perueniat. Ipsa Hispania, nisi quæ Gallias tangit, pelago vndique incincta est: vbi illis adhæret, maxime angusta, paulatim se in nostrum mare & oceanum extendit, magis, magisq; latior ad occidentem abit, ac fit ibi latissima. Viris, equis, ferro, plumbo, ære, argēto, auróque tam abundans, & adeò fertilis, vt sicubi ob penuriam aquarum effœta, & sui dissimilis est, linum tamen aut spartum alat. Tribus autem est distincta nominibus, parsque eius Tarraconensis, pars Bætica, pars Lusitania vocatur. Tarraconensis altero capite Gallias, altero Bæticiam Lusitaniamq; contingens, mari latera obiicit nostro, quæ meridiem: quæ septentrionem spectat, oceano. Illas fluuius Anas separat, & ideo Bætici maria vtraque prospicit, ad occidentem Atlanticum, ad meridiem nostrū. Lusitania oceano tantummodò obiecta

est, sed latere ad septentriones, fronte ad occasum. Urbium de mediterraneis in Terraconensi clarissimę fuerunt Pallantia & Numantia, nunc est Cęsar augusta. In Lusitania, Emerita : in Bętica, Astigi, Ispalis, Corduba. At si littora legas, à Ceruaria proxima est rupes, quę in altum Pyreneum extrudit: dein Thicis flumę, ad Rhodam : Clodianum, ad Emporia: tum mons Iouis, cuius partem occidenti aduersum eminętia cautium, quę inter exigua spacia ut gradus subinde consurgunt Scalas Annibalis appellant. Inde ad Tarraconem parua sunt oppida, Blanda, Illuro, Betullo, Barchino, Subur, Tholobi. Parua flumina, Berullo iuxta Iouis montem, Rubricatum in Barchinonis littore, inter Subur & Tholobin maius. Tarraco vrbs est in iis oris maritimarum opulentissima. Tulcis eam modicus amnis super, ingens Iberus deorsum attingit. Inde se in terras pelagus insinuat, & primum magno impetu admissum, mox in duos sinus promontorio, quod Ferrariam vocant, finditur: prior Sucronensis dicitur, maior hic & magno satis ore pelagus accipiens, & quo magis penetratur, angustior. Serabin & Durią, & Sucronem, non magna excipit flumina. Urbes complexus & alias quidem, sed notissimas Valentiam, & Saguntum, illam fide & ærumnis inclytam. Sequens Illicitanus Alonem habet, & Lucentiam, & vnde ei nomen est Illicen. Hic iam terre magis in altum eunt, latioremq; quam fuerat Hispaniā faciunt. Verum

rum ab iis quæ dicta sunt, ad principia Bætica, præter Carthaginem, quam dux Pœnorum Adrubal condidit, nihil referendum est. In illis oris ignobilia sunt oppida, & quorum mentio tantum ad ordinem pertinet. Virgi in sinu, quem Virgitanum vocant. Extrà, Abdera, Suel, Hexi, Menoba, Malaca, Salduba, Lacippo, Berbesul. Aperit deinde angustissimum pelagus, & proxima inter se Europæ, atque Africæ littora montes efficiunt, vt initio diximus, columnę Herculis Abyla & Calpe, yterque quidem, sed Calpe magis & penè totus in mare prominens. Is mirum in modum concavus, ab ea parte qua spectat occasum, medium ferè latus aperit, atque inde ingressus, totus admodum peruius propè quãtum patet sinus, & specus vltra est: in eoque Cartheia (vt quidam putant) aliquando Tartessos, & quàm transuecti ex Africa Phœnices habitât, atque vnde nôs sumus, cingete freto, Mellaria & Bello, & Besippo, vsque ad Iunonis promontorium oram freti occupat. Illud iam in occidentem & oceanum obliquo iugo excurrens, atque ei quod in Africa Ampelusiã esse dixeramus aduersum, quæ nostra maria sunt, finit Europen.

ANNOTATIONES

In Caput VI.

Pyrenæus primo hinc in Britannicum procurrit Oceanum] eodem ordine quo descripsit alterum latus Gallia describit & Hispania. hinc dicit. i. a. portu Veneris Pyrenæus in Bri-

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

tanicum procurrit Oceanum, à mari mediterraneo ad mare Oce-
 anum Britannicum. i. usque ad Arcem Hispaniæ expositâ Oceano
 vocatam Fonterabia. intervallum enim à portu Veneris usque ad
 Fontem rabiâ & Bayonam est per montes. 188 leucarum, & hæc
 ex sententia quorundâ, at ego dicerem esse, 88. leucarum & hæc la-
 titudo est minima totius Hispaniæ & in his montibus eadem His-
 pania est angustissima, et nisi esset ille tractus montium Hispania
 esset insula. Tum in terras fronte conuersus Hispaniam
 irrupit] Pyrenæus in terras. s. regiones Hispaniæ conuersus His-
 pania irrupit, id est, per totam expanditur Hispaniâ, hinc inde
 spargens ramenta sua. Et minore eius parte ad dextram ex-
 clusa] id est, minore ramento eius Pyrenæi ad dextram excluso ver-
 sus Oceanû Britannicum. Trahit perpetua latera continuus]
 trahit latera sua continuus, id est, perpetuo recta incedit, donec va-
 ria latera per totam Hispaniam immitat, usque ad Portugaliâ,
 nâ intra regionem diuiditur in tres ramos Rauanellâ Gallicie, Idio-
 bedam, et Orospedâ usque ad Oceanû occidentalem. Ipsa Hispa-
 nia, nisi quâ Gallias tangit pelago vndique in cincta
 est] dixi peninsulam fore Hispaniam nisi ille tractus montium Py-
 renæorum obstuisset, qui est à capite crucis usque ad Fonterabiam
 arcem olim oppidum, vbi illis adheret maxime angusta] vbi
 illis videlicet Gallis adheret maxima angusta est, nam in medi-
 terraneis est latissima, quemadmodû noster Mela dicit. Paulatim
 in nostrum mare & Oceanum extendit magis, magisque
 latior in Occidentem abit, ac fit ibi latissima] in medio
 Hispaniæ, Viris equis & alia] Hæc omnia confirmant Trogus
 Plinius & alij multi, Farraconensis altero capite Gallias]
 id est, in montibus Pyrenæis, Altero Bethicam] ad caput de Ga-
 ta. Lusitaniam que contingens] apud Doriâ fluuium, Ma-
 ri laterat obiicit nostro] mari mediterraneo obiicit latera sua,
 Qua meridiem] id est, extendit latera sua versus meridiem in
 mare nostrum mediterraneum. Qua Septentrionem spectat
 Oceano] id est, versus Septentrionem obiicit Oceano. Illas flu-
 uius Anas separat] illas videlicet Bethicam & Lusitaniam,
 Maria vtraque prospicit] id est, Oceanum & Mediterraneum,
 Ad Occidentem Atlanticum] oceanum intellige. Ad meri-
 diem

diem nostrum] *scilicet mediterraneum*. Lusitania Oceano
tatum modo obiecta est] *Oceano Occidentali*. Sed latere ad
Septentrionem fronte ad Occasum] *vide Chartam*. Vrbiū
de Mediterraneis in Tarraconensi Clarissimæ fuerunt,
Pallantia & Numantia] *Pallantia Palentia vulgo nomen re-*
tinet olim ibi fuit Schola amplissima, sedes est episcopalis, & qui-
cunque est episcopus est etiam comes & habet comitatum seorsum,
ciuitas est in frequens & nisi essent tot canonici & archidiaconi
& magnificētia summi templi pagus videretur. Numantia hodie
est Soria visuntur vetusta templa, sepultura Romanorum nostro
seculo. nō mēior ibi hodie visuntur ducenta templa olim gentilium
numantinorum dicam postea, Nunc est Cæsaraugusta] noli
intelligere quod Numantia sit hodie Cæsaraugusta, sed quod quem-
admodum Numantia olim erat clarissima, ita nunc. i. seculo Pom-
ponij Cæsaraugusta. In Lusitania Emerita] dicta Augusta E-
merita, hodie Merida la grande hispanicē, in eo oppido nam iam
oppidum est paruum, conspiciuntur admiranda reliquia Romano-
rum colossi columnæ, obelisci sed penē vastati & deleti. In Be-
thica Astigi Hispalis & Corduba] *Astigi nunc Ecija, Hi-*
spalis nunc omnium Hispaniæ ciuitatum clarissima & ditissima.
multis nominibus ex seipsa primum, deinde ex commercio Insulariū
reperarum & Peru, dicta nunc Seuilla. Corduba magna ciuitas
olim nunc vero vasta sed penē deserta & infrequens. A Cer-
uaria proxima est rupes quæ in altum Pyrenæum ex-
trudit] hodie dicitur el coll de Pertuz, collis Pertusianus inuisus
viatoribus ob latronum multitudinem, sed hæc iam Cessarunt bene-
ficio regis Hispaniæ Ferdinandi. Thicis flumen ad Rhodam]
fluuiolus est imo potius Torrens. Clodianum ad Emporia] *Cl-*
dianus fluuius, hodie Clodia. Rhoda oppidulum, retinet nomen. Em-
peria pluralis numeri nam sunt aliquot oppidula quæ sunt Ampu-
riana, nunc intelligit Mela principale, quod hodie vocatur Castello
de ampurias. Tum Mons Iouis] *Nunc Moniui, mons est ad Bar-*
chinonam plenus delitiis nam totus vernat hortis & villis. Emi-
nentia Cautium, quæ inter exigua spatia vt gradus sub
inde confurgunt] *hij gradus hodie lingua Catalonica vocantur*
les Costes de Garraf. Inde ad Tarraconem] *post illud inde ad*

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

Tarraconem, ponantur ista. Parua sunt oppida, Blanda Illuro Betullo, Barchino, Subur Tholobi, parua flumina Betullo iuxta Iouis montem, Rubricatum in Barchinonis litore] blanda hodie Blanes, Betullo nunc beson, Barchino nunc Barcelona magna ciuitas & quod attinet ad aedificia pulcherrima ad mare Subur, hodie Siges, Rubricatum nunc lobregat, Tarraco, postea Sequatur, ciuitas est vetustissima, neque condita à Scipionibus ut dicunt nugatores aliquot, sed potius instaurata, ab hac ciuitate nomen accepit Hispania Tarraconensis, nunc paruum oppidum, sed archiepiscopatus, ad mare, extant ad huc monumenta vetustatis, nam totus murus constat ex lapidibus tumulorum in quibus Romani sepelliebantur, & vnus quisque lapis habet suum epitaphium Latinis literis & maiusculis sculptum, interea qui aedificauerunt murum nam recens est opus, ignorantes literas lapides illos constituerunt contrario modo, Opulentissima] hodie minime. Tulcis eam modicus amnis Super] pro super, lege sursum. Tulsis] hodie dicitur flumina. Ingens iberus deorsum attingit] Iberus vulgo Ebro dicitur totius Hispaniae maximus innavigabilis ob rupes multas inter mixtas, iuxta mare mediterraneum in quod influit satis navigabile. Mox in duos sinus promontorio, quod Ierrariam vocant] Promontorium ferraria hodie dicitur Caput Martini lingua vernacula cap de Marti, hoc promontorium facit duos sinus, alter vocatur Sucronensis] à Sucrone fluuio qui est in eo sinu, Post Sucronensis à Sucrone fluuio, qui est in eo sinu ponat ista Verba Serabim & Duriam & Sucronem non magna excipit flumina] Duriam, lege Thuriam hodie dicitur, lingua arabica Guadalauar praeterfluit Valentiam, Setabim] lege Setabim Sucrone] nunc Xucar hic sinus complectitur vrbes multas, sed notissimas. Valentiam] haec magna est ciuitas ad mare. populosissima & frequentissima metropolis, nam est archiepiscopatus. neque ab ve vocata fuit à Gallis magna Valentia, multa possem de situ illius vrbs dicere sed quoniam in ea natus fui lubens ab eius laudibus abstineo. Et Saguntum] Saguntum hodie dicitur à nobis Valentinis moruedre. i. murus vetus. distat à nostra Valentia quatuor tantum milliarium, via illa à Valentia in Saguntum est tota hortensia, in ea semper incidit in varias arbores malorum puniceorum et medicorum

rum, dicam postea. Illam fide & Erumnis inclitam] hinc fides aguntina notissima est historia. Sequens illicitanus] sinus, Alonem habet & Lucentiã] Alon nunc est Alicant, Lucentia nunc Lugent olim magnum oppidum, Præter Carthaginem] Carthago noua hodie Cartagena. Ignobilia sunt oppida] ita est tempore Melæ sed nunc magna sunt nam hodie Carthago noua præter portũ singularẽ nihil aliud habet. Virgi] nunc Almeria. Suel] Chipiona hodie. Menoba] vulgo Veles malaga. Malaca] Malaga. Carteia] nunc Cartaia. Mellaria] hoc tempore Begerra de Melana. Promontorium Iunonis] nunc el puerto de sancta Maria.

Auctarium.

Pyrenæi montes ab Oriente, Oceanus Britannicus à Septentrione, mare nostrum à Meridie, Occidentalis oceanus ab Occidente totam includunt Hispaniam, sed quia montes ferè omnes Hispaniæ ex Pyrenæis ortum habent, dicam de Pyrenæis. Nec laboro quare dicitur Hispania, vt confictus iste Berofus, qui manibus hominum teritur. Montes Pyrenæi non à fabulis, neque à conflagratiore Pyrenæi vocantur, vt somniat plerique, sed tantũ ab ignibus, quos struunt Pastores nocte quod etiã hoc nostro seculo sepiissime vidi. Montes isti in ortu nullum nomen habent latinum minus vulgare, sed tantum græcum at partes montium particularia habent nomina nã si à mari Mediterraneo vbi est templum Veneris initium sumpseris ibi statim nominantur Puig Cerda, & montes Iacqua à ciuitate Iacqua, & Runcis Vallis in regno Nauarra, vsque ad mare Britannicum septentrionale. Isti montes ex se ipsis ramenta mittũt in vniuersam Hispaniam, tria tantum præcipua. Idubedam, orospedam, & Rauanellã, Rauanella dicitur totus ille mons, qui à Pyrenæo ad compositella extenditur, sed in variis locis varia habent nomina, in ortu vocatur mons. S. Adriani. postea montes ouetani, Hispanice montes de Ouiedo, & isti montes vocantur Hispanica las montanas & olim Cantabria, ex his montibus in interiorem Hispaniæ partem emittitur ramentum quoddam vsque ad portum Gallum in Portu Galia, & ex ortu istius montis sequitur mons vsque ad caput finis terræ, quod nomen totius montis obtinet Rauanella, Idubeda.

P. IOAN. OLIVA. ANNOTA.

da mons à Pyrenæo usque ad Portugaliā promittitur sed antequā illa attingat varia habet nomina ex variis oppidis, nam hispanicè in primis vocatur la sierca datienca, sierra hispanicè est mons. Deinde sumo sierra, tum el puerto dela tablada, postea la palomerca da uila, el puerto de Guadarrama, puerto hispanicè est porta & transitus per montem aliquem græci vocabant pylas, hinc Pyle Amanæ Pyle Armenia, Inde el puerto del colmenar, hinc el puerto del pico postremo el puerto de Tornauacas, Inde in portugaliā extenditur & promontorium facit dictum monte de la Stella, Viris, viros habet bellicosos Cantabros Bethicos & Callicos, equi noti sunt hispani. ferro abundat maxime pars Cantabria quæ Biscaya dicitur & vicina illi lipusca, Aere in his dictis duabus partibus Hispaniæ, Plumbo ubi argentū in parte Lusitaniæ quæ vocatur Estremadura vernacula lingua, aurum in fluuiis quibusdam precipue in Tago fluuiio. Spartum est iuncus quidam tenuis, existit iunctis exsiccatis sunt cophini, ad includendū ficus siccas, ex prouincia exportatur ficus & vna passæ & ex Hispania in illis cophinis, & hoc nomē ad huc retinent in patria mea valentina. Pallantia nunc Palentia olim magna ciuitas & ampla, tum ob templum ditissimum, tum etiam ob Academiam doctissimam, quæ nostris temporibus desit. Numantia hodie Soria dicitur vasta ciuitas & multis ac magnis ædificiis antiquissimis ornata quorum reliquiæ visuntur tota illa regio valet abundantia lanarum quæ exportantur ab hispanis singulis in flandriā, hæc ciuitas iam non est magni nominis, fuimus troes Cæsaraugusta & seculo Melæ & nostro ciuitas pulcherrima & omnium rerum abundantissima nunc dicitur Caragoca caput regni Aragoniæ & metropolis. Emerita, alij Augusta emerita, hodie Merida la grande, Amplissima olim ciuitas seculo romanorum nunc nostro seculo non magno est momenti extant ibi varia romanorum monumenta. Hispalis hodie Seuilla ciuitas amplissima & ditissima, & nostris temporibus omnium quæ sunt in Hispania maxima & opulentissima, opulentiam eam facit varietas mercatorum maxima & commercium terræ del Peru & Insularum repertarum nam omnes omnium illarum terrarum illuc confluunt, & ut hæc melius possent tractari erecta est domus aptissima mercatorum commercio, & vocatur domus contractationis Indianæ & insularum recens

recens reperarum, varij sunt mercatores Germani, ligures, Galli, lus-
censes, flandri, & Veneti Corduba olim inclita & populosa regni
Cordubensis metropolis, magna est ciuitas sed minus quam fuit po-
pulosa, sed hoc solo nomine felicissima, quod tot doctissimorum viro-
rum fuerit & mater & alitrix, nati sunt in ea duo Seneca, Lucan^o
Auenenna, Auenrois, & alij Arabes permulti. Cernaria oppidu-
lum est, vocatur hodie Cobliure, arx est ibi fortissima, nihil ibi illu-
stre, oppidum est ad mare situm. Rupes illa, quae in altum Pyreneum
extrudit est nunc dicta coll de Pertus. i. collis pertustanus olim recep-
sus latronum & homicidarum, hodie opera regis Hispaniae tutissi-
mus factus est locus. Mons Iouis dignus, qui à me depingatur, mōs
est valde editus, in vertice cuius turris est, quae signis quibusdam
signat nauem aliquam venire vel aliquas, semitas habet perquam
multas in ascensu in quibus inuenies villas praeclaras arboribus ple-
nas & fructibus in has villas ascendentes quacunque volent, idque
quod attinet ad cibum & potum inuenient. Monui, hodie dicitur,
Cautes eminentes quae scalae Anibalis appellantur. hodie vocantur
Costes de Garraf, mons ille Garrafus est altus, in cuius ima parte in
gremio est iter angustum ex vno latere habens magnam ipsius ma-
ris profunditatem, ex altero motem excelsum ita vt totum illud iter
prae nimia angustia viatoribus sit periculosum, nam si viator
habet equum vel rixosum subito eques & equus praecipitabuntur in
mare, alio etiam nomine est periculosum, quod latrones descendentes
ex montibus accipiebant frenum equi, qui non poterat moueri pra-
maxima angustia itineris. Barchinona ciuitas ad mare ciuitas ma-
gna & magnificis adibus lapideis ornata et instructa, omnes vi-
ci sunt strati amplioribus lapidibus, ita vt quoties pluit toties mi-
denduntur vici, nihil sordium ex intimis adium locis inuicem emittitur,
sed per subterranea in mare mittuntur, habet haec ciuitas Thesaurum
innumerabilem. Iberus fluiuius totius vt dixi Hispaniae maximus
oritur in montibus dictis de Santillana prope oppidum dictum fon-
tibile, in quo ortu incipit esse iam magnus, totam ex vna parte Hi-
spaniam interfluens ad Dertusam in mare labitur mediterraneum.
Setabim, hodie Setabis Xatiua dicitur oppidum est et fluiuius, Furiam
dixi fluiuium esse praeterfluendum Valentiam nostram hodie vocatur Gua-
dalaniar, Suero fluiuius est à nostris Valentinis nam prope Valen-

P. IOAN. OLIVA. ANNOTA.

iam intrat mare Xucar vocatus. Valentia ciuitas est metropolis regni Valentini, à Gallis dicta Valentia magna de qua quia ibi natus fuit & quia Vrbs toto orbe notissima est, pauca dicturus sum est in qua Valentia quod attinet ad architecturam domorum valde elegans & magnifica, quod ad reipub. administrationem facile omnes antecedit Hispaniæ ciuitates, De nobilitate ciuium si dixerò, audacter dixerò non esse illi parem, tot in ea sunt comites & alij id genus hominum, vt nihil supra, de populo ausim affirmare non esse, in Hispania tam populosam urbem, si Spectes eius magnitudinem valet commercio mereatorum maximo, nam inde exportantur variæ et multa merces, in primis holoferica tela ferè omnium colorum & fila serica ex Vermibus, panni optimi in insulas Baleares, & Siciliam & Sardiniam, & ij panni vocantur contracti, exportantur inde Oriza, Zacharum albedine admirabili, vna passe, & ficus necnon & fructus Zacharo conditi, tum oleum dulcissimum, si videres, diceres aquam esse alicuius fontis tam est clara, ad hæc coria sunt ibi omnium colorum à Valentinis hominibus & his quidem præclaris artificibus parata. De amœnitate Urbis & situ & fontibus hortis & fructibus dicam alias cū ex professo eam describam nūc autē hæc dicta, quæ etiam ad ponere huic loco recusabam amicorum impulsu sufficient. Saguntum nunc oppidulū olim potētissima, in hoc oppidulo ex reliquis antiquitatibus, licet videre ciuitas amphitheatrum sepulcras omnium Sergiorū. L. Galbæ, Sergij Galbæ & aliorum eius gentis, ex quarum lapidibus cōstructum est cœnobium fratrum trinitatis, in fronte Portæ, quæ respicit mare est scriptum literis antiquissimis. Sagun, eraso tum, in porta illa, quæ respicit planitiem quandam est idolum Dianæ, est ibi templum Veneris, sed totum inuersum, est area illa magna, in qua structo igne Saguntini se & omnia bona coniecerunt in ignem, in edito oppido est ars Cesaris vocata, quod ostendunt epitaphia antiqua, est iam longe distans ab oppido turris quedam Anibalis, quæ vt accepi ex seruiis oppidanorum erat in medio ciuitatis, vt ex eo vnusquisque deprehendere possit, quàm magna esset Vrbs illa, ego ipse qui hæc omnia vidi cum è Sagunto mare adirem distat iam duobus aut tribus millibus passibus cum essem in medio itineris vidi vetusta quedam adificia iam terra, ferè aperta. in omnibus vicis huius oppidi reperies

*reperies epitaphia Romanis depicta literis & elegantissimis, imo
ferè omnes domus in fronte habent singula singula epitaphia in
campis semper inuenitur impressa moneta aurea & argentea, pos-
sem alia adferre, sed esset præter institutum geographicum.*

Mediterranei maris insulis. Cap. 7.

Ades insula, quæ egressis fretum obuia
est, admonet antè reliquas dicere, quàm
in oceani littora terrarumque circuitu,
vt initio promissimus, oratio excedat.
Pauca sunt in maotide (inde enim videtur com-
modissimū incipere) neq; omnes tamen incolun-
tur, nam nec pabula quidem largè ferunt. Hac re
habitantibus caro magnorum piscium sole sicca-
ta, & in puluerem vsque contusa pro farre est.
Pauca & in Ponto. Leuce Borysthenis ostio ob-
iecta, parua admodum, & quòd ibi Achilles situs
est, Achillea cognomine. Non longè accolitur
Aria, quæ Marti sacrata (vt fabulis traditur) tulit
aues cum summa clade aduenientium, pennas
quasi tela iaculantes. Sex sunt inter Istri ostia, ex
his Peuce notissima & maxima. Thynnias Ma-
riandynorum finibus proxima, urbem habet, quã
quia Bithyni incolunt, Bithynida appellant. Con-
tra Thracium Bosphorum duæ parua, paruoque
distantes spatio, & aliquando creditæ dicteque
concurrere, & Cyanæ vocantur, & Symplega-
des. In Propontide tantum Proconnesos habita-
tur. Extra Hellespontum, earum quæ Asiaticis re-
gionibus adiacent, clarissimæ sunt Tenedos, Si-

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

gais aduersa littoribus, & quo dicentur ordine,
 ad promontorium Tauri montis exposita: quas
 quidã dici putauere *μωνάδες*, siue quòd fortunati
 admodum celi solique sunt, siue quòd eas suo,
 suorũq; regno Macar occuparat. In Troade, Les-
 bos, & in ea quinq; olim oppida, Antissa, Pyrrha,
 Eressos, Ciraua, Mitylene. In Ionia, Chios & Sa-
 mos. In Caria, Cos. In Lycia, Rhodos. In illis sin-
 gule sunt iisdem nominibus vrbes. In Rhodo tres
 quondã erant, Lindos, Camiros, Ialysos. Quę cõ-
 tra Tauri promontoriũ importunẽ nauigantibus
 obiacent, Chelidonię nominantur. In sinu quem
 maximũ Asia recipit, propè media Cyprus ad or-
 tum occasumq; se immittens, recto iugo inter
 Ciliciam Syriamq; porrigitur ingens, vt quę a-
 liquando nouem regna ceperit, & nunc aliquot
 vrbes ferat, quarũ clarissimæ, Salamis, & Paphos,
 & quò primũ ex mari Venerem egressam accole
 affirmant, palepaphos. Arados etiam in phœnicis
 est parua, & quãtum patet, tota oppidũ, frequens
 tamen, quia etiam subter aliena tecta sedem po-
 nere licet. Parua & Canopus, Nili ostio quòd
 Canopicum vocant, obuia est. Menelai guberna-
 tor Canobus ibi forte moriens, nomen insulæ,
 illa ostio dedit. Pharos Alexandrię nunc ponte
 coniungitur, olim, vt Homericò carmine prodi-
 tum est, ab eisdem oris cursu diei totius abducta:
 & si ita res fuit, videri potest cõiectantibus in ran-
 tum mutarẽ causas Nilum præbuisse, dum limum
 subinde,

subinde, & præcipuè cum exundaret, littori annexens, auget terras, spatiumquè augetentiū in vicina vada promouet. In Africa contra maiore Syrtim Cuteletos: contra minoris promontoria, Meninx & Cercinna: contra Carthaginis sinū, Tarichia & Ægathes, Romana clade memorabiles. Plures Europæ littoribus sunt appositæ. In Ægæo mari prope Thraciā Thafos, Imbros, Samothrace Scandille, Polyægos, Scyathos, Halonesos, & quæ aliquando, omnibus qui mares erant cæsis, tantū fœminę tenuisse dicuntur, Atho monti Lemnos aduersa. Pagaseus sinus Scyathon prospicit, Cicyneton amplectitur. Eubœa ad meridiè promontoriū Gerefton & Caphareum: ad septentrionē, Cœneum extrudit, & nusquā lata, duūm milliū spatium habet vbi arctissima est, cæterū lōga, totiquè Bœotię apposita, angusto freto distat à littore. Euripon vocant rapidum mare, & alterno cursu septies die ac septies nocte fluctibus inuicem versis adeo immodicè fluens, vt ventos etiam, ac plenis velis nauigia frustretur. Aliquot in ea sunt oppida Hestia, Eretria, Pyrrha, Nesos, Oechalia: verum opulentissimæ Carystos & Chalcis. In Attide Helene est nota stupro Helenæ, & Salamis excidio classis Persicæ notior. Circa Peloponneson etiam nunc in Ægæo Phitiusa, & Ægina Epidaurico littori proxima, Træzenio Calauria inter ignobiles aliàs leto Demonsthenis nobilis. In Myrtoo Cythera contra Maleam emissa, & Theganusa con-

tra Acritam. In Ionio Prote, Hyria, Cephalenia, Neritos, Same, Zacynthos, Dulichiū, & inter non ignobibes vlyffis nomine Ithaca maximè illustris. In Epiro Echinades, & Strophades, olim Plotæ. Cōtra Ambracium sinū Leucadia, & vicina Adriatico mari Corcyra: hęc Thracum, Gaiorūque terris obiacent. At interius, Melas, Olearos, Ægina, Cathon, Ios, Thera, Gyaros, Hippuris, Dionysa, Cianos, Chalcis, Icaria, Pinaria, Nisiros, Lebynthos, Calidnæ, A sine: hęc quia disperſę sunt, Sporas. Ab eis Sicynus, Hipanos, Cythnos, Siphnos, Seriphos, Rhene, Paros, Scyros, Tenos, Myconos, Naxos Delos, Andros, quia in orbem iacent, Cyclades dicte sunt. Super eas iam in medio mari ingens, & centum quondā vrbibus habitata Crete, ad orientem promontoriū Samonium ad occidentē *τῆς κρητῆς μετὰ πτω* immittit: nisi maior esset, Cypro similis, multis famigerata fabulis, aduentu Europeę, Pasiphaës & Ariadnę amoribus, Minorauri feritate fatóque, Dędali operibus & fuga, tum statione atque morte: maximè tamen eo, quòd ibi sepulti Iouis penè clarū vestigium sepulchrum est, cui nomen eius inſculptū esse accolę ostendunt. Vrbium notissimę Gnosos, Gortyna, Lyctos, Lycastos, Holopyxos, Phæstos, Cydon, Manethusa, Dictinna. Inter colles, quòd ibi nutritū Iouem accepimus, fama Idęi montis excellit. Iuxta est Asticla, Naumachos, Zephyre, Crise, Gaudos, & quas Musagoras numero tres, vno tamen vocabulo appellāt
atque

atq; vnde Carpathio mari cognomen est, Carpathos. In Adria, Absoros, Celaduse, Absyrtis, Issa, Trucones, Hydria, Electrides, nigra Corcira, Tragurium, Diomedea, Æstria, Asine, atque vt Alexandria, ita Brundusio adiacens, Pharos. Sicilia (vt ferunt) aliquando continens, & agro Brutio annexa, pòst freto maris Siculi abscissa est. Id angustū & anceps alterno cursu modò in Thuscū, modò in Ionium pelagus perfluit, atrox, sæuum, & Scyllæ Charybdis que sæuis nominibus inclytum. Scylla saxū est: Charybdis mare vtrunque noxium appulsis: ipsa ingens & tribus promontorij in diuersa procurrēs, græcæ literę imaginem, que $\Delta\epsilon\lambda\tau\alpha$ dicitur, efficit. Pachinum vocatur, quod Græciam spectat: Lilybæum, quòd in Africam: Pelorū, quòd in Italiam vergens, Scyllæ aduersum est: causa nominis Pelorus gubernator ab Annibale ibidē conditus, quem idē vir profugus ex Africa, ac per ea loca Syriam petens: quia procul intuenti videbantur continua esse littora: & non peruium pelagus proditum se arbitratus: occiderat. Ab eo ad Pachinum ora que extenditur Ionium mare attingens, hæc fert illustria, Messanam, Taurominiū, Catinam: Megarida, Syracusas, & in ijs mirabilē Arcthusam. Fons est in quo visuntur iacta in Alpheū annē, vt diximus, peloponesiaco littori infusum: vnde ille creditur non se consociare pelago, sed subter maria terrasque depressus, huc agere alueū, atque hīc se rursus extollere. Inter Pachynū & Lilybæum

lybeum Acragas est, Heraclea, & Therme. Inter Lilybeum & Pelorida Panormus, & Hymera. In terius verò, Leontini, Centuripinum, Hibla: alięque complures. Famã habet ob Cereris templum Enna præcipua. Montium Erix maximè memoratur ob delubrũ Veneris: ab Ænea cõditum: & Ætna: quę Cyclopas olim tulit, nunc assiduis ignibus flagrat. De annibus Hymera referendus, quia in media admodum ortus, in diuersa decurrit, scindensque eam vtrinque, alio ore in Libycum, alio in Thuscum mare deuenit. Circa Sicilia in Siculo freto est, Æge, quã Calipso habitasse dicitur. Africam versus, Gaulos, Melita, Cossura: propius Italianam, Galata, & illę septem, quas Æoli appellant, Osteodes, Lipara, Didyme, Phœnicusa, Ericusa, Hierã, & Itrongyle, vt Ætna, perpetuo flagrant igne. At Pithecusa, Leucothea, Venaria, Sinonia, Caprea, Prochyta, Pontię, Pandataria, Phitonia, Palmaria. Italico lateri citra Tyberina ostia obiacent. Vltrã aliquot sunt paruę, Dianium, Iginium Carbania, Vrigo, Ilua, Capraria. Duę grandes, fretoque diuisę Hetrusco, quarũ Corsica littori propior inter latera tenuis & longa, præterquã vbi Aleria: & Marianę colonię sunt: à barbaris colitur Sardinia Africum pelagus attingens, nisi quod in occidentem quã in orientem angustius spectat par & quadrata vndique, & nusquam nõ aliquanto spatiosior quã vbi latissima est Corsica. Ceterum fertilis, & soli quã cęli melioris: atque vt fecunda,

cunda, ita penè pestilens. In ea antiquissimi populorum sunt Ilienses: urbium antiquissimæ Calaris, & Sulchi. At in Gallia, quas referre conueniat, solæ sunt Stœchades, ab ora Ligurū ad Massiliam vsq; dispersæ. Balears in Hispania contra Tarraconensia littora sitæ non longè inter se distant, & ex spatio suo cognominibus acceptis, maiores minorésque perhibentur. Castella sunt in minoribus, Iamno, & Mago: in maioribus, palma & polétia coloniæ. Ebusos è regione promontorij, quod in Sucronensi sinu Ferrariam vocant, eodem nomine urbem habet, frumentis tantùm non fœcunda, ad alia largior: & omnium animalium quæ nocent ad eò expers, vt nec ea quidem quæ de agrestibus mitia fiunt, aut generet, aut si inuecta sunt, sustineat. Contra est Colubraria, cuius meminisse succurrit, quòd cum scateat multo ac malefico genere serpentum, & sit ideò inhabitabilis, tamè ingressis eam intra id spatium, quod Ebusitana humo circumsignauerunt, sine pernicie tuta est, iisdem illis serpentibus qui solèt obuios appetere, aspectu eius pulueris, aliúdue, quod verius, procul & cum pauore fugientibus.

ANNOTATIONES

In Caput VII.

Gades insula, quæ egressis fretum obuia est, admonet, ante reliquas dicere, quam in oceani littora terrarúmque circuitum, vt initio promisimus, oratio excedat]

Gades insula, hodie Cadix & non Calix ut quidam hispani putant, legi enim in libris mercatorum. Genuensium in hac insula habitantium, & precipue in libris epistolarum ad alios mercatores missarum in Datis literarum scriptum fuisse ex Cadix, & non ex Calix, insula est extra fretum parum distans à continenti, statio est maxima nauium, que ex oriente in septentrionem nauigant, & contra Vlyus hanc stationem scalam nūcupare solet, dicam postea, Mela ait hanc eandem insulam monere illum ut antequam dicat de insulis Oceani, prius dicat de Insulis maris nostri. i. mediterranei. Pauca sunt in Mæotide] erit fortassis aliquis argutus, qui quaeret, quid sit, quod Mela incipiat à palude Mæotide. Dicā in primis palus ipsa est supra totam Galliam, Italiam & Hispaniam, nam est Borealis, & propterea voluit Mela à Borealibus initium sumere, deinde quod videret veteres quāuis falso putasse Mediterraneū mare fluere ex palude in fretum Gaditanum: pauca inquit, quia tantum est vna Tana videlicet. Pauca in Ponto] Peuce, Aria, Thynnias, & duæ Cyaneæ, In propontide proconnesos, Extra Hellespontū] Tenedos Sigais aduersa littoribus. Et quo dicentur ordine ad promotorium Tauri montis expositæ, id est, in Lycia, quas quidam putauere $\mu\alpha\kappa\delta\epsilon\sigma\upsilon$] Refert iam omnes insulas, quæ sunt ab Hellespōto ex parte Asia in mari Aegeo usque ad promontorium Tauri montis in Lycia & sunt, quæ sequuntur. In Troade Lesbos] nūc Myrylene, Metellin' ab oppido precipuo, quod in illa est Myrylene. In Ionia Chios & Samos] Chios nunc dicta Xio est Genuensium, sed pendunt Genuenses tributum. Solymano Turcæ, Samos fuit olim Pathmos insula dicta, in qua exulauit Diuus Ioannes euāgelista. In Caria Cos] antea Coo patria Hippocratis excellentissimi medici. In Lycia Rhodos] hanc insulā toto orbe celeberrimā & ecclesiā olim Christiana expugnaculum describerem, si Christianorum semper fuisset, nunc vero clade maxima & incuria principum Christianorum à Turcis expugnatam & oppressam non velim ad memoriam renouare. Cyprus] Cyprus olim habebat suos reges legitimos magna insula & magnum regnum, quippe, quæ olim habuerit nouem regna, duas habet vrbes nobilissimas nostro seculo & habuit Mela seculo Sa-

lamina,

lamina & Paphos, & nostris temporibus Nicosiam, sunt graeci christiani. Habūdat hęc insula multis ac magnis mercib⁹, lata est, & insinitis penē arboribus cōsita. Arados etiam in Phœnice est parua & quantum pater tota oppidum, frequens tamen, quia etiam subter aliena tecta sedē ponere licet]

Ar hodie. Homericō Carmine]

Νῆος Ἐπείτ' ἄ τις ἔστι πολυκλῦς ἐνὶ πόντῳ
 Λιγύπτε προπάροιθε, φάρον ἐξ ἐκικλήσκουσ' ἄ
 Τόσον ἄνευθ' ὄσουότ' ἑ πενημέροισιν ἄλλω λυρῆ νηῶς
 Ἐνυσεν ἢ λιγύς ἔρ' ἐπ' ἐπὶ νηῶν ὄπιθεν,

Athomonti lemnos aduerfa] Lemnos insula hodie Sidrio Eubœa] insula nūc Negropont inter ipsam & Bœotiā est mare quod Euripum vocant, Chalcis oppidum in Eubœa celebre in Olympiacis Demosthenis, Salamis] alij Salamina ferē in sinu megarico aiunt illam esse submersam. Agina] hinc Paulus Ægina, Calauria] insula ubi Demosthenes exulauit et obiit. Cephalenia] Satis ampla insula. Corcyra] hodie Corfu Venetorum in faucibus maris Adriatici, Creta] nunc Candia ampla & magnifica Insula Venetorum, sed Veneti pendunt tributum Turcæ utis μέτωπον. i. arietis frontem summa est fertilitas huius insulæ maximè vini quod vocatur Maluesia, & moscadelli exportatur bona pars in Angliam propterea quod huiusmodi vina sunt dulcia & amica ventriculo, Insula est alioqui nobilissima & toto orbe celebris, Sicilia vt ferunt aliquando Continens, & agro Brutio annexa, post freto maris siculi abfissa est] Sicilia insula, tinacria dicta à tribus promontoriis & triangula, amplissima nobilissima fertilissima & horreum Romanorū tanta est ibi frumentii copia, sola vna Sicilia & totam Italiam et maiorem Hispaniæ partem alit, vasta est, sed populosissima & frequens, ciuitates habet innumeras quarum præcipua est panormius, hodie Palermi, olim insignis vbs erant Syracuse. De Scylla & Charydi quod dicit fabulam esse constant, de freto angustissimo inter Siciliam & Italiam verum est, sed quod aliquando Sicilia fuerit, annexa Italiæ certe non constat, id idem fabulati sunt nugatores veteres de freto Gaditano, quod antea & Africa & Hispania coniuncta essent

P. I O A N. O L I V A . A N N O T A .

regiones postea motu aquarum marinarum cecidisse terras illas & introuissim mare fabula impudensissima, insula est triangula ad Δ. literæ græcæ similitudinem. Regis est Hispania, oppida habet multa & nobilissima, Panormum nunc Palermo metropolis, ingens fama & nomine ciuitas, tria habet promontoria, Pachinū vocatur, quod Græciam spectat] Pachinum hodie cabo paricio. Lilybæum quod in Africam à Libya hoc est Africa dictum] respicit tecta Africam. Pelorum, quod in Italiam vergens Scylle aduersum est] istud promontorium hodie vocatur. Caput Messinæ cabo de Messina. Messana] hodie Messina ciuitas opulentissima & statio nauium, quæ in Orientem tendunt, Taurominium] nunc Tauernera. Catina] nunc Catania. Megarida] nunc Agosta. Syracusæ] nunc Caragoca de Sicilia, ubi interfectus fuit Archimedes. Agragas] hodie Gergent. Heraclæa & Therma] oppidula, sed Therma hodie sunt in precio vocantur Terminæ. Panormus] hodie Palermo metropolis ciuitas totius Siciliae emporiū maximū quoq; totius insulae. Melita] insula nūc Malta, hæc erat Cæsaris sed eam dono dedit cōmēdatoribus. S. Ioannis Rhodiensis. Corsica] nomen retinet. Sardinia] nomē retinet quāquam Sardegnā hodie vocatur. Stachades] è regione fere Massiliae. Baleares] duæ Maiorica & Minorica. Ebusos] Aynica hodie fere è regione Valentia. Contra est Colubraria] hodie dicitur la Diagonera.

A P P E N D I X .

Gades Insula nunc Cadis dicta tota est mercatorum & œcopularum nam ut dixi est optima statio est regis Hispania, in templo illius erat olim antequam ibi essent Christiani Idolum Herculis sēnecta penè dirutum parum distat à continenti, pendet multum regi Hispaniae propterea quod non possunt nauigare ex septentrione in Orientē naues Orientales nisi illa insula trāseant et accipiant Nautæ recentem aquam. panem etiam tenerum et Vinum vniuersūq; generis generosissimum, has stationes scalas nautæ appellare solent. ex continenti videntur accensæ candelæ in illa insula. Insulae Maotidis pauca quidem sunt, vna est præcipua, Tana, nomen retinet olim

olim erat Venetorum nunc Turca. In Ponto pauca, Peuce, Arica
 Thynnias, dua Cyanea ista dua Cyanea cum ex longa distantia
 visantur una esse, neque sunt magni momenti Tenedos nomen reti-
 net ibi classis grecorum aliquo tempore latuit, nihil aliud habet cele-
 bre. Lesbos insula aduersa Troadi nomē habet ab oppido præclaro,
 quod in ea situm est Metelim, insula est satis diues & emporium
 mercatorum eantium Constantinopolim & Peram. Chios, & Sa-
 mos, Chios Genuensium, insula parua quidem sed apta mercatoribus
 Genuensibus & aliis quoque vel statione quadam, tam propaga-
 ta est ibi natio Gensensium, ut fere nemo sit ibi qui nō sit Chiotus,
 De Samo dixi, De Coō patria Hippocratis alumni sui gratia dicā,
 est insula propē fauces maris Aegēi inuisa Rhodiis & Caribus, &
 ut audio odium est antiquum quamquam non magni sit ponderis.
 Rhodos Misera insula habitata à Turcis, antea magni nominis dixi
 de ea. Cyprus olim suos reges habuit legitimos tributarios Turca. Ul-
 timus rex duxit uxorem nobilem quandam Venetam, ut concilia-
 ret sibi totam illam rempub. interim obiit mansit uxor uidua abs-
 que prole, Veneti cum viderent fœminam solam in regno persuaase-
 runt illi ut ex Cypro migraret Venetias se curaturos rempubl. Cy-
 priam pollicentes, credo nunc esse Venetorum, urbes habet permultas
 sed præcipuas Salamina hodie famagustam, Nicosiam, & alias.
 Lemnos Insula in Aegēo mari dua fuerunt in ea ciuitates, fuerunt
 quidem seculo Mela sed nunc extant Myrina, & Mediterranea
 Hephastia, Eubœa insula nunc dicta negropont ad Helladem inter
 eam & continentem est Euripus, mare quidē est fluens & refluens
 rapide perpetuo. Est ibi oppidū Chalcis celebre apud Demostenē in
 Olynthiacis. Salamis in sinu megarico olim nobilis et ut dictū mi-
 hi est vel deleta, Aegina in eodē sinu megarico patria Pauli Aegi-
 netæ doctissimi medici, Calauria, insula, in qua exulauit Demonste-
 nes & obiit, hodie nullius momenti. Corcyra, Venetorum est, Cor-
 fu hodie oppidum inter alia habet munitissimum & arcē inexplu-
 gnabilem in faucibus pesita maris adriatici, Creta insula olim insu-
 larum omnium nobilissima magna est & multis nominibus claris-
 sima, in ea olim fuerunt oppida centum nunc diminutus est nume-
 rus, sed ex his magni nominis est Candia ex quo loco innumera mic-

Ces exportantur in Angliam, Hispaniam & alia loco, duo præcipue genera vinorum alterum vocatum maluesia alterum appellatum moscatellum, sunt in ea alia oppida in quibus reperiuntur huiusmodi vina generosissima, gentes illius regionis vocantur Candioii, est hæc insula Venetorum, qui magnum pendent tributum Turcæ. Sicilia amplissima insula & magnifica & Verè nobilis episcopatus magnis decorata, ciuitatibus clarissimis & munitissimis, oppida inter alia habet panormum nunc ductu Palermo metropolim, ciuitas est maximum mercatorum emporium amplissima populosissima, est ibi oppidum Messana ad fretum siculum ciuitas quoque emporio maximo mercatorum inclita nunc Mesina, portus est egregius & munitissimus ciuitas opulenta. In eodem latere sunt Syracusæ, eo memorabiles, quod Archimedes tulerunt insignem mathematici, ciuitas est ditissimorum ciuium. inde Catania oppidum totum nobilium, & ciuitas maxima & portus Depranum nunc Trapena, Hæc insula tantum fert frumenti, vt & sibi & Italiæ & bonæ parti Hispaniæ sufficiat, hinc est, quod olim horreum vocabatur romanorum neque ab re bellum fuit inter Carthaginenses & romanos nam cum vtrique viderent insulam frumento abundantissimam cupiebant esse domini hinc tria illa bella punica, Melita nunc Malta, cuius situm quia ornatissimus ac doctissimus vir Ioannes Quintinus exacte descripsit nam vidit: nihil in præsentia dicturus sum, tantum mittam lectores ad libellum suum Impressum de situ istius insulæ. Sardinia. Insula fertilissima & vasta oppidis magnis & multitudine pagorum insignis, episcopatus habet & archiepiscopatus ditissimos. solum tamen & aura est insalubris ob humiditatem, & propterea exteris non assuetis illa insula est pestilentissima, hæc vt Sicilia regis est Hispaniæ Philippi, Ciuitates præcipue sunt Calaris archiepiscopatus, Oristagnus archiepiscopatus, Algueria episcopatus, regio est omnibus habundans rebus, Sardegna nunc vocatur. De Balearibus insulis dicam, duæ sunt Maiorica & minorica, De Maiorica tantum dicam quam vidi natus annos quatuordecim, Insula est parua sed populosissima, præcipua ciuitas vocatur mallor quæ hodie & est episcopatus solus in illa insula: oppidula habet quæ ego cum totam insulam percurrerem magna & ad mare munitissima,

vidi

Vidi. Maiorica est ciuitas magna & populosa, habet portum Verè
 insignem sumum respicit mare, cui vsq; adeò est propinquū
 vt nauæ ex nauibus possint audire sacrum summum in templo, in
 hac ciuitate sunt magna subterranea fossæ templum est & amplū
 & structura romana adificatum, oppidula, quæ ego inuisi sunt hæc
 maiora, Alcudia, Manacor, Soller, Pollencia, Arta, & Hingue,
 sunt & multa alia, quæ longum esset referre, ex fonte quodā extra
 urbem fluit aqua dulcissima & clarissima per totam urbem, est
 iuxta urbem arx quædam in monte vocata bel Ver. i. bellum Vide-
 re munitissima & magna iocunditatis. Ebusos hodie è regione Va-
 lentie nostra nunc Aeyussa parua quidem insula sed valde abun-
 dat sale ita vt illuc mittantur mali homines & homicidæ ad fo-
 diendum salem. in hac Insula nullū est animal venenosum neque
 quod malefaciat, non fert terra illa. Est ibi oppidum eiusdem nomi-
 nis & magnum & munitum. Colubraria, hodie dicitur la drago-
 nera, à Draconibus & maleficis animalibus.

POMPONI ME-
LÆ DE SITV ORBIS
LIBER III.

Extima Hispaniæ littora. Cap. I.

Ista est ora nostri maris, dictæ insulæ quas amplectitur, restat ille circuitus, quem (vt initio dixim⁹ cingit oceanus ingens & infinitū pelagus, & magnis æstibus cōciturum (ita enim motus eius appellant) modò inundat campos, modò latè nudat ac refugit, nunc alios aliósque inuicem, neque alternis accessibus, nunc in hos, nunc in illos impetu versum. Sed vbi in omnia littora, quanuis diuersa, terrarum insularumque ex medio pariter effusum est rursus ab illis colligitur in medium, & in semetipsum redit, tanta vi semper immissum, vt vasta etiã flumina retro agat, & aut terrestria deprehendat animalia, aut marina destituar: neque adhuc satis cognitum est, anhelitūne suo id mundus efficiat, retractamque cum spiritu regerat vndam vndiq;

si (vt doctioribus placet) vnum animal est: an sint depressi aliqui specus, quò reciproca maria resisdant, atque inde se rursus exuberantia attollant, an luna causas tantis meatibus præbeat. ad ortus certe eius occasusque variantur, neque eodem assidue tempore, sed vt illa surgit ac demergitur, ita recedere atque aduētare cōperimus. Huc egressos; sequētēque ea que exeūtibus dextra sunt, æquor Atlanticum, & ora Bæticę frontis excipit: que nisi quòd semel iterumque paululū in semet abducitur, vsque ad flumen Anam penè recta est: Turduli & Bastuli habitant. In proximo sinu portus est, quem Gaditanum, & lucus, quem Oleastrum appellāt. Tum castellum Eborā in littore, & procul à littore Asta colonia: extrā, Iunonis ara, templumque est. In ipso mari monumentum Geryonis, scopulo magis quàm insulę impositum. Bætis ex Tarraconensi regione demissus per hanc ferè mediam diu sicut nascitur, vno amne decurrit: post vbi non longe à mari grandem lacum facit, quasi ex vno fonte geminus exoritur: quātusque simplici alueo venerat, tātus singulis effluit. Tum sinus alter, vsque ad finem prouincię inflectitur, eumque parua oppida Olitingi, Onoba contingunt. At Lusitania trans Anam, quā mare Atlanticum spectat. primum ingenti impetu in altum abit, deinde resistit, ac se magis etiam quàm Bætica abducit: quā prominēt, bis in semet recepto mari, in tria promontoria dispergitur. Anę pro-

ximum, quia lata fede procurrens, paulatim se ac sua latera fastigiat, Cuneus ager dicitur: sequens sacrum vocant: Magnum, quod vltius est. In Cuneo sunt, Mirtylis, Balsa, Ossonoba: in Sacro, Lacobriga, & portus Annibalis. in Magno Eborra. Sinus interfunt, & est in proximo Salacia: in altero Vlyssippo, & Tagi ostium, amnis aurum gemasque generantis. Ab iis promontoriis ad illam partem que recessit, ingens flexus aperitur, in eoque sunt Turduli veteres, Turdulorumque oppida: amnes autem Munda in medium fere vltimi promontorij latus effluens, & radices eiusdem abluens, Durius, Frons illa aliquandiu rectam ripam habet: deinde modico flexu accepto, mox paulum eminet: tum reducta iterum, iterumque recta margine iacens ad promontorium, quod Celticum vocamus, extenditur: totam Celtici colunt, sed a Durio ad flexum Gronij: fluuntque per eos Auo, Celandus, Nebis, Minius, & cui obliuionis cognomen est, Limia. Flexus ipse Lambriacam urbem amplexus, recipit fluuios, Iernam & Viam. Partem que prominet, Presamarci habitant: perque eos Tamaris & Sars flumina non longe orta decurrunt: Tamaris secundum Arotebrarum portum: Sars, iuxta turrem Augusti titulo memorabile: cetera super Tamarici, Neriique incolunt, in eo tractu vltimi. Haec enim ad occidentem versa littora pertinent: deinde ad septentriones toto latere terra conuertitur, a Cel-

tico promontorio ad Scythicum vsque: hinc perpetua eius ora: nisi vbi modici recessus, ac parua promontoria sunt, ad Cantabros penè recta est. in ea primùm Artabri sunt, & Ianasum Celticae gentis: deinde Astures. In Artabris sinus ore angusto, admixtum mare non angusto ambitu excipiens Adrobicum urbem, & quatuor amnium ostia incingit: duo etiam inter accolentes ignobilia sunt: per alia duo Mearus exit, & Narius ad Libuncam. In Asturum littore Nœgae est oppidum, & trës aræ, quas Sestianas vocant, in peninsula sedent: & sunt Augusti nomine sacre, illustrantque terras ante ignobiles. At ab eo flumine quod Saliam vocant, incipiunt orę paulatim recedere, & late adhuc Hispanię magis magisque spatia contrahere, vsque ad eò semet & terra angustatibus, vt earum spatium inter duo maria dimidio minus sit quàm Galliam tangunt, quàm vbi ad occidentem littus exporrigunt. Tractum Cantabri & Varduli tenent. Cantabrorum aliquot populi, amnesque sunt, sed quorum nomina nostro ore cõcipi nequeant, per eosdem & Salenos, Saurium: per Autrigones, & Origeuiones quosdã Nesua descendit. Deua Tritium Tobolicum attingit: deinde Iturissam & Easonem Magrada. Varduli vna gens, hinc ad Pyrenei iugi promontorium pertinens, claudit Hispanias.

Restat ille circuitus quem vt initio diximus cingit Oceanus ingens & infinitum pelagus & magnis ætibus concitū ita enim motus eius appellant. modo inundat campos, modo late nudat ac refugit, nunc alios aliosque inuicem, neque alternis accessibus, nunc in hos, nunc in illos impetu versum, & alia] de fluxu et refluxu maris sine de æstu, vt alij volunt mihi hic dicendū est, neque tam præter institutum, quam nonnulli putant, non est animus hic philosophari, sed cum considero has maris æstiones Pendere tum ex celo, tum etiam ex regionum qualitate & temperamento, de quibus geographus agit, opera præcium me facturum existimari si aliquid quam breuissime de æstu maris dixerō, nolo confundere opinionones diuersorum philosophorum inter se inanes crassi iudicij & minime acuti, Aristoteles præ nimio tedio et fastidio istius questionis contentus fuit tribus rationibus, quas in secundo Meteorologicorū recensuit debiles profecto & mancas, neq; dignas tanto philosopho, quibus addidit quedam geographica bone deus quam aduersa omnibus geographis, quæ cum primum abhinc annos sex & viginti græcè legerem subr. si. dicam postea. De fluxu & refluxu maris semel fuit contentio Toleti mihi cum Caspare Contareno insigni Physico, qui tunc erat orator Venetorum in Hispania, aderant huic contentioni Cardinalis Saluiati à latere legatus & episcopus S. Seuerini & alij docti philosophi, Contareno disertus de fluxu & refluxu perdocte vt erat vir eruditissimus, interim antequam responderem & dicerem sententiam meam ecce subito interuenit Comes Baltasar Castilioneus māuanus autor illius libelli cui Cortegiano titulus est, summus peripateticus, propugnator Aristotelis vsq; ad aras. Reliquimus tunc Aristotelem in hoc argumento non satis magnum geographum, quod egre ferebat Comes Baltasar, vt tam insignem philosophum & principem omnium philosophorum omiseremus.

Quæstionis huius explicatio.

Hæc quæstio vnā aliam secum adfert quæstionem, prior quæ-

rit unde iste fluxus & refluxus posterior unde hæc continua duratio & perpetua, quod ad prius attinet quoniam decreui in ipsius præscrutatione aliquid dicere, velim in primis id dent mihi geographi, quod iam definitum est apud peripateticos, hunc mundum inferiorem contiguum esse superioribus latioribus, ut inde eius virtus gubernetur, hæc sunt manifesta experientia. Deinde terram esse in vno loco altam & alio infimam, postea ventos alio & alio modo in variis regionibus flare, deinde flumios esse in vno loco profundos & in alio minime, præterea fluxum & refluxum fieri tam in locis in quibus non est fluius quam in iis, in quibus est. Quod attinet ad cælum, ipsum ex aquo agere, ita ut habita ratione eius quod patitur, si nihil obstat, quominus agat perpetuo agere, ad hæc corpora cælestia horum inferiorum esse causas vniuersales & ex diuersitate materię siue eius, quod patitur varios quoque habere effectus, illud quoque velim mihi dari lumen quod cunque sua natura calfacere. deinde lunam non tantum agere lumine sed etiam virtute quadam humidum mouente, vocant alij influentiam, nomine nõ satis cognito & aperto: Quod si concedimus mundum esse animatum & habere animam, non a vero aberit virtutẽ illius animę per vniuersum diffusa esse quam vocant influentiam sed ad huc hoc modo nullum erit singulare vocabulum quemadmodũ dicimus exhalationem & evaporationem, non dubium est cælum agere in primis motu, nõ sine motu cessat effectus luminis & illius virtutis quę influentia dicitur, postea lumine, deinde influentia. Lumine variis modis agit cælum, nam aut agit lumine solis veluti in plantis & aliis viuificãdo, aut lunę lumine calfaciẽdo & virtute propria humidum mouente, in lunę lumine secundum cremenũ & decrementum est variatio effectus, in virtute illa mouente humidum quoque, ex maiore tamen & minore.

Cum hæc ita habeant & luna in aquam agat virtute mouente humidum & lumine calfaciente ex his duobus duo possunt deriuari effectus, alter ex virtute humidum alter ex virtute calidi videlicet luminis, humidum quidem variatur perpetuo ad perpetuam varietatem luminis, nam quanto lumen lunę maius est tanto magis calfacit & suo calore mouet humidum. Luna in quartis suis & augmentum habet & diminutionem siue decrementum luminis, ut aperte

absque demonstratione videmus, videmus etiam fluxum & refluxum sequi lunæ crementum & decrementum nam in oppositione crecit mare ultra solitum, unde nautæ vocant illud crementum aquas viuas, deinde. i. post crementum aquam diminui, quid igitur dicemus nisi lumen lunæ & virtutem illam causam esse æstus maris, nam quia est lumen calidum rarefacit humidum & tunc illud extenditur nam ex definitionibus Aristotelicis in quarto libro de motu, rarum est quod habet partes suas inter se multum distantes, densum vero contra, calor luminis est causa fluxus, at virtus illa lunæ agens propria natura in humidum partes illas distantes inter se in se ipsas cogit & densat, & hæc actio est causa refluxus, nam quod lumine suo calore extendit, virtus illa nativa Lunæ. in sese cogit sua frigiditate siue humiditate, & hanc dixi causam tunc fluxus & refluxus. Sed in his animaduertendum est quod si fluxus fiat in fluuijo aliquo cuius descensus sit altus, tunc fluxus non erit tam vehemens, neque tam longus, si vero descensus aquæ fluuij fuerit utcumque altus fluxus erit vehemens & rapidus sed refluxus tardus, iam si habeamus rationem ventorum continget quod influxu ventus erit secundus fluxui & citius fluet, quam alijs temporibus, & tunc refluxus erit tardior, & contra, omnia ista experius sum ipse tam in Anglia quæ in oceano septentrionali, in rapidis fluminibus. Præualet impetus fluuij sed non omnino, vbi vero non est fluuius sed tantum concretum littus tunc vide an littus sit altius mari quod si fuerit tardior erit fluxus, possunt littora fieri altiora aggeribus quemadmodum in Zelandia, Hollandia & Phrysia tunc aquæ fluxus altior erit & citius refluet quam fluxit. Sit ista regula generalis in Geographia, omnis refluxus est velocior fluxu, ratio est, quia in refluxu est motus naturalis & cogitur aqua & redit ad locum suum naturalem, in fluxu recedit à suo loco naturali, ipse hæc expertus fui in vtriusque locis. Dixit aliquis quando luna non lucet in nostro hemisphærio quomodo erit fluxus eodem modo in coniunctione. Dico Lunam mouere aquas nostri hemisphærij quamuis ibi non luceat, nam lucet in alio hemisphærio in quo aquæ mouentur & cum ille sint nostris continuæ fluunt & refluent quoque nostræ nam virtus lunæ agit etiam in id quod non illustrat.

Qui lit

Qui fit quod mare bis fluat & refluat
in quolibet die naturali.

Motus Lunæ in suis quartis causa est istius perpetuitatis, nam cum moueatur Luna motu diurno ad rationem motus primi mobilis fit ut bis in die naturali fluat & refluat mare.

VT DOCTORIBVS PLACET
vnum animal est.

Magna questio apud veteres Aristotelis interpretes, tã græcos quam latinos sit ne cælum corpus animatum, Sententia omnium interpretum est illud esse animatum, nulla est discrepantia, sed animã illam ex peripateticorum sententia non facere indiuiduum aliquod vna cū materia Cæli, sed est potius anima illa mouēs cælũ intelligentia haud dubie assistens non tanquam pars compositi quæ cum materia cæli vnum faciat, nam cælum habet suã materiam & formam ex quibus ipsum constat, & dicitur hoc cælum. Est tamẽ quidam Italus, qui nititur probare animam cæli esse illi cõiunctam & facere vnum indiuiduum id quidem nullo argumento: argumentum eius huc allaturus sum: si anima cæli, mouet cælum & est principium motus cæli, erit & natura. ex placitis Aristotelicis secundo περ ἀρχῶν, Hæc sententia est hominis amentissimi nã definitio nature complectitur hoc precipuum, s. quod sit principium eius in quo est, quod falsum est in anima cæli videlicet intelligentia. Aristoteles non vocat intelligentiam partem compositionis cæli, nam cælum habet suã formam substantialem ex qua & materia fit id, quod dicitur cælum. Hæc dicta sũt de anima cæli.

Si cælum est animatum an vocabitur animal.

Doctioribus inquit Mela, de Platonicis loquens, nam peripateticis non placet vocare cælum animal: cum enim sentire sit animalis vel esse, nam est pars definitionis essentialis ipsius animalis, consequens erit cælum non esse animal, cum non sentiat, definitio autem animalis est substantia animata sensibilis. Qui vocant cælos animalia

malia quicumque illi fuerint, sunt autem multi Platonem secuti sunt certe insensibiles & planè inanimales ut interea hoc utar vocabulo. Ego vero cum Alexandro meo omnium Aristotelis interpretum doctissimo cui hoc idem tribuit Simplicius dico Cœlū nullo modo esse animal, neque videre, minus audire ac alios exercere sensus cum careat partibus organicis, argumenta quæ à Platonis proferuntur, sunt tam vana quàm vana sunt ingenia eorum, qui illa proponunt propterea Mela cōditione locutus est, si ut doctioribus dixit. Huc egressos] .i. ex freto in mare Oceanum egressos. Sequentesq; ea quæ exeuntibus dextra sunt æquor atlanticū & ora Bethicæ frontis excipit] mare atlanticum melius diceretur occidentale nam quid ad Hispaniam Atlas cū multū distet à litoribus hispanico, & ora Bethicæ frontis vsq; ad ostia Anæ fluvij nam inde incipit Portugalia, Quæ nisi, quod semel iterumque paululum in semet abducitur, vsque ad flumen Anam penè recta est] semel in portu, S. Mariæ el puerto de. S. Maria hispanicè dictus & iterum, ad æstuarium. S. lucæ. Ana fluvius hodie arabico vocabulo Guadiana vocatur. Turduli & Bastuli habitant] apud Prolemæum lego Turdetani sunt enim priores, sunt, qui vocent Turdos, posteriores ad occidentem sunt bastuli, tota hæc regio Turdulorum & Bastulorum vsque ad Anam fluvium vocata olim fuit Vandalusia, à Vandalis ibi olim habitantibus nunc vero erasa. V. litera initiali Andalusia vocata. In proximo sinu portus est] hic portus ut dixi hodie vocatur portus. S. Mariæ Vbi olim templum erat Iunonis, quæ ibi colebatur, iuxta illum portum est Cadix insula Quem Gaditanum] quia in eo est Cadix insula iuxta continenter. Eboram] nunc oppidulum, Asta] olim egregium oppidum & colonia romanorum nomen retinet. Iunonis ara & templum] propterea dicitur promontorium Iunonis. In ipso mari monimentum Gerionis Scopulo magis quam insulæ impositum] non tanquam in insula, sed tanquam in Scopulo. Betis] Betis fluvius nunc Guadalquebir. Cuneus ager] hodie los Algarbes de Algezira. Sacrum promontorium] hodie dicitur caput. S. Vincentij. Myrtalis Balsa] Myrtalis, nostro tempore vaena. Balsa hodie Tavila. Ossonoba] nunc silvera. In sacro Iacobriga] nostra ætate Coymbra quæ tam expensis regis portugaliæ inclita est omnium disci-

disciplinarum academia. In magno Eborā] nomen retinet & vocatur Eborā ciuitas, Salatia] hodie Scrubal, Vlyssippo] lis bona hodie Portugaliæ metropolis & celeberrimum mercatorum emporiū magna est ciuitas ad mare & ostium Tagi fluij. Amnis aurum gemmasque generantis] hoc fortassis fuit seculo melæ at nostro minime, fuerunt nostro seculo, qui hæc tentarunt sed frustra, Munda fluius] Mondaga hodie. Durius fluius] hodie Duero. Promontorium celticum] hodie caput finis terræ. Minius & limia] Fluij sunt, Minius hodie Migno, limia liuia hodie, Scythicum promontorium] nunc cabo de figo caput fici, ad Fontem Rabiam. Astures & Cantabri] Astures nomen retinent asturianos ab oppido Astorga dicti, Cantabri vt dixi hodie dicuntur montaneses & biscayni, Varduli] Vascones.

AVCTARIVM.

Totius Hispaniæ collectio & Summa.

Hispania parte maris Mediterranei Occidentali Oceano, & Septentrionali & ab Oriente Pyrenæis montibus diuisa est, nō sunt montes Pyrenæi à pastoribus olim incensi vt nugatores aiunt nostri temporis, sed ob id, quod iam dixi principio istius auctarij. Diuiditur Hispania in tres partes Bethicam Lusitaniam & Tarraconensem. Bethica hodie non est Granata vt fabulatores aiunt, sed complectitur duas prouincias videlicet Andalusiam & Granatam, itaque Granata pars est Bethicæ. Lusitania nunc non est sola regio portugalsis, sed cōtinet Portugaliam quæ regis est Portugaliæ & regionem aliam quæ Hispanice extremum siue Estremadura vocatur, Tarraconensis, non solum habet Gothalamiam, Castellam Nauarram & Galliciam vt volunt isti nugatores, sed & Valentiam & Aragoniam & legionem, Quicquid autem adferunt ex euentis & consilio Berosi vel dubium est, Falsum est tamen quod dicunt Aragoniam annexam esse Gothalamiam, imo Gothalamiam Aragoniæ. Carthagena non est in regno Granatæ, vt mentiuntur qui alienā tractare cupiunt, neque Hasdrubal edificauit sed tantū instaurauit. De Pallantia dixi: De Numantia di-

P. IO AN. OLIVA. ANNOTA.

Eturus sum, hodie ut dixi vocatur soria in regno Castellæ & Palantia in regno Castelle, sed Casarea Augusta non est Castellæ, sed Aragoniæ, Neque Hispalis & corduba sunt in regno Granatæ ut somniant isti qui geographi haberi volūt, sed potius in Andalusia. Emerita Augusta nunquam fuit in Portugalia sed verius in illa parte Lusitaniæ quæ extrema dura dicitur subiecta Philippo regi Hispaniæ. Istis placet Carthaginem esse in aliquo pracio in Hispania & Tarraconem quod falsissimum est, cum illæ Vrbes sint iam oppidula. Granata non est metropolis Bethicæ, sed Hispalis est Andalusie & Granata regni Granatæ, neq; Barchinona est metropolis in Aragonia, sed Casar Augusta, imo nec legio ciuitas est metropolitana nisi in regno legionis quod dicitur de Leon, & non Castellæ nam sunt duo regna distincta regnum legionis & Castillie, Castellæ enim cum diuidatur in Castellam veterem cuius metropolis est Burgos, & nouam cuius Toletum non potest legio esse Castellæ nec veteris nec noue cum sit regio separata et regnum, nam olim regnum legionis fuit prius & antiquius regno Castellæ. Gades vero non sunt propè regnum Granatæ imo maximæ distungitur Granata ab illa insula. Iam quod isti dicunt magni geographi quod Hispania est aliquibus in locis fertilis & fecundunda et in aliis Sterilis impudentissime mentiuntur, nam bona fide & certo id dixerim nullum esse palmum terræ in Hispania, quod non sit fertilissimum, nam montes qui videntur deserti esse, sunt fertilissimi propterea, quod locantur aliis vel nutriendis ouibus, subus, & aliis animalibus, quare miror cur homines isti aiunt Hispaniam in præscriptis locis non esse fertilem, nam Pomponius ait Hispaniam vsque adeo esse fertilem, ut etiam terræ, quæ nõ sunt foecunda Spartum alāt. Qui dicunt linguam germanicam fuisse multis aliis regionibus cõmunem desipiunt cum sit lingua Barbarissima. Impudentissimi hominis est, dicere linguam Germanicam esse aliis communem.

Extima

S Equitur Galliae latus alterū, cuius ora primo nihil progressa in altū, mox tantundē penè in pelagus excedens, quantum retrò Hispania abscefferat, Cantabricis fit aduersa terris, & grandi circuitu inflexa, ad occidentem litus aduertit. Tunc ad septentriones conuersa, iterum longo rectoque tractu ad ripas Rheni amnis expanditur. Terra est frumenti præcipuè & pabuli ferax, & amœna lucis immanibus: quicquid ex satis frigoris impatiens est, ager nec vbiq; alit, & noxio genere animalium minime frequens. Gentes superbe, superstiosæ, aliquãdo etiam immanes, adè vt hominem optimam, & gratissimam diis victimam crederent: manent vestigia feritatis iam abolitæ: atque vt ab vltimis cædibus temperât, ita nihilominus vbi deuotas altaribus admouere, delibant: habent tamen & facundiam suam, magistrósque sapientiæ Druidas. Hi terre, mundique magnitudinem & formam, motus cæli ac syderum, & quid dii velint, scire profitentur: docent multa nobilissimos gentis clàm, & diu vicenis annis in specu, aut in abditis saltibus. Vnū ex iis quæ præcipiunt, in vulgus effluit, videlicet, vt forent ad bella meliores, æternas esse animas, vitamq; alteram ad manes. Itaq; cum mortuos cremant ac defodiunt, apta viuentibus olim negociorum ratio etiam & exactio crediti defe-

rebat ad inferos, erantque qui se in rogos suorum, velut vnà victuri, libenter immitterent. Regio quam incolunt omnis, Comata Gallia: populorum tria summa nomina sunt, terminanturque fluuiis ingētibus. Nam à Pyrenæo ad Garumnam Aquitania: ab eo ad Séquanam, Celtæ: inde ad Rhenum pertinent Belgæ. Aquitanorum clarissimi sunt Ausci: Celtarū, Hedui: Belgarum, Treueri. Vrbes opulentissimæ, in Treueris, Augusta: in Heduis, Augustodunum: in Auscis, Elufaberis. Garumna ex Pyrenæo monte delapsus, nisi cum hyberno imbre aut solutis niuibus intumuit diu vadofus, & vix nauigabilis fertur. At vbi obuius oceani exæstuantis accessibus adauctus est, iidēque retrò remeantibus, suas illiūque aquas agit, aliquantum plenior: & quantò magis procedit, eò latior fit: ad postremum magni freti similis, nec maiora tantum nauigia tolerat, verum etiam more pelagi sequentis exurgens, iactat nauigantes, atrociter vtique si aliò vētus, aliò vnda præcipitat. In eo est insula Antros nomine, quam pendere & attolli aquis incrementibus ideo incolæ existimant, quia cum videatur editior, aquis obiacet: vbi se fluctus impleuit, illam operit, nec vt prius tātum ambit: & quod ea quibus antè ripę collēsque ne cernerentur obstiterant, tunc velut ex loco superiore perspicua sunt. A garunæ exitu latus illud incipit terræ procurrentis in pelagus, & ora Cantabricis aduersa littoribus, aliis aliisque

aliisque populis media eius habitantibus, ab Santonibus ad Osismios vsque deflexa. Ab illis enim iterum ad septentriones frons littorum respicit, pertinentque ad vltimos Gallicarum gentium Morinos, nec portu, quem Gesoriacum vocant, quicquam habent notius. Rhenus ab Alpibus decedens, propè à capite duos lacus efficit, Venerum & Acronium: mox diu solidus, & certo alueo lapsus, haud procul à mari huc & illuc dispergitur, sed ad sinistram amnis etiã tum, & donec effluat Rhenus, ad dexteram primò angustus & sui similis: post ripis longè ac latè recedentibus, iam non amnis, sed ingens lacus, vbi campos impleuit, Fleuo dicitur, eiusdemque nominis insulam amplexus, fit iterum arctior, iterumque fluuius emittitur.

ANNOTATIONES.

In caput II.

Sequitur Galliæ latus alterum] ad Oceanum Britannicũ, nam alterum erat ad partem Mediterranei, quæ est inter Varum fluuium & Caput crucis in Hispania, Mela pergit ad partem Galliæ septentrionalem. Cuius ora primo nihil progressa in altum] à fonte Rabiã vsque ad Caput. S. Matthæi in minore Britannia, non magnos facit sinus, neque promontoria tam longa, Mox tantundem, penè in pelagus excedens, quantum retro Hispania abscesserat, Cantabricis fit aduersa terris & grandi circuitu inflexa ad Occidentem littus aduertit] apud promontorium Gobeum. S. Matthæi in Britannia minore tantum inquit promontorium Britannicũ exit in pelagus quantum Hispania apud fontem rabiã & bayonam abscesserat, tunc fit aduersa & respicit cantabrica promontoria. i. tantum mari prominet Gallia

apud S. Matthæum, quantum Hispania suis cantabricis promontoriis, grandi circuitu non quidem cauo sinu sed longo, vertit littus ad Occidentem in promontorio Gobaë, ut dictum est, tunc à Gobaë promontorio Gallia ipsa ad Septentriones conuersa. Conuersa ad Septentriones iterum longo rectoque tractu ad ripas Rheni amnis expanditur] à Gobaë vsque ad ostia Rheni Aquitanorum clarissimi sunt Aufci] Aix hodie archiepiscopus, Hedui] Autunenses, ex Autum, Treueri] Treuerenses. Trier lingua Vernacula. Augusta] Augusta treuerorum dicta nunc Trier. Augustodunū] vulgo Autum. In Aufcis Elusaberri] Ax. Sanctonibus] nunc Santonges. Olisimios] minores britannos in armoricis ciuitatibus in Gobaë promontorio, Morini Terroanenenses] iam funditus deleti, vrbs eorum antea Terroana dicta Geforiacus portus] Caletensis Cales. Lacus venetū & Acronium] in Heluetia.

Appendix & Collectio totius Galliaë.

Gallia diuisa est in tres partes, Aquitaniam, Celticam & Belgicam] sequitur est Mela Cæsarem in Commentariis. Plinius censet Belgicam à Sequana vsque ad Schaldem fluium tantum protendi, sed hoc nullo autore est Schalda fluius is, qui præterfluit Antuerpiam, Aquitania nunc dicta Guiana est inter Pyrenæum & Garumnæ fluium nunc dictum la Garona, sed nomen amittit paulo ante Burdegalam & vocatur Gerunda à fluuio subintrante eius nominis, Ptolemæus ampliorem facit Aquitaniam, à Pyrenæis videlicet vsque ad ligerim fluium & tunc necessum erit fateri multas regiones complecti Aquitaniam, in primis vascones Biernenses, Burdegalenses, Santones, Cadurcos Lemouicenses, Petregorios, Pictauienses engolismenses Bituriges. & alios in Vasconia. Metropolis est Burdegala, in aliis regionibus vsque ad ligerim ecclesia Biturigum, sed inter istos duos Archiepiscopos est controuersia maxima, nam vterque vult esse primas Aquitaniæ nescio tamen an ad huc sit sub Iudice, Burdegala magna ciuitas & omnium rerum abundantissima, ibi est regis senatus totius Vasconiaë qui vulgo parliamentum dicitur, est Biturigum ciuitas altrix studioforum vtriusque

que iuris. Piſtauium quoque ciuitas Vbi quoque est Vniuersalis academia Viriusque iuris, artium & Theologiae & alia multa oppida & praecelara. A Garumna ad Sequanam Celtæ, ex diuisione Casaris quam imitatur Mela sed ex Prolemæo à ligeri vsque ad Sequanam, sunt in Celtica regiones multæ, regio lugdunensis vulgo Lion Burgundi tam franci comitatus quam ducatus, Heluctij Niuernensis regio, & Borbonensis, Heduenſis, Gatinenſis. A Sequana vsque ad Rhenū Belgica, hæc continet multo plures regiones, quam alie due partes, videlicet campaniam, Picardiã, Normaniã partem, Attrebatensem comitatũ, & Hanoniensem, Flandrensem comitatum & bolognienſem, Ducatũ Brabantia, comitatum Hollandia zelandia & regionem Traiectensem, Partẽ Gueldria Claua & Iuliaci Leodiensem regionẽ, Namurcensem & lucemburgenſem, & lemburgenſem Ducatum Lothoringia & Treuerim, Campania metropolim habet remensem ciuitatẽ, Picardia Ambianensem. Normania Rhotomagũ, Attrebatensis Attrebatum hodie Arras, Hanoniensis metropolim habet Cameracũ, sed quod attinet ad regionem ciuitatem quæ montes dicitur, flandrenſis ducatus Gandauum. Bolognienſis Bologniam oppidum natura & arte munitissimũ. Brabantia habet nunc Metropolim Antuerpiam, sed vetustiore & antiquiore habet Louanium, Comitatus Hollandia & zelandia quod attinet ad ecclesiam habent Traiectũ Batauorum, quod ad ciuitates Hollandia habet Harlemũ, sed Amsterdamum est emporium. Zelandia habet Middelburgum, regio traiectensis habet Traiectum, oppidum insigne in quo sunt quinque collegiata templa & canonicatus diuites. Gueldria habet Metropolim Nonicmagum quamquã hodie sit imperialis ciuitas propterea quod pignus est imperij, donec à Ducæ Guelrensi quicumque ille fuerit liberetur restituta pecunia. Cleuia habet oppidum eius nominis & Iuliaci ducatus. Leodiensis regio vasta est & etiam frequens, metropolis ciuitas est Leodium clarissima atque opulentissima, & populosissima, habet præter summũ templum multas ecclesias quas vocant collegiatas quarum præcipua templa sunt. S. Dionysij, Pauli & Martini, Eorum episcopus est dominus & temporalis vt dicunt & spiritualis, vocatur Georgius ab Austria Cesaris Caroli Quinti, patruus. De quo dicam ingenuè & libere & verè, neque hæc digressiuncula displicebit

P. IOAN. OLIVA. ANNOTA.

plicebit viris honestissimis & lectoribus candidissimis hic dominus illustrissimus. Episcopus est Leodiensis, comes Losensis dux Bullonenfis & aliarum regionum comes. Princeps Imperij Romani, & inuestitus à Carolo Quinto eius nepote, datis regalibus, quemadmodum ipsemet Corangia in horto narrauit mihi, is est, cui ego debeo & perpetuo debiturus sum, patronus & mecœnas meus benignissimus & liberalissimus, non solum erga prophanos homines & imperitos, sed etiam & maxime erga studiosos & doctos viros, ipse me honestauit colloquiis suis frequentissimis, quibus ego non erã dignus aluit domi suæ in mensa sua tres annos integros, si omnia supputes, neque hoc Humanissimus dominus contentus, donauit in super me pecuniis semel quinque & viginti aureis portugalsibus, iterum & aliis coronatis, in summa ego isti principi quantum debeo non possum verbis explicare, animũ erga illum meũ vix possem ostendere, Pontifex est sua natura humanissimus & benignissimus. diceres alterũ Maximilianum patrem. Quod ad me attinet, hunc principem quã diu viua colam & venerabor, huius clementiam predicabo, sua erga me liberalitate promulgabo, venio vnde digressus fui. Namurcensis regio non habet metropolim nisi Leodiensem ecclesiam, ciuitas metropolis Namurcum, Lucemburgensis Lucemburgum, & Lemburgensis, Lemburch in monticulo, Ducatus Lothoringie maximus metropolis fuit Metensis ciuitas sed postea quã se addixit imperatoribus Germanie imperialis facta est. id oppidũ expugnauit rex Henricus secundus Christianissimus. hæctenus de Gallia.

Coronis de Gallia.

Hæc regio meorum studiorum & laborũ testis est. Lutetia de di operam literis eo tẽpore quo ars pestifera sophistica in ea Academia florebat, à qua auocauit me Dominus Iacobus Faber, qui tunc agebat apud Diuum Germanũ in suburbio, à Iacobo Rhodio Marci Musuri nepote audiui literas græcas, quorum elementa audieram in Hispania compluti à Demetrio Ducastretensi olim Romæ professoris literarum græcarum nomine Leonis summi pontificis, Huic regioni, quæ me pauperem aluit, tantum debeo quantum meæ Valentia, quæ me genuit, in ea nactus fui mecœnates & patronos per quã
multos

multos, amicos innumeros ferè ex Senatorum ordine & ex aliis ordinibus. Sed te inter alios Reverèdissime, ac illustrissime pontifex cui has vigilias consecraui, in puerili ætate apud Collegium Navarra Lutetiæ.

Germania. Caput. 3.

Germania hinc ripis eius vsque ad Alpes à meridie ipsis Alpibus: ab oriẽte, Sarmaticarum confinio gentium: quã septentrionem spectat, oceanico littore obducta est. Qui habitant, immanes sunt animis atque corporib⁹, & ad insitam feritatẽ vastè utraque exercent bellando animos, corpora ad cõsuetudines laborum. Maximo frigore nudi agunt antequam puberes sint, & longissima apud eos puericia est. Viri sagis velantur, aut libris arborum, quanuis sæua hyeme: nandi non patientia tãtùm illis, studium etiam est, bella cum finitimis gerũt, causas eorum ex libidine accersunt: neque imperitandi prolatandique quẽ possident (nam ne illa quidem enixè colũt) sed ut circa ipsos quẽ iacent vasta sint. Ius in viribus habent, adeo ut ne latrocinij quidem pudeat, tantum hospitibus boni, mitẽsque supplicibus, victu ita asperi incultique, ut cruda etiam carne vescantur, aut recenti, aut cum rigẽtem in ipsis pecudum ferarũque coriis manibus pedibũsque subigendo renouarunt. Terra ipsa multis impedita fluminibus, multis montibus aspera, & magna ex parte syluis ac paludi-

bus inuia. Paludum, Suevia, Mesia, & Melsiagum
 maximæ. Sylvarū, Hercynia, & aliquot sunt quæ
 nomen habent, sed illa dierum sexaginta iter oc-
 cupans, vt maior aliis, ita & notior. Montium alti-
 tissimi Taurus & Rhetico, nisi quorum nomina
 vix est eloqui ore Romano. Amniū in alias gen-
 tes exeuntium Danubius, & Rhodanus: in Rhe-
 num, Moenis & Lupia: in oceanū, Amistus, Visur-
 gis, & Albis, clarissimi. Super Albin Codanus in-
 gens sinus, magnis paruique insulis refertus est.
 Acre mare quod gremio littorum accipitur, nus-
 quam latè patet, nec vsquam mari simile, verum
 aquis passim interfluentibus ac sæpe transgressis,
 vagum atque diffusum facie amnium spargitur:
 quæ littora attingit, ripis contentum insularum
 non longè distantibus, & vbiq; penè tantundem,
 vt angustum & par freto, curuansque subinde se,
 longo supercilio inflexum est. In eo sunt Cimbri,
 & Teutoni: vltra, vltimi Germaniæ Hermiones.

ANNOTATIONES

In Caput III.

Germania hinc ripis eius vsque ad Alpes, à Meridie
 ipsis Alpibus, ab Oriente Sarmaticarum confinio gen-
 tium, qua Septentrionem spectat, Oceanico littore ob-
 ducta est] *Germania seculo Mela incognita erat, nec multo antea
 explorata fuerat à Cesare dictatore, propterea Mela & de ea &
 de Sarmatia ferè nullam aut exiguam facit mentionem, hæc regio
 postea communicatione aliarum gentium, ciuitatum multitudine
 & architectura hodie valet, nam ferè medietatem Germania cõ-
 plectebatur*

plectebatur Hercynia silua in habitata. Nunc vero aliter describenda mihi est habenti rationem eius auctoris, quem sumpsi interpretandum.

Germaniæ descriptio paulo longior ea,
quæ est Melæ.

Germania inquit hinc ripis, videlicet Rheni vsque ad Alpes, à Meridie ipsis alpidibus, ab Oriente Sarmatia, à Septentrione Oceano, mirum quod reliquerit ab Occidente, non certe dixit, sed cum ripas Rheni nominauit Occidentalem partem intellexit. Regio fuit olim nõ tam lata. Quod ad mores attinet puto Melæ loquutũ fuisse de eorũ moribus suo seculo, nunc vero sunt alia secula, quanquã de moribus eorum non velim quicquã dicere post alios, qui ingentia volumina scripserunt de Germania, neque isti qui de Germania scripserunt possent tot de tota Europa dicere, quot isti de Germania. Paludum Suesia Mesia & Melsiagum maximæ] de paludibus istis nulla fit mētio in libris recentioribus nostris. Syluarum Hercynia] sylua olim fuit longissima vt refert noster Melæ cuius iter fuit dierum sexaginta. Danubius] de Danubio dixi, de Rhodano postea dicam, quanquã et alias dixi. In Rhenum Mœnis & Lupia] Mœnis fluius Franfordiensis subintrans Rhenum in Confluentia. Ius in viridus] seculo Pomponij & nunc quoque nisi quod habent, ius commune & leges municipales. Amisus, Visurgis & Albi clarissimi. s. Fluuii] Amisus Em vulgo dicitur, Visurgis nunc Vruelser, Albi nunc Elb, Sueuo] nunc Spre, Viado hodie Odera, Montibus Meliboco, Sudete, Abnoba, & Asmiburgo] Abnoba mons est vnde oritur Danubius. Codanus sinus & Codanus promontorium] est tota Peninsula, quæ hodie Denmark vocatur, Cymbrica Chersonesos antea appellata.

APPENDIX, SEV ADDITIO.

Germaniæ termini apud veros geographos sunt, Rhenus fluius ab Occidente, Vistula quoque fluius ab Oriente, Oceanum ger-

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

manicum à Septentrione ab Austro diuertigium Danubi ad Austram, isti sunt termini Verè Germania: hinc Ptolomæus Rhetiam, & Noricum & Vindeliciam & Vtramque Pannoniam extra Germaniam esse affirmat, hoc etiam qui hoc negare videntur fatentur. Sed addunt, Germanos domo egressos suæ diuioni Germanicæ istas regiones iam dictas adiunxisse, bello superatas, quibus rebus si voles habere fidem efficies Germaniam perquam Latissimam, Quod falsum est, et perpetuo erit cõmentum quoddam impudentissimum, quis non videt, regiones illas Rhetiam Noricum Vindeliciam & Vtramque Pannoniam ex omnibus qui scripserunt esse à Germania separatas? imo quod maius est Basilea, Argentina spira, & Mogutia, gitim & Pauaria non sunt Germania, sed regiones & ciuitates distinctæ à Germania.

Argumenta validissima eorum, qui volunt afferere has ciuitates & regiones esse partes Germaniæ.

Primum est satis mancum & debile, in omnibus his regionibus loquuntur Germanicè ergo sunt in Germania, ac si dicerent in Vallia regione Angliæ loquuntur, quemadmodum in Britania minore ergo est Vallia Britanniæ minoris, imo nulla erit illatio si hoc modo argumentatus fueris, Valentia loquuntur lingua Hispana, Castellana ergo Valentia est in regno Castellæ. Iam si dixeris in Sarmatia, Russia & Valachia, loquuntur Sclauonicè ergo illæ regiones sunt in Sclauonia, qualis erit argumentatio.

Secundum istorum argumentum est in his regionibus habent incolæ mores germanos, igitur regiones illæ sunt in Germania, ac si diceres Heluetij habent mores germanos ergo sunt Germani, cum sint Celtæ Galli, in Sicilia habent mores Italicos, igitur Sicilia est Italia, vel in Italia.

Tertium, Germani expugnarunt illas regiones ut volunt isti nam neque hoc unquam dabimus igitur illæ regiones sunt in Germania, nam perinde esset hoc ac si diceres Gothi vicerunt Hispaniam igitur Hispania est in Gothia, & Galli superarunt Italiam igitur Italia est in Gallia.

Hæc

Hæc sunt præcipua argumenta quibus constare aiunt Germaniam esse latissimam. De superiore Germania & inferiore dixi totam illam regionem galliæ belgicæ citra Rhenum non esse Germaniâ Inferiorem, itaque neque Seldadiû, neque Argëina neque alia veluti spira & Vormatiû minus confluentia, Andernacû, Bona, Colonia & reliquæ, quæ sunt Gallia belgicæ non sunt Germania inferioris, quia non sunt Germania, à negatione generis ad negationem speciei, At dico Westphaliâ omnem esse Germaniam inferiorem & utramque Phrysiâ, & partem Gueldriâ quia sunt regiones prope ostia Rheni, nostro vero seculo non sunt tot paludes & tot Sylvæ in Germania nam ferè omnes sunt habitata. potest fieri quod tempore Melæ Hercynia nõ esset habitata, cuius opinionis videtur fuisse, sequitur Casarem in commentariis.

De Phrysiâ.

De Phrysiâ quæ olim fuit ampla regio multi scripserunt & satis docte si veritatẽ in scriptis sequuti fuissent, dixerunt fuisse olim latam & ita est, sed subitauerunt illud videlicet uniuersam Phrysiâ vere Saxoniam esse siue partem Saxoniam cû sit illud in suis scriptum annalibus, quare fuerit dicta Phrysiâ fabulose à multis scribitur, præsertim ab his, qui Berosum quendam ut dixi ementiu & famosum, imitantur, quare melius fuerit tacere quàm miscere innumera nugamenta. Hæc regio diuisa est in Orientalem & Occidentalem, quæ ambæ nostro seculo paruæ sunt, olim vero ampla ut dixi, quarum Orientalis nõ tota est Casaris Caroli Quinti, sed præcipua eius ciuitas Groninga & alia quadam oppidula, illa pars quæ non est Casaris est diuisa in comitatus Occidentalis tamen tota est, Caroli Casaris, & ista est magis ciuilibus & humana, quæ Orientalis, in qua metropolis est Leoarden, pulchrum oppidum & populosum est enim ibi Senatus Casaris, qui vulgo parlamentum vocatur, deinde multi nobiles, quamquæ nobiles ibi soliti sint agere in suis villis, quas in ea regione possident. Phrysiâ Orientalis non est ita subiecta, nam Groninga est libera, ipsa creat sibi magistratus & habet suas leges ciuiles, Occidentalis vero habet suas leges municipales unâ cum iure cõmuni, ego non vidi regem tam parua habere tot parrochias,

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

fuerunt nonnulli, qui narrarunt mihi causam tot templorum olim fuisse ibi, narrant contentionem inter nobiles de loco in illis templis, nam omnes volebant habere primū locum, & cum hac cōtentio in dies increbresceret decreuerunt, qui poterat, aut in suis pagis erigere rochiam, et tunc vnusquisque eorū sedebat in primo loco domūs suae, hoc modo edificata sunt multa templa, In Phrysia Occidentali praeter vnum aut alterū oppidum magnū, sunt oppidula quaedam pulchra, in quibus visuntur aedificia magnifica. Valet Regio illa abbatibus monachorum & monialium, prioratibus, interim humidissima est & frigidissima, sed magis humida quā frigida, in Hieme in itineribus non est locus equis, minus aliis vehiculis, tātum cimba veheris quo lubet per stagnatas aquas interdum magni foetoris, quē admodum in Hollandia, Bibunt ceruisiam cuius in ea regione genera multa exportantur ex Datisco Poloniae ex Lubeco, et Amburgo, & ista diuersa adfertur: quoque genus Ceruisiae quae vocatur Topenbir quam cultro scindere posses & iste potus est gratissimus & vētriculo vt illi aiunt vtilissimus, cibus sunt carnes bubulae vel duratae fumo, vel ad extremum salsae, quibus maximē abundat, Porcinis siue Suillis iisdem modis paratis vt aliae vescuntur fontibus carēt quia regio illa propterea quod olim mare effecit vel inundata aquis marinis, ad altitudinem vnius palmi aquam reddit pessimā; haec Phrysia Occidentalis portum habet satis commodū iuxta mare & oppidum Harlinguen nomine oppidulum est, quod ad mare habet arcē, munitam certe & fortem magna est in ea regione copia ferri. ē regione Phrysiā Occidentalis iuxta litus Phrysiū sunt insulae septē aut plures, quae montes videntur: vna earum habet pagos aliquot, reliquae habent piscatores, sunt Domini Siuenberge quasi diceres, septē montium. Iuxta hanc regionem adherent à Meridie tres regiones, vna vocatur trans insulania altera Drente, tertia & non trans Cyluania, quemadmodum existimauit Iacobus Dauentriensis in suis scriptis Tuentate intra duo ostia Rheni est regio quae traiectensis dicitur, in annalibus Traiectensium inuenio, regionem vocatam fuisse Batavianam & ciuitatem magnā Traiectum Batavorū, quamquam non velim refragari eorum sententia qui aiunt Hollandiam esse quoque partē Bataviae & totam illam regionem cū Hollandia vocatam esse insulam Batavorū, nam sunt duae regiones cō-

tinuae

tinua, ego has regiones Gallia belgica dixi esse, quia non sunt omnino ultra totum Rhenum, nam ad huc restant duo ostia, Quod si volunt has regiones esse Germanas non laboro. Habet Traiectense solum, ut omittam maximū templū profecto omni laude dignissimum structura illi est satis magnifica, sed magnificentior clerus qui re uera est ornatissimus, oppida habet multa, oppidula & pagos multos: frequens est, & nusquam non nauigabilis.

De Hollandia.

Hollandia inter duo ostia Rheni sita est, ut Traiectensis regio, Parua quidem est terra, sed mirum quā diues & magnis ornata oppidis ut etiam exteri mirentur qui potest fieri quod tam parua terra tot magnis oppidis ornata sit. alterum ostiū Rheni est, quod Traiectenses Batavi Vval vocant & exit ad Dordracum, in ripa eius à Traiectensi vrbe per eandem ripā vsque ad Dordracum nauigantes Schonouiam primum Hollandia locū & mox Dordracum attingunt, oppidum in Hollandia populosissimum est Amstherredammum, maximum Hollandiae emporium mercatorum tam septentrionelium quam Occidentalium Amsterredamis est commercium cum Polonis, Danis, Noruegiis, Gothis, Liuoniis & aliis Orientalibus et Borealibus, Amsterredamū oppidū est non magnum sed frequentissimum, est quidē peninsula, est & Harlemum oppidum magnitudine amplissimum totius Hollandiae sed vastum ac non frequens. Inde Leydis non tam populosa quam splendidum & nitidum. inde à latere pagus est nobilissimus & delitiis domorum plenus ad mare Haga comitis vocatum, ibi est senatus totius Hollandiae, situs est amoenus in aestate praesertim, quando arbores vernant, ab altero latere in mediterraneis est Gouda oppidum magnum, sed infrequens, sequitur in littoribus meridionalibus Delfum oppidum elegantissimum & hoc nomine mihi gratissimum, quod ibi inuenerim Cornelium Mustum Delfum amicū olim Pictauij meū, nunc moderatōrē Delfi quarundā monialium Diuæ Agat hae, quem beneficiorum in me collatorē, hic honoris ergo nomino: sunt ibi ditissimi mercatores cernisia, eandē partem versus, est Rotterdamum non magnum oppidum, tantum est vicus vnus praelongus & ditissi-

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

nis, inde sequitur Dordracum, emporium quoque mercatorum præsertim vini phenensis, hæc patria in Hyeme et in Phrysia visitur semper & peragratu Cymba per aquas stagnatas & sordidas, interdum per paludes. sunt & alia oppidula, Abbatia Cœnobio præcipue monialium quas vocant beguinæ & bigutas. his dictis regionibus adiungitur Gueldria ducatus habens ad Septentrionē Vvestphaliæ, de Gueldria dixi, sed rediens ad Boream Vvestphalia occurrit.

De Vvestphalia.

Vvestphalia à Septentrione habet Vvisurgum fluium, à Meridie Amasim fluium & Rhenum, ducatus est Archiepiscoporu Coloniensem, montosa est & in locis quibusdam deserta, gens ut cunque rudis & minime Affabilis, victus non gratus nam ferè totus suillarum est carniū supra modum salfarum potus indigenus, qui gustetur, nã vino carent, quandoque tamen habent in magnis oppidis sed raro, Metropolis est Munster ciuitas egregia episcopatus est, ciuitas ab eo tempore, quo combusta fuit instaurata est, contigit conflagratio quando Anabaptistæ occuparunt ciuitatem, est & Padelboru ciuitas & caput episcopatus, quem cum essem Traiecti Batauorum, quod inferius vocatur, dicebant Traiectenses datum fuisse præposito. S. Petri eiusdem Traiecti, qui fuit filius Georgij Squingh strenui in bello ducis, Sunt quedam alia oppida & arces munitissima inter quas est Scheuenburg cum oppidulo cuius Comes est Reuerendissimus ac illustrissimus dominus. Adolfus Archiepiscopus Colonienfis Elector imperij quem de me bene meritum hoc in loco nomino nam cum essem Colonia in pago suo & Castro parum à Colonia distante tractauit me benignissime ac humanissime. Idem præstitit illustris dominus Antonius Comes à Schauenburg archiepiscopi frater Germanus, Præpositus. S. Seruarij Traiecti ad Mosam & decanus diui Gereonis colonia canonicusque summi templi.

Sarmatia. Caput 4.

Sarmatia intus quàm ad mare latior, ab iis quæ sequuntur visula amne discreta, quæ retrò abit, vsque ad Istrum flumē immittit, gens habitu armisq̃ue Parthicæ proxima: verùm vt cæli asperioris, ita ingenii, non se urbibus tenet, & ne stas quidem sedibus: vt inuitauere pabula, vt cedens & sequens hostis exigit, ita res opesq̃ue secum trahēs semper castra habitat, belatrix, libera, indomita, & vsque eò immanis atq; atrox, vt scæminę etiam cum viris bella ineant: atque vt habiles sint, natis statim dextra aduritur mamma, vt inde expedita in ictus manu quę exeritur, virile fiat pectus: arcus tēdere, equitare, venari, puellaria pensa sunt: ferire hostem adultarū stipendium est, adeò vt non percussisse, pro flagitio habeatur, sitq̃ue eius pœnę virginitas.

ANNOTATIONES

In caput IIII.

Sarmatia intus quàm ad mare latior ab iis quę sequuntur, Visula amne discreta, quæ retrò abit, vsque ad Istrum fluium immittit] *De Sarmatia nunc dicendum est. sed quia seculo Melæ nondū tota explorata erat et nota, propterea succinctis simè de ea loquitur, ego vero paulo latius, Sarmatia inquit intus, quàm ad mare latior, velim iam mihi dari istos geographos expictura, qui volunt Geographicari ex commentariis, vt mihi exponerent hunc locum, nam si ad mare interpretantur hoc est ad mare ponticum, hoc erit aperte falsum, cum totam illam oram et totum illud litus à fontibus Tanais vsque ad Ostia Danubię in*

P. IOAN. OLIVA. ANNOTA.

ponto incolant: Scythæ, si vero mare Oceanū intellexerint, certum est Sarmatiam esse latissimam, propterea multo satius erit exponere hunc locum ex dictione Pomponiana, nam ut dictum est, Pomponius Scythiam ipsam ad mare mediterraneum exponit, & postea versus Occidentem Sarmatas ad Oceanum, usque ad Danubiū à Meridie. Sarmatia igitur latior est intus. i. ab Oceano usque ad partem Mysiæ inferioris, quàm à fontibus Tanais usque ad Oceanum, inspicere veras Chartas & facile cognosces Veritatem. Ab iis, quæ sequuntur Visula amne discreta. Iam istud ab iis, quæ sequuntur quomodo interpretabimur? an hoc modo à Sarmatia? ita, ut sit, Sarmatia distinguitur à seipsa, an, ab iis regionibus, quæ illam sequuntur. i. à Scythia, falsum erit tunc, quod ab ea separetur Visula amne, quomodo igitur constabit sibi Mela? Præterea si Germaniam intelligat vel Hermiones Germania, illi non sequuntur, sed præcedunt potius suo ordine. Propterea iudicio meo, citra aliorum me doctiorum invidia dico locum esse mendosum, quod, si hoc modo legatur, ab iis, quæ sequitur Visula amne discreta, locus habebit suum sensum perfectum, nam Sarmatia sequitur Germaniam & Hermiones ultimos populos Germaniæ, itaque hic erit sensus, Sarmatia ab Hermionibus quos sequitur Visula amne est discreta, quod verum est: legendum igitur erit sequitur & non sequuntur. Ceterum quæ postea colligit Mela de Moribus Sarmatarum fortassis vera fuerunt suo tempore, nunc vero minime.

AUCTARIUM.

Sarmatiā velimus nolimus. sunt qui has omnes regiones complecti dicant, Poloniam, Rusciam, Prusiam, Lituaniam, Livoniam, Podoliam, & Mosconiam, quod non patiuntur veteres Geographi cum sint ille regiones sua natura distinctæ, addunt etiam (si dis placet) Poloniam ipsam, quàm illimet partem Sarmatiæ faciunt, concludere has regiones, aiunt imo & Scythiam partem esse Sarmatiæ. Sed quoniam hæc nullo argumento & summa audacia dicta sunt, conabor non, pro libito, sed tantum ex locis veterum Geographorum ignorantiam istorum ostendere. Strabo in primis libro septimo Sarmatas ait esse Scythas, deinde Herodotus, & Stephanus Urbibus

de Urbibus: Sarmata inquit populi Scythia iuxta Danubium, & Plinius, libro. 4. Sauromatas ait gentes Scytharum græcos vocare. Ego hos maxime miratus sum præsertim cum terræ descriptores doctissimi haberi, velint, fuit semper Scytharum regio latissima quæ complectitur omnes prædictas & partem Sarmatiæ. Huius regionis pars est Polonia regio est magna & potens, Visula amnis eam à Germania diuidit, Christiana est cuius Metropolis Cracouia in mediterraneis, sita est & Emporium magnum Dantischum ad Oceanū, hæc ciuitas cum Cracouia sunt citra Visulam amnem, & re vera non sunt Polonia, sed potius Germania si Visulam facis amnem distinguentem Germaniam à Polonia, sed sunt tamen vna cum multis aliis regis Poloniae.

Scythia. Caput 5.

SNde Asiæ confinia, nisi vbi perpetuæ hyemes sedent, & intolerabilis rigor, Scythici populi in colūt, ferè omnes etiā in vnū Sa-gæ appellati. In Asiatico littore primi Hyperbo-rei super aquilonem Rhiphéōsque montes sub ipso syderum cardine iacent, vbi sol non quotidie, vt nobis, sed primū verno æquinoctio exortus, autumnali demum occidit: & ideo sex mensibus dies, & totidem aliis nox vsque continua est. Terra angustā, aprica, per se fertilis, cultores iustissimi, & diutius quàm vlli mortaliū & beatius viuūt. Quippe felto semper ocio læti, non bella nouere, non iurgia, sacris operati maximè Apollinis, quorum primitias Delon misisse initio per virgines suas, deinde per populos subinde tradentes vltioribus, morēque eum diu, & donec vitio gentium temperatus est, seruasse referuntur. Habitāt

lucos fyluásque, & vbi eos viuendi fatietas, magísque tædium cepit, hilares redimiti fertis semet-
 ipsos in pelagus ex certa rupe præcipites dant: id
 eis funus eximium est. Mare Caspium vt angu-
 sto, ita longo etiam freto primùm terras quasi flu-
 uius irrupit: atq; vbi recto alueo influxit, in tres
 sinus diffunditur: contra os ipsùm, in Hyrcanum:
 ad sinistram, in Scythicum: ad dextram, in eum
 quem propriè & totius nomine Caspium appel-
 lant, omne atrox, sæuum, sine portibus, procellis
 vndique expositum, ac beluis magis quam cate-
 ra refertũ, & ideo minus nauigabile. Ad introëun-
 tium dextram Scythę Nomades freti littoribus
 insident. Intus sunt ad Caspium sinum Caspii, &
 Amazones, sed quas Sauomatidas appellant: ad
 Hyrcanum Albani, & Moschi, & Hyrcani: in
 Scythico, Amardi, & Pæsici, etiam ad fretũ Der-
 bices. Multi in eo sinu magni paruique amnes
 fluunt: sed qui famã habent, ex Cerauniis monti-
 bus vno alueo descēdit, duobus exit in Caspium
 Araxes, Tauri latere demissus: quoad campos Ar-
 menię secat, labitur placibus & silens, neq; in v-
 tram partem eat, quanquã intuearis, manifestũ
 cùm in asperiora deuenit, hinc atque illinc rupi-
 bus pressus, & quãto angustior, tanto magis per-
 nix, frangit se subinde ad opposita cautium, at-
 que ob id ingenti cum murmure, sonansque de-
 uoluitur adeò citus, vt quã ex præcipiti casurus
 est, in subiectam non declinet statim vndam, sed
 ultra

ultra quàm canalem habet, euehat, plus, iugeris
 spatium sublimis, & aquis pendentibus semetipsum
 sine alueo ferēs: deinde ubi incuruus, arcuatōque
 amne descendit, fit tranquillus: iterumque per cā-
 pos tacitus, & vix fluens in id littus elabatur. Cyr⁹
 & Cambyfes ex radicibus Coraxici mōtis vicinis
 editi, & in diuersa abeunt, pérque Iberas, & Hyr-
 canos diu & multum distantibus alueis defluunt:
 pōst non longè à mari eodē lacu accepti, in Hyr-
 canum sinum vno ore perueniunt. Iaxartes, &
 Oxos per deserta Scythiæ ex Sogdianorum regio-
 nibus in Scythicum exeunt: ille suo fonte grandis
 hic incurfu aliorū grandior, & aliquandiu ad oc-
 casum ab oriente currens, iuxta Dahas primū
 inflectitur: cursūque ad septentrionem conuerso
 inter Amardos & Pesticas os aperit. Siluæ alia quo-
 que dira animalia verū & tigres ferunt, vtique
 hyrcaniæ seuum ferarum genus, & vsque eò per-
 nix, vt illis longè quoque progressum equitem cō-
 sequi, nec tantū semel, sed aliquoties etiam cur-
 su vnde cœperit sub inde repetito, solitū & faci-
 lè sit. Causa ex eò est, quod ubi ille interceptos ea-
 rum catulos citus cœpit auertere, rabiē appropin-
 quantum frustraturus, astu vnū de pluribus omit-
 tit: hæ proiectum accipiunt, & ad cubilia sua refe-
 runt, rursūque & sæpius remeant, atque idem ef-
 ficiunt, donec ad frequētiora, quàm adire audeāt,
 profugus raptor euadat. Ultra Caspium sinū quid
 nam esset, ambiguū aliquādiu fuit, idē ne ocea-

nus, an tellus infesta frigoribus, sine ambitu, ac sine fine proiecta. Sed præter Physicos, Homerum que, qui vniuersum orbem mari circumfusum esse dixerunt, Cornelius Nepos, vt recentior auctoritate, sic certior tradit: testem autem rei. *Q.* Metellum Celerem adjicit, eumque ita retulisse commemorat. Cùm Gallijs proconsul præesset. Indos quosdam à rege Sueuorum dono sibi datos, vnde in eas terras deuenissent requirendo, cognosse vi tempestatum ex Indicis æquoribus abreptos, emē sōsque que intererant, tandē in Germaniæ littora exiisse. Restat ergo pelagus, sed reliqua lateris eiuſdem assiduo gelu durantur, & ideo deserta sunt.

A N N O T A T I O N E S

In Caput V.

Scythiam] *asiaticam* describit, nam cū iam delineasset & exponeret vniuersam Scythiam Europeam sequutus littora sua Septentrionalia in Europa, auspicatur nunc à Scythia Europæa & littora Scythiæ Asiaticæ littora depingit. Inde ex Sarmatis, qui & Scythicis comprehenduntur. Asia confinia Scythici populi incolunt] *Scythici* intellige *Asiatici*. Ferè omnes in vnum sagæ appellati] *alij dicūt Sacæ*. In Asiatico littore primi Hyperborei, super Aquilonem Rhipheôsque montes, sub ipso syderum Cardine iacent] *De Hyperboreis dixi & riphæis, sub ipso syderum cardine, hoc nostris temporibus falsum esse comperitur.* Vbi Sol non quotidie, vt nobis, sed primum verno æquinoctio exortus, Autumnali demū Occidit & ideo sex mēſibus dies, & totidem aliis nox vsq; continua est] *Tempore Melæ regionem hyperboricam putabant omnes vltimam versus Oceanū esse, inde nobis tradidit Melæ rationem illam diuina astronomiam, quæ reuera falsa est in regione Hyperborica. quam*

quàm ita sit in ipso polo arctico, quem Mela & alij veteres cardinem mundi appellant in quo Hyperboræi minimè collocandi sunt, regiones, quæ sunt sub polo habent vnum diem sex mensium, & non diem totidem mensium, quia æquator est illis Orizon & inter polū & æquatorem sunt supra Orizontem. 180. circuli cōtinui dici quod tempus est sex mensium, Terra angusta, aprica, per se fertilis cultores iustissimi] hic fuit error communis veterum omnium ex ignoracione regionum, in illa enim regione est intensissimum frigus & vehementissimum, contrarium omnino fertilitati, nam est inimicum vitæ, huc accedit quod cum sit aprica regio magis ac magis ibi frigeat. Et diutius quàm vlli mortalium & beati⁹ viuunt] nugamenta antiquorum geographorum, nam cum, vt dixi terra sit frigidissima & frigus vehementissimus sit planè inimicum naturæ, qui fieri potest, quod diutius viuant? error est non ferendus. Quippe testis] quæ sequuntur fabulæ sunt. Mare caspium] dixi hoc esse falsissimum, Lacus quidem est sed non mare ex Oceano, neque habet introitum nisi fluuiorum multorum. Freti litoribus] dixi nullum esse ibi litus cum tantum sit lacus, Scythæ Nomades] tartari sunt confines Sauromatis, Caspij] & Amaxones] Tartari quoque sunt minores, de Amazonibus dixi risse Strabonem fabulam & Herodotum sed maxime Strabonē. Ad Hyrcanum Albani & Moschi & Hyrcani] Sunt omnes Tartari subiecti Cham multi eorum vt dixi habeant suos quos vocant Catholicas tanquam regionum moderatores dixi antea. Etiam ad fretum] certe nullum est fretum cum non sit mare lacus Caspius. Multi in eo sinus magni paruique amnes fluunt] et isti sunt qui faciunt lacum & non mare. Sed qui famam habent, ex Cerauniis montibus vno alueo descēdit, duobus exit in Caspium Araxes] ex monte ex quo Euphrates.

Corollarium.

Quod sint Tigres fera animalia, id constat, nam ipse nuper vidi Bruxella, quod autem tanta sint velocitate, legi quidē, sed haud scio esse verum. animal est capite & vultu non ab simili felis sed multo crassiore & viuaciore, est non omnino album, sed calore vel pa-

P. IOAN. OLIVA. ANNOTA.

rum ab albo descendenti aspersus maculis nō omnino quoque nigris, sed subnigris pulchrum aspectu ob maculas illas, sed terribile ferocia illa, quam ostentat.

Quod attinet ad Hyperboreos verum est, quod dixi, sed qui ita sentiunt, quod terra illa sit fertilis possunt vti hoc argumento. Constat ex eorum opinione siue Hyperboræi sint sub cardine cœli siue non, sed tantum ex iis quæ illi putant solem sex menses integros lucere in illa regione si ita est, quantum calor apud nos in terra temperata gignit sol vno die tantumdem in centum & octoginta diebus in quibus Sol ibi lucet vel maiorem si igitur regio nostra est temperata, illorum quoque regio erit temperata, conceditur illis antecesses sed non illatio consequentis, illationem ita probant, cū Sol efficiat calorem in nostra temperata zona duobus modis, altero reflectione radiorum eius & diuturna mora cum ergo apud Hyperboreos Sol moveatur sex menses & cum reflectione suorum radiorum non dubium est quin ibi sit calor omnem delens sterilitatem. hoc est argumentum quod ibi possent adferre probando suam opinionem. Vnico tamen verbo respondetur illis quod & si Sol continuis sex mensibus ibi luceat, reflectio radiorum eius est perquam exigua, nec posse tantum calor conferre propter distantiam maximam inter eos & corpus planetæ distat enim ab eis corpus Solis quando est in primo puncto Cancræ, 4200. milliarium, quæ miliaria reducta ad leucas recipiamus ut dixi hoc vocabulum lingua vernacula, reddunt. 1050. leucas tantum distat Sol ab eis cum est in primo puncto Cancræ, nam non potest magis ad nos accedere.

De iis regionibus & fluminibus, quæ prædicta sunt, quia longe remota à nobis & à commercio & à peragracione nostra, nihil dixi, nam eas vix vnus aut alter ex nostris peragravit, & de illis in dubio res est propter montes inaccessibiles, fluvios in gentes lacus & paludes, & infesta animalia tantum hoc dixerim, hæc omnia possideri à Tartaris, qui solent subiectos suos tributarios habere ut Turca possident quidæ Tartari à fontibus Tanais in Asia totum eū tractum terræ, qui est vsq; ad finem Orientis, vltra Caspium lacum versus Septentrionem et Oceanum. Septentrionalē maxima est eorū potentia, & quia nemo ad eos nisi summa difficultate et discrimine vite accedere potest, superbi & crudeles, totus ille tractus, quæ dixi Scythia fuit,

fuit, quæ diuidebatur in Scythiam intra Imaum, & extra Imaū à Caspio sinu versus Meridiē vsq; ad sinū Persicum possidet Sophos vulgo dictus Sophi sive rex Persarum, interim quamquam sint bellicosissimi nam ibi sunt Parthi vix possunt resistere Tartaris vicinis, nam in dies aliqua regio ipsius Sophi à Tartaris expugnatur, Pars Scythiæ vsque ad fontes Tanais Sarmatiā dicitur Asiatica.

Hispaniæ & septentrionis insulæ. Cap. 6.

Is oris, quas angulo Bæticæ hucusque perstrinximus, multæ ignobiles insulæ & sine nominibus etiam adiacent: sed earum quas præterire non libeat, Gades fretum attingit, eaque à cōtinenti angusto spatio, & veluti flumine abscissa, quæ terris propior est, penè rectam ripam agit: quæ oceanum spectat, duobus promontorii euecta in altum, medium litus abducit, & fert in altero cornu eiusdem nominis urbem opulentam, in altero, templum Ægyptij Herculis, cōditioribus, religione, vetustate, opibus illustre. Tyrij condidere: cur sanctum sit, ossa eius ibi sita efficiunt: annorum queis manet numerus, ab Iliaca tempestate principia sunt, opes tempus aluit. In Lusitania Erythia, quam Geryone habitam accepimus, aliæque sine certis nominibus, ad eò agri fertiles, vt cum semel sata frumenta sint, subinde recidiuis seminibus segetem nouantibus, septem minimum, interim plures etiam messes ferant. In Celticis aliquot sunt, quas, quia plumbo abundant, vno omnes nomine Cassiterides appellant. Sena in Britannico mari Osismicis ad-

uersa littoribus, Gallici numinis oraculo insignis
 est, cuius antistites perpetua virginitate sancta,
 numero nouem esse traduntur: Gallicenas vo-
 cant, putantque ingeniis singularibus præditas,
 maria ac ventos concitare carminibus, seque in-
 que velint animalia vertere, sanare que apud al-
 ios insanabilia sunt, scire ventura & prædicare,
 sed non nisi dedita nauigantibus, & in id tantum,
 ut se consulerent profectis. Britannia qualis sit,
 qualisque progeneret, mox certiora & magis ex-
 plorata dicentur. Quippe tam diu clausam aperit
 ecce principum maximus, nec indomitarum mo-
 dō ante se, verum ignotarum quoque gentium
 victor, qui propriarum rerum fidem ut bello affe-
 ctauit, ita triūpho declaraturus portat. Ceterum
 ut adhuc habuimus, inter septentrionē occiden-
 tēque profecta, grandi angulo Rheni ostia pro-
 spicit: deinde obliqua retrō latera abstrahit, alte-
 ro Galliam, altero Germaniā spectans: tum rursus
 perpetuo margine directi littoris ab tergore ab-
 ducta, iterū se in diuersos angulos cuneat trique-
 tra, & Sicilię maximē similis, plana, ingens, fœcū-
 da, verū iis que pecora quā homines benignius
 alant. Fert nemora, saltus, ac prægrandia flumina
 alternis motibus modō in pelagus, modō retrō
 fluentiā, & quedam gemmas margaritasque ge-
 nerantia. Fert populos regēsque populorum, sed
 sunt inculti omnes, atque ut longius à continen-
 ti absunt, ita aliarum opum ignari magis, tantum
 pecore

pecore ac finibus dites, incertum ob decorem, an quid aliud vltro corpora infecti. Causas autem & bella contrahunt, ac sic frequenter inuicem infestant, maximè imperitandi cupidine, studioque ea prolatandi que possident. Dimicant non equitatu modò aut pedite, verùm & bigis & curribus, gallicè armati. Couinos vocant, quorum falcatis axibus vtuntur. Supra Britanniam Iuerna est, penè par spatio, sed vtrinque æqualis, tractu litorum oblonga, cæli ad maturāda semina iniqui: verùm adeò luxuriosa herbis, non letis modò, sed etiam dulcibus, vt se exigua parte diei pecora impleant, & nisi pabulo prohibeātur, diutius pasta diffiliant. Cultores eius inconditi sunt, & omniū virtutum ignari, magis quàm alię gentes: aliquatenus tamen gnari, pietatis admodum expertes. Triginta sunt Orchades angustis inter se diductę spatiis. Septem Hemodes contra Germaniã proiectę in illo sinu, quem Codanum diximus. Ex iis Codanonia quam adhuc Teutoni tenent, vt magnitudine alias, ita fœcunditate antè stat. Que Sarmatis aduersa sunt, ob alternos accessus recessusque pelagi, & quòd spatia queis distant, modò operiuntur vndis, modò nuda sunt, aliàs insulæ videntur, aliàs & vna & cõtinentis terra. In his esse Oonas, qui ouis auium palustrium, & auenis tantum alantur: esse equinis pedibus Hippopodas, & Satmalos, quibus magnę aures, & ad ambiendū corpus omne patulæ, nudis alioqui pro veste sint,

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

præterquam quòd fabulis traditur, auctores etiam quos sequi non pigeat, inuenio. Thule Belgarum littori opposita est, graiis & nostris celebrata carminibus. In ea quòd sol longè occasurus exurgit, breues utique noctes sunt, sed per hyemem sicut alibi obscuræ, æstate lucidæ, quod per id tempus iam se altius euehens, quanquàm ipse non cernatur, vicino tamen splendore proxima illustrat: per solstitium verò nullæ, quòd tum iam manifestior nõ fulgorem modò, sed sui quoque partem maximam ostentat. Talga in Caspio mari sine cultu fertilis, omni fruge ac fructibus abundans: sed vicini populi quæ gignuntur attingere nefas, & pro sacrilegio habent, diis parata existimantes, diisque seruanda. Aliquot & illis oris, quas desertas diximus, eque desertæ adiacent, quas sine propriis nominibus Scythicas vocat. Ab iis in Eoum recursus inflectitur, inque oram terræ spectantis orientem pertinet. Hæc à Scythico promontorio apposita, primum omnis ob niues est inuia: deinde ob immanitatem habitantium inculta. Scythæ sunt Androphagi, & Sage, distincti regione, quia feris scatet, inhabitabili. Vasta deinde iterum loca belluæ infestant, vsque ad montem mari imminentem, nomine Thabin. Longè ab eo Taurus attollitur. Seres intersunt, genus plenum iustitiæ ex commercio, quod rebus in solitudine relictis, absens peragit.

ANNO

ANNOTATIONES

In Caput VI.

His oris, quas angulo Bethicæ hucusque perstrinximus, multæ ignobiles insulæ & sine nominibus etiam adiacent, sed earum quas præterire non libeat, Gades fretum attingit] *Angulum Bethicæ vocat Iunonis portum nunc dictam ut diximus puerto de S. Maria. Gades insulam dixi hodie vocari Cadis. Urbem opulentam] de eodem nomine dictam. dixi fuisse de Cadis est regis Hispaniæ & pendet illi maximum veltigal. Tirij condidit] mirum quod vel multa oppida condiderint Tyrj. Magna profecto ambitio oppidorum ut sibi unquam que tribuat ædificationem aliorum oppidorum. In Iulitania Erythia nomen est unius insulæ vocatæ Londobris, quæ hodie cum aliis adiacentibus barlinguæ vocantur, sunt regis Portugalliæ. In celticis] apud Galaicos est regione capitis finis terræ Cassiterides, quæ hodie uno nomine Bisargo vocantur, Sena in Britannico mari] nunc Sayn, opposita capiti S. Matthæi in armoribus ciuitatibus ubi sunt Osismici. Britannia] loquitur de Britannia maiore hodie dicta Anglia. Quippe tamdiu clausam aperit ecce principum Maximus] Angliæ interiora diu clausa fuerunt Romanis, at maritima, quæ Galliam spectant explorata à Iulio Casare, iam dicit Mela de Claudio Casari, quod suo tempore aperuit eam, & interiora perquisiuit & de ea triumphauit, quod nemini ant eum romanorum contigit, quod Claudius penetrauerit & triumphauerit de Anglia autor est Suetonius Traquillus, & hoc tempore floruit Mela ipse. Cæterum, ut ad huc habuimus inter Septentrionem Occidentemque profecta, grandi angulo Rheni ostia prospicit] Grandis angulus est in eo Sinu in quo est oppidum Valsingam dictum. Ac sic frequenter inuicem infestant] lege hoc modo hanc corruptam dictionem, ac se frequenter inuicem infestant*

Supra Britannia Iuerna est, pene par spatio, sed utrinque æqualis] Iuerna, Hyberna ab aliis multis & nostro tempore dicta, vulgo Irlanda, sed non par spatio Britannia sed multo minor. Triginta sunt Orchades] Ultra Scotiam versus Septentrionem, Septem Hemodes contra Germaniam projectæ

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

in illo Sinu, quem Codanum diximus] ego tantum sex lego.
Ex his codanonia] quæ nunc Sec lant dicitur alia vero quinque
minores lalâd, falsier, rugia, Bortlom, & sion, Tyle] notissima græ
cis & latinis, De Talga] nihil dico nam non est in Oceano, sed in
lacu Hyrcanico.

A P P E N D I X.

De Erythia, quod hic dicitur falsum est, Sunt enim quatuor mi-
niores & quinta earum maxima, Senam dixit Mela oppositam es-
se ofisfinicis in Oceano Britannico regis est Galliarum.

De Britannia, quæ nunc dicitur Anglia
Corollarium.

De Britannia insula, quæ nunc Anglia dicitur mentionem fa-
cit succinctam Mela, quod suo tempore nondum erat explorata, tan-
tum de moribus eo seculo illorum meminir, mihi autem, quod eam in-
sulam bis inuiserim incumbit ut aliquid multo latius dicam, & su-
sius regionem describam, non potest hæc diuidi in duas, aut tres, aut
quatuor partes, cum sit sibi ipsi coniuncta, sed cum vniuersam insu-
lam diuidemus tunc comprehendemus Scotiam, quæ pars est altera
totius Britannia maioris, tantum est fluminis quidam, qui eas separat
Propterea diuidam vniuersam Britanniam minorem in regiones
duas maximas Angliam & Scotiam, De Anglia prius dicam
hæc terra in comitatus & ducatus olim diuisa fuit, in regiones ta-
men magnas comitatus & ducatus partita est à Meridie habet
regionem Cantium appellatam, nunc Quent magna certe & ali-
quot oppidis habitata, Cantuaria, & Roffensi nunc Rochester
Cantuaria nunc Canturberi, & multis aliis oppidulis ex quibus
præcipuum est Doueria portus, Anglorum versus Meridiem, ha-
bet & comitatum Soutsoxtie, vbi Guilford, Arondel, Reding,
Hamton, maris portus incipit, ab Occidente, inde Dorcestria, vbi
ciuitas & episcopatus, Salisberi Vocata, ducatus olim fuit, cuius
dux plurimum fanit studiosis, est & ibi bristo oppidum & empo-
rium mercatorum, Sunt & Somerset & Exceter duo ducatus, &
Deuonia. Cornubia quoque quæ Cornual vulgo dicitur, ad Orientem
sunt

sunt, Essex comitatus, Vbi Londinum Angliæ ciuitas inclita & emporium mercatorum celeberrimum ac maximi nominis. Inde etiã ad Orientem est Suffolch ducatus, & Northfoulch alius ducatus, inde Eboracum, ciuitas & olim ducatus eboracensis, est Eboracum archiepiscopatus & ciuitas vasta & minime frequens, templum magnificentissimum, regio illa Eboracensis valet argento, plumbo, & stanno, Sequitur postea Nortumbria, ad Scotiam vsque, redeuntibus ad Occidentalem partem, occurrunt Lancastria ducatus & oppidum, Derbi in mediterraneis & Notinghamia & Couentria. postea ad mare Occidentale est Vallia principatus istius principatus incolæ loquuntur serè græcæ imò & numerant, quod ego mirabar, multa alia possem dicere, sed non vacat, tantum dicam de fertilitate regionis & aëre, & victu. Plana inquit Mela est, sed non omni ex parte nã in Vallia est mōrosa, secunda inquit est, verũ iis, quæ pecora, quàm homines benignius alant. hoc est profecto falsum, nam fert omnium granorum genera quæ homines alunt, quæ autem postea sequuntur ad fabulas referuntur, in bello falcatis axibus curruum vtuntur, hos ego currus falcatos vidi Londini in hac ipsa insula apud Vest monasterium cum rex Henricus Octauus expeditionem pararet ad oppugnandam bologniam ad mare Oceanum De eius fluminibus & ortu eorum dicemus postea in descriptione fluminum vniucuiusque regionis & hæc de ipsa sufficiant.

De Ibernia.

Ibernia figuram habet altera parte longiorem nam ad Septentrionem duo habet promontoria vnum vocatur Borion, alterũ Robogolium. Ad Orientem Isannium & Hieron ad Occidentem, venionium, ad Meridiem Notium Insula est plena paludibus duos habet populos, alteros vocant Syluestres alteros mansuetiores habentes nobis cum commercia, quæadmodum frequenter cum hispanis Cantabris à quibus ipsi originem ducunt vnus Dominus Cãtabriæ vir fortissimus manu armata expugnauit insulam istam, inde Ibernia ab Iberis dicta fuit, constat hoc ex armis, quibus ipsi vtuntur videlicet Iaculis communia enim sunt illis cum cantabris, qui hodie bysacini & montani appellantur, Iacula & apud eos et apud nostra

P. IOAN. OLIVA. ANNOTA.

tes cantabros. Dardi nuncu pantur ,imo ipsi iactāt se produisse ex il-
 lis Cantabricis regionibus, comitatus sunt ibi multi, duo sunt vt au-
 diui in aula regis Angliæ præcipui, Comes Assemoniæ, & comes
 Aremonia. Comitē Aremonia vidi in aula regis, Assemoniæ nun-
 quam et iste est, qui imperat Ibernis syluaticis, ciuitates habent &
 oppida, præcipua ciuitas & metropolis est Dublin ad mare Septen-
 trionale in hac ciuitate perpetuo est prorex, gerens vices regis An-
 gliæ & Senatus totius Iberniæ, alia est ciuitas & Verum emporiū
 Iberniæ dicitur Vathasford, ad cuius portum confluunt multæ na-
 ues Orientis onustæ vino cretico & aliis mercibus, Ex Hispania
 per multæ onustæ quoque vino Hispanico ferro & are, & plerif-
 que aliis, humidissima insula est & insalubris, pannos habet pilo-
 sos quos Iberniæ vocant nunc vero erasa. i. initali Bernias appel-
 lant, vtebantur his Berniis olim tantū nautæ, sed hodie & in An-
 glia sunt in precio fluuios habet sed non magnos multos tamen. No-
 rium promontorium nautæ exteri vocant caput maris, Ieron, pro-
 montorium Salangam, ibi sunt subterranea quædam, quæ præbue-
 runt ansam fabulandi esse ibi purgatorium patricij in regione sil-
 uestri,

India. Caput. 7.

NOtissima India non Eoo tantum appo-
 sita pelago, sed & ei quòd ad meridiem
 spectans Indicum diximus: & hinc Tau-
 ri iugis, ab occidente indefinita, tantum spatium
 littoris occupat, quantum per sexaginta dies no-
 ctésque velificantibus cursus est: ita multum à no-
 stris abducta regionibus, vt in aliqua parte eius
 neuter septentrio appareat, alitèrque quàm in alijs
 oris, vmbre rerum ad meridiem iaceant. Ceterum
 fertilis, & vario genere hominum aliorumque ani-
 malium scætet. Alit formicas non minores maxi-
 mis

mis cannibus, quas more gryphorum aurum penitus egestum, cum summa pernicie attingētium custodire commemorant. Immanes & serpentes aliqui, vt elephantes morſu atque ambitu corporis afficiant. Tam pinguis alicubi, & tam feracis, ſoli, vt in eo mella frondibus defluant, lanas ſyluę ferant, arundinum fiſſa internodia veluti nauitas binos & quędam ternos etiam vehant. Cultorum habitus moręſque diſſimiles. Lino alij veſtiuntur aut lanis, quas diximus: alij ferarũ auiumque pellibus, pars nudi agunt, pars tãtũ obſcœna velati, alij humiles paruique, alij ita proceri & corpore ingentes, vt elephantis etiam, & ibi máximis, ſicut nos equis facilẽ atque habiliter vtantur. Quidam nullum animal occidere, nulla carne veſci, optimum exiſtimant: quosdam tantũ piſces alunt. Quidam proximos parentęſq; priuſquam annis aut egritudine in maciem eant, velut hoſtias cędunt, cęſorũmq; viſceribus epulari, fas & maximẽ pium eſt. At vbi ſenectus aut morbus inceſſit, procul à cęteris abeunt, mortemque in ſolitudine nihil anxij expećtant. Prudentiores eis, quibus ars ſtudiũque ſapientię contingit, non expećtant eam, ſed ingerendo ſemet ignibus, læti & cum gloria accerſunt. Vrbium quas incolũt (ſunt autem plurimę) Nyſa eſt clariffima & maxima. Montium Meros Ioui ſacer: famam hinc præcipuam habent, quòd in illa genitũ, in huius ſpecu Liberum arbitrantur eſſe nutrium: vnde

Græcis authoribus, vt fœmori Iouis infutum dicerēt, aut materia ingefsit, aut error: Oras tenent ab Indo ad Gāgem Palibotri: à Gange ad Iolida, Nyfij, vbi magis quàm vbi habitetur, exētuat: atræ gentes, & quodammodo Æthiopes: ab Iolide ad Cudum recta sunt littora, timidique populi, & marinis opibus affatim dites. Tamos promontorium est, quod Taurus attollit, collis, alterius partis angulus, initiumque lateris ad meridiem versi. Ganges & Indus amnes, ille multis fontibus in Hamodo Indiae monte conceptus, simul vnū alueum fecit, fit omnium maximus, & alicubi latius: quando augustissimè fluit, decem millia passuum patens, in septem ora dispergitur. Indus ex monte Paropamiso exortus, & alia quidem flumina admittit, sed clarissima Cophen, Acesinen, Hydaspem, cōceptamque pluribus alueis vndam lato spatio trahit. Hinc pene gangem magnitudine exequat, pōst vbi aliquot sepe magnis flexibus cingit iugum, ingēs iterum, rectus, solidusque descendit, donec ad læuam dextramque se diducens, duobus ostiis longè distantibus exeat. Ad Tamum insula est Chryse, ad gangem Argyre, altera aurei soli (ita veteres tradidere) altera argentei, atque ita, vt maximè videtur, aut ex re nomen, aut ex vocabulo ficta fabula est. Taprobane aut grandis admodum insula, aut prima pars orbis alterius Hipparcho dicitur: sed quia habitatur, nec quisquam circum eam esse traditur, prope

pe verum est. Contrà, inde illa ostia sunt quę vocant Solis, ad eò inhabitabilia, vt ingressos vis circumfusi aëris exanimet confestim: & inter ipsa ostia rara tenet regio, ob æstus intolerabiles, alicubi cultoribus egens. Inde ad principia rubri maris pertinent inuia atque deserta humus, & cineri magis fit quàm pulueri similis: ideóq; per eã rara & non grandia flumina emanant, quorũ Tuberonem & Arufacem notissima accepimus. Rubrum mare Græci, siue quia eius coloris est, siue quia ibi Erythras regnauit, *ἔρυθρὰν θάλασσαν* appellant, procellosum, asperum, profundum, & magnorum animalium magis quàm cætera capax: primò recedenteis oras æqualiter impellit, & vt non intret interius, aliquantum patens sinus erat. Sed quas ripas inflexerat, bis irrumpit, duosque iterum sinus aperit: Persicus vocatur dictis regionibus propior: Arabicus, vltior.

ANNOTATIONES

In Caput VII.

Notissima India nõ Eoo tãtum apposita pelago, sed & ei, quod ad Meridiem spectans indicum diximus] Eoo, id est, Orientali, et Meridionali, vt dixit in summa Asię descriptione caput est secundum totius libri. Et hinc Tauri iugis ab occidente indefinita] hinc ab Eoo littore indefinita, id est, cuius finis planè non est notus, sed perplexus. Neuter Septentrio] id est, neutra stella pollaris, sunt enim duę: altera in Vrsa maiore, altera in minore. Aliterque quàm in aliis oris vmbre rerum ad Meridiem iacent] nam in aliis regionibus vmbre rerum nunc ad Orientem, nunc ad Occidentem iacent hic

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

Verò ad Meridiem, nam geographi Orientem Vocant dextram & Occidentem sinistram. In fine Arabiae felicitis Umbrae sunt ad sinistram, id est, ad Occidentem semper, at cum Arabes Romam Venirent mirati sunt Umbrae modo ad Orientem modo Occidentem fieri, ita enim Lucanus,

Ignotum vobis arabes venistis in orbem.

Umbrae mirati nemonum non ire sinistras.

Nysa est Clarissima] in qua fingunt poetae natum fuisse Liberum videlicet Bacchum, est et mons Meros Ioui sacer in cuius specu Liberum putant esse educatum, hinc Vocatus est Dionysos. Oras tenent ab Indo ad Gangem Palibroti] populi sunt dicti à Palibotra ciuitate eorum. metropoli totum illud litus quod est ab Indo ad Gangem olim tenebant potentissimi. A Gange ad Iolida Nysi] à Nysa ciuitate vt dixi, Ad Tamum. f. promontorium] in aurea Chersoneso, strabo hæc videt. Taprobana] nunc Sumathram, Bis irrumpit, duos quæ sinus iterum aperit] loquitur de Rubro mari, non quidem de sinu arabico, sed de eo mari quod sinus accipit Arabicus, Persicus vocatur dictis regionibus propior, Arabicus vlterior] locus est corruptus, lege isto modo. Persicus vocatur dictis regionibus citior, Arabicus vltior.

A V C T A R I V M.

Indiam hic describit Orientalem, nam Occidentalis nondum illis seculis explorata erat, quæ iam est Philippi Hispaniarum regis. Quod dicit Indiam alere formicas & alia vsque ad illum locum, Urbium quas incolunt, dico esse nugamentum, sed ne Verba mea floccipendantur à lectoribus, audiant Strabonem, Verba eius referam libri secundi, quæ ita habent. Vniuersi vtiq; Indiae scriptores, vt plurimum falsa loquuti fuere. Egregie verè Dei machus, secundaque dicit Megasthenes, Onesicritus aut è & Nearchus, & aliis eius modi iam ferme balbutiunt, nobis quoque hæc amplius perspicere, obtigit res gestas Alexandri per commentaria rimantibus. Eximie verò Demacho & Megastheni fides abroganda est, hij sunt, qui homines in aure cubantes & oris & naris expertes scriptis commendant, simul

simul & monaculos & tibiis proceros & digitis retro inuersis, In nouarunt etiam Pygmeorum aduersus Grues decantata pridem ab Homero praelia, trium etiam palmorum homines aiunt. Isti praterea formicas aurum effodientes, & Panas cuneato capite, serpentes, qui boues & Cernos vna cum cornibus deglutiant, de quibus vnus alterum redarguit, quod Eratosthenes commemorat, hac Strabo, ut non mirentur qui mea legent me praterire ista mendacia & nullo argumento confictas narrationes.

Auctarium aliud:

Quae de India Orientali hodie & non multis ab hinc annis dicuntur & etiam à veteribus scripta sunt, si sibi constent eorum & scripta & dicta, vana profecto sunt, nã si ibi sunt animalia venenosa & infestantia alia animalia & montes altissimi & nemorosissimi, flumina quoque latitudine 10. milliarium, terra deserta & vasta, gens rudissima & monstrosa ut illi scribunt, quomodo poterunt hoc scribere, vel alij qui (ut ipsi dicunt) viderunt propalare praesertim in India mediterranea quae planè inaccessibilis hoc meo praedicto argumento esse videtur, quod si tot mendacia mouerint stomachum meum dicam pugnare secum, qui de Alexandro tot & tam vana praedicarunt, nulla est tanta hominum scriptorum auctoritas, quae possit praediacare veritati. Quid si Anianus scripserit? Quid si Curtius? an propterea habiturus sum illis fidem & deserere veritatem? an non illi scripserunt infinita mendacia nonne etiam scripserunt Alexandrum reliquisse & ut verius dicam dimisisse exercitum nolens ultra progredi ob difficultatem itineris praesertim in mediterraneis. Multa quidem explorata sunt à multis in oris maritimis, & hodie comperiuntur plerique, qui ea omnia viderunt. fateor sed de mediterraneis minime cessent igitur illi qui librum eum confarcinarunt, qui inscribitur nouus orbis, titulus profecto dignus tali opere, nam re vera nouus est, nam noua sunt in eo nugamenta ora maritima India aperta sunt portugalsibus praecipue, qui ad Dio ciuitatem Cambayam, Calicut & Canamor profecti sunt nauigantes. Deinde inuiserunt Malacam & littoralia regionis Synarum & alia Maritima, sed interiora minime, vel pauci quos equus a-

manit Iupiter, modo vera sint, quæ de situ interioris India dicuntur. Hæc admonuisse sufficiat, neque id dixissem nisi vidissem quosdam, qui in prophanis literis tantum deserunt antiquitati, ut etiã apertissimis eorum fabulis fidem habeant.

Sinus Persicus. Caput 8.

Persicus, quæ mare accipit, vtrîque re-
ctis lateribus grande ostium quasi cer-
uice complectitur: deinde terris in om-
nem partem vastè, & æqua portione cedentibus,
magno littorum orbe pelagus incingens, reddit
formam capitis humani. Arabici, & os arctius, &
latitudo minor est, maior aliquanto recessus, &
multo magis longa latera. Init penitus introrsus-
que dum Ægyptum penè & montem Arabiæ Ca-
sium attingit, quodam fastigio minus ac minus la-
tus, & quò magis penetrat, angustior. Ab iis quæ
diximus, ad sinum Persicū, nisi vbi Chelonopha-
gi morantur, deserta sunt. In ipso Carmani nau-
gantium dextera positi, sine veste ac fruge, sine pe-
core ac sedibus, piscium cute se velant, carne ves-
cuntur, præter capita toto corpore hirsuti. Interio-
ra Gedrosi, dehinc Persæ habitant. Cethis per car-
manios, suprâ Andanis, & Corios effluunt. In par-
te quæ pelagi ostio aduersa est, Babyloniorū fines
Caldeorumque sunt, & duo clari amnes, Tigris
Persidi propior, vltior Euphrates. Tigris vt nat⁹
est, ita descendens vsque ad littora permeat: Eu-
phrates immuni ore aperto, non exit tantum vn-
de

de oritur, sed & vastè quoque decidit, nec secat cōtinuo agros, sed latè diffusus in stagna, diūque sedimentibus aquis & sine alueo patulis piger: pōst ubi marginem rupit, verè fluuius est, acceptis que ripis celer & fremens, per Armenios & Cappadocas occidentem petit, ni Taurus obstet, in nostra maria venturus. Inde ad meridiem auertitur, & primū Syros, tum Arabas ingressus, non perdurat in pelagus, verū ingens modo & nauigabilis inde tenuis riuus despectus emoritur, & nusquam manifesto exitu effluit vt alij amnes, sed deficit. Alterum latus ambit plaga quæ inter vtrunque pelagus excurrit, Arabia dicitur, cognomen Eudæmon, angusta, verū cinnamomi & thuris, aliorūque odorum maximè ferax. Maiorem Sabæi tenent partem ostio proximā & Carmanis, cōtrariam partem Macæ, quæ inter ostia ostenditur, siluæ cautésque exasperant. Aliquot sunt in medio insulæ sitæ, Ogyris, quòd in ea Erythræ regis monumentum est, magis clara quàm ceteræ.

ANNOTATIONES

Caput. VIII.

¶ Persicus Quà mare accipit, vtrunque rectis lateribus grande ostium quasi ceruice complectitur, Deinde terras in omnem partem vastè & æqua portione cedentibus, magno littorum orbe pelagus incingens reddit formam capitis humani] *De sinu Persico ex continuatione Erythæi maris nunc agit Mela proximo capite dixit Rubrum mari aperuisse duos sinus citeriorè Persicum, Vltiorem arabicum, nunc autem*

P. IOAN. OLIVA. ANNOTA.

autem de sinu Persico. Persicus inquit qua mare accipit, id est, per ostium sinus, utrinque rectis lateribus, id est, non curvis, grande ostium quasi ceruice complectitur intueatur unusquisque chartam. Deinde terris in omnem partem vastè late, & aqua portione cedentibus in omnem partem, id est, tam in Orientem quam in Occidentem, tã ad Meridiem quam ad Septentrionem, cedentibus, id est, se abducentibus, æqua portione, id est, æqualiter magno littorum orbe, id est, circuitu reddit formam capitis humani unusquisque intueatur semper chartam, Arabici & os arctius & latitudo minor est, maior aliquanto recessus, & multo magis longa latera. Arabici sinus os est arctius & latitudo minor, intuere chartas nam latitudo persici multo maior est latitudine Arabici sed Arabici longitudo multo maior, & intimus eius sinus multo angustior Persico, Init penitus introrsusque dum Ægyptum penè & montem Arabiæ Casium attingit] pro penitus lege penitus introrsusque & alia longitudinem sinus arabici ostendunt esse magnam Quodam fastigio minus ac minus latus] id est, quando magis ascendit versus septentrionem arctior semper redditur donec ad angulum perueniat. Ab iis, quæ diximus, ad sinum Persicum nisi ubi chelonophagi morantur, deserta sunt] ab iis. scilicet principio maris rubri Erythæi dicti ad sinum persicum, nisi ubi Chelonophagi, id est, comedentes testudines morantur deserta sunt, nam littora & interiora sunt arenosa. In ipso Carmani nauigantium dextera positi] sinu Carmani nauigantium ad dexteram positi. Interiora Gedrosij dehinc Persæ habitant] versus Septentrionem, sed Gedrosi sunt magis Orientales & boreales persis. Cethis per Carmanios, supra andanis & corios effluunt] in sinum Persicum intellige. In partæ quæ Pelagi ostio aduersa est] id est, in ostiis Tigris, nam ostia Tigris, opposita sunt ex diametro ostio sinus Persici, sit charta semper præ oculis tuis. In nostra maria] Mediterranea. Et primum Syros, tum Arabas ingressus] fluit Euphrates per Syriam & Arabiam. Alterum Latus ambit plaga, quæ inter utrumque pelagus excurrit] id est inter sinum Persicum & Arabicum. Arabia dicitur cognomen Eudæmon angusta] Arabia est εὐδαίμων, id est, felix angusta quidem in nonnullis locis, sed inter ostium Persici maris & Arabici

Arabici satis lata. Maiorem Sabæi tenent partem] isti omnium arabum sunt ditissimi, Ostio proximam] si de Ostio sinus arabici intelligat verum est quod Sabæi sunt illi ostio proximi, sed non Carmanis si intelligat de Ostio sinus persici, falsum erit, quod Sabæi isti ostio sint proximi. Propterea dico, in hoc loco esse mendum honorabile. Quamobrem lege hoc modo. Maiorem Sabæi tenent partem, Ostio proximam & Carmanis contrariam partem Macæ: & tunc lectio erit vera & sensus verus, nam Macæ sunt iuxta ostium sinus Persici Asaborum promontorium & Carmani ex opposito traiecto Ostio. Quæ inter Ostia ostenditur] aliud mendum importunum, nam si, quæ sit pluralis numeri, non erit emendata locutio. si singularis, ad quid referetur si ad tractum terre: inter ostia certe illam partem Arabiæ non exasperant cautes neque Sylvæ nam est regio felicissima. Propterea hoc modo restituendus est locus, quæ inter Ostia id est, quæ maria inter Ostia. sinus Persici & Arabici, ostenduntur Sylvæ cautesque exasperat: quod verum esse comberies si aspexeris chartas. Ozyris] nunc aliter organa, sed hodie à Portugalsibus Ormuz, ditissima insula.

Supplementum.

Bona pars istius sinus Persici est sub imperio regis Persarum tota illa pars quæ ad Arabiam felicem extenditur Arabum, qui olim habebant Sultanos gubernatores, nunc ut credo habet Turcam, ab eo videlicet tempore, quo Turca compactis trirēibuis in sinu Arabico nauigauit usque ad urbem illam: Diu vocatam ut pugnaret cum Portugalsibus, in hac regione natus & educatus fuit Mahumetus sectæ Agarenorum autor, & hic exercuit mercaturam, & sepultus est. Agareni, qui sunt in littoribus Arabiæ præsertim illi qui sunt è regione Æthiopiæ sub Ægypto, perpetuo gerunt bellum aduersus Æthiopus, sed atrocius Agareni qui sunt ad ostium sinus arabici vbi est ciuitas Agarenorū vocata Adem, tota Arabia in duas diuisa est regiones in Myrriferā & Thuriferam Myrrifera rursus in duas in myrrificam exteriorē & interiorē abundant hæ regiones myrra, & Thure & aliis oromatis quæ olim à Venetis ab hac regione exportabantur in alias regiones occidentales nunc vero post repertam à Portugalsibus nauigationem in Calicut & alias regiones Indie Orientalis non tam frequens est commercium Venetorum cum arabibus. Ormuz insula

est ad Ostium Persici maris valet plurimum auro & gemmis praetiosissimis Arabes obtinent frequentatur maxime à Portugalesibus.

Sinus Arabicus.

Cap. 9.

Alterum sinum vndiq; Arabes incingunt: ab ea parte quæ introeuntibus dextra est, vrbes sunt Carræ, & Arabia, & Gandamus: in altera ab intimo angulo prima Beronice, inter Heropoliticum & Scrobilum: deinde inter promontoria Moronenom, & Colaca, Philotheris & Ptolemis: vltra, Arfionoë & alia Beronice: tum sylua quæ hebenum odorésque generat, & manu factus amnis, ideóque referendus, quòd ex Nili alueo dioryge abductus, extra sinum verum inflexus, & non rubri maris pars, bestiis infesta, ideóque deserta est. Partem Candei habitant, hi quos ex facto, quia serpentibus vescuntur, Ophiophagos vocant. Fuere interius Pygmei, minutum genus, & quod pro fatis frugibus contra grues dimicando defecit. Sunt multa volucrum, multa serpentum genera. De serpentibus memorandi maximè, quos paruos admodum, & veneni presentis certo anni tempore ex limo concretarum paludium emergere, in magno examine volantes Ægyptum tendere, atque in ipso introitu finium ab auibus, quas ibidas appellant, aduerso iagmine excipi, pugnâque confici traditum est. De volucris præcipuè referenda phoenix semper vnica: non enim coitu concipitur, partuue generatur: sed vbi quingentorum annorum ævo perpetua

perpetua duravit, exaggeratam variis odoribus
struem sibi ipsa incubat, soluiturque, deinde pu-
trescentium membrorum tabe concrescens, ipsa
se concipit, atque ex se rursus renascitur: cum a-
doleuit, ossa pristini corporis inclusa myrrha Æ-
gyptum exportat atque in urbem quam Solis ap-
pellant, fragrantibus nardo bustis inferens, me-
morando funere consecrat. Ipsum promontorio
quo id mare clauditur, à Cerauniis saltibus
inuium est.

ANNOTATIONES

In caput IX.

*De Arabia felici dixi tantū restat de nonnullis dicere, quæ nostro
seculo nondum nota sunt illa tamen sunt vel nullius momenti. Nam
quod de Ibiidibus ibi refertur mēdacia sunt mendacissima, De Phœ-
nica aut nescio quis fuerit tam alienus à Iudicio humano, quis tam
insanus aut demens qui volet istis adhibere fidem, de phœnice dice-
re est Gargantuzare. Sed miror quomodo venerit in mentem ijs
qui hæc scripserunt ut tam audacter hæc scriberent. De Pygmeis
scripsi sententiam strabonis, de Serpentibus volantibus nihil dixi ne
que dicturus sum.*

Æthiopia. Caput 10.

Aethiopes vltra sedent, Meroëni habent
terram quam Nilus primo ambitu am-
plexus, insulam facit: pars quia vitæ spa-
tium dimidio ferè quàm nos longius agunt, Ma-
crobij: pars quia ex Ægypto aduenere, dicti Au-
tomolæ, pulchri forma, æque corporis, parùm que
veneratiores, velut optimarum alumni virtutum.
In illis mos est, cui potissimum pareant, specie ac
viribus legere. Apud hos plus auri quàm Persis

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

est: ideo quòd minus est, præciosius censent. Aere
 exornantur, auro vincula fontium fabricant. Est
 locus apparatus epulis semper refertus, & quia vt
 libet vesci volentibus licet, *ἰλίου πρᾶπερον* appellant:
 & quæ passim apposita sunt, affirmât innasci sub-
 inde diuinitus. Est lacus quo perfusa corpora
 quasi vncta pernitent, bibitur idem, adeo est
 liquidus, & ad sustinenda quæ incidunt, aut im-
 mittuntur infirmus, vt folia etiam proximis de-
 cisa frontibus, non innatantia ferat, sed passim
 & penitus accipiat. Sunt & sæuissimæ feræ, om-
 ni colore varij lycaones, & quales accepimus
 sphingas. Sunt miræ aues cornutæ tragopomo-
 nes, & equinis auribus pegasi. Cæterum oras ad
 Eurum sequentibus nihil memorabile occur-
 rit, vasta omnia vastis præcisa montibus, ripæ
 potius sunt quàm littora. Inde ingens & sine
 cultoribus tractus: dubium aliquandiu fuit, esset
 ne vltra pelagus, caperétne terra circuitum, an ex
 hausta fructu sine fine Africa se extenderet: verû si
 Hanno Carthaginienfis exploratum missus à suis
 cum per oceani ostia exisset magnam partem eius
 circunuectus, non se mari, sed commeatu defecif-
 se memoratum retulerat: & Eudoxus quidam auo-
 rum nostrorum temporibus, cum Lathyrum regē
 Alexandriæ profugeret, Arabico sinu egressus, per
 hoc pelagus (vt Nepos affirmat) Gades vsque per-
 uectus est, ideo eius oræ nota sunt aliqua. Sunt au-
 tem trans ea quæ modò deserta diximus, muti po-
 puli, & quibus pro eloquio nutus est: alij sine sono
 linguæ,

linguæ, alii sine linguis, alij labris etiam cohærentibus, nisi quòd sub naribus etiam fistula est, per quam bibere auent: sed cum incessit libido vescèdi, grana singula frugum passim nascentium absorbere dicuntur. Sunt quibus ante aduentum Eudoxi adeò ignotus ignis fuit adeòque vsus mirū in modum placuit, vt amplecti etiam flammæ, & ardètia sinu abdere, donec noceret maximè libuerit. Super eos grandis littoris flexus grandem insulā includit, in qua tantum fœminas esse narrant, toto corpote hirsutas, & sine coitu mariū, sua sponte fœcundas, adeò asperis efferisq; moribus, vt quædam cõtineri ne reluctentur, vix vinculis possint. Hoc Hanno retulit, & quia detracta occisis coria pertulerat, fides habita est. Ultra hūc sinum mons altus, Græci vocant *ἄειν ὄρημα* perpetuis ignibus flagrat. Ultra montem viret collis longo tractu, longis littoribus obductus, vnde visuntur patentes magis campi, quàm vt prospici possint, Panum, Satyrorumque. Hinc opinio eā fidem cepit, quòd cum in his nihil culti sit, nullæ habitantium sedes, nulla vestigia, solitudo in diem vasta, & silentium vastius, nocte crebri ignes micant, & veluti castra latè iacentia ostenduntur, crepant cymbala & tympana, audiunturque tibiæ sonantes maius humanis. Tūc rursus æthiopes, nec tam ditæ, vt hi quos diximus, nec ita corporibus similes, sed minores, incultique sunt, & nomine Hesperio. In horum finibus fons est, quem Nili esse aliqua parte credibile est, Nuchul ab incolis dicitur:

P. I O A N. O L I V A. A N N O T A.

& videri potest non alio nomine appellari, sed à barbaro ore corruptius. Alit & flumen & minora quidem eiusdem tamen generis animalia gignēs: alijs omnibus in oceanum vergentibus: solus in mediem regionem ad orientem abit, & quonam exeat, incertum est. Inde colligitur Nilum hoc fōte conceptum, actūque aliquandiu per inuia, & ideo ignotum, iterum se vbi ad Eoa processerit, ostendere: cæterum spatio quo absconditur effici, vt hīc aliò cedere, illinc aliūde videatur exurgere. Catoblepas non grandis fera, verū graue & prægrande caput agrè sustinens, atque ob id in terrā plurimum ore cōuersa, apud hos gignitur: ob vim singularem magis etiā referenda, quòd cum imperu morsūque nihil vnquam seuiat, oculos eius vidisse mortiferū. Contra eosdem sunt insule Gorgones, domus, vt aiunt, aliquando Gorgonum. Ipsę terrę promontorio, cui *ἑσπερίης πέλαγος* nomen est, finiuntur.

A N N O T A T I O N E S

In Caput X.

Est hæc Æthiopia sub Ægypto subiecta Presto Ioanni principi Clarissimo & Christianissimo vt volunt ij qui regionem inuiserunt. Mela loquitur de seculo suo, at nos de nostro, de mēsa Solis & alijs mēdacia sūt mēdacissima, de equis de panis, De Satiris de alijs, quæ in eo sunt capite nihil dicim⁹, nō enim sūt digna quæ referātur.

Atlantici maris insule, & terminus. Caput. XI.

Inde incipit frons illa, quę in occidentem vergens mari Atlātico abluitur. Prima eius Æthiopes tenent, media nulli: nam aut exusta sunt, aut arenis obducta, aut infesta

festa serpētibus. Exustis insulę appositę sunt quas
 Hesperidas tenuisse memoratur. In arenis mons
 est satis de se consurgens , verum incisus vndique
 rupibus præceps, inuius, & quò magis surgit : exi-
 lior: qui quòd altius quam conspici potest , vsque
 in nubila erigitur , cælum & sydera non tangere
 modò vertice , sed sustinere quoque dictus est.
 Contrà fortunatę insulę abundant sua spõte ge-
 nitis , & subinde alijs super alijs innascentibus ni-
 hil sollicitos alunt beatius quàm alię vrbes excul-
 tę. Vna singulari duorum fontium ingenio maxi-
 mè insignis: alterum qui gustauere, risu soluuntur
 in mortem : ita affectis remedium est ex altero bi-
 bere. Ab eo tractu què ferę infestant, proximi sunt
 Himantopodes, inflexi lentis cruribus, quos serpe-
 re magis quàm ingredi referunt. Deinde Pharu-
 sii, aliquando tendente ad Hesperidas Hercule di-
 tes, nunc inculti, & nisi quòd pecore aluntur , ad-
 modum inopes. Hinc iam lætiores agri , amœni-
 que saltus. Terotę & Berini ebore abundant. Ni-
 gritarum Getulorúmque passim vagantium , ne-
 littora quidem infœcunda sunt, purpura & muri-
 ce efficacissimis ad tingendum, & vbi que quę tin-
 xere clarissima. Reliqua est ora Mauritanię exte-
 rior, & in finem sui fastigiãtis se Africę nouissim^o
 angulus, iisdẽ opibus, sed minus diues , ceterúm
 solo etiã ditior , & ad eò fertilis etiam , vt frugum
 genera non cū serantur modò benignissimè pro-
 creet, sed quędam profundat etiam nata. Hic An-
 tæus regnasse dicitur, & signum quod fabulę clarũ
 prorsus

prorsus ostenditur: collis modicus resupini hominis imagine iacentis, illius, vt incolæ ferunt, tumulus: vnde vbi aliqua pars eruta est, solent imbres spargi, & donec effossa repleantur, eueniunt. Hominiû pars syluas frequentant, minus quàm quos modò diximus vagi. Pars in vrbibus habitant, quarum vt inter paruas opulentissimæ habentur, procul à mari, Gildano, Dulbritrania: propius autem Sala, & Lyxo flumini Iunxo proxima. Vltrà est colonia & fluuius Gna, & vnde initium fecimus Ampelusia, in nostrum iam fretû vergens promontorium, operis huius atque Atlantici littoris terminus.

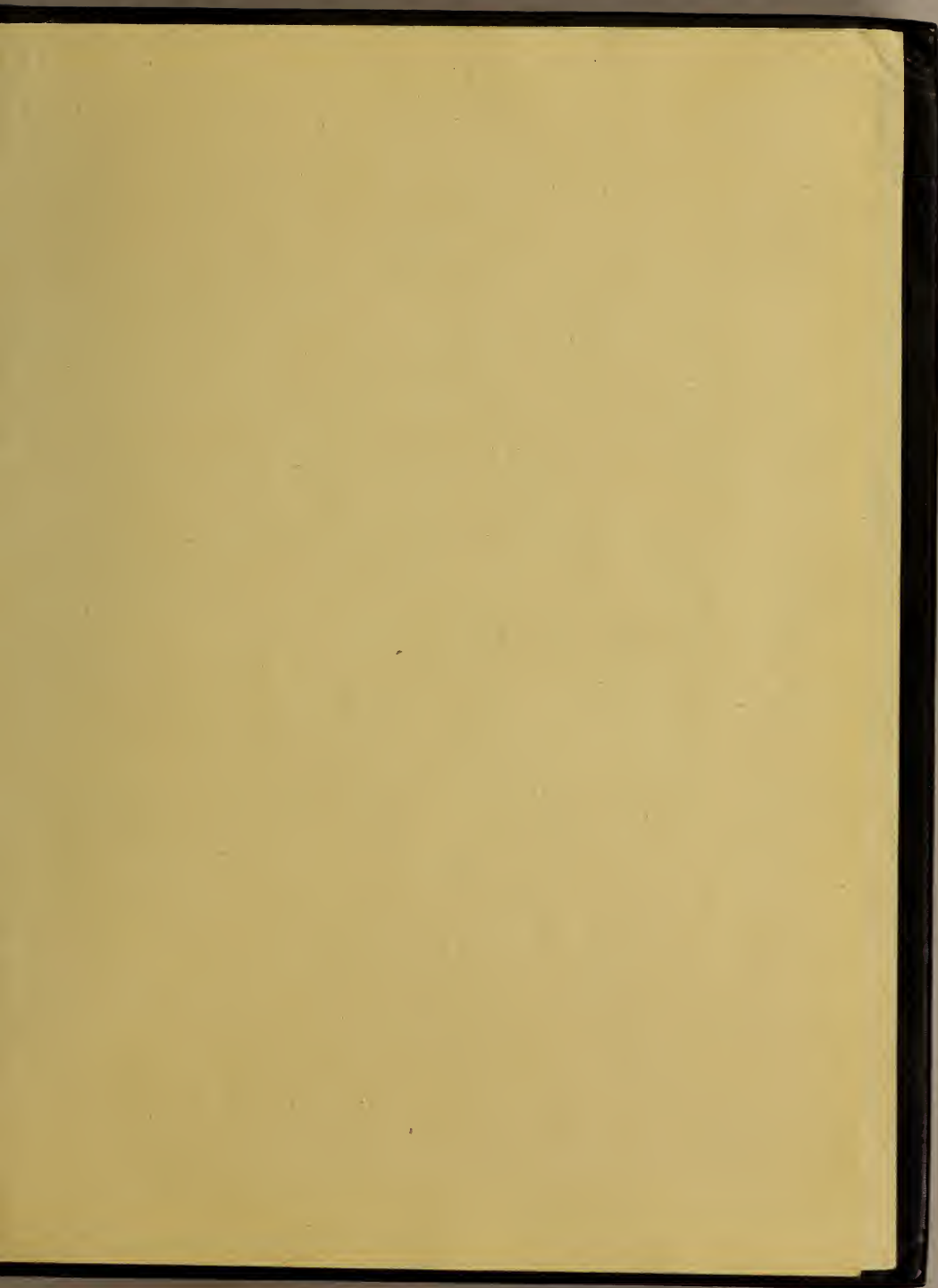
A N N O T A T I O N E S

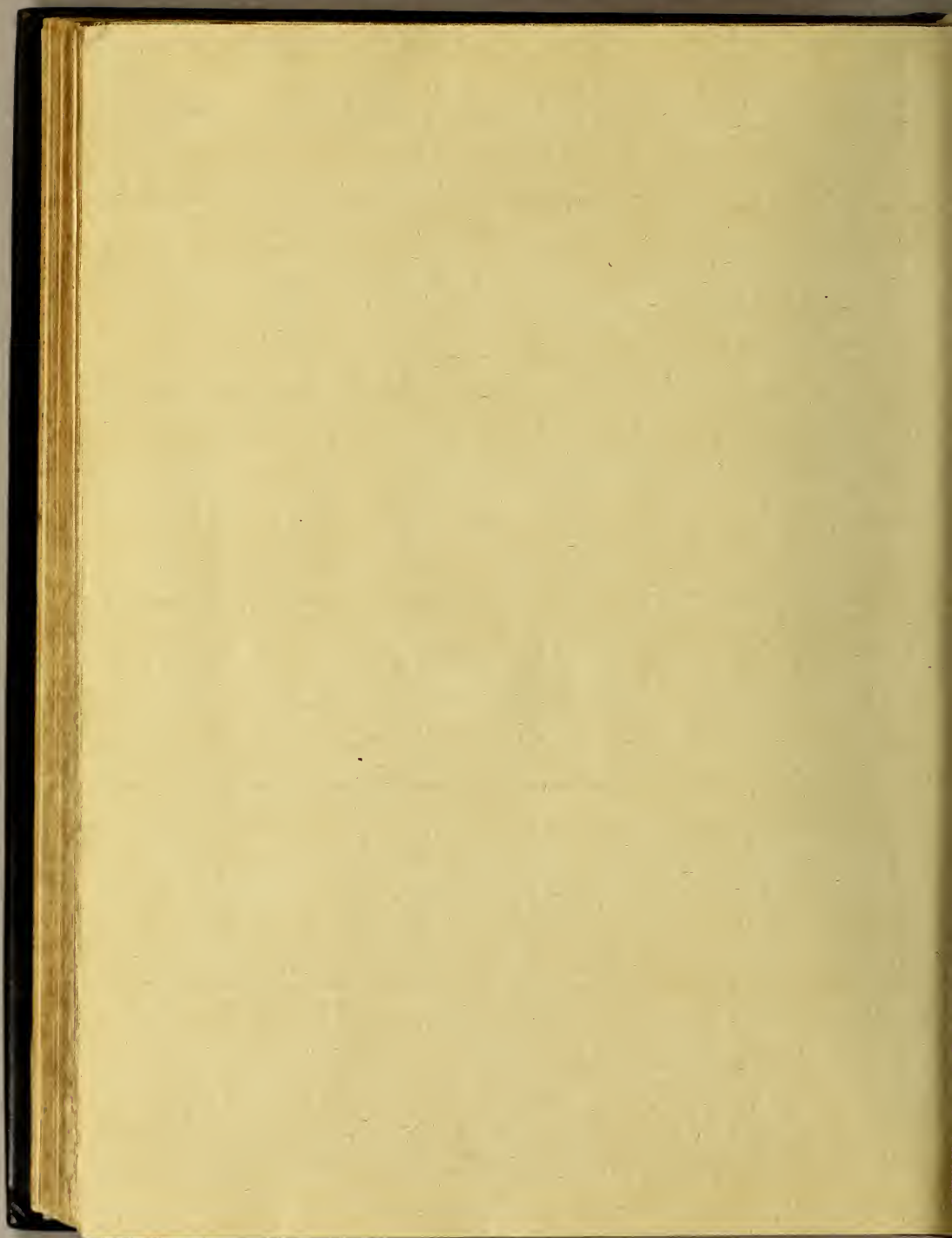
In Caput. XI.

In arenis mons est, satis de se consurgens] *is mons est Atlas maior, qui hodie est montes claros hispanicè. fortunatæ insulæ] Canaria hodie dictæ septem sunt, & profecto florentes, Sed duæ sunt florentissimæ lagran Canaria & Tanarise, Contra fortunatæ insulæ] septem sunt sed tantum hoc seculo duæ sunt in præcio, altera vocatur gran Canaria altera Tanarise, potest fieri quodt èpore Melæ abudavet, omnibus rebus necessariis inculta regio ne, sed hoc seculo minimè antiquitas multa fabulata est. In primis nemo ausus erat atate Melæ transgredi fretum Gaditanum, quomodo igitur poterant scire felicitatem earum? distant enim ferè, 1000. milliariûm à fretu Gaditano, fontes illi duo sunt conficti satis impudenter à veteribus, de Anteo fabula Gargantuisima. Promontorium Ampelusiæ vt dixi vocatur hodie Caput sparrelli.*

F I N I S .

[Handwritten notes in a cursive script, likely a later addition or correction, written upside down relative to the main text.]

A557
ms17d

cap. 6.89
10989/RALX

242/250

